

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

**ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ**

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Τετραμηνιαία Έκδοση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού

- 1. Ιδιοκτήτης - Εκδότης: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού**
- 2. Έδρα:** Κηφισίας 7, Αθήνα 11523, τηλ. τηλ. 210-6496242 – Fax: 210-6472017
- 3. Νόμιμος Εκπρόσωπος - Υπεύθυνος κατά νόμον:** Σταύρος Δουβής
Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού
- 4. Ιδρυτές - Διευθυντές Σύνταξης:** Γιώργος Παναγόπουλος - Ανδρέας Μαλάτος
- 5. Επιμέλεια ύλης:** Σπύρος Μπάκας, Φωτεινή Σιομανίδου, Χάρης Σταμέλος,
Μάριος Παπαλουκάς, Καλλή Χρονοπούλου.
- 6. Επιμέλεια ενημερωτικού δελτίου:** Τάσος Αντωνίνης, Αντώνης Αντωνόπουλος,
Σωτήρης Τριανταφύλλου
- 7. Συντακτική Επιτροπή:** Άγγελος Κουτλιάνος, Ανδρέας Μαλάτος, Γιώργος Παναγόπουλος,
Κων/νος Λοιζάς, Μαρία Χρυσουστομίδου.
- 8. Σύμβουλοι έκδοσης:** Αργύρης Κοκκινάκης - Γιώργος Βλαζάκης
- 9. Ηλεκτρονική επεξεργασία:** Μαριάννα Δεσμτζάκη
- 10. Γραμματεία:** Μαίρη Καρανικόλα, Δροσούλα Μανταφούνη, Νατάσσα Λουκίδου
- 11. Υπηρεσίες Πληροφορικής:** Νεκτάριος Τζουβάρας
- 12. Ιστοσελίδα Internet:** Γιώργος Πόντος, Δημήτρης Χρονόπουλος
- 13. Επιστημονική Επιτροπή:** Πρόεδρος: Νικόλαος Κλαμαράς
Μέλη: Αντώνης Μπρεδήμας, Ελίνα Μουσταίρα, Στέλιος Κου-
σουλής+, Λίνα Κουσκουνά, Στέφανος Πανταζόπουλος,
Ανδρέας Μαλάτος, Αχιλλέας Μαυρομάτης,
Παντελής Δέδες

Σημείωση: Η συμμετοχή όλων των άνω αναφερομένων προσώπων στο παρόν περιοδικό είναι τιμητική και άμισθη.

Μελέτη εντύπου - φωτοστοιχειοθεσία - εκτύπωση: ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

**ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ**

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Θ' - Τεύχος 3
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΘΗΝΑ 2009

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Επισημαίνεται πάντως ότι κατά τον Ν. 2121/1993 και τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με τον Ν. 100/1975) απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου

SECRETARIAT GENERAL OF SPORTS

Sports Law Review

Αθήνα, Δεκέμβριος 2008

Copyright©: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

1. International Sport Law Association
2. Asser Institut
3. Konstanzer Arbeitskreis für Sportrecht
4. Sport und Recht
5. Il Calciatore
6. Centre de droit et d'conomie du sport
7. International Sport Lawyers Association
8. CONI (Comitato Olimpico Nazionale Italiano)
9. ΔΟΕ (Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή)
10. UNESCO
11. DGX- Επιτροπή Ευρωπαϊκής Ένωσης
12. EPAS - Συμβούλιο της Ευρώπης

ΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των νομικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγράφονται τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως νομικοί επιστήμονες στην έκδοση της ΕΑΔ, συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς, νομολογία ή άλλα κείμενα αθλητικονομικού ενδιαφέροντος.

1. Βούλτσης Ιωάννης, Δικηγόρος
2. Γιαρένης Ευγένιος, Στρ. Δικαστής, Υπ. Δρ. Παντείου Πανεπιστημίου
3. Ηλιάδης Χρήστος, Δικηγόρος, Μέλος ΕΣΚΑΝ
4. Κωνσταντακόπουλος Ηλίας, Αντιεισαγγελέας Πρωτοδικών, Αθλητικός Εισαγγελέας Πειραιά
5. Ξηρός Αθανάσιος, Δικηγόρος
6. Παπαδημητρίου Γεώργιος, Καθηγ. Τμήματος Π.Ε.Δ.Δ. Παν. Αθηνών
7. Πανταζόπουλος Στέφανος, Πρόεδρος Πρωτοδικών, Επικ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
8. Παπαλουκάς Μάριος, Δικηγόρος, Λέκτωρ Παν/μίου Πελοποννήσου
9. Σταμέλος Χάρης, Δικηγόρος, LL.M., Υπ.Δ.Ν.
10. Χρονοπούλου Καλλή, Δικηγόρος, Υπ.Δ.Ν.
11. Meirim J.M., Assesor – Director da Desporto e Direito

ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των ειδικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγράφονται τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως επιστήμονες – μη νομικοί – στην έκδοση της Ε.Α.Δ., συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς ή άλλα κείμενα σχετικά με την οργάνωση, διοίκηση προαγωγή και ανάπτυξη του αθλητισμού.

1. Βογιατζής Νίκος, Πτυχιούχος ΤΕΦΑΑ, Προπονητής
2. Κάκκος Βασίλης, Διδάκτωρ Αθλητικής Ψυχολογίας ΤΕΦΑΑ
3. Καραστάθης Δημήτρης, Πτυχιούχος ΤΕΦΑΑ
4. Καρροφύλλη Ιωάννα, Πτυχιούχος ΠΑΝΤΕΙΟΥ
5. Κονταξάκη Νεκταρία, Μ.Σ.σ Διεθνούς Μάρκετινγκ ΤΕΦΑΑ
6. Μουρατίδου Κατερίνα, Πτυχιούχος ΙΟΝΙΟΥ Πανεπιστημίου
7. Μανταρτζίδης Ανέστης, Καθηγητής ΤΕΦΑΑ
8. Ματσκίδης Ισίδωρος, Καθηγητής ΤΕΦΑΑ
9. Νεδέλκου – Γιαλεδάκη Καλλιόπη, MSc Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Δικαίου Θαλάσσης – Αέρος
10. Νικολακοπούλου Ροζ-Μαρί, Υπάλληλος Γ.Γ.Α.
11. Πίγκος Γιώργος, Διδάκτωρ Βιοκινητικής ΤΕΦΑΑ
12. Παπανικολάου Χαράλαμπος, Καθηγητής ΤΕΦΑΑ
13. Πρίντεζης Γιώργος, Καθηγητής ΙΣΤ, Μέλος του Ορειβατικού Συνδέσμου Αθηνών
14. Ρηγοπούλου Πέπη, Καλλιτέχνης, Πανεπιστημιακός
15. Σαββίδης Λάζαρος, Επιστημονικός Συνεργάτης Ε.Ο.Π.Α., Ιστορικός ερευνητής
16. Σταύρου Νεκτάριος, Διδάκτωρ Αθλητικής Ψυχολογίας ΤΕΦΑΑ
17. Τουμάζης Γιάννης, Ιστορικός Τέχνης
18. Lamoral Rik, Sportsjournalist, Πρόεδρος της Ένωσης Αθλητικογράφων Βελγίου

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Με την συμπλήρωση και της τρίτης εκδοτικής χρονιάς από την επανέκδοση της ΕΑΔ υπό την αιγίδα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού ολοκληρώθηκε ένας κύκλος επιστημονικής και εκδοτικής εργασίας που απέδειξε ότι η Δημόσια Διοίκηση, τουλάχιστον στον χώρο του αθλητισμού, μπορεί πλέον να αναλαμβάνει ηγετικό ρόλο, όχι μόνο σε στενά διοικητικά θέματα αλλά και σε γενικότερα θέματα επιστημονικής ανάλυσης, τεκμηρίωσης, στρατηγικού σχεδιασμού και εκσυγχρονισμού στην αντιμετώπιση καιρίων ζητημάτων της άσκησης δημόσιας πολιτικής.

Το πλήθος και το κύρος των επιστημόνων που συνέβαλαν μέχρι τώρα στην τριετή εκδοτική μας πορεία αλλά και όσων εκ των στελεχών της ΓΓΑ συμμετείχαν ενεργά σ' αυτή την προσπάθεια, αποδεικνύει ότι η ΕΑΔ έχει καταξιωθεί πλέον στην συνείδηση τόσο του επιστημονικού όσο και του αθλητικού και δημόσιο-διοικητικού χώρου ως το πλέον έγκυρο περιοδικό για την ανάλυση και αντιμετώπιση θεμάτων αθλητικού δικαίου και γενικότερα διοίκησης του αθλητισμού.

Άλλωστε, και μια μόνο ματιά στον πίνακα περιεχομένων του ανά χείρας τεύχους καταδεικνύει το εύρος της θεματολογίας, την διατομεακή επιστημονική προσέγγιση των θεμάτων που πραγματεύεται, αλλά και το ποικιλόμορφο ενδιαφέρον που δείχνουν για τα θέματα αυτά επιστήμονες ή τεχνοκράτες από διαφορετικούς επιστημονικούς χώρους.

Όλους αυτούς τους ευχαριστούμε ειλικρινά για την συμμετοχή τους στην ΕΑΔ και στην ουσιαστική συμβολή τους για την καταξίωση και την μέχρι σήμερα πορεία της.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΛΑΤΟΣ

Διευθυντής Σύνταξης της ΕΑΔ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. ΘΕΩΡΙΑ

16. Γ. Πρίντεζης, Η Φορολογική Μεταχείριση των Αθλητικών Ορειβατικών Σωματείων κατά την Ελληνική Έννομη Τάξη 423
17. Ι.Βούλτσης, Η παρανόηση της ιδιότητας των Αθλητικών Επιτροπών. 429
18. Α.Μαλάτος, Η καταβολή παραβόλου υπό του εκκαλούντος αθλητικού σωματείου ως προϋπόθεση του παραδεκτού της συζητήσεως της εφέσεώς του ενώπιον της ΔΕΕΟΔ/ΕΟΠΕ..... 435
19. Η. Κωνσταντακόπουλος, Οι σύγχρονες προκλήσεις της αντιμετώπισης των εγκλημάτων σε αθλητικούς χώρους και ο ρόλος του Αθλητικού Εισαγγελέα υπό το πρίσμα του Ν. 2725/99..... 439

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

28. Ν. 3708/2008 (ΦΕΚ 210 Α) Καταπολέμηση της βίας με αφορμή αθλητικές εκδηλώσεις και άλλες διατάξεις. 453
29. Ν. 3697/2008 (ΦΕΚ 194 Α) Ενίσχυση της διαφάνειας του Κρατικού Προϋπολογισμού, έλεγχος των δημοσίων δαπανών, μέτρα φορολογικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις. 489
30. Υ.Α. 49653/2008 (ΦΕΚ 2345 Β) Κανονισμός εγγραφών – Μεταγραφών ομογενών και αλλοδαπών αθλητών Συνδέσμου Ελληνικών Γυμναστικών και Αθλητικών Σωματείων. 495
31. Υ.Α. 55769/2008 (ΦΕΚ 2671 Β) Καθορισμός απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ, κατά την έννοια των άρθρων 128B και 128Γ του ν. 2725/1999..... 501

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

52. Μον. Πρωτ. Θεσ/κης 9774/2008: Αναγνώριση αθλητικής Ομοσπονδίας. Άρθρο 19 Ν. 2725/1999. Δεκτή η Τριτανακοπή ήδη υφισταμένης ομοσπονδίας του ιδίου αθλήματος. 521
53. ΔΕΚ C-49/2007 (Τμήμα μείζονος συνθέσεως): ΜΟΤΟΕ. Μη κερδοσκοπικό σωματείο που εκπροσωπεί στην Ελλάδα τη Διεθνή Ομοσπονδία Μοτοσικλέτας ΕΛΠΑ. Επιχειρηματική δραστηριότητας κατ' άρθρα 82 και 86 ΕΚ, ανεξαρτήτως της μη κερδοσκοπικής νομικής μορφής. ... 529
54. ΣΤΕ 5384/1995 (Τμήμα Δ): Διακριτική ευχέρεια διοικήσεως περί την ανάκλησιν ή μη παρανόμων πράξεών της. Ειδική αθλητική αναγνώριση αθλητικών σωματείων, ενώσεων και ομοσπονδιών. Αρμοδιότης Υφυπουργού Πολιτισμού. Μεταβίβαση εξουσίας υπογραφής σε Γ.Γ.Α. και Δ/ντή Αγωνιστικού Αθλητισμού..... 545

55. ΣΤΕ 3033/2008 (Ολομέλεια): Κατάπτωση εγγυητικής επιστολής με απόφαση της ΕΕΑ. Ιδιωτική διαφορά. Αρμοδιότης πολιτικών δικαστηρίων.	549
56. ΣΤΕ 1276/2008: Ειδικός Κανονισμός Σχέσεων επαγγελματιών καλαθοσφαιριστών και ΑΑΕ ή ΤΑΚ. Συνταγματικά ανεκτός ο προτεινόμενος από τον ΕΣΑΚΕ ενιαίος τύπος συμβολαίου. Έλλειψη ειδικής εξουσιοδότησης για απόκλιση από τις γενικές διατάξεις του Α.Κ. καθιστά ακυρωτέες τις σχετικές διατάξεις του Κανονισμού.....	557
57. Δ.Ε.Ε. / ΕΠΟ 175/2008: Ένσταση πλαστοπροσωπίας. Αίτηση ανακλήσεως. Επεκτατικό αποτέλεσμα ομοδικίας στην πειθαρχική διαδικασία.	567
58. Ε.Ε.Α. 5-5-2006: Επωνυμία ΑΑΕ. Υποχρεωτική αναφορά της επωνυμίας του ιδρυτικού σωματείου. Δυνατή η προσθήκη της επωνυμίας χορηγού.....	571
59. Ε.Ε.Α. 5-10-2006: Επωνυμία ΑΑΕ. Υποχρεωτική αναφορά της επωνυμίας του ιδρυτικού σωματείου. Δυνατή η προσθήκη της επωνυμίας χορηγού.....	573
60. Εισ. ΑΠ 14/2007: Οδηγίες προς τις αστυνομικές αρχές για την αντιμετώπιση υποθέσεων σχετικών με πράξεις βίας στα γήπεδα. Αδιανόητο, το να μην μπορούν οι φίλαθλοι της φιλοξενούμενης ομάδας να παρακολουθήσουν τον αγώνα.	575

Δ. ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

30. European Team Sport Federations, SAFEGUARDING THE HERITAGE AND FUTURE OF TEAM SPORT IN EUROPE. (Η Διασφάλιση της Κληρονομιάς και του Μέλλοντος του Ομαδικού Αθλητισμού στην Ευρώπη). July 2008.	581
31. Ι. Καροφύλλη-Ρ.Νικολακοπούλου- Κ.Μουρατίδου, Ο θεσμός παρατηρητηρίων Αθλητισμού στην Ευρώπη.....	603
32. Χ. Παπανικολάου-Α.Μανταρτζίδης- Ι.Ματσκίδης, Οι Πρωταθλητές μέσα στο ΤΕΦΑΑ.	607

A. ΘΕΩΡΙΑ

Στην «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ» θα δημοσιεύονται πρωτότυπες και ανέκδοτες επιστημονικές μελέτες – εργασίες που έχουν αντικείμενο την αθλητική νομοθεσία, διοίκηση, οργάνωση και δικαιοσύνη και παρουσιάζουν νομικό ενδιαφέρον. Παράλληλα θα αναδημοσιεύονται και κείμενα από άλλα αθλητικά ή νομικά έντυπα (μετά φυσικά από σχετική άδεια) χάριν της συγκέντρωσης και διάδοσής τους. Όπως πάντα, η ΕΑΔ θα είναι ανοικτή σε κάθε νομομαθή και άνθρωπο του αθλητισμού που θέλει να διατυπώσει από την θέση αυτή την προσωπική του άποψη για κάθε νομικό ζήτημα που αναφέρεται στην οργάνωση, διοίκηση και νομική κατάσταση του αθλητισμού μας σε όλες του τις εκφάνσεις.

Η Φορολογική Μεταχείριση των Αθλητικών Ορειβατικών Σωματείων κατά την Ελληνική Έννομη Τάξη

Η προσέγγιση της παρούσας έρευνας για την φορολογική μεταχείριση των αθλητικών ορειβατικών Σωματείων έγινε με βάση την εθνική κείμενη φορολογική νομοθεσία, αρμόδιες εγκυκλίους του Υπ. Οικονομικών, τον ενεστώτα αθλητικό νόμο και μια ισχυρή σχετική νομολογία .

Θεωρώ υποχρέωσή μου να καλέσω όποιον θέλει να καταθέσει τις δικές του απόψεις, φρονώντας ότι θα αποτελέσουν βοήθημα σε αποτελεσματικό επιστημονικό διάλογο.

1. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

1. Δυνάμει των διατάξεων της παραγρ. 2 του άρθρου 101 του ν.2238/1994, τα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, περιλαμβανομένων και των πάσης φύσεως ιδρυμάτων, υπόκεινται στο φόρο εισοδήματος και περαιτέρω, με τις διατάξεις της περιπτ. ε΄ της παραγρ.1 του άρθρου 99 του ίδιου νόμου, ορίζεται, ότι αντικείμενο φόρου για τα νομικά αυτά πρόσωπα, είναι το προκύπτον στην ημεδαπή ή αλλοδαπή καθαρό εισόδημα μόνο από την εκμίσθωση ακινήτων καθώς και από κινητές αξίες. Δεν αποτελούν αντικείμενο φορολογίας τα λοιπά εισοδήματα αυτών των νομικών προσώπων, καθώς και τα κάθε είδους άλλα έσοδά τους που πραγματοποιούνται κατά τη επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους.

2. Το ΝΣΚ με την αριθμ. 383/1973 γνωμοδότησή του, ερμηνεύοντας τις σχετικές διατάξεις γνωμοδότησε ότι, τα εισοδήματα των νομικών προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που προκύπτουν από δραστηριότητα η οποία δεν συνιστά άσκηση της μη κερδοσκοπικής αυτών αποστολής, δεν απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος, έστω και αν διατίθενται προς εκπλήρωση του μη αποβλέποντος σε κέρδη σκοπού τους, αφού ο νόμος θέτει ως προϋπόθεση ότι τα εισοδήματα πρέπει να πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού αυτών και όχι απλώς, ότι διατίθενται προς εκπλήρωση

του σκοπού αυτών. Κατά συνέπεια, τα εισοδήματα που αποκτούν νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα από την άσκηση έστω και υποκρυπτόμενης εμπορικής εκμετάλλευσης δεν απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος, εφόσον τα εισοδήματα αυτά δεν πραγματοποιήθηκαν κατά την άσκηση της μη κερδοσκοπικής δραστηριότητάς τους (Ν.6936/1223/ΠΟΛ.167/1973)

3. Με τα αρ.πρωτ. 1118207/11122/B0012/12.12.2005, 1011634/10170/B0012/20.04.2004 και 1077673/10280 π.ε./ B0012/ 18.08.1999 έγγραφα της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογίας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών έχει γίνει δεκτό, ότι τα εισοδήματα που αποκτούν τα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα από διαφημίσεις τις οποίες καταχωρούν στις εκδόσεις – δελτία που εκδίδουν και διανέμουν δωρεάν στα μέλη τους επί σκοπώ την ενημέρωση αυτών, δεν αποτελούν αντικείμενο φορολογίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του δευτέρου εδαφίου της περ. ε΄ της παρ. 1 του άρθρου 99 του ν.2238/1994

4. Επίσης, με τα αρ. πρωτ. 10664800/10961/B0012/27.08.2004, 1017563/10184/B0012/ 6.08.2003 1102109/10886 π.ε. /B0012/9.01.202 και 1023935/ 10188/B0012/ 7.03.2001 έγγραφα της αναφερομένης Υπηρεσίας έχει γίνει δεκτό, ότι οι εισφορές – ετήσιες συνδρομές και τα τέλη εγγραφής μελών νομικού προσώπου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα δεν αποτελούν γι' αυτό φορολογητέο εισόδημα, ως λοιπά έσοδα πραγματοποιούμενα κατά την επιδίωξη του σκοπού του.

5. Από τα ανωτέρω προκύπτει, ότι το εισόδημα που αποκτούν ορειβατικά σωματεία, ως νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, από διαφήμιση τρίτων σε περιοδικό που εκδίδουν και διανέμουν δωρεάν στα μέλη τους καθώς και από τις εισφορές – συνδρομές και τα δικαιώματα εγγραφής των μελών τους, δεν υπόκειται σε φορολογία. Παραμένει όμως εισέτι αδιευκρίνιστο, από τις αρμόδιες Υπηρεσίες το εάν αυτό το ευεργέτημα επεκτείνεται και στο χώρο των εκδρομικών – τουριστικών δραστηριοτήτων των προαναφερομένων ορειβατικών σωματείων. Έχοντας όμως απαντήσει πρώτα εάν αυτές συνάδουν με τον αθλητικό σκοπό υπόστασής του, έχω διατυπώσει την άποψη, (ΕΑΔ 2007, σελ. 429) ότι τα πραγματικά περιστατικά και η νομική μορφή, έτσι όπως αυτές σήμερα ασκούνται, των δραστηριοτήτων των Αθλητικών Ορειβατικών Σωματείων, (δηλ. παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής σε μη αθλητές, πολλάκις σε μη μέλη, χωρίς τις απαιτούμενες θεωρημένες αποδείξεις όταν χρειάζεται, την απουσία του αθλητικού ερείσματος και εθνικού κανονισμού αθλήματος, την ουσιαστική αδυναμία ελέγχου των εξελεγκτικών επιτροπών των Σωματείων κ.λ.π.) και σε συνδυασμό με την κείμενη τουριστική νομοθεσία, θεμελιώνουν

το αδίκημα του αθέμιτου ανταγωνισμού. Εισέτι γίνεται γνωστό, ότι τα εν λόγω σωματεία υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος μέχρι τις 10 Μαρτίου του οικείου οικονομικού έτους για τα εισοδήματα που απόκτησαν μέσα στο αμέσως προηγούμενο έτος, ανεξάρτητα αν αυτά υπόκεινται ή όχι σε φορολογία, σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. β΄ της παρ. 2 του άρθρου 107 του Κ.Φ.Ε.

2. ΦΟΡΟΣ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ

1. Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 2,3 και 4 του Κώδικα ΦΠΑ (ν.2859/2000), στο φόρο προστιθέμενης αξίας υπόκειται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εφόσον ασκεί κατά τρόπο ανεξάρτητο την οικονομική δραστηριότητα του παραγωγού, του εμπόρου ή αυτού που παρέχει υπηρεσίες, έναντι αμοιβής, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασης, τον επιδιωκόμενο σκοπό ή το αποτέλεσμα της δραστηριότητας αυτής (κέρδος ή ζημία)

2. Με τις διατάξεις της περίπτωσης η΄ της παρ.1 του άρθρου 22, του Κώδικα ΦΠΑ, απαλλάσσεται από τον φόρο η παροχή υπηρεσιών από σωματεία ή ενώσεις προσώπων αποκλειστικά προς τα μέλη τους, τα οποία μέλη ασκούν δραστηριότητα απαλλασσόμενη από τον φόρο ή μη υποκείμενη στο φόρο, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές είναι άμεσα αναγκαίες για την άσκηση της δραστηριότητας αυτής και παρέχονται έναντι συνεισφοράς στα κοινά έξοδα. Επομένως τα έξοδα που πραγματοποιούν τα ορειβατικά σωματεία, αποκλειστικά στα πλαίσια παροχής υπηρεσιών για τα μέλη τους της περίπτωσης αυτής απαλλάσσονται από τον φόρο, εφόσον δεν οδηγούν σε στρέβλωση των όρων του ανταγωνισμού. Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής πρέπει να συντρέχουν αθροιστικά οι παρακάτω προϋποθέσεις: α) παροχή υπηρεσιών από σωματεία προς τα μέλη τους και μόνο β) τα μέλη των αθλητικών σωματείων να ασκούν δραστηριότητα απαλλασσόμενη ή μη υποκείμενη στο φόρο γ) οι υπηρεσίες αυτές να είναι άμεσα αναγκαίες για την άσκηση της δραστηριότητας των μελών δ) οι υπηρεσίες αυτές να παρέχονται έναντι συνεισφοράς (συνδρομής) των μελών στα κοινά έξοδα. Σε κάθε άλλη περίπτωση παροχής υπηρεσιών σε μέλη ή σε τρίτα πρόσωπα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα ΦΠΑ αναλόγως με την πράγματι ασκούμενη δραστηριότητα. Άσκηση δραστηριότητας παροχής υπηρεσιών, όπως διαφήμισης, εκμετάλλευσης και χρήσης καταφυγίων, εκμετάλλευσης κυλικίων και εστιατορίων, δραστηριοτήτων πρακτορείου ταξιδιών και δραστηριότητα πώλησης αγαθών και υπηρεσιών, υπηρεσιών εκμάθησης

αθλήματος ψυχαγωγικού χαρακτήρα, είναι οικονομικές δραστηριότητες που υπάγονται στο φόρο προστιθέμενης αξίας. Σημειώνεται ότι τα πρόσωπα της περίπτωσης ή της παραγράφου 1 του άρθρου 22, δεν περιλαμβάνονται στα πρόσωπα της περίπτωσης ι) ή ίδιας παραγράφου και άρθρου και κατά συνέπεια δεν απαλλάσσεται από το ΦΠΑ η παροχή υπηρεσιών και η παράδοση αγαθών που πραγματοποιούν με την ευκαιρία εκδηλώσεων ή δραστηριοτήτων που οργανώνονται από αυτά για την οικονομική τους ενίσχυση.

3. Ως προς τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών και των προϋποθέσεων των αθλητικών Σωματείων για την χορήγηση της απαλλαγής από το ΦΠΑ των πράξεων που διενεργούν ως ΝΠΔ μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, πρέπει να διερευνάται η συνδρομή των παρακάτω προϋποθέσεων: α) η αναγνώριση και η εποπτεία που ασκείται επ' αυτών από τον αρμόδιο δημόσιο τομέα β) το αθλητικό σωματείο να μην έχει κατ' ουσία κερδοσκοπικό χαρακτήρα, τα ενδεχόμενα δε κέρδη τους δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να διανέμονται άμεσα ή έμμεσα στα μέλη γ) οι πραγματοποιούμενες πράξεις να μην προκαλούν στρέβλωση των όρων του ανταγωνισμού δηλ. οι παροχές υπηρεσιών.

4. Οι παροχές υπηρεσιών που παρέχονται από τα αθλητικά σωματεία προς μέλη τους μη έχοντα την ιδιότητα του αθλητού ή του προπονούμενου και προορίζονται κυρίως να προσπορίσουν σ' αυτά συμπληρωματικά έσοδα, αποκλείονται από τις εν λόγω απαλλαγές του ΦΠΑ (ν.2859/2000 κατ' άρθρο 22 παρ. 1 εδάφιο η' & ιδ') καθόσον πρόκειται για ταυτόσημες πράξεις (ιδ. γυμναστηρίων πδ.219/2006 ή γραφείων ταξιδίων ν.393/1977) που ανταγωνίζονται άμεσα τις πράξεις εμπορικών επιχειρήσεων που υπάγονται στο φόρο (π.χ. αθλητικές εκδηλώσεις από σωματείο έναντι τέλους συμμετοχής ή εισιτηρίου, παροχή εκμάθησης αθλήματος έναντι καταβολής αμοιβής υπό μορφή συνδρομής των εκπαιδευομένων μελών ανεξάρτητα αν η καταβολή της αμοιβής γίνεται ως συνδρομή ή εφάπαξ).

5. Με την προϋπόθεση αυτή καλύπτεται και στο εθνικό μας δίκαιο μια από τις βασικές αρχές του κοινοτικού δικαίου (βλ. ΔΕΚ προδικαστικό ερώτημα υπόθεση C-453/93), ότι δηλαδή με την χορήγηση της απαλλαγής ΦΠΑ δεν πρέπει να επέρχεται στρέβλωση των όρων του ανταγωνισμού και να τίθενται επιχειρήσεις, φορολογικά σε μειονεκτικότερη θέση, όταν αυτές ασκούνται κάτω από ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια (ΠΟΛ 1156/97) Διαφορετική ερμηνία της παρούσας διάταξης, θεωρώ, ότι θα μας οδηγούσε σε κατ' ευθεία πρόσκρουση με τις διατάξεις του νόμου περί αθέμιτου ανταγωνισμού όπως τούτος έχει προσαρμοσθεί στην εθνική έννομη τάξη.

6. Αθλητικές Ακαδημίες του πδ.219/2006 και σχολές ερασιτεχνικού ή ψυχαγωγικού χαρακτήρα υπάγονται σε ΦΠΑ 19%. Όπως προκύπτει από την περ. ιβ΄ της παραγρ. 1 του άρθρου 22 και από τις σχετικές διευκρινίσεις που έχουν δοθεί με τις Εγκ. 10/87 και ΠΟΛ 1282/92 διάφοροι φορείς εμφανίζονται ως φορείς «ΣΧΟΛΩΝ» αλλά κατ'ουσία προσφέρουν εξειδικευμένες γνώσεις ή εμπειρία ερασιτεχνικού ή ψυχαγωγικού χαρακτήρα και δεν εμπιπτουν στις απαλλακτικές διατάξεις του εν λόγω εδαφίου που αφορά μόνο την επαγγελματική εκπαίδευση. Από την νομολογία και από εγκυκλίους του Υπ. Οικονομικών προκύπτει ότι υπάγονται στο ΦΠΑ οι σχολές εκμάθησης χορού, αερόμπικ, γυμναστικής, ιππασίας, κολύμβησης, χιονοδρομίας κ.λ.π. ενώ απαλλάσσονται του ΦΠΑ εδάφιο ιδ΄, οι υπηρεσίες των αθλητικών σωματείων που έχουν ως αποδέκτες τους αθλητές τους και όχι φιλάθλους. Στην περίπτωση που τα εν λόγω σωματεία πραγματοποιούν έσοδα από μισθώσεις ακινήτων, τα έσοδα αυτά απαλλάσσονται από τον φόρο σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης κοτ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 22 του Κώδικα ΦΠΑ.

7. Κατόπιν των ανωτέρω η υπαγωγή ή μη στο ΦΠΑ των εσόδων που πραγματοποιεί κάθε σωματείο διακεκριμένα εξαρτάται από την κατά περίπτωση ή μη φορολογητέων πράξεων. Ως εκ τούτου ανάγεται στην αρμοδιότητα της Δ.Ο.Υ. και επικουρικός στην αρμοδιότητα διαχειριστικού ελέγχου των ελεγκτών του Ελεγκτικού Συμβουλίου της ΓΓΑ, που υπάγεται το σωματείο, η διαπίστωση κατόπιν ελέγχου των πραγματικών περιστατικών και η εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα ΦΠΑ και του άρθρου 7 εδάφια 1,2,3 του ν.2725/1999. Είναι αξιοσημείωτο ότι ο παράνομος οικονομικός προσπορισμός ή φορολογική παράβαση από αθλητικό στέλεχος (εκπαιδευτή, φιλάθλο, μέλος Διοίκησης.....) επιφέρει τις κυρώσεις του άρθρ. 130 (Τήρηση Φιλάθλου Πνεύματος) ν.2725/99 και θεμελιώνει παράβαση των αρχών του Φιλάθλου Πνεύματος, με ποινή που επιβάλλει η Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος. (βλ. ΣΤΕ 1400/2004 τμήμα Δ απόφ. Υφυπουργού Αθλητισμού 15838/28.6.2001 για ανάκληση της ειδικής αθλητικής αναγνώρισης σωματείου λόγω μη έκδοσης νομότυπων θεωρημένων αποδειξιών παροχής υπηρεσιών για την εκμάθηση του αθλήματος). Όσο ειδικότερα αφορά τις κυρώσεις που αφορούν την παράνομη ίδρυση και λειτουργία σχολών εκμάθησης αθλήματος δυνάμει του πδ. 219/2006 και σε συνδυασμό με το ΠΚ414 εξεδόθη μια ενδιαφέρουσα γνωμοδότηση (ΕίσαΠ 6/2005) της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου «Ποινικές κυρώσεις σε περίπτωση ίδρυσης ή λειτουργίας σχολής εκμάθησης αθλήματος ν.

2725/1999 αρ. 32 και 134». Ο Εισαγγελέας Φ. Μακρής αποφαινεται ότι για τους ιδρύοντες και λειτουργούντες ιδιωτικό γυμναστήριο ή σχολή σωματικής άθλησης ή αθλητική ακαδημία εκμάθησης αθλήματος, χωρίς την προβλεπόμενη από το άρθρο 7 του πδ.219/1999 άδεια του αρμόδιου κατά τόπο Νομάρχη, πλέον των διοικητικών κυρώσεων, τιμωρούνται ποινικά σε βαθμό πταίσματος με τις προβλεπόμενες από το άρθρο ΠΚ414 ποινικές κυρώσεις.

3. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ΚΒΣ (π.δ. 186/1992) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι κάθε ημεδαπό ή αλλοδαπό, φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί δραστηριότητα στην ελληνική επικράτεια και αποβλέπει στην απόκτηση εισοδήματος από οποιαδήποτε δραστηριότητα, αναφερόμενο στο εξής με τον όρο «επιτηδευματίας», τηρεί, εκδίδει, παρέχει, ζητά, λαμβάνει, υποβάλλει, διαφυλάσσει, τα βιβλία, τα στοιχεία, τις καταστάσεις και κάθε άλλο μέσο σχετικό με την τήρηση βιβλίων και την έκδοση στοιχείων που ορίζονται από τον Κώδικα αυτό, κατά περίπτωση.

2. Περαιτέρω με τις διατάξεις της παραγρ. 3 του άρθρου 2 του ΚΒΣ ορίζεται ότι το Δημόσιο και κάθε άλλο νομικό πρόσωπο μη επιτηδευματίας, οι επιτροπές και οι ενώσεις προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα σωματεία, οι ξένες αποστολές και οι διεθνείς οργανισμοί υποχρεούνται μόνο στη έκδοση, υποβολή και διαφύλαξη των στοιχείων που ορίζονται ρητά από τον Κώδικα αυτό. Τα πρόσωπα αυτά, πλην του Δημοσίου, όταν ενεργούν πράξεις παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών που υπάγονται στο ΦΠΑ ή στο φόρο εισοδήματος, θεωρούνται επιτηδευματίες μόνο για τις δραστηριότητες αυτές και έχουν τις υποχρεώσεις της παραγρ. 1 του άρθρου αυτού. Με βάση τις παραπάνω διατάξεις και όσα αναλυτικά παρατίθενται στα κεφ. 1 & 2 του παρόντος προκύπτει ότι τα ορειβατικά σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, για τις δραστηριότητες τους εκείνες που υπάγονται σε ΦΠΑ ή σε φορολογία εισοδήματος, θεωρούνται επιτηδευματίες και υποχρεούνται σε τήρηση βιβλίων, έκδοση στοιχείων του ΚΒΣ, λήψη, υποβολή κλπ. ενώ για τις άλλες δραστηριότητές τους δεν θεωρούνται επιτηδευματίες και υποχρεούνται μόνο στην έκδοση, υποβολή και διαφύλαξη των στοιχείων που ορίζονται ρητά από τον ΚΒΣ ανεξάρτητα αν οι δραστηριότητες υπάγονται στον ΦΠΑ ή μη, καθώς και στη φύλαξη και υποβολή των στοιχείων που λαμβάνουν.

Η Παρανόηση της Ιδιότητας των Αθλητικών Επιτροπών της Ε.Π.Ο.

I. Η κατά καιρούς συγκρότησις των πρωτοβαθμίων και δευτεροβαθμίων επιτροπών της Ε.Π.Ο. είτε κατ' επιταγήν του νόμου είτε κατά τας διατάξεις του καταστατικού και των κανονισμών της, άλλοτε τριμελούς ή πενταμελούς συνθέσεως αμιγώς ή κατά πλειοψηφίαν από τακτικούς δικαστές ή παρά μόνον του Προέδρου ανωτέρου τακτικού Δικαστού δεν αφήρεσαν από αυτές την ιδιότητα των ως οργάνων του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, όπως είναι η ΕΠΟ, η ΕΠΑΕ (άλλοτε και τώρα) και η SUPER LEAGUE. Η ιδιότης αυτή έχει βεβαιωθεί και από τα τακτικά Δικαστήρια και το Συμβούλιον της Επικρατείας (ΣτΕ 106/2002) εις τας περιπτώσεις που οι ενδιαφερόμενοι θιγόντες από τας αποφάσεις των προσέφυγαν εις αυτά, ανεξαρτήτως της κατά το Σύνταγμα επιτρεπτής ή μη συμμετοχής των τακτικών δικαστών εις τας ως άνω Επίτροπος (Ν.Σ.Κ. Γνωμ. 120/2006 τμ. Δ').

II. Δια την λήψιν των αποφάσεών των οι επιτροπές αυτές εφαρμόζουν κατά βάσιν τας διατάξεις των Κανονισμών, οι οποίοι αρμόζουν εις την φύσιν και το είδος της διαφοράς που καλούνται να επιλύσουν, αλλά και τας γενικάς αρχάς του Δικαίου, οι οποίες διέπουν κάθε άσκησιν νομίμου δικαιώματος και κάθε εκπλήρωσιν νομίμου υποχρεώσεως είτε πρόκειται για διένεξιν μεταξύ φυσικών προσώπων, είτε μεταξύ νομικών προσώπων, είτε μεταξύ νομικού και φυσικού προσώπου, με γνώμονα πάντοτε την αναγνώριση του δίκαιου εις εκείνον στον οποίον ανήκει τούτο. Ακριβώς δε για να παρασχεθεί η ευχέρεια της ελευθερίας στην ακολουθούμενη προς τούτο διαδικασίαν ο αθλητικός νομοθέτης δεν έθεσε κανένα δεσμευτικόν δικονομικόν κανόνα, γιατί απέβλεψε στην ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης στα πλαίσια του φιλάθλου πνεύματος.

Τούτο αποδεικνύεται από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 126 του ν. 2725/1999 που αναφέρονται στην ενώπιον του «Ανωτάτου Συμβουλίου Επιλύσεως Αθλητικών Διαφορών» (συγκροτούμένου πάντοτε από ανώ-

τερους εν ενεργεία δικαστικούς λειτουργούς) διαδικασίαν, στις οποίες περιλαμβάνονται επί λέξει τα εξής: «Ο Πρόεδρος του ΑΣΕΑΔ ή του Τμήματος ή το μέλος που ορίζουν ενεργεί όταν κρίνεται και ζητεί χορήγηση εγγράφων κρισίμων για την υπόθεση. Το ΑΣΕΑΔ αλληλογραφεί απ' ευθείας για θέματα σχετικά με τις εκδικαζόμενες σε αυτό υποθέσεις με τα αθλητικά σωματεία, τις Ομοσπονδίες και τους αθλητικούς φορείς γενικά που είναι υποχρεωμένοι να απαντήσουν αμέσως».

Η εκ του ακροτελεύτιου υπ' αριθ. 46 άρθρου του Δικονομικού Κανονισμού λειτουργίας Πειθαρχικών Επιτροπών της ΕΠΟ αναφορά εις τας διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας γίνεται με την ρητήν προϋπόθεσιν ότι αυτές εφαρμόζονται συμπληρωματικά και εφόσον δεν αντίκεινται στις διατάξεις του αθλητικού νόμου και των κανονισμών. Ο αείμνηστος Κων/νος Τριανταφυλλόπουλος, καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο οποίος ήτο και παρέμεινε γνωστός ως «ο σοφός» επιστημονικός δάσκαλος, edίδασκε ότι «ο δικαστής οφείλει να ερευνά και να διαπιστώνει ποιος έχει δίκαιο και κατόπιν να ευρίσκει τον δικονομικόν κανόνα για την αναγνώριση αυτού που έκρινε δίκαιον» και για να υποστηρίξει ότι η αναγνώριση του δικαίου δεν μπορεί να αναιρεθεί από καμμίαν θετήν διάταξη προσέθετε ότι «ο δικαστής δεν υποχρεούται να ακολουθεί τον νομοθέτην ανοηταίνοντα».

III. Η αναζήτηση της ουσιαστικής αλήθειας επιβάλλεται και εκ μόνου του λόγου ότι οι διαφορές που άγονται ενώπιον των ανωτέρω Επιτροπών είναι αθλητικές των οποίων κύριον στοιχείον είναι η κάλυψις αυτών από τις αρχές του Φιλάθλου Πνεύματος από τις οποίες διέπονται, χωρίς να παραγνωρίζεται η ανάγκη της αυστηρής εφαρμογής των κανονιστικών διατάξεων που αρμόζουν δια την κρίσιν της αναφυσείσης διαφοράς και την επιβολήν των προβλεπομένων κυρώσεων δια την τιμωρίαν της σημειωθείσης παραβατικής συμπεριφοράς των υπαιτίων, οι οποίες πάντως ερμηνεύονται ως απαιτεί η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και η συνταγματικά προστατευόμενη αρχή της αναλογικότητας.

Δυστυχώς η πράξις απέδειξε ότι οι δικαιοδοτικές και πειθαρχικές επιτροπές που περιλαμβάνονται εις την σωματειακήν και ιεραρχικήν οργάνωσιν του Ποδοσφαίρου δεν ενστερνίζονται πάντοτε τις ανωτέρω αρχές ούτε όταν προεδρεύονται από ανωτέρους ή ανωτάτους δικαστές.

Με την πείρα της πεντηκονταετούς απασχολήσεως μου με τα αθλητικά

δρώμενα του Ελληνικού Ποδοσφαίρου αρχικά ως ερασιτέχνης διοικητικός παράγων που διήλθα όλες τις βαθμίδες της ιεραρχίας του ποδοσφαίρου και αργότερα ως και σήμερα επαγγελματικά ως δικηγόρος στον χώρο της απονομής της αθλητικής δικαιοσύνης υπεστήριξα επανειλημμένως και δημοσίως εις συνεντεύξεις και ομιλίας εις οργανωμένα Συνέδρια και εξακολουθώ να υποστηρίζω τα ακόλουθα:

α) Η συμμετοχή του τακτικού εν ενεργεία Δικαστού εις την συγκρότησιν των ως άνω Επιτροπών εξασφαλίζει και δημιουργεί εις την φίλαθλη κοινήν γνώμην την πεποίθησιν της αντικειμενικής κρίσεως της επίδικης διαφοράς μακράν από τον επηρεασμόν των διισταμένων και εχόντων αντίθετα συμφέροντα παραγόντων.

β) Ο επιλεγόμενος Δικαστής όσον εγκρατής και άριστος και εάν είναι κατά την προσφοράν της υπηρεσίας του ως τακτικού δικαστού δια να επιτύχει και ως «αθλητικός δικαστής» πρέπει να γνωρίζει το αθλητικό αντικείμενο εις το οποίον καλείται να εργασθεί να μην είναι άσχετος προς αυτό και οι «κεραίες» του να συλλαμβάνουν τα πριν , τα κατά και τα μετά της διαφοράς που πρόκειται να κρίνει, γι' αυτό και ο νομοθέτης (ν.2725/1999 άρθ. 119 παρ. 3) ορίζει ότι η κλήρωση του δικαστού που θα ορισθεί με την διαδικασία που προβλέπεται από τον Οργανισμόν των Δικαστηρίων γίνεται μεταξύ δικαστών **«με ιδιαίτερη γνώση και εμπειρία σε θέματα αθλητισμού».**

γ) Ο ορισθείς «αθλητικός δικαστής» εις τον οποίον οφείλεται ο σεβασμός και η εκτίμησις του δικαστικού λειτουργήματος, πριν από την συζήτησιν της αθλητικής διαφοράς αφήνει έξω της αιθούσης συνεδριάσεως τον «μανδύα» του τακτικού δικαστού, με όλα τα εντεύθεν διαδικαστικά πλεονεκτήματα.

IV. Η παρανόησις της ανωτέρω ιδιότητος των αθλητικών Επιτροπών της ΕΠΟ δεν απεφεύχθη καίτοι εις το πρόσωπον των ανωτάτων δικαστικών λειτουργών εις τους οποίους ανετέθη η προεδρία της δευτεροβάθμιας Επιτροπής Εφέσεων συντρέχουν όλες οι προαναφερθείσες προϋποθέσεις για την επιτυχίαν του έργου των.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωσης του Α.Α. εις τον οποίον η Ε.Π.Σ. Ηρακλείου Κρήτης επέβαλε την ποινήν της ΕΠΙ ΤΕΣΣΕΡΑ ΕΤΗ απαγορεύσεως εισόδου του εις τους αγωνιστικούς χώρους με την αιτιολογία ότι είχε αναγραφεί εις το φύλλον αγώνος της Β' τοπικής ερασιτεχνικής κατηγορίας που διεξήχθη στις 22/3/08 μεταξύ των ομάδων ΠΑΝΟΜ -ΠΑΟΓ ως ΠΡΟ-

ΠΟΝΗΤΗΣ της γηπεδούχου ομάδος κατά της οποίας έγινε δεκτή ένσταση πλαστοπροσωπίας ποδοσφαιριστού με τις εντεύθεν βαθμολογικές κυρώσεις.

Η επιβολή της ανωτέρω ποινής προβλέπεται από την διάταξη του άρθρου 23 παραγρ. 12 του Κανονισμού Αγώνων Ερασιτεχνικού Πρωταθλήματος και επιβάλλεται εις τον προπονητήν της ομάδος αυτεπαγγέλτως χωρίς την απαγγελίαν κατηγορίας κατ' αυτού και άνευ κλήσεως του, εφ' όσον ανεγράφη εις το φύλλον αγώνος ως τοιούτος (προπονητής) της ομάδας που φέρεται ότι διέπραξε την παράβασιν της πλαστοπροσωπίας οπότε ο αγώνας ο οποίος κατακυρώνεται εις την αντίπαλη ομάδα με τέρματα 3-0 και αφαιρούνται από την υπαίτια ομάδα πέντε βαθμοί. Εάν δηλαδή δεν διεπράχθη πλαστοπροσωπία δεν τιμωρείται ούτε η ομάδα ούτε ο προπονητής της.

Η πλαστοπροσωπία ποδοσφαιριστού ήτοι η συμμετοχή εις τον αγώνα ενός ποδοσφαιριστού που δεν δικαιούται να αγωνισθεί με στοιχεία ταυτότητος και δελτίον ποδοσφαιρικής ιδιότητος ενός άλλου που έχει δικαίωμα συμμετοχής θεωρείται και είναι το σοβαρότερον των παραπτώματων, διότι επιδιώκεται και επιτυγχάνεται αγωνιστικόν αποτέλεσμα μη γνήσιον απατηλόν με παράνομον ανήθικον και αντιαθλητικόν τρόπον. Δια τον λόγον αυτόν ο αθλητικός νομοθέτης για την απόδειξιν της διαπράξεως της πλαστοπροσωπίας επέβαλε την διαπίστωση της συνδρομής ορισμένων περιστατικών χωρίς τα οποία η τυχόν υποβληθείσα ένσταση κατά του κύρους του αγώνος λόγω πλαστοπροσωπίας απορρίπτεται.

V. Και ενώ αποδεδειγμένως δεν συνέτρεξαν οι προϋποθέσεις τις οποίες οι διατάξεις του Κανονισμού (Κ.Α.Π.) επιβάλλουν ως μόνον τρόπον δια τον καταλογισμόν της παραβάσεως της πλαστοπροσωπίας η διοργανώτρια του πρωταθλήματος Ε.Π.Σ. Ηρακλείου επέβαλε με απόφαση της τις προβλεπόμενες αυστηρές βαθμολογικές κυρώσεις εις βάρος της κριθείσης ως υπαίτιας ομάδος. Με την ίδια απόφαση η Ένωσις χωρίς να ερευνηθεί εάν ο αναγραφείς εις το φύλλον αγώνος ως ο μοναδικός εκπρόσωπος της γηπεδούχου ομάδος εις το γήπεδον είχε ή δεν είχε την ιδιότητα του προπονητού ως ανεγράφη, εντούτοις επέβαλε εις αυτόν ο οποίος ούτε καν εκλήθη για διευκρινίσεις ΠΟΙΝΗ ΤΕΤΡΑΕΤΟΥΣ αποκλεισμού εισόδου εις τους αγωνιστικούς χώρους.

Ο τιμωρηθείς Α.Α. καθηγητής ΤΕΦΑΑ με σωρείαν διπλωμάτων και τιμητικών διακρίσεων κοινωνικής προσφοράς υπηρετών επί 16 έτη εις τα σχολεία της πόλεως, όπου η έδρα της ως άνω ομάδος και προσφέρων ανιδιοτελώς τις

υπηρεσίες του στις αθλητικές ακαδημίες της περιοχής και τις οδηγίες του εις την κατηγορηθείσα για πλαστοπροσωπία ποδοσφαιρική ομάδα (PANOM) χωρίς καμιάν υλική αμοιβή μη ανεχθείς την βαρυτάτην αλλά και άδικη αυτήν ποινή ήσκησε ως εδικοιούτο έφεσιν κατά της αποφάσεως της Ε.Π.Σ. Ηρακλείου ενώπιον της αρμοδίας Τριμελούς Επιτροπής Εφέσεων της ΕΠΟ προεδρευομένης από ανώτατον εν ενεργεία δικαστικόν λειτουργόν και μέλη δύο έμπειρους δικηγόρους παρ' Αρείω Πάγω, ισχυριζόμενος και αποδεικνύων ότι δεν διεπράχθη η καταλογισθείσα εις την ομάδα του PANOM πλαστοπροσωπία και συνεπώς δεν έπρεπε να τιμωρηθεί για ανύπαρκτη παράβαση έστω και εάν η αναγραφή εις το φύλλον του αγώνος ως προπονητού προσέδιδε εις αυτόν αληθώς ή εικονικώς την ιδιότητα ταύτην.

Το σωματείον PANOM αδιαφόρησε για την υπόθεση του συγκεκριμένου αγώνος του, ο οποίος είχε λήξει ισόπαλος και δεν ήσκησε έφεση γιατί η κακή πορεία της ομάδος του είχε ως συνέπεια τον υποβιβασμόν του εις την Γ' κατηγορίαν και την ουσιαστικήν διάλυσιν του διοικητικού συμβουλίου του.

Η Επιτροπή Εφέσεων της ΕΠΟ απέρριψε την έφεσιν του εκκαλούντος καθηγητού Α.Α. με την υπ' αριθ. 153/11-6-2008 απόφασιν της επικαλούμενη μόνον τις τοπικώς επιβαρυντικές για τον εκκαλούντα διατάξεις του ΚΑΠ και της Πολιτικής Δικονομίας.

Συγκεκριμένως:

α) Δεν εδέχθη ότι η έφεσις του Α.Α. είχε επεκτατικόν αποτέλεσμα ώστε να θεωρηθεί ότι την καταδικαστικήν απόφασιν της Ενώσεως είχε προσβάλλει και το απολειπόμενον της δίκης σωματείον PANOM ως δέχεται το άρθρον 537 του Κώδ.Πολ.Δικ. εκ του λόγου ότι μη ασκηθείσης εφέσεως από το σωματείον, τούτο είχε αποδεχθεί την απόφασιν της Ενώσεως περί διαπράξεως της πλαστοπροσωπίας και η απόφαση αυτή ότι είχε καταστεί τελεσίδικος

β) Δεν εδέχθη ότι μόνη η παράλειψις ασκήσεως εφέσεως εκ μέρους του βαρυνομένου με την διάπραξιν της πλαστοπροσωπίας σωματείου δεν σημαίνει άνευ άλλου τινός αποδοχή της αποφάσεως καίτοι ο εκκαλών δι' εμού του δικηγόρου του επεκαλέσθη την ερμηνείαν την οποία δίδει εις το άρθρον 537 του Κώδ.Πολ.Δικ. ο συγγραφεύς Β. Βαθρακοκοίλης το πολύτομον σύγγραμμα του οποίου λαμβάνουν υπ' όψιν τα τακτικά δικαστήρια και η νομολογία του ΑΠ (ΑΠ 1764/85, ΕΕΝ 1986 σελ. 652).

γ) Δεν έκανε δεκτή αίτησιν ανακλήσεως της υπ' αριθ. 153/11-6-08 απο-

φάσεως της την οποία εξήτησε το σωματείο ΠΑΝΟΜ καίτοι κατά την νέαν συζήτησιν της υποθέσεως ενώπιον της Επιτροπής Εφέσεων προσήχθησαν έγγραφα αποδεικνύοντα ότι δεν είχε κοινοποιηθεί εις το στερούμενον Γραφείου σωματείου η καταδικαστική απόφασις, ότι δεν είχε διαπραχθεί πλαστοπροσωπία, ότι δεν ήτο προπονητής ο κ. Α.Λ., ότι η Επιτροπή Εφέσεων δεν είχε κλητεύσει το σωματείο ΠΑΝΟΜ σε κανένα από τα στάδια της διαδικασίας της προκειμένης υποθέσεως καίτοι ήτο το ένα από τα δύο διάδικα μέρη του περί ου ο λόγος αγώνος των ομάδων τους και υποχρεούτο να το κλητεύσει απορρίψασα και την αίτησιν αυτήν με την υπ' αριθ. 175/6-8-08 απόφασιν της χωρίς αντιδικίαν, αφού δεν παρέστησαν σε καμίαν φάσιν της δίκης ούτε η εκδώσασα την πρωτόδικη καταδικαστική απόφαση Ε.Π.Σ. Ηρακλείου ούτε το ωφελούμενον από την απόφασιν αυτήν αντίδικον του ΠΑΝΟΜ σωματείου Α.Ο.Γ. που είχαν νομοτύπως κληθεί.

VI. Ούτω παρέμεινε η μειωτική για την προσωπικότητα του τετραετής ποινή εις βάρος του καθηγητού.

Απέδειξα ότι η Ε.Ε. κρίνασα ότι η πρωτόδικη απόφασις κατέστη τελεσίδικος καίτοι απεδείχθη ότι δεν είχε κοινοποιηθεί εις το σωματείο ΠΑΝΟΜ αρνήθηκε να λάβει υπ' όψιν της τα όσα αποδεικτικά στοιχεία εβεβαίωσαν την ουσιαστική αλήθεια μεταξύ των οποίων την ένορκη βεβαίωχτη του ποδοσφαιριστού ότι αυτός αγωνίστηκε με τα στοιχεία της ταυτότητος του και όχι με το δελτίον άλλου και την ομολογίαν του υποβαλόντος την ένσταση της πλαστοπροσωπίας σωματείου ότι η ένστασις είχε υποβληθεί από εσφαλμένες πληροφορίες τρίτων προσώπων. Με τα στοιχεία αυτά επεβάλετο η εξαφάνισις της αποφάσεως περί της ποινής του Α.Λ. , η οποία αντίκειται εις το περί δικαίου αίσθημα, είναι άδικη και αποτελεί στίγμα για το φίλαθλον πνεύμα.

Δεν υποστηρίζω ότι υπήρχε προσωπική έχθρα των μελών της Επιτροπής Εφέσεων κατά τούτου. Υποστηρίζω ότι οι Επιτροπές αυτές έχουν παρανοήσει την ιδιότητα των ως όργανα προς απονομή της ουσιαστικής δικαιοσύνης.

Η καταβολή παραβόλου υπό του εκκαλούντος αθλητικού σωματείου ως προϋπόθεση του παραδεκτού της συζητήσεως της εφέσεώς του ενώπιον της ΔΕΕΟΔ/ΕΟΠΕ.

Συγχά παρουσιάζεται ενώπιον της δευτεροβάθμιας επιτροπής επιλύσεως οικονομικών διαφορών της ΕΟΠΕ (ΔΕΕΟΔ/ΕΟΠΕ) το πρόβλημα της δικονομικής αντιμετώπισης του παραδεκτού της συζητήσεως εφέσεων, που συνήθως υποβάλλονται από αθλητικά σωματεία κατά πρωτοδίκων αποφάσεων που δικαιώνουν πετοσφαιριστές, σύμφωνα με τον ισχύοντα κανονισμό σχέσεων σωματείων και αμοιβομένων πετοσφαιριστών. Θεωρητικά το πρόβλημα αυτό θα μπορούσε να προκύψει και επί υποθέσεων με εκκαλούντες αθλητές που όμως σπανίως ανακύπτει στην καθημερινή πρακτική της ΔΕΕΟΔ/ΕΟΠΕ, και για τον λόγο αυτό αντιμετωπίζεται παρακάτω υπό την εκδοχή της άσκησης του ενδίκου μέσου από το αθλητικό σωματείο.

Επειδή θεωρώ ότι το πρόβλημα αυτό χρήζει μιας ιδιαίτερης ερμηνευτικής αντιμετώπισης προκειμένου οι σχετικές διατάξεις να εφαρμόζονται σύμφωνα με την αληθή βούληση του κανονιστικού Νομοθέτη και να αποκαθίστανται ερμηνευτικά τυχόν ατυχείς διατυπώσεις του, όπως ήδη έχω εκφράσει την άποψή μου στο πλαίσιο της Επιτροπής, αλλά και για την έγκυρη πληροφόρηση των ενδιαφερομένων αθλητών, σωματείων και νομικών παραστατών τους, παραθέτω την κατά την γνώμη μου σωστή ερμηνεία των σχετικών διατάξεων ως εξής:

Σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. παρ. 1, 2 και 6 του άρθρου 16 παρ. 1 της ΥΑ 17007/2001, με την οποία εγκρίθηκε ο Κανονισμός σχέσεων σωματείων και αμειβόμενων πετοσφαιριστών του άρθρου 87 του Ν. 2725/99, ισχύουν τα εξής: α) εάν συντρέχει περίπτωση λύσης συμβολαίου σύμφωνα με τις περιπτώσεις γ', δ', ε', στ' και ζ' του άρθρου 11 υποβάλλεται στην ΕΟΠΕ αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους προς την Επιτροπή Επίλυσης Οικονομικών Διαφορών Αμειβομένων Πετοσφαιριστών, η οποία περιέχει καταγγελία της σύμβασης, β) η συζήτηση της αίτησης του ενδιαφερόμενου μέρους είναι απαραίδεκτη, αν δεν

καταβληθεί το παράβολο για τη συζήτησή της, το ύψος του οποίου καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΟΠΕ και η παράσταση του πληρεξούσιου δικηγόρου με προεξίπραξη του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου, γ) για τη συζήτηση της έφεσης ενώπιον της δευτεροβάθμιας Επιτροπής ισχύουν αναλογικά τα προβλεπόμενα στις προηγούμενες περιπτώσεις, ενώ απαιτείται και η καταβολή νέου παραβόλου, το ύψος του οποίου καθορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. της ΕΟΠΕ, δ) τα παράβολα που καταβάλλονται και στους δύο βαθμούς ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης καταπίπτουν κατά 50% υπέρ της ΕΟΠΕ για κάλυψη των δαπανών λειτουργίας των Επιτροπών και κατά 50% υπέρ του ΠΑΣΑΠ και αποδίδονται σ' αυτόν από την ΕΟΠΕ σε ειδικά τηρούμενο λογαριασμό και ε) από την απουσία ενός ή και των δύο διαδίκων προκύπτουν οι συνέπειες της ερημοδικίας κατά τη διαδικασία των εργατικών διαφορών σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Κατά τον ΚΠολΔ, η μη καταβολή του παραβόλου έχει ως συνέπεια ότι ο διάδικος θεωρείται δικονομικώς απών και κατά συνέπεια το απαράδεκτο του ένδικου μέσου της ανακοπής ερημοδικίας και όχι μόνο της συζήτησής του, διότι η ανακοπή θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε με τις νόμιμες διατυπώσεις (άρθρο 505 επ ΚΠολΔ). Η συνέπεια αυτή, του απαράδεκτου του ένδικου μέσου της έφεσης και όχι μόνο της συζήτησής του, πρέπει, να θεωρηθεί ότι ισχύει, ερμηνευτικά, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, και στην περίπτωση, που έχει ως αντικείμενο την έφεση αθλητικού σωματείου κατά αποφάσεως της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Οικονομικών Διαφορών Αμειβομένων Πετοσφαιριστών (Π.Ε.Ο.Δ.Α.Π.) της «Ε.Ο.Π.Ε.» που δικαιώνει αθλητή του, για οφειλόμενες απαιτήσεις του κατά του σωματείου.

Και αυτό γιατί: α) η καταβολή παραβόλου, αποτελεί νόμιμη διατύπωση και απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση της έφεσης, προς αποτροπή της κωλυσιεργίας και της άσκησης άσκοπων εφέσεων, β) ο υπόχρεος διάδικος, που έχει το δικονομικό βάρος της καταβολής του παραβόλου, δεν μπορεί παραλείποντας την καταβολή του, να εξαναγκάσει τον αντίδικό του σε καταβολή του, προκειμένου να συζητηθεί το ένδικο μέσο, διότι ο τελευταίος δεν έχει τέτοιο δικονομικό βάρος, ούτε επιτρέπεται η μετακύλισή του,

γ) η άποψη ότι, η μη καταβολή του παραβόλου, έχει ως μόνη συνέπεια το απαράδεκτο της συζήτησης της έφεσης, επειδή αυτό ορίζει η διάταξη του άρθρου 16 παρ. 3 της ΥΑ 17007/2000, δεν είναι ορθή, διότι:

i) ο εκκαλών, με την αποφυγή εκπλήρωσης δικού του δικονομικού βάρους, αποσκοπεί να επιτύχει την ανενέργεια της πρωτόδικης απόφασης έως ότου εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση, που αυτός κωλυσιεργεί, δεδομένου ότι, σύμφωνα, με τις διατάξεις του άρθρου 96 παρ. παρ. 5 και 6 του ν. 2725/99 οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων επιτροπών δεν είναι προσωρινά εκτελεστές, αλλά μόνο οι αποφάσεις των δευτεροβάθμιων επιτροπών αποτελούν δεδικασμένο και είναι τίτλοι εκτελεστοί, συνεπώς η ενέργεια του εκκαλούντος, είναι αντίθετη σε θεμελιώδη αρχή της διεξαγωγής της δίκης κατά τους κανόνες των χρηστών ηθών και της καλής πίστης,

ii) η ενέργειά του αυτή, είναι, επίσης, αντίθετη στην αρχή της δίκαιης δίκης, διότι η αναβολή της συζήτησης της δίκης έως ότου θελήσει το εκκαλούν να καταβάλει το παράβολο αποτελεί αρνησιδικία και στέρηση έννομης προστασίας του εφεσίβλητου,

iii) η καταβολή του παραβόλου, από τον εφεσίβλητο, αποτελεί θυσία για αυτόν, που δεν είναι υπόχρεος κατά νόμο να την υποστεί, αφού, όπως ειπώθηκε, το παράβολο δεν θα αποδοθεί σε αυτόν σε περίπτωση νίκης, αλλά και στους δύο βαθμούς ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης καταπίπτουν υπέρ της ΕΟΠΕ και του ΠΑΣΑΠ,

iv) η σύμβαση εργασίας αθλητή διέπεται από τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας (άρθρο 85 παρ. 4 του ν. 2725/99), συνεπώς η άποψη ότι, προκειμένου να συζητηθεί η έφεση, πρέπει να υποβληθεί ο ίδιος ο εργαζόμενος αθλητής στη δαπάνη του παραβόλου, εφόσον αρνείται το αντίδικο (εργοδότης του), είναι αντίθετο προς την αρχή της εύνοιας και της πρόνοιας προς τον οικονομικώς ασθενέστερο εργαζόμενο,

v) το αληθές νόημα της διάταξης του άρθρου 16 παρ. 3 της ΥΑ 17007/2000 είναι ότι, αν δεν καταβληθεί το παράβολο, είναι απαράδεκτη η έφεση, και όχι η συζήτηση της έφεσης, διότι ο κανονιστικός νομοθέτης εκφράστηκε ατελώς, αλλιώς καθίσταται ανενεργός, άσκοπη και κενή περιεχομένου η άλλη διάταξη του άρθρου 16 παρ. 2 εδ. Β' ΚΠολΔ, που, για τις συνέπειες της ερημοδικίας, παραπέμπει στις συνέπειες της ερημοδικίας κατά τη διαδικασία των εργατικών διαφορών του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στις οποίες εφαρμόζεται και η διάταξη του άρθρου 505 παρ. 2 ΚΠολΔ που προβλέπει την καταβολή παραβόλου, και

vi) τη λύση αυτή επιβάλλει και η τελεολογική ερμηνεία των διατάξεων

της παρ. 2 εδ. β, που ορίζει ότι εφαρμόζεται η διαδικασία των εργατικών διαφορών, κατά την οποία αν δεν καταβληθεί το παράβολο είναι απαράδεκτη η έφεση, και της παρ. 3 που ορίζει ότι αν δεν καταβληθεί το παράβολο είναι απαράδεκτη η συζήτηση της έφεσης, που επιβάλλει να γίνει δεκτό, ότι ο προαναφερθείς και υπηρετούμενος σκοπός της αποτροπής άσκησης ένδικων μέσων από κωλυσιεργεία εξυπηρετείται τελεσφόρως με την απόρριψη της έφεσης ως απαράδεκτης (πρβλ ΑΠ 1820/06 ΕλλΔνη 48 1557). Σύμφωνα με αυτά, κατά τη γνώμη μου, αλλά και γενικότερα ο εκκαλών, εφόσον για την άσκηση της κρινόμενης έφεσής του, παρά τη νόμιμη υποχρέωσή του, δεν κατέβαλε το παράβολο, που όρισε η εκκαλούμενη απόφαση, πρέπει να δικαστεί ερήμην και να αποριφτεί η έφεσή του, λόγω της ερημοδικίας του (άρθρο 674 παρ. 2 ΚΠολΔ).

Οι σύγχρονες προκλήσεις της αντιμετώπισης των εγκλημάτων σε αθλητικούς χώρους και ο ρόλος του Αθλητικού Εισαγγελέα υπό το πρίσμα του Ν. 2725/99

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ 1ο. Οι σύγχρονες προκλήσεις της αντιμετώπισης των εγκλημάτων σε αθλητικούς χώρους

- I. Ηλεκτρονική εποπτεία αθλητικών εγκαταστάσεων σύμφωνα με το άρθρο 41 Ε του Ν. 2725/99*
- II. Η χρήση και η λειτουργία των ανωτέρω συστημάτων ηλεκτρονικής εποπτείας των αθλητικών εγκαταστάσεων*
- III. Τα δεδομένα που προκύπτουν από τη λειτουργία των ηλεκτρονικών συστημάτων εποπτείας*
- IV. Η διαχείριση και χρήση των δεδομένων αυτών από τις αρμόδιες αρχές και οι σχετικοί περιορισμοί*
- V. Περιπτώσιολογία*

ΜΕΡΟΣ 2ο. Ο ρόλος του Αθλητικού Εισαγγελέα υπό το πρίσμα του άρθρου 128 του Ν. 2725/99

- I. Η άσκηση της ποινικής δίωξης για ποινικά αδικήματα του Ν.2725/99*
- II. Η εποπτεία στην εκτέλεση των κύριων και παρεπόμενων ποινών που επιβάλλονται κατά τον ανωτέρω νόμο*
- III. Η διεύθυνση του έργου των αστυνομικών αρχών για την αντιμετώπιση των φαινομένων βίας με αφορμή αθλητικές εκδηλώσεις & η μέριμνα για την εφαρμογή των διατάξεων του ανωτέρω νόμου*
- IV. Η σύγκληση συσκέψεων υπό την αιγίδα του αθλητικού Εισαγγελέα εν όψει μιας αθλητικής συνάντησης*

ΜΕΡΟΣ 3ο. Συμπεράσματα - Προτάσεις

Οι σύγχρονες προκλήσεις της αντιμετώπισης των εγκλημάτων σε αθλητικούς χώρους και ο ρόλος του Αθλητικού Εισαγγελέα υπό το πρίσμα του Ν. 2725/99

ΜΕΡΟΣ 1

Οι σύγχρονες προκλήσεις της αντιμετώπισης των εγκλημάτων σε αθλητικούς χώρους

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τα εγκλήματα που τελούνται σε αθλητικούς χώρους και γενικότερα τα εγκλήματα που τελούνται εξ αφορμής αθλητικών εκδηλώσεων, λόγω της βιαιότητας με την οποία συχνά εκδηλώνονται, της περιοδικότητάς τους αλλά και της δημοσιοποίησής τους, αφού δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που μεταδίδονται ζωντανά από την τηλεόραση, έχουν έλξει το ενδιαφέρον της Πολιτείας που επιχειρεί να τα αντιμετωπίσει αποσπασματικά και χωρίς να διερευνήσει τα υποκείμενα αίτια αυτής της μορφής εγκληματικότητας. Σε αυτά τα πλαίσια τα τελευταία χρόνια στο νομικό οπλοστάσιο της εσωτερικής νομοθεσίας προστέθηκαν αφενός μεν η ηλεκτρονική εποπτεία 22 αθλητικών χώρων, προκειμένου να διευκολύνεται η εξιχνίαση των αθλητικών εγκλημάτων και δη ο εντοπισμός και η σύλληψη των δραστών, αφετέρου δε ο θεσμός του Αθλητικού Εισαγγελέα, με το διπλό ρόλο του συντονισμού των ενεργειών της αστυνομικής αρχής που ενεργεί τόσο προληπτικά όσο και κατασταλτικά αλλά και της διαφύλαξης των ατομικών δικαιωμάτων των παρευρισκομένων και μάλιστα των ελεγχόμενων από το ηλεκτρονικό σύστημα εποπτείας.

Με την παρούσα εισήγηση θα επιχειρήσω να προσεγγίσω κριτικά τα δύο αυτά μέτρα και μάλιστα «μετά λόγου γνώσεως», αφού ως Αθλητικός Εισαγγελέας Πειραιά έχω την ευκαιρία να διαπιστώσω ότι και σε αυτήν την περίπτωση η θεωρία πόρρω απέχει από την πράξη.

Ι. Ηλεκτρονική εποπτεία αθλητικών εγκαταστάσεων σύμφωνα με το άρθρο 41 Ε του Ν. 2725/99

Το μέτρο της ηλεκτρονικής εποπτείας αθλητικών εγκαταστάσεων προβλέφθηκε για πρώτη φορά το έτος 2002 και τροποποιήθηκε το 2008.

Σύμφωνα με το άρθρο 41 Ε του Ν. 2725/99, με τίτλο «Ηλεκτρονική εποπτεία αθλητικών εγκαταστάσεων», το οποίο προστέθηκε με το άρ. 6 του ν. 3057/2002 με ισχύ από 10.10.2002 και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 8 του Ν.3708/08: στις αθλητικές εγκαταστάσεις που προορίζονται είτε για τη διεξαγωγή των αγώνων των εθνικών πρωταθλημάτων, καθώς και των Κυπέλλων Ελλάδος, όπου μετέχουν ανώνυμες αθλητικές εταιρείες ή τμήμα αμειβομέ-

νων αθλητών, είτε για τη διεξαγωγή διεθνών αγώνων οποιασδήποτε διοργάνωσης των αθλημάτων ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρισης και πετοσφαίρισης, ως και των Εθνικών ομάδων αυτών τοποθετούνται και λειτουργούν ηλεκτρονικά συστήματα εποπτείας των χώρων και των προσώπων που ευρίσκονται σε αυτές. Με την τελευταία τροποποίηση η οποία τέθηκε σε ισχύ από 08.10.2008 επεκτάθηκε η δυνατότητα της ηλεκτρονικής εποπτείας και κατά την διεξαγωγή διεθνών αγώνων οποιασδήποτε διοργάνωσης, ενώ δεν επιτρεπόταν με την προϋπάρχουσα ρύθμιση, γεγονός εντελώς παράδοξο αφενός, καθώς δεν υπήρχε ουδεμία εξήγηση γιατί ο νομοθέτης το εξαιρέσει κατά την εισαγωγή του συγκεκριμένου άρθρου αφετέρου αποτέλεσε αντικείμενο έντονου σχολιασμού εκ μέρους παρατηρητών κι επιτελών της αστυνομίας ξένων αποστολών όταν η ελληνική αστυνομία βρέθηκε στην εντελώς άβολη θέση να εξηγήει ότι υφίσταται μεν η δυνατότητα της ηλεκτρονικής εποπτείας του χώρου που λαμβάνει χώρα η αθλητική εκδήλωση πλην όμως δεν επιτρέπεται η βιντεοσκόπηση σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία.

Με τα εγκατεστημένα ηλεκτρονικά μέσα στους αθλητικούς χώρους που αυτά λειτουργούν πραγματοποιείται η λήψη, αποθήκευση, επεξεργασία και αναπαραγωγή εικόνας πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη μιας αθλητικής συνάντησης. Επισημαίνεται ότι:

- πρώτον αποκλειστικός σκοπός της λειτουργίας των ηλεκτρονικών συστημάτων είναι η αντιμετώπιση πράξεων βίας και αξιόποινων εν γένει πράξεων με αφορμή αθλητικές συναντήσεις,
- δεύτερον απαγορεύεται απολύτως η χρήση των συστημάτων και των δεδομένων που παράγουν για οποιονδήποτε άλλο λόγο και
- τρίτον για την εγκατάσταση και λειτουργία των ανωτέρω συστημάτων στις αθλητικές εγκαταστάσεις, οι φίλαθλοι ενημερώνονται με κάθε πρόσφορο μέσο και ιδίως με ανακοίνωση από τα μεγάφωνα πριν την έναρξη της αθλητικής συνάντησης.

II. Η χρήση και η λειτουργία των ανωτέρω συστημάτων ηλεκτρονικής εποπτείας των αθλητικών εγκαταστάσεων

Η χρήση και η λειτουργία των ανωτέρω συστημάτων ηλεκτρονικής εποπτείας, καθώς και η ευθύνη της επεξεργασίας και φύλαξης των δεδομένων που αυτά παράγουν, ανήκει αποκλειστικά στην Ελληνική Αστυνομία. Η ευθύνη και οι δαπάνες για την τοποθέτηση και συντήρηση των παραπάνω

ηλεκτρονικών συστημάτων βαρύνουν τους ιδιοκτήτες των αθλητικών εγκαταστάσεων. Η παραπάνω εγκατάσταση μπορεί επίσης να γίνει με μέριμνα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και σε χρέωση των υπόχρεων.

Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 24560/2003 Κ.Υ.Α., η οποία καθορίζει τον τρόπο λειτουργίας του συστήματος, για κάθε εικονολήπτη θα υπάρχει αντίστοιχος παρακολουθητής (μόνιτορ), η εικόνα δε οποιουδήποτε εξ αυτών, κατά κρίση, θα μπορεί να μεταφέρεται σε ιδιαίτερο (μόνιτορ) παρακολουθητή μεγαλύτερων διαστάσεων, να καταγράφεται και να αποθηκεύεται σε ψηφιακή μορφή, να εκτυπώνεται αμέσως με υψηλή ευκρίνεια και να μεταφέρεται σε πραγματικό χρόνο από τους αγωνιστικούς χώρους Αθηνών και Θεσσαλονίκης στη Γ.Α.Δ.Α. και Γ.Α.Δ.Θ.

Στην πράξη τα συστήματα ηλεκτρονικής εποπτείας πράγματι εγκαταστάθηκαν στους προβλεπόμενους χώρους, η λειτουργία τους όμως και κυρίως η αξιοποίησή τους από τις αρχές είναι πολύ περιορισμένη. Ειδικότερα το σύστημα ηλεκτρονικής εποπτείας των δύο σταδίων που είναι στο τομέα της τοπικής αρμοδιότητας μου ως Αθλητικού Εισαγγελέα Πειραιά λειτούργησε για πρώτη φορά στο στάδιο «Γ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ» στις 31.10.2007 και στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας (Σ.Ε.Φ.) στις 10.2.2008.

Η υλοποίηση και η εφαρμογή του συστήματος έρχεται να διαψεύσει πλήρως τα ανωτέρω προβλεπόμενα για τον τρόπο λειτουργίας του συστήματος, καθώς πρώτον δεν υφίσταται δυνατότητα μεταφοράς των δεδομένων στη Γ.Α.Δ.Α. και δεύτερον και σημαντικότερο για παράδειγμα στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας (Σ.Ε.Φ.) ενώ λειτουργούν συνολικά 42 κάμερες του συστήματος παρακολούθησης εκ των οποίων 8 για τον αγωνιστικό χώρο και ενώ σύμφωνα με τα οριζόμενα στην υπουργική απόφαση θα έπρεπε να υπάρχουν 42 μόνιτορ και 1 συγκεντρωτικό και να διατίθενται από την Ελληνική αστυνομία αντίστοιχα 42 χειριστές εικονοληπτών και ένας (1) για το συγκεντρωτικό μόνιτορ δηλαδή συνολικά 43 χειριστές, έχουν εγκατασταθεί μόνο 4 μόνιτορ και διατίθενται μόνο 2 χειριστές για το όλο σύστημα. Οι δύο αυτοί χειριστές, αστυνομικοί υπάλληλοι, έχουν υποστεί ταχύρρυθμη εκπαίδευση μόλις 2 ημερών από την εταιρία που εγκατέστησε το σύστημα και βέβαια παρά τις φιλότιμες προσπάθειες τους δεν είναι σε θέση για λόγους αντικειμενικούς να λειτουργήσουν το σύστημα.

Η ίδια και απαράλλαχτη εικόνα επαναλαμβάνεται και στο στάδιο

«Γ.ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ» στο οποίο εκτός της διεξαγωγής των αγώνων της ομάδας του Ολυμπιακού, διεξάγονται οι αγώνες της Εθνικής ομάδας, με αριθμό καμερών 102, έχουν εγκατασταθεί 6 μόνιτορ και διατίθενται μόνο 4 χειριστές για το όλο σύστημα.

Με την προμνησθείσα υπουργική απόφαση εξάλλου ορίζεται ότι όλα τα σήματα από τους εικονολήπτες θα μεταφέρονται σε κλειστό κέντρο έλεγχου, (Κ.Ε.Α.) που θα βρίσκεται σε κατάλληλο σημείο των κερκίδων, ώστε να έχει άμεση οπτική επαφή με τον αγωνιστικό χώρο και τις κερκίδες και θα γειτνιάζει ή θα συστεγάζεται με το κέντρο επιχειρήσεων της Ελληνικής Αστυνομίας. Στην πραγματικότητα στο Σ.Ε.Φ. για το σκοπό αυτό διατίθεται ένας χώρος 8 περίπου τ.μ. στο δε «Γ.ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ» 14 περίπου τ.μ. στους οποίους συστεγάζονται κατ' ευφημισμόν, κοινώς στοιβάζονται, τα δύο κέντρα ελέγχου και επιχειρήσεων της αστυνομίας, χωρητικότητας το μεν Σ.Ε.Φ. το πολύ 6 ατόμων συνολικά, το δε Καραϊσκάκη το πολύ 10 ατόμων.

Όπως ο καθένας μπορεί να αντιληφθεί οι χώροι αυτοί δεν δύνανται να εξυπηρετήσουν καμία από τις δύο λειτουργίες για τις οποίες προορίζονται.

Επιπρόσθετα στο στάδιο «Γ.ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ» η αστυνομία έχει προβάλει σθεναρά την αντίθεση της σχετικά με τη θέση του μικτού "sui generis" αυτού κέντρου, καθώς βρίσκεται «εγκλωβισμένο» εντός του χώρου κερκίδας χωρητικότητας 1.800 περίπου φιλάθλων, με αποτέλεσμα να υφίσταται άμεσος κίνδυνος για την ασφάλεια των ευρισκομένων στο υποτυπώδες κέντρο επιχειρήσεων από ενδεχόμενη εντός εισαγωγικών επίθεση των φιλάθλων, οι οποίοι με μαθηματική ακρίβεια θα στραφούν εναντίον της αστυνομίας εάν κάποια απόφαση ή κινητοποίηση της δεν θεωρηθεί αρεστή.

III. Τα δεδομένα που προκύπτουν από τη λειτουργία των ηλεκτρονικών συστημάτων εποπτείας

Περαιτέρω τα δεδομένα που προκύπτουν από τη λειτουργία των ηλεκτρονικών συστημάτων εποπτείας γνωστοποιούνται από την Ελληνική Αστυνομία στη Δ.Ε.Α.Β., το οικείο πειθαρχικό όργανο και κατά περίπτωση στις αρμόδιες ανακριτικές και δικαστικές αρχές. Το εντονότερο και ουσιωδέστερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει τόσο ο Αθλητικός Εισαγγελέας κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του όσο και το δικαστήριο που θα κληθεί να δικάσει μία υπόθεση ενός συλληφθέντα για αδίκημα του αθλητικού νόμου, στα πλαίσια της αυτόφωρης διαδικασίας, η δράση του οποίου θα έχει καταγραφεί από

τις κάμερες παρακολούθησης είναι η αδυναμία της αστυνομίας να έχει στη διάθεση των δικαστικών αρχών κατά την υποβολή της δικογραφίας, την ανάλυση της καταγραφής αυτής καθώς δεν υφίσταται ειδικό τμήμα ανάλυσης και επεξεργασίας των υλικών φορέων καταγραφής στις κατά τόπον αστυνομικές υπηρεσίες που επιλαμβάνονται, με αποτέλεσμα να αποστέλλονται στην Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών (Δ.Ε.Ε.) στην Γ.Α.Δ.Α. η οποία επιστρέφει το υλικό αυτό μετά την πάροδο αρκετών μηνών.

Αποτέλεσμα αυτού είναι να σχηματίζεται μία ελλειπέστατη δικογραφία που περιέχει μόνο τις μαρτυρικές καταθέσεις των αστυνομικών, οι οποίοι θα καταθέτουν ότι αναγνωρίζουν ή ότι δεν αναγνωρίζουν με βεβαιότητα στα πρόσωπα των κατηγορουμένων τους δράστες κάποιας βιαιοπραγίας, μεταξύ του πλήθους των χιλιάδων οπαδών, οι οποίες καταθέσεις πιθανόν να δημιουργήσουν αμφιβολίες στο δικαστήριο για την αξιοπιστία τους, ενώ τα αδιάσειστα στοιχεία της ηλεκτρονικής καταγραφής των δραστών, ήτοι φωτογραφία του δράστη «εν τω πράττεσθαι», θα οδεύουν προς επεξεργασία με άγνωστο χρονικό ορίζοντα επιστροφής τους, σε χρόνο που πιθανόν θα έχει εκδοθεί η δικαστική ετυμηγορία.

IV. Η διαχείριση και χρήση των δεδομένων αυτών από τις αρμόδιες αρχές και οι σχετικοί περιορισμοί

Με την προαναφερθείσα Κ.Υ.Α. εξάλλου καθορίζεται ότι τα δεδομένα, τα οποία έχουν καταγραφεί, αποθηκευτεί και αναπαραχθεί με οποιοδήποτε τρόπο, τηρούνται και φυλάσσονται από το οικείο Αστυνομικό Τμήμα στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται η συγκεκριμένη αθλητική εγκατάσταση, σε ειδικά προς τούτο διαμορφωμένο και φυλασσόμενο χώρο. Εάν κατά τη διεξαγωγή της αθλητικής συνάντησης δεν έχουν προκύψει ενδείξεις πράξεων βίας και τέλεσης ποινικών αδικημάτων, το υλικό καταστρέφεται με σχετικό πρωτόκολλο, μετά την πάροδο τριμήνου από την ημερομηνία διεξαγωγής της αθλητικής συνάντησης. Στις περιπτώσεις που έχουν καταγραφεί ενδείξεις βίας και αξιόποινων πράξεων, τα αποθηκευμένα δεδομένα διαβιβάζονται από το αρμόδιο Αστυνομικό Τμήμα στο οικείο πειθαρχικό όργανο και με τη σχετική δικογραφία, ως προανακριτικό υλικό, στην αρμόδια Εισαγγελική ή Ανακριτική Αρχή, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις.

Τα δεδομένα τα οποία προκύπτουν από τη λειτουργία του συστήματος γνωστοποιούνται ύστερα από αίτηση από την ελληνική Αστυνομία στη Δι-

αρχή Επιτροπή για την αντιμετώπιση της Βίας (Δ.Ε.Α.Β.), καθόσον είναι απαραίτητα για την άσκηση του έργου της. Τα συναφή με πράξεις βίας διαβιβαζόμενα προσωπικά δεδομένα διατηρούνται από τη Δ.Ε.Α.Β. σε αντίγραφο αρχείου για τις ανάγκες της επίτευξης του επί μέρους έργου της και για χρονικό διάστημα όχι πέραν των δεκαπέντε (15) ημερών. Τα αποθηκευμένα δεδομένα και το αναφερόμενο αρχείο, μετά την πάροδο των δεκαπέντε (15) ημερών, καταστρέφονται ενώ η Δ.Ε.Α.Β. δύναται να διατηρήσει τα δεδομένα για ιστορικούς, επιστημονικούς ή στατιστικούς σκοπούς.

V. Περιπτώσιολογία

Περιπτώσεις λειτουργίας των ηλεκτρονικών συστημάτων εποπτείας από το α) Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας (Σ.Ε.Φ.) β) Στάδιο «Γ.ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ»

ΜΕΡΟΣ 2

Ο ρόλος του Αθλητικού Εισαγγελέα υπό το πρίσμα του άρθρου 128 του Ν. 2725/99

Ο θεσμός του Αθλητικού Εισαγγελέα στην Ελληνική έννομη τάξη είναι ένας σχετικά νέος θεσμός καθώς εισήχθη στον βασικό αθλητικό νόμο 2725/99 με το άρθρο 50 του ν. 3057/2002 και τέθηκε σε ισχύ από 10.10.2002, το οποίο και τροποποιήθηκε λαμβάνοντας την σημερινή μορφή του με το άρθρο 15 του ν. 3262/2004. Αισίως έχει συμπληρώσει τα 6 έτη λειτουργίας, προβλέπεται μόνο για τις Εισαγγελίες Πλημμελειοδικών Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, στις οποίες ο ορισμός του Αθλητικού Εισαγγελέα γίνεται μεταξύ των υπηρετούντων σε αυτές από τον οικείο προϊστάμενο. Το έργο των τριών Αθλητικών Εισαγγελέων εποπτεύει και συντονίζει Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου που ορίζεται από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Ο Αθλητικός Εισαγγελέας επιγραμματικά είναι αρμόδιος:

- α) για την άσκηση ποινικής δίωξης
- β) την εποπτεία στην εκτέλεση των κύριων και παρεπόμενων ποινών
- γ) τη διεύθυνση του έργου των αστυνομικών αρχών
- δ) την εφαρμογή των διατάξεων της αθλητικής νομοθεσίας

I. Η άσκηση της ποινικής δίωξης για ποινικά αδικήματα του Ν.2725/99

Το πρωταρχικό έργο του Αθλητικού Εισαγγελέα αποτελεί η άσκηση της ποινικής δίωξης για ποινικά αδικήματα που τελούνται εξ αφορμής αθλητικών

εκδηλώσεων και κατά τη διάρκεια αυτών, καθώς και για αδικήματα που τελούνται από πρόσωπα που συμμετέχουν στη διοίκηση των αθλητικών φορέων κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων ή καθηκόντων τους. Φρονούμε ότι η εξειδίκευση σε συγκεκριμένους τομείς του ποινικού δικαίου και εν προκειμένω στην αθλητική νομοθεσία είναι χρήσιμη και σκόπιμη για την ορθότερη εφαρμογή των κειμένων διατάξεων, αφού συχνά ανακύπτουν νομικά ερμηνευτικά ζητήματα για το αν μια αξιόποινη συμπεριφορά εμπίπτει ή όχι στο πεδίο εφαρμογής της αθλητικής νομοθεσίας καθώς και ζητήματα αληθούς ή φαινομένης συρροής με εγκλήματα του ποινικού κώδικα και με άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους, όπως λχ με τη νομοθεσία για τις κροτίδες, βεγγαλικά κ.α.

II. Η εποπτεία στην εκτέλεση των κύριων και παρεπόμενων ποινών που επιβάλλονται κατά τον ανωτέρω νόμο

Αποτελεί ένα σημαντικό έργο του Αθλητικού Εισαγγελέα το οποίο καθίσταται ιδιαίτερα δυσχερές ιδιαίτερα όσον αφορά τις παρεπόμενες ποινές, οι οποίες με την τελευταία τροποποίηση του αθλητικού νόμου με τον νόμο Ν.3708/08 έγιναν υποχρεωτικές και αυστηρότερες, καθώς σε περίπτωση καταδίκης για τα αθλητικά αδικήματα το δικαστήριο με την ίδια απόφαση απαγορεύει υποχρεωτικά στον υπαίτιο να προσέρχεται και να παρακολουθεί για χρονικό διάστημα έξι μηνών και, σε περίπτωση πρώτης υποτροπής ενός έτους, ή σε περίπτωση δεύτερης υποτροπής τριών ετών, ανεξαρτήτως χρόνου τέλεσης των παραβάσεων αυτών, αθλητικές συναντήσεις, στις οποίες μετέχει ομάδα του αγώνα κατά τον οποίο ή με αφορμή τον οποίο τελέστηκε η αξιόποινη πράξη ή και άλλες ομάδες. Επίσης, το δικαστήριο επιβάλλει υποχρεωτικά στον υπαίτιο, για όσο χρόνο διαρκεί η απαγόρευση, την υποχρέωση να εμφανίζεται, πριν από την έναρξη της αθλητικής συνάντησης, στο αστυνομικό τμήμα της κατοικίας ή διαμονής του και να παραμένει εκεί καθ' όλη τη διάρκεια της. Όσο κι αν σε θεωρητικό επίπεδο οι εν λόγω ποινές είναι σκόπιμες και κατατείνουν τόσο στη γενική όσο και την ειδική πρόληψη, στην πράξη είναι γνωστό ότι δεν υπάρχει η αναγκαία υποδομή ούτε επαρκείς μηχανισμοί ελέγχου, ώστε να είναι δυνατή η εποπτεία στην εκτέλεση των ποινών αυτών. Αν πράγματι ο νομοθέτης ενδιαφέρεται για την εφαρμογή των μέτρων αυτών που ενεργούν και προληπτικά, δεν έχει παρά να υιοθετήσει το ολλανδικό μοντέλο αντιμετώπισης της αθλητικής βίας στο σημείο αυτό και να εισαγάγει την καθιέρωση κάρτας μέλους, η οποία είναι ονομαστική, ελέγχεται ηλεκτρο-

νικά και που αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου να αγοράσει κάποιος εισιτήριο για έναν ποδοσφαιρικό αγώνα. Με τον τρόπο αυτό δίνεται η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές να είναι σε θέση να εμποδίσουν την είσοδο στο γήπεδο συγκεκριμένων ατόμων που έχουν δημιουργήσει στο παρελθόν αδικήματα, ακυρώνοντας την κάρτα τους. Σε περίπτωση αγνόησης της απαγόρευσης εισόδου, επιβάλλεται στους παραβάτες ολιγόμηνη ποινή φυλάκισης η οποία δεν μετατρέπεται σε χρηματική.

III. Η διεύθυνση του έργου των αστυνομικών αρχών για την αντιμετώπιση των φαινομένων βίας με αφορμή αθλητικές εκδηλώσεις & η μεριμνά για την εφαρμογή των διατάξεων του ανωτέρω νόμου

Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 128 Ν.2725/99 ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Εισαγγελέας διευθύνει το έργο των αστυνομικών αρχών για την αντιμετώπιση των φαινομένων βίας με αφορμή αθλητικές εκδηλώσεις και μεριμνά για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου.

Σύμφωνα με τον αθλητικό νόμο η αρμοδιότητα για την τήρηση της τάξης κατά τις αθλητικές συναντήσεις εντός και εκτός των αγωνιστικών χώρων ανήκει στην Ελληνική Αστυνομία ή στο Λιμενικό Σώμα, εφόσον η αθλητική συνάντηση διεξάγεται σε περιοχή δικαιοδοσίας του. Οι διοργανώτριες αρχές αθλητικών εκδηλώσεων και γενικά οι αθλητικοί φορείς υποχρεούνται να συνεργάζονται με την αρμόδια αστυνομική αρχή και να συμμορφώνονται με τις υποδείξεις και αποφάσεις της, ιδίως για θέματα που αποβλέπουν στην εξασφάλιση ομαλής τέλεσης μιας αθλητικής συνάντησης, στη μετακίνηση, προσέλευση και αποχώρηση των φιλάθλων, στον τρόπο διάθεσης των εισιτηρίων στους διαγωνιζομένους, στον καθορισμό των θέσεων των οπαδών τους στις κερκίδες και των μεταξύ τους κενών τμημάτων και γενικά στη διαφύλαξη της δημόσιας τάξης. Η Ελληνική Αστυνομία διαθέτει στην περιοχή της δικαιοδοσίας της το κατά την κρίση της αναγκαίο προσωπικό για την τήρηση της τάξης σε αθλητικές συναντήσεις.

Το έργο της εποπτείας και της διεύθυνσης του έργου των αστυνομικών αρχών από τον αθλητικό Εισαγγελέα κατά την άποψή μου πρέπει να συνδυάζεται ερμηνευτικά και με τη γενική αρμοδιότητα της εισαγγελικής αρχής να συνδράμει την αστυνομία αλλά να μεριμνά και για την τήρηση της νομιμότητας. Η παρουσία του αθλητικού Εισαγγελέα στον αγωνιστικό χώρο της αθλητικής εκδήλωσης ως εποπτεύοντος του έργου των αστυνομικών δυνάμε-

ων όταν λαμβάνουν χώρα αυτεπάγγελτα διωκόμενες πράξεις έχει και λειτουργία εγγυητική για τη διαφύλαξη των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών που υφίστανται τον αστυνομικό καταναγκασμό. Στην πράξη πάντως είναι λιγότερες οι περιπτώσεις «υπερβάλλοντος ζήλου» εκ μέρους των αστυνομικών και πολύ περισσότερες οι περιπτώσεις στις οποίες παρατηρείται αδράνεια των παρισταμένων αστυνομικών δυνάμεων αν και λαμβάνουν χώρα πράξεις αθλητικής βίας από φιλάθλους ιδιαίτερα οργανωμένους αλλά και από παράγοντες των αθλητικών σωματείων. Στις περιπτώσεις αυτές απαιτείται ο Αθλητικός Εισαγγελέας να ασκήσει την αρμοδιότητα της διεύθυνσης των αστυνομικών αρχών ώστε να εφαρμόζεται απαρέγκλιτα ο νόμος σε όλες τις περιπτώσεις κι όχι περιστασιακά. Παράλληλα παρέχεται η δυνατότητα έκδοσης εγκυκλίων σχετικά με την αντιμετώπιση των φαινόμενων αθλητικής βίας προς την διοίκηση της αστυνομίας με τις οποίες επιτυγχάνεται ο συντονισμός και η αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των φαινόμενων αυτών.

IV. Η σύγκληση συσκέψεων υπό την αιγίδα του αθλητικού Εισαγγελέα εν όψει μιας αθλητικής συνάντησης

Σύμφωνα με το άρθρο 41Δ του Ν.2725/95 το οποίο τιτλοφορείται «Υποχρεώσεις αθλητικών φορέων - Μέτρα αστυνόμευσης αθλητικών εκδηλώσεων» στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι οι διοργανώτριες αρχές και τα εκάστοτε διαγωνιζόμενα αθλητικά σωματεία, ανώνυμη αθλητική εταιρεία (Α.Α.Ε.) ή τμήμα αμειβομένων αθλητών (Τ.Α.Α.) συμμετέχουν υποχρεωτικά σε συσκέψεις που μπορεί εν όψει μιας αθλητικής συνάντησης να συγκαλεί ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Εισαγγελέας σε συνεργασία με τη Δ.Ε.Α.Β., προκειμένου να αντιμετωπισθούν θέματα της αρμοδιότητας του, που σχετίζονται ιδίως με την ομαλή και ασφαλή μετακίνηση, προσέλευση και αποχώρηση των φιλάθλων, τη διάθεση των εισιτηρίων και την εν γένει εύρυθμη διεξαγωγή της αθλητικής συνάντησης. Κατά τις συσκέψεις αυτές τηρούνται πρακτικά με ευθύνη εκείνου που τη συγκαλεί. Σε κάθε περίπτωση, τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τα θέματα της προηγούμενης παραγράφου πραγματοποιούνται από την αρμόδια αστυνομική αρχή. Αξιοσημείωτο είναι ότι προβλέπεται ποινική κύρωση για την μη συμμετοχή των ανωτέρω φορέων στις συσκέψεις αυτές και συγκεκριμένα α) με φυλάκιση μέχρι έξι μηνών, β) με φυλάκιση μέχρι δύο ετών αν η ανυπακοή ή η παραβίαση είχε επακόλουθο την πρόκληση εκτεταμένων φθορών ξένης ιδιοκτησίας, γ) με φυλάκιση του-

λάχιστον δύο ετών αν η ανυπακοή ή η παραβίαση είχε επακόλουθο την πρόκληση σωματικής βλάβης δ) με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου γ” επήλθε θάνατος. Επίσης οι ίδιες κυρώσεις προβλέπονται και για τα πρόσωπα που δεν θα υπακούσουν σε νόμιμη πρόσκληση υπαλλήλου ή αρχής που εκτελεί τα μέτρα που αποφασίσθηκαν στις ανωτέρω συσκέψεις ή παραβιάζουν τους όρους εκτέλεσης τους.

ΜΕΡΟΣ 3^ο

Συμπεράσματα – Προτάσεις

Ως προς το 1^ο σκέλος της τοποθέτησης μου θεωρώ πως η πρακτική εφαρμογή του συστήματος ηλεκτρονικής εποπτείας των αθλητικών εγκαταστάσεων «χωλαίνει» και η μόνη λύση εφόσον η πολιτεία και τα συντεταγμένα όργανα της επιθυμούν την σωστή λειτουργία του είναι η πλήρης υλικοτεχνική αναβάθμιση και υποστήριξη του συστήματος με παράλληλη χρησιμοποίηση του κατάλληλου και εξειδικευμένου έμπυχου δυναμικού, που θα στελεχώσει το σύστημα σύμφωνα με τις απαιτήσεις του πλαισίου λειτουργίας του, που παραμένουν μέχρι και σήμερα γράμμα κενό.

Περαιτέρω θα πρέπει αυτό να συνδυαστεί με την λειτουργία του ηλεκτρονικού αριθμημένου και ονομαστικού εισιτηρίου που θα αντιστοιχεί σε μία και συγκεκριμένη θέση καθημένου θεατή, ρύθμιση η οποία εισήχθη στον αθλητικό νόμο στις 10.10.2002 αλλά παραμένει ανεφάρμοστη 6 χρόνια αργότερα, ενώ η σχετική σύμβαση με την εταιρία που ανέλαβε το έργο ύψους 13 εκατομμυρίων ευρώ περίπου υπεγράφη στις 10.07.2008. Με το συνδυασμό αυτό θα πλησιάσουμε στο επιτυχημένο Αγγλικό μοντέλο αντιμετώπισης της βίας καθώς στα αγγλικά γήπεδα κάθε θέση έχει «ονοματεπώνυμο» και έτσι τα εισιτήρια δεν καταλήγουν σε απρόσωπους φιλάθλους που σπεύδουν να προκαλέσουν ένκομες πράξεις. Είναι άλλωστε ο μόνος τρόπος με το οποίο επιτυγχάνεται ευκολότερα και αποτελεσματικότερα ο έλεγχος από το σύστημα ηλεκτρονικής εποπτείας της αθλητικής εγκατάστασης.

Ως προς το 2^ο σκέλος της τοποθέτησης μου θα δανειστώ το σχετικό εδάφιο της εισηγητικής έκθεσης του Ν.3262/04 με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 128 του αθλητικού νόμου για το θεσμό του Αθλητικού Εισαγγελέα, το οποίο χαρακτηριστικά αναφέρει «Ο προβλεπόμενος θεσμός του αθλητικού εισαγγελέα δεν λειτούργησε ικανοποιητικά μέχρι σήμερα, προφανώς λόγω

του φόρτου εργασίας των εισαγγελικών λειτουργιών. Με την παρούσα ρύθμιση, εξειδικεύεται ο ρόλος του και το κύριο αντικείμενο δράσης του ώστε να μπορεί να παρέμβει ουσιαστικά, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του στο αθλητικό γίγνεσθαι». Η μόνη περίπτωση για να μην δούμε την διαπίστωση αυτή να επαναλαμβάνεται και σε μία άλλη προσεχή τροποποίηση του αθλητικού νόμου θα είναι να θεσμοθετηθεί η κατ' αποκλειστικότητα απασχόληση του Αθλητικού Εισαγγελέα με το αντικείμενο της αντιμετώπισης της αθλητικής βίας καθώς ουδείς δύναται υπό τις παρούσες συνθήκες εργασίας να μπορεί να βρισκείται σε συσκέψεις για τα μέτρα που θα ληφθούν ενόψει αθλητικής εκδήλωσης ή να παρακολουθήσει την υλοποίησή τους στο χώρο του αθλητικού σταδίου και άλλων υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διατάξεις του αθλητικού νόμου, όταν την ίδια ώρα θα πρέπει να απασχολείται με την συμμετοχή του σε συνεδρίαση ποινικού δικαστηρίου ή με συμμετοχή του σε κατ' οίκον έρευνα της αστυνομίας ή ακόμα και εξαιτίας έλλειψης ελεύθερου χρόνου λόγω επεξεργασίας δικογραφιών. Ειδική μνεία προς την κατεύθυνση αυτή γίνεται και στην ετήσια έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής για την αντιμετώπιση της Βίας (ΔΕΑΒ) της περιόδου 2007-2008, για το ρόλο του Αθλητικού Εισαγγελέα. Συνεπώς όλα κατατείνουν στο γεγονός ότι και η ανωτέρω τροποποίηση καίτοι το ευαγγελίζεται δεν κατάφερε να φέρει τον Αθλητικό Εισαγγελέα στη θέση της ουσιαστικής παρέμβασης «στο αθλητικό γίγνεσθαι».

Κλείνοντας την εισήγησή μου με την αποτίμηση των 6 αυτών ετών εφαρμογής του θεσμού του Αθλητικού Εισαγγελέα στη χώρα μας, θεωρώ πως η καθιέρωση του ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση της αντιμετώπισης του φαινομένου της αθλητικής βίας πλην όμως θα πρέπει να εξασφαλιστούν στο μέλλον οι συνθήκες της εύρυθμης και απρόσκοπτης λειτουργίας του ειδήλως ο ρόλος του ως θεσμού θα σχετίζεται με μια εικονική συμμετοχή στη διαδικασία αυτή για την αντιμετώπιση ενός φαινομένου, που δεν είναι μόνο, ή πρωτίστως, αθλητικό, αλλά τελικά εκδηλώνεται σε βάρος της ελληνικής κοινωνίας ως φαινόμενο κατεξοχήν αντικοινωνικό.

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Το δεύτερο κεφάλαιο της ΕΑΔ είναι αφιερωμένο αποκλειστικά στην αυτούσια παράθεση νομοθετικών κειμένων που έχουν άμεσα ή έμμεσα σαν αντικείμενο τον Ελληνικό Αθλητισμό. Στη θέση αυτή θα δημοσιεύουμε επίσης υπουργικές αποφάσεις, διατάγματα, κανονισμούς, εγκυκλίους, καταστατικά ομοσπονδιών κλπ. Μάλιστα θα δημοσιεύονται και παλαιότερα νομοθετήματα, εφόσον φυσικά εξακολουθούν να ισχύουν και να παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την σύγχρονη αθλητική πραγματικότητα.

Καταπολέμηση της βίας με αφορμή αθλητικές εκδηλώσεις και άλλες διατάξεις**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1**Κατάργηση διατάξεων περί Συνδέσμων Φιλάθλων –
Ίδρυση Λεσχών Φύλων**

Το άρθρο 41Β΄ του ν.2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α΄), όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 3 του ν.3057/2002 (ΦΕΚ 239 Α΄) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν.3262/2004 (ΦΕΚ 173 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 41Β΄**Λέσχες Φύλων των Αθλητικών Σωματείων, ΤΑΑ ή ΑΑΕ**

1. Σε κάθε αθλητικό σωματείο, τμήμα αμειβομένων αθλητών (ΤΑΑ) ή ανώνυμη αθλητική εταιρεία (ΑΑΕ) μπορεί, ύστερα από απόφαση της διοίκησης αυτών, να λειτουργεί Λέσχη Φύλων (εφεξής Λέσχη). Η Λέσχη αποτελεί υπηρεσία του αθλητικού σωματείου, του ΤΑΑ ή της ΑΑΕ που την ιδρύει και δεν έχει δική της νομική προσωπικότητα.

Η εποπτεία, ο έλεγχος και η ευθύνη της οργάνωσης, διοίκησης και λειτουργίας της Λέσχης ανήκει στο αθλητικό σωματείο, το ΤΑΑ ή την ΑΑΕ.

Η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (ΓΓΑ) ασκεί εποπτεία και έλεγχο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος, κατά τα οριζόμενα από τις διέπουσες την εποπτεία και τον έλεγχο των αθλητικών σωματείων, των ΤΑΑ ή των ΑΑΕ σχετικές διατάξεις, ανάλογα εφαρμοζόμενες.

2. Σκοπός της Λέσχης είναι:

α) η ενίσχυση και η υποστήριξη της αθλητικής προσπάθειας του αθλητικού σωματείου, του ΤΑΑ ή της ΑΑΕ,

β) η καλλιέργεια και προαγωγή της αθλητικής παιδείας των μελών της και ιδίως των αρχών του ευ αγωνίζεσθαι και του φιλάθλου πνεύματος,

γ) η άθληση και γενικά η ψυχαγωγία των μελών της.

3. Μέλος της Λέσχης μπορεί να εγγραφεί μόνο φίλαθλος που έχει μόνιμη κατοικία ή συνήθη διαμονή στην Ελλάδα, έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του και στο πρόσωπό του δεν συντρέχει κώλυμα του άρθρου 3 του παρόντος, ούτε του έχουν αποδοθεί πράξεις βίας τελεσθείσες, εντός ή εκτός γηπέδων, με αφορμή αθλητικές εκδηλώσεις σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 41ΣΤ' ή πράξεις που αποτελούν παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών. Για το σκοπό αυτόν ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει στη Λέσχη μαζί με την αίτηση για εγγραφή του υπεύθυνη δήλωση του ν.1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α'), όπως ισχύει, ότι στο πρόσωπό του δεν συντρέχει κανένα από τα κωλύματα του προηγούμενου εδαφίου. Για κάθε μέλος της Λέσχης εκδίδεται από το αθλητικό σωματείο, το ΤΑΑ ή την ΑΑΕ κατά περίπτωση ταυτότητα μέλους. Με Εσωτερικό Κανονισμό της Λέσχης που εκδίδεται από τη διοίκηση του ιδρυτικού αυτής αθλητικού σωματείου, του ΤΑΑ ή της ΑΑΕ ρυθμίζονται τα θέματα της οργάνωσης και λειτουργίας της Λέσχης και των κατά τόπους παραρτημάτων της, οι πόροι αυτής, τα τηρούμενα βιβλία, οι ειδικότεροι όροι εγγραφής και διαγραφής των μελών της, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, οι κυρώσεις σε βάρος των μελών της για παραβάσεις διατάξεων του παρόντος ή άλλων νόμων ή των κανονισμών του αθλητικού σωματείου, του ΤΑΑ ή της ΑΑΕ και κάθε άλλο θέμα αναγκαίο για την εκπλήρωση των σκοπών της Λέσχης.

4. Εφόσον διαπιστωθεί κώλυμα της παραγράφου 3, σε μέλος της Λέσχης, αυτό διαγράφεται προσωρινά ή οριστικά. Το μέλος που έχει διαγραφεί προσωρινά και για όσο χρόνο διαρκεί η διαγραφή του, δεν δικαιούται να ασκεί τα δικαιώματα του μέλους της Λέσχης και να λαμβάνει εισιτήρια των αγώνων της ομάδας του αθλητικού σωματείου, του ΤΑΑ ή της ΑΑΕ. Επίσης ακυρώνεται αυτοδικαίως η ταυτότητά του, απενεργοποιείται με φροντίδα της διοργανώτριας αρχής η Κάρτα Φιλάθλου που κατέχει και γενικώς αποκόπτεται κάθε δεσμός του, νομικός ή αθλητικός, ως φιλάθλου, με το αθλητικό σωματείο, το ΤΑΑ ή την ΑΑΕ.

5. Η Λέσχη ή τα παραρτήματά της μπορούν να έχουν γραφεία και λοιπές εγκαταστάσεις υλικοτεχνικής υποδομής σε ίδιο χώρο, μετά από άδεια της αρμόδιας αστυνομικής αρχής, η οποία χορηγείται με την προσκόμιση της απόφασης του αθλητικού σωματείου, του ΤΑΑ ή της ΑΑΕ για την ίδρυση και λειτουργία της Λέσχης ή του παραρτήματος κατά περίπτωση και αφού διαπιστωθεί ότι η συγκεκριμένη εγκατάσταση δεν δημιουργεί προβλήματα

τηρήσεως της δημόσιας τάξης. Η ως άνω άδεια ισχύει για δύο έτη και μπορεί να ανανεώνεται με τους ίδιους όρους με τους οποίους χορηγείται.

6. Το αθλητικό σωματείο, το ΤΑΑ ή η ΑΑΕ έχει υποχρέωση να παρακολουθεί και να ελέγχει ανελλιπώς την τήρηση των διατάξεων του παρόντος από την αντίστοιχη Λέσχη και τα μέλη της και να επιβάλλει τις προβλεπόμενες από το νόμο ή τον Εσωτερικό Κανονισμό πειθαρχικές κυρώσεις αν διαπιστωθεί παράβαση αυτών. Το αθλητικό σωματείο, το ΤΑΑ ή η ΑΑΕ έχει υποχρέωση, σε κάθε περίπτωση ελέγχου ή επιβολής κυρώσεων, να συντάσσει ειδική έκθεση, την οποία υποβάλλει μέσα σε πέντε ημέρες στη ΔΕΑΒ και στη διοργανώτρια Αρχή.

7. Δεν επιτρέπεται η μεταφορά μελών Λεσχών και γενικά οπαδών με ομαδικό μέσο μεταφοράς με φροντίδα ή δαπάνη αθλητικού σωματείου, ΤΑΑ ή ΑΑΕ, προκειμένου να προσέλθουν ή να αποχωρήσουν οργανωμένα πριν, κατά την ημέρα ή μετά από μία αθλητική συνάντηση.

8. Κατά την έκδοση και διάθεση εισιτηρίων στα μέλη Λεσχών απαγορεύεται ο καθορισμός ζωνών ή τμημάτων των κερκίδων που να προορίζονται αποκλειστικά για τις θέσεις των μελών των Λεσχών. Είναι δυνατόν, κατόπιν συμφωνίας των διαγωνιζόμενων αθλητικών σωματείων, των ΤΑΑ ή των ΑΑΕ και με τη σύμφωνη γνώμη της οικείας αστυνομικής αρχής, να ορίζεται για μία αθλητική συνάντηση και για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας ζώνη ή τμήμα των κερκίδων, στην οποία θα διατίθενται εισιτήρια αποκλειστικά για φιλάθλους του φιλοξενούμενου αθλητικού σωματείου, του ΤΑΑ ή της ΑΑΕ, εφαρμοζομένης και εν προκειμένω της παραγράφου 7.

9 Η μη συμμόρφωση αθλητικού σωματείου, ΤΑΑ ή ΑΑΕ προς τις υποχρεώσεις του άρθρου αυτού συνεπάγεται σε βάρος τους την επιβολή πειθαρχικών ποινών σύμφωνα με τους κανονισμούς της αθλητικής ομοσπονδίας του οικείου αθλήματος. Η τέλεση πράξεων βίας από τα μέλη των Λεσχών, εντός ή εκτός αθλητικών εγκαταστάσεων, με αφορμή αθλητικές εκδηλώσεις, ως συνέπεια της μη συμμόρφωσης του συλλόγου στις ανωτέρω υποχρεώσεις του, αποτελεί επιβαρυντική περίσταση.

10 Όποιος, ως μέλος διοίκησης Λέσχης, αθλητικού σωματείου, ΤΑΑ ή ΑΑΕ ή μέλος διοργανώτριας αρχής παραβαίνει τις διατάξεις του παρόντος άρθρου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον πέντε χιλιάδων ευρώ.

Άρθρο 2

Εφεξής αποκόπτονται οι κάθε είδους νομικοί και αθλητικοί δεσμοί των συνδέσμων φιλάθλων, οι οποίοι λειτουργούν με βάση τις καταργούμενες διατάξεις του άρθρου 41Β' του ν.2725/1999, με τα αντίστοιχα αθλητικά σωματεία, τα ΤΑΑ και τις ΑΑΕ. Οι σύνδεσμοι αυτοί δεν δικαιούνται εφεξής να λαμβάνουν εισιτήρια για λογαριασμό των μελών τους.

Άρθρο 3

Όπου στις διατάξεις του ν.2725/1999 και της εν γένει αθλητικής νομοθεσίας, καθώς και των κανονισμών των αθλητικών εν γένει οργανώσεων αναφέρεται ο όρος «Σύνδεσμοι Φιλάθλων» νοούνται για την εφαρμογή των ως άνω διατάξεων οι, κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος, Λέσχες Φίλων των Αθλητικών Σωματείων, των ΤΑΑ ή των ΑΑΕ..

Άρθρο 4

Μετά την παράγραφο 11 του άρθρου 41Δ' του ν.2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 5 του ν.3057/2002 και το άρθρο 4 του ν.3262/2004 προστίθενται παράγραφοι 12 και 13 ως εξής:

«12. Ο έλεγχος, για λόγους ασφαλείας, των προσερχομένων φιλάθλων στην αθλητική εγκατάσταση εν όψει αθλητικής εκδήλωσης μπορεί, κατόπιν συναίνεσης του προσερχόμενου φιλάθλου, να γίνει και με σωματική έρευνα από μέλος του προσωπικού ασφαλείας του ίδιου φύλου με τον φίλαθλο. Υποχρεωτικός σωματικός έλεγχος πραγματοποιείται από την Ελληνική Αστυνομία, όργανα της οποίας μπορεί να παρίστανται στις θύρες εισόδου της αθλητικής εγκατάστασης ή να καλούνται ειδικά προς τούτο. Σε περίπτωση που προσερχόμενος φίλαθλος αρνηθεί το σωματικό έλεγχο, η αστυνομική αρχή ή το προσωπικό ασφαλείας, εφόσον έχει προηγηθεί άρνηση ελέγχου του από την αστυνομική αρχή κατά περίπτωση, δικαιούται να απαγορεύσει την είσοδό του στην αθλητική εγκατάσταση.

13. Στα καθήκοντα του προσωπικού ασφαλείας περιλαμβάνεται και το προβλεπόμενο από την παράγραφο 1 του άρθρου 275 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας δικαίωμα να συλλαμβάνουν τους δράστες πράξεων βίας στις περιπτώσεις αυτόφωρων αδικημάτων και να τους παραδίδουν αμέσως στην παριστάμενη Αστυνομική Αρχή.»

Άρθρο 5

Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 7 του άρθρου 41 ΣΤ΄ του ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 7 του ν.3057/2002 και αναριθμήθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν.3262/2004, αντικαθίσταται ως εξής:

«α) αα. Σε περίπτωση καταδίκης για πράξεις που αναγράφονται στις παραγράφους 1 έως 4 το δικαστήριο με την ίδια απόφαση απαγορεύει υποχρεωτικά στον υπαίτιο να προσέρχεται και να παρακολουθεί για χρονικό διάστημα έξι μηνών και, σε περίπτωση πρώτης υποτροπής ενός έτους, ή σε περίπτωση δεύτερης υποτροπής τριών ετών, ανεξαρτήτως χρόνου τέλεσης των παραβάσεων αυτών, αθλητικές συναντήσεις, στις οποίες μετέχει ομάδα του αγώνα κατά τον οποίο ή με αφορμή τον οποίο τελέστηκε η αξιόποινη πράξη ή και άλλες ομάδες. Επίσης, το δικαστήριο επιβάλλει υποχρεωτικά στον υπαίτιο, για όσο χρόνο διαρκεί η απαγόρευση, την υποχρέωση να εμφανίζεται, πριν από την έναρξη της αθλητικής συνάντησης, στο αστυνομικό τμήμα της κατοικίας ή διαμονής του και να παραμένει εκεί καθ' όλη τη διάρκειά της.

ββ. Αν οι ανωτέρω πράξεις τελέστηκαν υπό περιστάσεις που μαρτυρούν ότι ο δράστης είναι επικίνδυνος για την ομαλή τέλεση των αθλητικών εκδηλώσεων, η απαγόρευση της περίπτωσης αα΄ απαγγέλλεται για διάστημα δύο ετών και σε περίπτωση υποτροπής τεσσάρων ετών, ανεξαρτήτως χρόνου τέλεσής τους, εκτός αν η πράξη τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

γγ. Θεωρείται επιβαρυντική περίσταση και η επιβαλλόμενη ποινή προσυξάνεται κατά ένα έτος από την αντίστοιχη προβλεπόμενη στις προηγούμενες παραγράφους, αν οι πράξεις του παρόντος άρθρου τελέστηκαν από μέλος Λέσχης.»

Άρθρο 6

1. Μετά την παράγραφο 6 του άρθρου 41Α΄ του ν.2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 2 του ν.3057/2002 και τροποποιήθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν.3262/2004 προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. α) Στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων της η ΔΕΑΒ δικαιούται να ζητεί και να λαμβάνει από οποιονδήποτε εμπλεκόμενο αθλητικό φορέα οποιαδήποτε πληροφορία, στοιχείο ή διευκρίνιση είναι απαραίτητο για την εκπλήρωση του έργου της.

β) Τα μέλη και οι παρατηρητές της ΔΕΑΒ δικαιούνται, κατά την άσκηση

των καθηκόντων τους, απρόσκοπτης εισόδου σε οποιοδήποτε χώρο της αθλητικής εγκατάστασης, πλην του χώρου των αποδυτηρίων των διαγωνιζόμενων ομάδων και των διαιτητών, όπου λαμβάνει χώρα η αθλητική συνάντηση. Η Αστυνομική Αρχή υποχρεούται να παρέχει συνδρομή στα μέλη ή τους παρατηρητές της ΔΕΑΒ κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, σύμφωνα με τα άρθρα 159 και 161 του π.δ. 141/1991 (ΦΕΚ 58 Α'), όπως αυτά ισχύουν.

γ) Η αδικαιολόγητη άρνηση παροχής στοιχείων, πληροφοριών ή διευκρινίσεων της περίπτωσης α' της παρούσας παραγράφου ή η παρεμπόδιση της απρόσκοπτης εισόδου των μελών ή παρατηρητών της ΔΕΑΒ στους χώρους της αθλητικής εγκατάστασης της περίπτωσης β' της παρούσας παραγράφου τιμωρείται με:

- αα) πειθαρχικές κυρώσεις κατά τους κανονισμούς του οικείου αθλήματος, μη αποκλεισμένης της παραπομπής του θέματος στον Αθλητικό Εισαγγελέα μετά από έκθεση του Προέδρου της ΔΕΑΒ και
- ββ) φυλάκιση τουλάχιστον δύο μηνών και χρηματική ποινή χιλίων έως δύο χιλιάδων ευρώ.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 41 Α του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 3262/2004 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Συνιστάται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού Διαρκής Επιτροπή Αντιμετώπισης της Βίας (Δ.Ε.Α.Β.). Η Επιτροπή αποτελείται από:

α) τέσσερις εκπροσώπους της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού από τους οποίους ένας ψυχολόγος και ένας κοινωνιολόγος,

β) έναν (1) ανώτερο ή ανώτατο αξιωματικό της ΕΛ.Α.Σ. με εμπειρία στα θέματα που χειρίζεται η Επιτροπή, που υποδεικνύεται από τον Υπουργό Εσωτερικών γ) έναν (1) εκπρόσωπο της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, και κατά περίπτωση, ανάλογα με το άθλημα του οποίου θέματα αντιμετωπίζει, από:

- έναν (1) εκπρόσωπο της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας, έναν (1) εκπρόσωπο της Ένωσης Επαγγελματικού Ποδοσφαιρού Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας και έναν (1) εκπρόσωπο του Πανελληνίου Συνδέσμου Αμειβομένων Ποδοσφαιριστών (Π.Σ.Α.Π.), όταν πρόκειται για θέματα ποδοσφαίρου,
- έναν (1) εκπρόσωπο της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης, έναν (1) εκπρόσωπο του Ελληνικού Συνδέσμου Ανωτέρων Καλαθοσφαιρικών εταιρειών (Ε.Σ.Α.Κ.Ε.) και έναν (1) εκπρόσωπο του Πανελληνίου Συνδέσμου Αμειβομένων καλαθοσφαιριστών (Π.Σ.Α.Κ.) όταν

πρόκειται για θέματα καλαθοσφαίρισης – έναν (1) εκπρόσωπο της Ελληνικής Ομοσπονδίας Πετοσφαίρισης (Ε.Ο.ΠΕ.) και έναν εκπρόσωπο της Ένωσης Σωματείων Αμειβομένων Πετοσφαιριστών (Ε.Σ.Α.Π.), όταν πρόκειται για θέματα πετοσφαίρισης,

- έναν (1) εκπρόσωπο της Ομοσπονδίας Χειροσφαίρισης Ελλάδος (Ο.Χ.Ε.) και έναν (1) εκπρόσωπο της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (Κ.Ο.Ε.) , όταν πρόκειται για θέματα χειροσφαίρισης ή υδατοσφαίρισης αντίστοιχα.

Η Δ.Ε.Α.Β. συνεδριάζει σε δεκαμελή σύνθεση όταν πρόκειται για θέματα ποδοσφαίρου, σε εννεαμελή όταν πρόκειται για θέματα καλαθοσφαίρισης, σε οκταμελή όταν πρόκειται για θέματα πετοσφαίρισης, σε επταμελή σύνθεση όταν πρόκειται για θέματα χειροσφαίρισης και υδατοσφαίρισης και σε πλήρη σύνθεση με συμμετοχή όλων των παραπάνω προσώπων σε περίπτωση λήψης απόφασης για θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος.».

Άρθρο 7

Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 41Γ' του ν.2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 4 του ν.3057/2002 και αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν.3372/2005 (ΦΕΚ 187 Α'), προστίθενται τα εξής:

«Η διοργανώτρια αρχή της αθλητικής εκδήλωσης με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν.2472/1997 (ΦΕΚ 50 Α') και κατ' εφαρμογή της Υ.Α. 62038/30.12.2005 του Υφυπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ 1983 Β') τηρεί Μητρώο στο οποίο καταγράφονται τα στοιχεία των προσώπων εκείνων, σε βάρος των οποίων επιβάλλονται πειθαρχικές ή ποινικές κυρώσεις από τα αρμόδια όργανα ή τη Δικαστική Αρχή, για παραπτώματα ή παραβάσεις και αξιόποινες πράξεις σχετικές με την εκδήλωση αντιαθλητικής ή βίαιης συμπεριφοράς εντός ή εκτός γηπέδων με αφορμή αθλητικές εκδηλώσεις. Εφόσον πρόκειται για πειθαρχικές κυρώσεις, τα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα των οικείων ομοσπονδιών ή επαγγελματικών ενώσεων, ως και η επιτροπή φιλάθλου πνεύματος του άρθρου 130 του παρόντος κατά περίπτωση και, εφόσον πρόκειται για ποινικές κυρώσεις, ο αρμόδιος εισαγγελέας υποχρεούνται να διαβιβάζουν αμελλητί στις οικείες διοργανώτριες αρχές τα στοιχεία των προσώπων, στα οποία έχουν επιβληθεί οι κυρώσεις του προηγούμενου εδαφίου. Στην περίπτωση ποινικών κυρώσεων η διαβίβαση γίνεται με κοινοποίηση της εισαγ-

γελικής διάταξης της περιπτώσεως γ' της παραγράφου 8 του άρθρου 41ΣΤ' του παρόντος και στις οικείες διοργανώσεις αρχές.»

Άρθρο 8

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 41Ε' του ν.2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο. 6 του ν.3057/2002 και αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν.3372/2005, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στις αθλητικές εγκαταστάσεις που προορίζονται είτε για τη διεξαγωγή των αγώνων των εθνικών πρωταθλημάτων, καθώς και των Κυπέλλων Ελλάδος, όπου μετέχουν ΑΑΕ ή ΤΑΑ, είτε για τη διεξαγωγή διεθνών αγώνων οποιασδήποτε διοργάνωσης των αθλημάτων ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρισης και πετοσφαίρισης, ως και των Εθνικών ομάδων αυτών τοποθετούνται και λειτουργούν ηλεκτρονικά συστήματα εποπτείας των χώρων και των προσώπων που ευρίσκονται σε αυτές.»

Άρθρο 9

Διυπουργική Επιτροπή

Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή

1. Με απόφαση του Πρωθυπουργού συνιστάται διαρκής Διυπουργική Επιτροπή για την αντιμετώπιση της βίας που σχετίζεται με τον αθλητισμό, στην οποία μετέχουν ο Υπουργός Εσωτερικών, ο Υπουργός Επικρατείας, ο Υπουργός Δικαιοσύνης και ο Υπουργός Πολιτισμού. Η υπ' αριθμ. Υ216/13.4.2007 (ΦΕΚ 535/Β/13.4.2007) απόφαση του Πρωθυπουργού καταργείται.

Έργο της Διυπουργικής Επιτροπής είναι ιδίως η παρακολούθηση, έλεγχος και συντονισμός της εφαρμογής των διατάξεων που αφορούν στην αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό, η επεξεργασία και διατύπωση προτάσεων και μέτρων για την αντιμετώπιση της βίας που σχετίζεται με τον αθλητισμό και η ανάληψη κάθε άλλης πρωτοβουλίας με σκοπό την εξάλειψη της βίας στο χώρο του αθλητισμού.

2. Το άρθρο 30 του ν.3479/2006 (ΦΕΚ 152 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 30

Σύσταση Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής

Συνιστάται στο Υπουργείο Πολιτισμού ειδική Νομοπαρασκευαστική

Επιτροπή, η οποία συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού από πρόσωπα εγνωσμένου κύρους και ειδικής γνώσης και εμπειρίας στα αθλητικά πράγματα του τόπου. Με την ίδια απόφαση ορίζονται τα μέλη της γραμματείας της Επιτροπής, ο χρόνος περάτωσης του έργου, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζεται η αποζημίωση που καταβάλλεται στα μέλη της επιτροπής και της γραμματείας αυτής.

Έργο της συνιστώμενης Επιτροπής είναι η τελική επεξεργασία του Σχεδίου Αθλητικού Κώδικα, το προσχέδιο του οποίου καταρτίστηκε από την Ειδική Νομοπαρασκευαστική - Νομοτεχνική Επιτροπή Αθλητισμού της ΓΓΑ. Το τελικό Σχέδιο του Αθλητικού Κώδικα, που θα συντάξει η Επιτροπή του παρόντος άρθρου, θα υποβληθεί στη Βουλή των Ελλήνων για να κυρωθεί κατά τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 76 παρ. 6 του Συντάγματος.

Άρθρο 10

Ρύθμιση θεμάτων Φιλίππου Ενώσεως - Ιπποδρόμου

1. Το άρθρο 12 του ν.191/1975 (ΦΕΚ 225 Α'), όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 8 του ν.665/1977 (ΦΕΚ 225 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 12

1. Οι αποφάσεις του Δ.Σ. της Φιλίππου Ενώσεως Ελλάδος (ΦΕΕ), κανονιστικές ή ατομικές, τελούν υπό την έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος μπορεί με αιτιολογημένη απόφασή του να τις ακυρώνει, τροποποιεί, να αναστέλλει προσωρινά την εκτέλεσή τους ή να αναστέλλει, περιορίζει ή επαυξάνει τις ποινές που επιβάλλονται στα υπαίτια πρόσωπα σύμφωνα με τον κώδικα ιπποδρομιών.

2. Η έγκριση αυτή παρέχεται, εντός τριάντα (30) ημερών, αφότου η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (ΓΓΑ) παρέλαβε την απόφαση με τα σχετικά στοιχεία. Αν η προθεσμία αυτή παρέλθει άπρακτη, η έγκριση θεωρείται ότι δόθηκε.

3. Στη ΓΓΑ λειτουργεί μόνιμη τριμελής Επιτροπή Επίλυσης Ιπποδρομικών Αμφισβητήσεων, συγκροτούμενη κατ' έτος, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Στην Επιτροπή αυτή συμμετέχουν ένας εκπρόσωπος της ΦΕΕ, ένας εκπρόσωπος του ΟΔΙΕ ΑΕ και ο Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού, ως πρόεδρος αυτής, αναπληρούμενος σε περίπτωση κωλύματος από ανώτερο

υπάλλληλο της ΓΓΑ. Αν δεν υποδειχθεί κάποιος από τους ανωτέρω εκπροσώπους, στη θέση αυτού ορίζεται ανώτερος υπάλληλος της ΓΓΑ. Η Επιτροπή έχει ως έργο τη λήψη αποφάσεων επί θεμάτων της παραγράφου 4 ή την παροχή γνώμης σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου.

4. Το ετήσιο πρόγραμμα των ιπποδρομιών καταρτίζεται εντός του μηνός Οκτωβρίου του προηγούμενου έτους με απόφαση του ΟΔΙΕ ΑΕ και υποβάλλεται στο Δ.Σ. της ΦΕΕ προς έγκριση. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των ως άνω φορέων αποφαινεται οριστικά η Επιτροπή της παραγράφου 3. Κατά την ίδια διαδικασία μπορεί να γίνει τροποποίηση του εγκεκριμένου προγράμματος, στις περιπτώσεις που συντρέχει σοβαρός λόγος εύρυθμης διεξαγωγής των ιπποδρομιών.

5. Επιπλέον, ο Υπουργός Πολιτισμού, ανεξάρτητα από τις διαδικασίες κατάρτισης ή τροποποίησης του Κώδικα Διεξαγωγής Ιπποδρομιών που ορίζεται στο άρθρο 3 του α.ν. 399/1968 (ΦΕΚ 102 Α), όπως ισχύει σήμερα, δύναται με απόφασή του να τροποποιεί τον Κώδικα Διεξαγωγής Ιπποδρομιών, ύστερα από εισήγηση της Επιτροπής της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 5 του α.ν.598/1968 (ΦΕΚ 256 Α'), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι ακαθάριστες εισπράξεις από κάθε είδους αμοιβαία στοιχήματα, με εξαίρεση το πρόσθετο αμοιβαίο στοίχημα (sweepstakes) της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του παρόντος, διανέμονται ως εξής:

α) ποσοστό 80% σε αυτούς που κερδίζουν,

β) ποσοστό 5% για έπαθλα ιπποδρομιών,

γ) ποσοστό 0,125% στη Φίλιππο Ένωση,

δ) ποσοστό 0,50% στο Ταμείο Προνοίας και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ιπποδρομιών (ΤΑΠΕΑΠ),

ε) ποσοστό 1,5% επί του ποσοστού των αποδιδόμενων στους κερδίζοντες ακαθάριστων εισπράξεων αποδίδεται μηνιαίως στο Ελληνικό Δημόσιο, καταβαλλόμενο εντός του επόμενου από την είσπραξη του μηνός.

Ο ως άνω τρόπος διάθεσης των ακαθάριστων εισπράξεων του ΟΔΙΕ ΑΕ από κάθε είδους στοίχημα μπορεί να ανακαθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού, ύστερα από εισήγηση του ΟΔΙΕ ΑΕ, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του ν.3342/2005 (ΦΕΚ 131 Α'), προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ως ακολούθως:

«Για την έκδοση των πάσης φύσεως αδειών που προβλέπονται στον παρόντα νόμο, ως Ολυμπιακό Συγκρότημα θεωρείται και ο νέος Ιππόδρομος Αθηνών στο Μαρκόπουλο.»

Άρθρο 11

Το άρθρο 17 του ν.3342/2005 (ΦΕΚ 131 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Στο Ολυμπιακό Κέντρο Νίκαιας, όπως αυτό απεικονίζεται στο τοπογραφικό διάγραμμα 7 της παραγράφου 1 του άρθρου 9, επιτρέπονται, πέραν των χρήσεων που δόθηκαν για την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 και οι εξής λειτουργίες και χρήσεις:

- Εγκαταστάσεις ανώτατης εκπαίδευσης (Πανεπιστήμιο Πειραιά)
- Πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Για το έργο απαιτείται έγκριση περιβαλλοντικών όρων.»

Άρθρο 12

Ρύθμιση θεμάτων ΕΥΔΕ/ΑΟΕΕ και ΓΓΟΑ

1. Η «Ειδική Υπηρεσία Δημοσίων Έργων για τον προγραμματισμό, τη μελέτη και κατασκευή αθλητικών και λοιπών έργων», που συστάθηκε με το άρθρο 1 παράγραφος 1 του π.δ. 220/2000, υπάγεται οργανικά στη «Γενική Γραμματεία Ολυμπιακής Αξιοποίησης», η οποία συστάθηκε με το άρθρο 2 παράγραφος 21 στ. β' του ν. 2598/1998 και μετονομάστηκε διαδοχικά με το άρθρο 41 του ν. 2912/2001 και το άρθρο 27 του ν. 3342/2005. Η λειτουργία της «Ειδικής Υπηρεσίας Δημοσίων Έργων για τον προγραμματισμό, τη μελέτη και κατασκευή αθλητικών και λοιπών έργων» παρατείνεται από την 1η Ιανουαρίου 2008 έως την 31η Δεκεμβρίου 2009 και εξουσιοδοτούνται οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού με απόφασή τους να παρατείνουν τη λειτουργία της για περαιτέρω χρόνο. Ομοίως παρατείνονται για το ίδιο χρονικό διάστημα οι συμβάσεις εργασίας του προσωπικού ιδιωτικού δικαίου της ως άνω Υπηρεσίας.

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 30 του ν. 3342/2005 (ΦΕΚ 131 Α') προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Για την ολοκλήρωση του προγράμματος αυτού, η Γενική Γραμματεία

Ολυμπιακής Αξιοποίησης δύναται να προβαίνει και η ίδια σε αναθέσεις εκτέλεσης έργων, προμήθειας εξοπλισμού ή παροχής υπηρεσιών. Αν η προβλεπόμενη στην παράγραφο 6 του άρθρου 4 του ν. 423/1976 (ΦΕΚ 204 Α') παραχώρηση αφορά τις ανάγκες του προγράμματος που καθορίστηκε στην από 2 Μαρτίου 2001 Δέκατη Έκτη Συνεδρίαση της Διυπουργικής Επιτροπής Συντονισμού Ολυμπιακής Προετοιμασίας, αυτή γίνεται προς τη Γενική Γραμματεία Ολυμπιακής Αξιοποίησης.»

Άρθρο 13

Στέγαση των Υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού

Στο άρθρο 11 του ν. 3342/2005 προστίθεται παράγραφος 3, ως ακολούθως:

«3. Στην απαλλοτριωθείσα από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού για τις ανάγκες των Ολυμπιακών Αγώνων όμορη με το ΟΑΚΑ έκταση στην περιοχή Ψαλίδι, που ορίζεται στο συνημμένο τοπογραφικό σχέδιο με τα στοιχεία Α, Κ1, Κ2, Κ3, Κ4, Ι3, Κ5, Κ6, Κ7, Κ8, Κ9, Κ10, Κ11, Κ12, Κ13, Α, το οποίο έχει συνταχθεί και θεωρηθεί από τη Διεύθυνση Μελετών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού με ημερομηνία 20.3.2007 επιτρέπεται η ανέγερση κτιρίου για τη στέγαση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, με τους ισχύοντες για το ΟΑΚΑ όρους δόμησης που έχουν καθοριστεί με το άρθρο 9 του ν.2833/2000 (ΦΕΚ 150 Α'). Η ακριβής οριοθέτηση, η κάλυψη και το ύψος του κτιρίου, εντός των ισχυόντων για το ΟΑΚΑ όρων δομήσεως, εγκρίνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Πολιτισμού.

Μέχρι την ολοκλήρωση της ανέγερσης του κτιρίου της παραπάνω παραγράφου, η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού δύναται να παρατείνει την παραμονή της στο κτίριο όπου στεγάζεται με υπογραφή σχετικής σύμβασης, η διάρκεια της οποίας δεν θα υπερβαίνει την πενταετία.»

Άρθρο 14

Επέκταση ωραρίου γυμναστηρίων

Η παράγραφος 6 του άρθρου 2 του π.δ. 219/2006 (ΦΕΚ 221 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Τα Γυμναστήρια λειτουργούν τις καθημερινές και το Σάββατο από 06.00 έως 24.00 και την Κυριακή δύναται να λειτουργούν από 10.00 έως 24.00.»

Άρθρο 15

Αποζημίωση επιτροπών εισαγωγικών εξετάσεων Ανωτέρων Σχολών Δραματικής Τέχνης και Χορού

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζεται κατ' αποκοπήν αμοιβή ή κατ' αποκοπήν αμοιβή για κάθε ημέρα απασχόλησης ή κατά εξεταζόμενο υποψήφιο, για τον Πρόεδρο, τα μέλη και τον Γραμματέα των Επιτροπών, καθώς και για τους βαθμολογητές και τους επιτηρητές που διενεργούν τις εισαγωγικές εξετάσεις των Ανωτέρων Σχολών Δραματικής Τέχνης και των Ανωτέρων Σχολών Χορού που διενεργούνται με μέριμνα του Υπουργείου Πολιτισμού στο πλαίσιο της ασκούμενης από αυτό εποπτείας και κατά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 16

Οι διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του ν.3207/2003 (ΦΕΚ 302 Α') εξακολουθούν να ισχύουν για την ολοκλήρωση των προβλεπόμενων στη διάταξη αυτή συμπληρωματικών εγκαταστάσεων.

Άρθρο 17

Ρύθμιση θεμάτων ελέγχου του ντόπινγκ

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 128 Δ' του ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 55 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής, προστίθενται νέες παράγραφοι 4 και 5, ενώ οι ισχύουσες παράγραφοι 4, 5, 6 και 7 αναριθμούνται σε 6, 7, 8 και 9 αντίστοιχα:

«3. Η ευθύνη δειγματοληψίας για τον έλεγχο του ντόπινγκ ανήκει αποκλειστικά στο Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης του Ντόπινγκ (ΕΣΚΑΝ) του άρθρου 128ΣΤ'. Η δειγματοληψία ενεργείται αποκλειστικά από τους δειγματολήπτες του Μητρώου Δειγματοληπτών που καταρτίζεται και τηρείται σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων παραγράφων, επιφυλασσομένης της διάταξης του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 8 του άρθρου 128Ε'.

4. Το ΕΣΚΑΝ συγκροτεί σώμα δειγματοληπτών και με αποφάσεις του, οι οποίες εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζει τον αριθμό αυτών ανάλογα με τις ανάγκες του, τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα τους, τα κάθε είδους θέματα που αφορούν στη διαδικασία επιλογής τους, ύστερα από πρόσκληση εκ-

δήλωσης ενδιαφέροντος, την εκπαίδευση, πιστοποίηση, καθώς και κάθε άλλο συναφές θέμα ή λεπτομέρεια. Με όμοιες αποφάσεις του ΕΣΚΑΝ, οι οποίες εγκρίνονται με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζεται η αποζημίωση των δειγματοληπτών και η διαδικασία καταβολής αυτής.

5. Το ΕΣΚΑΝ τηρεί Μητρώο Δειγματοληπτών, στο οποίο εγγράφονται όσοι έχουν πιστοποιηθεί σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο και το οποίο ανανεώνεται κατά μήνα Δεκέμβριο εκάστου έτους. Κατά την κατάρτιση ή ανανέωση του Μητρώου, το ΕΣΚΑΝ μπορεί να διαβαθμίζει τους δειγματολήπτες λαμβάνοντας υπόψη του κριτήρια, όπως την κατάρτισή τους, την εμπειρία τους και την επιτυχή διενέργεια ελέγχων κατά το παρελθόν. Κατά την πρώτη εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου τα κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού μέλη του Μητρώου Δειγματοληπτών του ΕΣΚΑΝ, τα οποία προέρχονται από την υπηρεσία του Ολυμπιακού Αθλητικού Κέντρου Αθηνών (ΟΑΚΑ) ή και από άλλους φορείς, καθίστανται αυτοδικαίως μέλη του καταρτιζόμενου κατ' εφαρμογή της παρούσας παραγράφου νέου Μητρώου Δειγματοληπτών.»

2. Η παράγραφος 8 του άρθρου 128Ε' του ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 56 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Ο έλεγχος ντόπινγκ εκτός αγώνων και ειδικότερα κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας των αθλητών διενεργείται με ή χωρίς προειδοποίηση των αθλητών. Η εντολή διενέργειας σε περιπτώσεις τέτοιων ελέγχων δίδεται πάντοτε από το ΕΣΚΑΝ είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από γραπτό αίτημα του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού ή της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής ή της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Ο έλεγχος των Ελλήνων αθλητών που προετοιμάζονται σε προπονητικά κέντρα του εξωτερικού μπορεί να ανατίθεται από το ΕΣΚΑΝ στον αντίστοιχο φορέα του κράτους, όπου βρίσκεται η έδρα του προπονητικού κέντρου, ή σε άλλον φορέα, εφόσον οι φορείς αυτοί είναι αναγνωρισμένοι από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) ή τον Παγκόσμιο Οργανισμό Αντι-ντόπινγκ (ΠΟΑ).»

3. Όπου στις διατάξεις του ν. 2725/1999, όπως αυτές ισχύουν και των εκδιδόμενων σε εκτέλεσή τους κανονιστικών πράξεων αναφέρεται η διενέργεια δειγματοληψίας από την αντίστοιχη υπηρεσία του ΟΑΚΑ και τους δειγματολήπτες της, εφεξής νοείται το ΕΣΚΑΝ και οι δειγματολήπτες του Μητρώου Δειγματοληπτών αυτού αντίστοιχα.

Άρθρο 18

1. Στο τέλος της παραγράφου 9 του άρθρου 33 του ν.2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α') προστίθενται δύο νέα εδάφια εδάφιο ως εξής:

«Στο δελτίο υγείας του κάθε αθλητή καταχωρείται λεπτομερώς κάθε σκεύασμα, το οποίο χορηγείται σε αυτόν. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και του αρμοδίου για τον αθλητισμό Υπουργού ρυθμίζεται κάθε σχετική λεπτομέρεια. Κατόπιν εισήγησης Ειδικής Επιτροπής αποτελούμενης από μέλη ΔΕΠ της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με σχετική εξειδίκευση. Η Ειδική Επιτροπή του προηγούμενου εδαφίου συγκροτείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και του Αρμοδίου για τον Αθλητισμό Υπουργού.»

2. Η περίπτωση ιβ' της παραγράφου 7 του άρθρου 128 ΣΤ' του ν.2725/1999, όπως αυτή προστέθηκε με το άρθρο 57 του ν.3057/2002 (ΦΕΚ 239 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Μπορεί, να αποδέχεται αιτήματα ένταξης και άλλων φορέων στα προγράμματα του και στις εξ αυτών διαδικασίες ελέγχου ντόπινγκ, με την προϋπόθεση ότι οι φορείς αυτοί έχουν καταρτίσει κανονισμούς που προβλέπουν διαδικασίες ελέγχου ντόπινγκ και κυρώσεων για παραβάσεις ντόπινγκ, ιδίως δε σε αγώνες σχολικών πρωταθλημάτων οποιασδήποτε κατηγορίας και επιπέδου κατόπιν αιτήματος του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.»

3. Στο άρθρο 128 Η' του Ν.725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 59 το Ν.057/2002, προστίθεται παράγραφος 11, ως εξής:

«11. Σε περίπτωση που κατόπιν ελέγχου ντόπινγκ από οιονδήποτε ημεδαπό ή αλλοδαπό αρμόδιο φορέα σε αθλητές εθνικής ομάδας ομοσπονδίας, διαπιστωθεί ότι κατά το διάστημα που οι αθλητές αυτοί βρίσκονται στη διάθεση της ομοσπονδίας αυτής έχει γίνει χρήση των απαγορευμένων ουσιών, υλικών ή μεθόδων κατά την έννοια των διατάξεων του παρόντος νόμου βάσει οργανωμένου σχεδίου, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ομοσπονδίας αυτής κηρύσσονται έκπτωτα κατά τη διαδικασία της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του παρόντος. Σε περίπτωση υποτροπής αίρεται υποχρεωτικά η ειδική αθλητική αναγνώριση της ομοσπονδίας κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 28 του παρόντος.»

4. Το άρθρο 128 Θ' του ν.2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 128 Θ'

1. Όποιος χορηγεί σε αθλητή φυσική ή χημική ουσία ή βιολογικό ή βιοτεχνολογικό υλικό ή εφαρμόζει σε αυτόν μέθοδο που απαγορεύονται από την κοινή απόφαση του άρθρου 128Γ' του παρόντος, με σκοπό τη βελτίωση της αγωνιστικής του διάθεσης, ικανότητας και απόδοσής του, κατά τη διάρκεια αθλητικών αγώνων ή εν όψει της συμμετοχής του σε αυτούς, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και με χρηματική ποινή είκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) έως πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη. Η επιβολή μόνο της χρηματικής ποινής με την παραδοχή ελαφρυντικών περιστάσεων αποκλείεται. Σε αυτόν που καταδικάστηκε επιβάλλεται και η απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος σχετικού με τον αθλητισμό. Επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών, εάν ο υπαίτιος διαπράττει τις ανωτέρω πράξεις είτε κατ' επάγγελμα είτε με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη.

2. Αθλητής που χρησιμοποιεί φυσική ή χημική ουσία ή βιολογικό ή βιοτεχνολογικό υλικό ή επιτρέπει την εφαρμογή σε αυτόν μεθόδου που απαγορεύονται από την κοινή απόφαση του άρθρου 128Γ' του παρόντος, με σκοπό τη βελτίωση της αγωνιστικής του διάθεσης, ικανότητας και απόδοσής του, κατά τη διάρκεια αθλητικών αγώνων ή εν όψει της συμμετοχής του σε αυτούς, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη. Η κατοχή από αθλητή ουσίας ή υλικού του προηγούμενου εδαφίου που δεν έχει καταχωρηθεί νομίμως στο δελτίο υγείας του τιμωρείται με χρηματική ποινή τουλάχιστον πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη.

3. Στην περίπτωση της παραγράφου 1, όταν ο αθλητής είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και ισόβια στέρηση της άδειας άσκησης σχετικού με τον αθλητισμό επαγγέλματος, ανεξάρτητα από το μέγεθος της ποινής που επιβλήθηκε.

4. Όποιος κατασκευάζει, εκχυλίζει, παρασκευάζει, αποθηκεύει, διακινεί, εμπορεύεται, προμηθεύεται ή παρέχει οικονομικά μέσα με οποιονδήποτε τρόπο για την προμήθεια των ουσιών και μεθόδων της παραγράφου 1 με σκοπό τη βελτίωση της αγωνιστικής διάθεσης, ικανότητας και απόδοσης αθλητών, κατά τη διάρκεια αθλητικών αγώνων ή εν όψει της συμμετοχής τους

σε αυτούς, τιμωρείται με τις ποινές της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη. Αν ο δράστης τελεί τις πράξεις αυτές μέσα σε αθλητικές εγκαταστάσεις ή με σκοπό να χορηγηθούν οι ουσίες ή να εφαρμοστούν μέθοδοι σε ανήλικους αθλητές, επιβάλλονται οι ποινές της παραγράφου 3 του παρόντος.

5. Εκτός από τις πιο πάνω ποινές διατάσσεται η δήμευση και καταστροφή των απαγορευμένων ουσιών, καθώς και των αντικειμένων ή εγγράφων που χρησίμευσαν ή διευκόλυναν τη διάπραξη της παράβασης. Επίσης, διατάσσεται η σφράγιση του συνόλου των εγκαταστάσεων της επιχείρησης που χρησιμοποιήθηκε για τη διάπραξη της παράβασης, εφόσον ανήκει στο πρόσωπο που καταδικάστηκε και η καταδικαστική απόφαση δημοσιεύεται στον Τύπο.

6. Όποιος παρακωλύει τους αρμόδιους για έλεγχο ντόπινγκ φορείς στην άσκηση του καθήκοντός τους τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος πριν, κατά ή μετά από διενέργεια νόμιμου ελέγχου ντόπινγκ καταστρέφει, αλλοιώνει ή καθιστά ανέφικτη τη χρήση των δειγμάτων ή πλαστογραφεί, νοθεύει ή αλλοιώνει την καταγραφή του αποτελέσματος του ελέγχου με οποιονδήποτε τρόπο. Σε περίπτωση που τις πράξεις του προηγούμενου εδαφίου διαπράττει με πρόθεση δειγματολήπτης ντόπινγκ κατά την έννοια του παρόντος νόμου, μέλος του προσωπικού του ΕΣΚΑΝ, μέλος του προσωπικού του εργαστηρίου ελέγχου ντόπινγκ του ΟΑΚΑ ή άλλου εργαστηρίου της Ελλάδος που τυχόν θα ιδρυθεί και θα αναγνωριστεί από τον ΠΟΑ. ως εργαστήριο ελέγχου ντόπινγκ, αυτός τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών.

7. Τα κακουργήματα του παρόντος άρθρου δικάζονται από το Τριμελές Εφετείο του τόπου τέλεσής τους.

8. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και όταν οι προβλεπόμενες σε αυτό αξιόποινες πράξεις τελέστηκαν στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα και αν αυτές δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας, στην οποία τελέστηκαν.

9. Το ΕΣΚΑΝ δικαιούται να παρίσταται σε δίκες για τα αδικήματα του παρόντος άρθρου και του άρθρου 128ΙΔ' του παρόντος νόμου ως πολιτικώς ενάγων για την υποστήριξη της κατηγορίας.

10. Απαγορεύεται η μετατροπή της στερητικής της ελευθερίας ποινής στις

περιπτώσεις των αδικημάτων του παρόντος άρθρου πλην των αδικημάτων της παραγράφου 2 του παρόντος.

5. Το άρθρο 128ΙΔ' του ν.2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 65 του ν.3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 128 ΙΔ'

1. Όποιος χορηγεί οποιαδήποτε ουσία ή χρησιμοποιεί οποιαδήποτε μέθοδο (ή ηλεκτροδιέγερση), η οποία απαγορεύεται από τον κατάλογο του Κώδικα Ιπποδρομιών της Φιλίππου Ενώσεως Ελλάδος (Φ.Ε.Ε.), που εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ή από τους οικείους κανονισμούς της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ιππασίας, σε ίππους που συμμετέχουν σε ιπποδρομίες ή σε ιππικούς αγώνες αντίστοιχα, με σκοπό να διεγείρει ή να κάμψει τις σωματικές τους δυνάμεις ή να επιφέρει τεχνητή μεταβολή της φυσικής αγωνιστικής τους ικανότητας (ντόπινγκ) για την επίτευξη μεγαλύτερης ή μικρότερης απόδοσης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή είκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) έως πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ. Η επιβολή μόνο της χρηματικής ποινής με την παραδοχή ελαφρυντικών περιστάσεων αποκλείεται. Σε αυτόν που καταδικάστηκε επιβάλλεται και η απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος σχετικού με τις ιπποδρομίες και τους ιππικούς αγώνες για χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών και σε περίπτωση υποτροπής η απαγόρευση αυτή είναι οριστική.

Επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών, εάν ο υπαίτιος διαπράττει τις ανωτέρω πράξεις είτε κατ' επάγγελμα είτε με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος.

2. Με τις ίδιες ποινές, εκτός αν η πράξη τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη, τιμωρείται όποιος κατέχει τις απαγορευμένες ουσίες της παραγράφου 1, με σκοπό να τις χορηγήσει σε αγωνιζόμενους ίππους.

3. Αναβάτης ίππου που βρίσκεται, κατά τον έλεγχο ντόπινγκ σε ιπποδρομίες ή σε ιππικούς αγώνες, υπό την επήρεια απαγορευμένης ουσίας από αυτές που προβλέπονται στον Κώδικα ή τους κανονισμούς της παραγράφου 1 του παρόντος, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη.

4. Όποιος αρνείται, ύστερα από πρόσκληση του αρμόδιου οργάνου, τη δειγματοληψία ή παρακωλύει με οποιονδήποτε τρόπο τον έλεγχο ντόπινγκ

ή καταρτίζει και υποβάλλει ψευδή στοιχεία ελέγχου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών. Σε περίπτωση που τις πράξεις του προηγούμενου εδαφίου διαπράττει με πρόθεση δειγματολήπτης ντόπινγκ κατά την έννοια του παρόντος νόμου, μέλος του προσωπικού του ΕΣΚΑΝ, μέλος του προσωπικού του εργαστηρίου ελέγχου ντόπινγκ του ΟΑΚΑ ή άλλου εργαστηρίου της Ελλάδος που τυχόν θα ιδρυθεί και θα αναγνωριστεί από τον ΠΟΑ ως εργαστήριο ελέγχου ντόπινγκ, αυτός τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών.

5. Τα θέματα σχετικά με τον έλεγχο ντόπινγκ στους ίππους και τις πειθαρχικές παραβάσεις ντόπινγκ σε σχέση με τη διεξαγωγή ιπποδρομιών ή ιππικών αγώνων ρυθμίζονται από τον Κώδικα της παραγράφου 1 του παρόντος και τους οικείους κανονισμούς της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ιππασίας και της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ιππασίας αντίστοιχα.

6. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού είναι δυνατή η ανάθεση αποκλειστικά στο ΕΣΚΑΝ του ελέγχου ντόπινγκ στους ίππους και τους αναβάτες ίππων. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζονται όλες οι σχετικές λεπτομέρειες για τη διεξαγωγή των ελέγχων αυτών και κάθε άλλο συναφές θέμα. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζεται η διάταξη της παραγράφου 9 του άρθρου 128 Ε΄ του παρόντος νόμου.

7. Απαγορεύεται η μετατροπή της στρεφτικής της ελευθερίας ποινής στις περιπτώσεις των αδικημάτων του παρόντος άρθρου, πλην των αδικημάτων της παραγράφου 3 του παρόντος.»

6. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, επιτρέπεται η σύσταση νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, στο οποίο περιέρχονται οι αρμοδιότητες του ΕΣΚΑΝ και το οποίο δικαιούται να παρίσταται σε δίκες για τα αδικήματα των άρθρων 128 Θ΄ και 128 ΙΔ΄ του ν.2725/1999 ως πολιτικώς ενάγων για την υποστήριξη της κατηγορίας. Με το ίδιο διάταγμα καθορίζεται η έδρα και η επωνυμία του ν.π.δ.δ., συνιστώνται οι θέσεις προσωπικού, καθορίζονται η οργανωτική διάρθρωση και στελέχωση των υπηρεσιών του, εξειδικεύονται οι σκοποί του και οι αρμοδιότητές του και καθορίζονται οι αρμοδιότητες των οργάνων διοίκησης και των επιμέρους οργανικών μονάδων του, προσδιορίζονται τα προσόντα και η διαδικασία διορισμού της διοίκησης και των μελών της, των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων, τα προσόντα του προσωπικού και ρυθμίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά στην οργάνωση και στη λειτουργία του.

7. Η παράγραφος 4 του άρθρου 128Δ' του ν.2725/1999, όπως αυτή προστέθηκε με το άρθρο 55 του ν.3057/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η ανάλυση των δειγμάτων ντόπινγκ διενεργείται υποχρεωτικά από αναγνωρισμένα από τον ΠΟΑ εργαστήρια ελέγχου ντόπινγκ της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.»

8. Το άρθρο 34 του ν.2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α'), όπως αυτό τροποποιήθηκε με τις παραγράφους 5, 6 και 7 του άρθρου 75 και της παραγράφου 8 του άρθρου 78 του ν. 3057/2002 (ΦΕΚ 239 Α') και τις περιπτώσεις δ", ζ", θ" και ι' της παραγράφου 15 του άρθρου 8 του ν.3207/2003 (ΦΕΚ 302 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 34

Παροχές σε διακρινόμενους αθλητές

1. Σε αθλητές που σημειώνουν εξαιρετικές αγωνιστικές διακρίσεις σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα χορηγούνται οι οικονομικές παροχές, τα ευεργετήματα και οι διευκολύνσεις που ορίζονται στις επόμενες παραγράφους.

2. Εξαιρετική αγωνιστική διάκριση κατά την έννοια της παραγράφου 1 του παρόντος είναι:

α) η κατάκτηση 1ης έως 8ης νίκης σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες,

β) η κατάκτηση 1ης έως 6ης νίκης σε Παγκόσμια Πρωταθλήματα ανδρών-γυναικών, νέων ανδρών-γυναικών, εφήβων-νεανίδων, παιδων-κορασίδων σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες υπό την απαραίτητη προϋπόθεση της συμμετοχής στη διοργάνωση εθνικών ομάδων από δεκαοκτώ (18) τουλάχιστον χώρες και ταυτόχρονη συμμετοχή αθλητών από δέκα (10) τουλάχιστον χώρες στο αγώνισμα που σημειώθηκε η διάκριση,

γ) η κατάκτηση 1ης έως 6ης νίκης σε Ευρωπαϊκά Πρωταθλήματα ανδρών-γυναικών, νέων ανδρών-γυναικών, εφήβων-νεανίδων, παιδων-κορασίδων σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες υπό την απαραίτητη προϋπόθεση συμμετοχής στη διοργάνωση εθνικών ομάδων από δεκαπέντε (15) τουλάχιστον χώρες και ταυτόχρονη συμμετοχή αθλητών από οκτώ (8) τουλάχιστον χώρες στο αγώνισμα όπου σημειώθηκε η διάκριση,

δ) η κατάκτηση 1ης έως 3ης νίκης σε Μεσογειακούς Αγώνες,

ε) η κατάκτηση 1ης έως 3ης νίκης σε Πανελλήνιους Αγώνες ανδρών-γυναικών και 1η νίκη σε Πανελλήνιους Αγώνες νέων ανδρών-γυναικών, εφήβων-νεανίδων, παιδων-κορασίδων,

στ) Η κατάκτηση 1ης νίκης σε Πανελλήνιους Μαθητικούς-Σχολικούς Αγώνες,

ζ) η επίτευξη ή η ισοφάριση παγκόσμιας ή ευρωπαϊκής επίδοσης ανδρών-γυναικών σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες.

3. Οι αθλητές που σημειώνουν τις διακρίσεις των παραγράφων 2 και 9 του παρόντος εγγράφονται σε ειδικό πίνακα που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας των διακρίσεων αυτών, η οποία καθορίζεται μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου με απόφαση του αρμοδίου για τον αθλητισμό Υπουργού. Με την ίδια απόφαση ορίζονται τα στοιχεία που περιλαμβάνει ο πίνακας του προηγούμενου εδαφίου και όλα όσα αφορούν την εγγραφή αθλητών στον πίνακα αυτό.

4. Σε αθλητές που κατακτούν 1η έως και 3η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες, σε Παγκόσμιους και σε Ευρωπαϊκούς Αγώνες ανδρών- γυναικών, καθώς και σε όσους επιτυγχάνουν ή ισοφαρίζουν παγκόσμια ή ευρωπαϊκή επίδοση της κατηγορίας ανδρών - γυναικών, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, παρέχεται οικονομική επιβράβευση, το ύψος της οποίας για κάθε διάκριση καθορίζεται με απόφαση του αρμοδίου για τον αθλητισμό Υπουργού. Η απόφαση αυτή εκδίδεται μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών πριν από την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων και ισχύει για τέσσερα (4) τουλάχιστον έτη. Με την ίδια απόφαση ορίζονται οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η διαδικασία και κάθε άλλο συναφές θέμα για την εκκαθάριση και την καταβολή της οικονομικής επιβράβευσης.

5. Στους αθλητές των ομαδικών αθλημάτων πλην του beach volley και στους αθλητές των σκυταλοδρομιών η οικονομική επιβράβευση είναι ίση με το 60% της αντίστοιχης ατομικού αθλήματος ή ατομικού αγωνίσματος επί τον αριθμό όσων δικαιούνται συμμετοχής στους αγώνες και επιμερίζεται στους αθλητές που πήραν μέρος σε αυτούς, σύμφωνα με όσα προβλέπονται από τον κανονισμό εθνικών ομάδων της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας.

6. Σε αθλητή ή ομάδα που σημειώνει περισσότερες από μία διακρίσεις μέσα στο ίδιο ημερολογιακό έτος χορηγείται η οικονομική επιβράβευση της μεγαλύτερης διάκρισης προσαυξημένη με ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) της οικονομικής επιβράβευσης που αντιστοιχεί σε καθεμία από τις άλλες διακρίσεις.

7. Οι οικονομικές επιβραβεύσεις που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους χορηγούνται σε κάθε αθλητή με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και του αρμοδίου για τον αθλητισμό Υπουργού ή άλλου από αυτόν εξουσιοδοτημένου οργάνου από τα ειδικά έσοδα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Η απόφαση αυτή εκδίδεται εντός του πρώτου διμήνου κάθε έτους και αφορά τις διακρίσεις του προηγούμενου έτους.

8. Παρέχεται η δυνατότητα εισαγωγής διακριθέντων κατά την έννοια του παρόντος αθλητών στα ΤΕΦΑΑ ή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ, σύμφωνα με τη σειρά προτίμησής τους στο μηχανογραφικό τους δελτίο κατά φθίνουσα σειρά μορίων και εφόσον συγκεντρώνουν αριθμό μορίων τουλάχιστον ίσο με τα μόρια του τελευταίου εισαχθέντος στη συγκεκριμένη σχολή στο ίδιο ακαδημαϊκό έτος, κατά τις διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 2 του ν. 2525/1997, μετά από προσαύξηση του συνόλου των μορίων ως ακολούθως:

1) Για 1η έως 3η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες παρέχεται 50% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 20% προσαύξηση για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

2) Για 4η έως 8η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες παρέχεται 40% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 20% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

3) Για 1η έως 3η νίκη σε Παγκόσμια Πρωταθλήματα ανδρών-γυναικών, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος, παρέχεται 40% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 20% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

4) Για 4η έως 6η νίκη σε Παγκόσμια Πρωταθλήματα ανδρών-γυναικών, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος, παρέχεται 30% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 20% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

5) Για 1η έως 3η νίκη σε Ευρωπαϊκούς Αγώνες ανδρών-γυναικών, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος, παρέχεται 35% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 20% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

6) Για 4η έως 6η νίκη σε Ευρωπαϊκούς Αγώνες ανδρών-γυναικών, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος, παρέχεται 30% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 20% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

7) Για 1η έως 3η νίκη σε Μεσογειακούς Αγώνες παρέχεται 30% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 15% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

8) α. Για 1η νίκη σε Πανελλήνιους Αγώνες ανδρών-γυναικών παρέχεται 15% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 10% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

β. Για 2η νίκη σε Πανελλήνιους Αγώνες ανδρών-γυναικών παρέχεται 14% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 8% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

γ. Για 3η νίκη σε Πανελλήνιους Αγώνες ανδρών-γυναικών παρέχεται 13% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 7% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την αναγνώριση διάκρισης στους Πανελλήνιους Αγώνες ανδρών-γυναικών είναι η συμμετοχή στους αγώνες δεκαέξι (16) τουλάχιστον σωματείων ή όπου υπάρχουν όρια πρόκρισης η συμμετοχή οκτώ (8) τουλάχιστον σωματείων, καθώς και η διάκριση να αφορά άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες.

9) α. Για 1η έως 3η νίκη σε Παγκόσμιους Αγώνες νέων ανδρών-γυναικών, εφήβων-νεανίδων, παιδων-κορασίδων παρέχεται 35% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 20% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

β. Για 4η έως 6η νίκη σε Παγκόσμιους Αγώνες νέων ανδρών-γυναικών, εφήβων-νεανίδων, παιδων-κορασίδων παρέχεται 30% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 15% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

γ. Για 1η έως 3η νίκη σε Ευρωπαϊκούς Αγώνες νέων ανδρών-γυναικών, εφήβων-νεανίδων, παιδων-κορασίδων παρέχεται 30% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 18% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

δ. Για 4η έως 6η νίκη σε Ευρωπαϊκούς Αγώνες νέων ανδρών-γυναικών, εφήβων-νεανίδων, παιδων-κορασίδων παρέχεται 25% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 15% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

Όλες οι ανωτέρω διακρίσεις των υποπεριπτώσεων α' έως και δ' της παρούσης περίπτωσης αφορούν αθλήματα ή αγωνίσματα που καλλιεργούνται από αναγνωρισμένες κατά του παρόντα νόμου ομοσπονδίες και απαραίτητη προϋπόθεση για να αναγνωρισθούν ως διακρίσεις είναι να ισχύουν οι προϋποθέσεις που ισχύουν για τις αντίστοιχες διοργανώσεις της κατηγορίας ανδρών-γυναικών, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

10) α. Για 1η Πανελλήνια νίκη σε αγώνες κατηγορίας νέων ανδρών - γυναικών, εφήβων-νεανίδων και παιδών-κορασίδων παρέχεται 20% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 10% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

β. Για 2^η Πανελλήνια νίκη σε αγώνες κατηγορίας νέων ανδρών - γυναικών, εφήβων - νεανίδων και παιδών - κορασίδων παρέχεται 20% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 8% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

γ. Για 3^η Πανελλήνια νίκη σε αγώνες κατηγορίας νέων ανδρών - γυναικών, εφήβων - νεανίδων και παιδών - κορασίδων παρέχεται 20% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 7% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να αναγνωριστούν οι διακρίσεις των υποπεριπτώσεων α, β και γ της παρούσης περιπτώσεως είναι να ισχύουν για τη διοργάνωση όπου επιτεύχθηκε η διάκριση οι προϋποθέσεις που ισχύουν για τους Πανελλήνιους Αγώνες ανδρών-γυναικών, κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση 8 της παρούσας παραγράφου.»

11) Για 1η νίκη σε Πανελλήνιους Μαθητικούς-Σχολικούς Αγώνες παρέχεται 15% προσαύξηση για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ και 10% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ, υπό την προϋπόθεση ότι ισχύουν για τη διοργάνωσή του επιτεύχθηκε η επιτυχία οι προϋποθέσεις που ισχύουν για τους Πανελλήνιους Αγώνες ανδρών-γυναικών, κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση 8 της παρούσας παραγράφου.

Επιπλέον, για την αναγνώριση διάκρισης σε Πανελλήνιους Μαθητικούς-Σχολικούς Αγώνες πρέπει να πληρούνται και οι εξής ειδικότερες προϋποθέσεις:

α) Σε ομαδικά αθλήματα ο μαθητής-αθλητής θα πρέπει να έχει συμμετοχή στο 50% και άνω των αγώνων της διοργάνωσης.

β) Δεν αναγνωρίζεται διάκριση η οποία σημειώνεται από μαθητή-αθλητή, ο οποίος μετεγγράφεται είτε από ένα Λύκειο της ημεδαπής σε άλλο είτε σε Λύκειο της ημεδαπής από Λύκειο της αλλοδαπής. Η απαγόρευση του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει, όταν αφορά μαθητή-αθλητή που ήταν μόνιμος κάτοικος αλλοδαπής και για πρώτη φορά μετεγγράφεται σε Λύκειο της ημεδαπής ή σε μαθητή-αθλητή που ο ασκών την επιμέλεια του εγκαθίσταται λόγω αποδεδειγμένων επαγγελματικών του υποχρεώσεων σε άλλη περιοχή.

Σε περίπτωση που μαθητής-αθλητής σημειώσει εξαιρετική αγωνιστική διάκριση και σε μαθητικούς-σχολικούς αγώνες και σε πανελλήνιους αγώνες τότε τα προβλεπόμενα κατά τα ανωτέρω ποσοστά προσαύξησης για την εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ ή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ προσαυξάνονται κατά ποσοστό 1%.

12) Αθλητής ή αθλήτρια που επιτυγχάνει ή ισοφαρίζει Παγκόσμια, Ευρωπαϊκή ή Πανελλήνια επίδοση κατηγορίας ανδρών-γυναικών ή νέων ανδρών-γυναικών ή εφήβων-νεανίδων ή παιδων-κορασίδων λαμβάνει το αντίστοιχο ποσοστό προσαύξησης για εισαγωγή στα ΤΕΦΑΑ ή σε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ που παρέχεται στον αθλητή ή την αθλήτρια που κατακτά 1η νίκη στην αντίστοιχη κατηγορία, κατά τα ανωτέρω οριζόμενα στην παρούσα παράγραφο.

Όλοι οι αθλητές που έχουν κατακτήσει μία τουλάχιστον νίκη από τις αναφερόμενες στις περιπτώσεις 1 έως και 12 της παρούσας παραγράφου εισάγονται στα ΤΕΦΑΑ σε ποσοστό 10% επιπλέον του εκάστοτε αριθμού των εισακτέων στα ΤΕΦΑΑ και σε ποσοστό 1% επιπλέον του εκάστοτε αριθμού των εισακτέων σε οποιαδήποτε άλλη σχολή ή τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ. Οι αθλητές που εισάγονται στα ΤΕΦΑΑ κατά τις διατάξεις της παρούσης παραγράφου υποχρεούνται να ακολουθήσουν την ειδικότητα του αθλήματος, στο οποίο σημείωσαν τη διάκριση, εφόσον το τμήμα εισαγωγής του χορηγεί την ειδικότητα αυτή.

Κατά τον προσδιορισμό των θέσεων που αντιστοιχούν στα ποσοστά που αναφέρονται στις περιπτώσεις 1 έως και 11 της παραγράφου αυτής, γίνεται στρογγυλοποίηση στην αμέσως επόμενη ακέραιη μονάδα, αν προκύπτει δεκαδικό υπόλοιπο ίσο ή μεγαλύτερο από το μισό της ακέραιης μονάδας. Αν το δεκαδικό υπόλοιπο είναι μικρότερο από το μισό της ακέραιης μονάδας, δεν λαμβάνεται υπόψη, εκτός αν μηδενίζεται η θέση, οπότε γίνεται στρογγυ-

γυλοποίηση στην αμέριμη μονάδα, ώστε σε κάθε περίπτωση να υπάρχει μία τουλάχιστον θέση για κάθε τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

9. Αθλητές που κατακτούν την 1η έως και την 3η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες επιτρέπεται να διορίζονται, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων, σε κενές θέσεις είτε της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και των εποπτευόμενων από αυτήν φορέων είτε σε οργανισμούς, φορείς, γραφεία ή υπηρεσίες αθλητικού αντικειμένου των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) Α' και Β' βαθμού. Οι ενδιαφερόμενοι διορίζονται σε κενές θέσεις των φορέων του προηγούμενου εδαφίου, ύστερα από αίτησή τους, εφόσον έχουν τα απαιτούμενα για τις θέσεις, στις οποίες επιθυμούν να διοριστούν, γενικά και ειδικά τυπικά προσόντα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, που εκδίδεται μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, ορίζονται οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και ο χρόνος υποβολής τους, η διαδικασία και γενικά κάθε θέμα που αφορά το διορισμό. Ο διορισμός γίνεται στον εισαγωγικό βαθμό με κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού. Απαραίτητη προϋπόθεση για το διορισμό των αθλητών, πέραν των όσων αναφέρονται στα προηγούμενα εδάφια της παραγράφου αυτής, είναι να έχουν διακόψει αποδεδειγμένα την αγωνιστική τους δραστηριότητα κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για διορισμό. Για το σκοπό αυτό, μαζί με τη σχετική αίτηση για το διορισμό και τα λοιπά δικαιολογητικά, κατά τα ανωτέρω οριζόμενα, συνυποβάλλουν υπεύθυνη δήλωση περί διακοπής της αγωνιστικής τους δραστηριότητας ως και σχετική περί τούτου βεβαίωση της οικείας ομοσπονδίας. Η προθεσμία για να ασκήσουν οι αθλητές το δικαίωμα που τους παρέχεται με την παράγραφο αυτή ορίζεται (1) έτος από τη διακοπή της αγωνιστικής τους δραστηριότητας. Σε περίπτωση που αποκαλυφθεί εκ των υστέρων η ανακρίβεια των όσων αναφέρονται στην υπεύθυνη δήλωση, ανακαλείται υποχρεωτικά ο διορισμός τους, επιφυλασσομένης της ποινικής και αστικής ευθύνης τους για την υποβολή ανακριβούς ή αναληθούς δήλωσης.

Αθλητές με αναπηρίες επιτρέπεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρούσα παράγραφο, να διορίζονται και σε συνιστώμενες προσωρινά θέσεις

είτε της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού (ΓΓΑ) και των εποπτευόμενων από αυτήν φορέων είτε σε οργανισμούς, φορείς, γραφεία ή υπηρεσίες των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) Α΄ και Β΄ βαθμού. Οι Έλληνες Παραολυμπιονίκες που υπηρετούν στην ΓΓΑ και τους εποπτευόμενους από αυτήν φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα καθώς και στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης Α΄ και Β΄ βαθμού κατατάσσονται στο καταληκτικό μισθολογικό κλιμάκιο της κατηγορίας τους με τριακονταπενταετή υπηρεσία στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα και στους ΟΤΑ Α΄ και Β΄ βαθμού.

10. Για την εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 2 έως και 9 του παρόντος άρθρου ισχύουν περαιτέρω οι ακόλουθες ρυθμίσεις:

α) Στα ομαδικά αθλήματα ο αθλητής πρέπει να έχει συμμετάσχει σε περισσότερους από τους μισούς αγώνες της διοργάνωσης. Σε διοργανώσεις που διεξάγονται κατά φάσεις οι συμμετοχές στους αγώνες υπολογίζονται με βάση το άθροισμα των αγώνων όλων των φάσεων.

β) Ως Πανελλήνιοι αγώνες ή Πανελλήνιο πρωτάθλημα θεωρούνται μία και μόνο εθνικού ή ερασιτεχνικού επιπέδου διοργάνωση κάθε χρόνο, που ορίζεται από την οικεία αθλητική ομοσπονδία και πάντα της ανώτατης κατηγορίας για κάθε άθλημα ή αγώνισμα. Οι διοργανώσεις κυπέλλου δεν θεωρούνται Πανελλήνιοι αγώνες ή Πανελλήνιο πρωτάθλημα. Όταν σε κάποια κατηγορία ηλικιών και φύλου γίνονται δύο ή περισσότερα Πανελλήνια πρωταθλήματα σε κάθε κατηγορία, λαμβάνεται υπόψη μόνο το Πανελλήνιο πρωτάθλημα ή οι Πανελλήνιοι αγώνες της μεγαλύτερης ηλικίας στη συγκεκριμένη κατηγορία. Για την εφαρμογή της διάταξης του εδαφίου αυτού, η οικεία αθλητική ομοσπονδία οφείλει να ενημερώνει σχετικά τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου.

Ως Παγκόσμιο ή Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα θεωρείται μία και μόνο διοργάνωση που διεξάγεται περιοδικά, σύμφωνα με τους ισχύοντες διεθνείς κανονισμούς του οικείου αθλήματος. Όταν σε κάποια κατηγορία ηλικιών και φύλου γίνονται δύο ή περισσότερα πρωταθλήματα, λαμβάνεται υπόψη η σημαντικότερη διοργάνωση που ορίζεται από την οικεία ομοσπονδία.

γ) Στα ατομικά αθλήματα δεν λαμβάνεται υπόψη η ομαδική βαθμολογία ή κατάταξη. Ως ατομικά αθλήματα νοούνται και τα ομαδικά αγωνίσματα αυτών. Οι αναφερόμενες διακρίσεις, πλην των Ολυμπιακών, Παγκοσμίων και Πανευρωπαϊκών αγώνων, πρέπει να έχουν κατακτηθεί από τους αθλητές

κατά τη διάρκεια των τεσσάρων (4) τελευταίων ετών, πριν από το ακαδημαϊκό έτος για το οποίο ο αθλητής υποβάλλει αίτηση εισαγωγής,

δ) Οι αθλητές που εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 9 του παρόντος άρθρου μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους και τα αμέσως επόμενα δύο ακαδημαϊκά έτη από αυτό που υπέβαλαν για πρώτη φορά αίτηση εισαγωγής βάσει των διατάξεων αυτών.

11. Αν ο αριθμός των ενδιαφερόμενων αθλητών είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό εκείνων που δικαιούνται τις παροχές, τα ευεργετήματα και τις διευκολύνσεις του παρόντος άρθρου, η σειρά προτεραιότητας διαμορφώνεται με τα εξής κριτήρια:

α) διάκριση σε άθλημα ή αγώνισμα που περιλαμβάνεται στο επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων,

β) νίκη στην ανώτατη κατηγορία του αθλήματος ή του αγωνίσματος,

γ) σειρά προτεραιότητας των διακρίσεων που καθορίζεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου,

δ) βαθμός του τίτλου σπουδών. Σε περίπτωση ισοβαθμίας διενεργείται δημόσια κλήρωση.

12. Αθλητές ή αθλήτριες ατομικού ή ομαδικού αθλήματος που κατέκτησαν πρώτη, δεύτερη ή τρίτη νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες τυγχάνουν και του ευεργετήματος της απονομής χρυσού μεταλλίου από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

13. Αθλητές ή αθλήτριες ατομικού ή ομαδικού αθλήματος που κατέκτησαν τέταρτη, πέμπτη ή έκτη νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες τυγχάνουν και του ευεργετήματος της απονομής δημοσίου επαίνου μετά διπλώματος από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό.

14. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα και στα άτομα με αναπηρίες (ΑΜΕΑ), τα οποία έχουν χαρακτηριστεί αθλητές από την ειδική επιτροπή της παραγράφου 5 του άρθρου 29 του παρόντος νόμου, πλην των διατάξεων της παραγράφου 9 κατά το μέρος που αφορούν τα ΤΕ-ΦΑΑ και τα λοιπά τμήματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στα οποία, λόγω της φύσης της επιστήμης, είναι δυσχερές για τα άτομα αυτά η παρακολούθηση, σύμφωνα με αιτιολογημένη απόφαση του τμήματος.

Ειδικά στους αθλητές με αναπηρία που κατακτούν 4^η έως 6^η νίκη σε θερι-

νούς ή χειμερινούς Παραολυμπιακούς Αγώνες ή 1^η έως 6^η νίκη σε Παγκόσμιους Αγώνες ανδρών-γυναικών ή 1^η έως 6^η νίκη σε Πανευρωπαϊκούς Αγώνες ανδρών-γυναικών χορηγούνται όλες οι παροχές που λαμβάνουν οι αθλητές με αναπηρία που κατακτούν 1^η έως 3^η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Παραολυμπιακούς Αγώνες κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο της παρούσας.»

15. Δεν επιτρέπεται χορήγηση δημόσιας υποτροφίας σε πρόσωπα που έχουν καταδικασθεί αμετάκλητα για παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου. Υποτροφία που τυχόν χορηγήθηκε στα πρόσωπα αυτά διακόπτεται.

16. Για την εκπλήρωση των σκοπών του Παγκόσμιου Συλλόγου Ολυμπιονικών καθιερώνεται και ως έσοδό του επιχορήγηση από τη Γ.Γ.Α. σε ετήσια βάση, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου που ισχύουν για τις αθλητικές ομοσπονδίες.

17. Για την εφαρμογή του παρόντος:

α. Η διάκριση των αθλητών στις κατηγορίες (ανδρών - γυναικών, νέων ανδρών - γυναικών, εφήβων - νεανίδων, παιδων - κορασίδων) γίνεται σύμφωνα με τους κανονισμούς της Διεθνούς Ομοσπονδίας του οικείου αθλήματος. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ορίζονται τα ανώτερα ή και κατώτερα όρια ηλικίας για κάθε κατηγορία, ανά άθλημα.

β. Ως αγωνίσματα ατομικών αθλημάτων ή ομαδικά αθλήματα που περιλαμβάνονται στο εκάστοτε ισχύον επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων νοούνται όσα διεξάγονται με τις τεχνικές προδιαγραφές της οικείας διεθνούς ομοσπονδίας στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

18. Κατ' εξαίρεση των ανωτέρω διατάξεων, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, μπορεί να παρέχεται οικονομική επιβράβευση σε πρόσωπα τα οποία έχουν υποβληθεί σε μεταμόσχευση ή υποβάλλονται σε αιμοκάθαρση, εφόσον είναι αθλητές αθλητικών σωματείων, αναγνωρισμένων κατά τις διατάξεις του παρόντος και έχουν πετύχει εξαιρετικές πανευρωπαϊκές ή παγκόσμιες διακρίσεις σε αγώνες που διοργανώνουν αντίστοιχες διεθνείς ομοσπονδίες, καθώς και σε κωφούς αθλητές, που σημειώνουν διακρίσεις σε αθλήματα που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα αγώνων της Διεθνούς Επιτροπής Αθλητών Κωφών (C.I.S.S.). Με την ίδια υπουργική απόφαση ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης της ως άνω οικονομικής επιβράβευσης, το ύψος αυτής, καθώς και κάθε άλλο συναφές θέμα, κατ' ανάλογη εφαρμογή

των διατάξεων του παρόντος άρθρου, με βάση το είδος του αθλήματος, την καταβληθείσα προσπάθεια και τον αριθμό των συμμετοχών.

Η Διεθνής Επιτροπή Αθλητών Κωφών (C.I.S.S.) μετονομάζεται σε Διεθνή Επιτροπή Αθλητισμού Κωφών (C.I.S.S.). Οι οικονομικές επιβραβεύσεις που προβλέπονται για τους αθλητές με αναπηρίες ισχύουν και για τους κωφούς αθλητές.

19. Για την αντιμετώπιση των λειτουργικών αναγκών και την εκπλήρωση των σκοπών τους, ο Σύλλογος Ελλήνων Ολυμπιονικών και ο Σύλλογος Ελλήνων Παραολυμπιονικών επιχορηγούνται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού σε ετήσια βάση, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου που ισχύουν για τις αθλητικές ομοσπονδίες.

20. Στο συνοδό - αθλητή των τυφλών παραολυμπιονικών που αγωνίζονται μαζί όπου απαιτείται στο αγώνισμά τους και σημειώνουν διάκριση από τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 4 του άρθρου 34 χορηγείται το 30% της οικονομικής επιβράβευσης που προβλέπεται για τον τυφλό παραολυμπιονίκη αθλητή.

21. Όλες οι οικονομικές παροχές, τα ευεργετήματα και οι διευκολύνσεις που χορηγήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, της παραγράφου 8 του άρθρου 31 και του άρθρου 35 του παρόντος νόμου, ανακαλούνται οίκοθεν με την ίδια διαδικασία κατά την οποία χορηγήθηκαν, εφόσον ο διακριθείς αθλητής τιμωρηθεί πειθαρχικά ή ποινικά για παράβαση ντόπινγκ. Ομοίως ανακαλούνται και όλες οι οικονομικές παροχές, τα ευεργετήματα και οι διευκολύνσεις που χορηγήθηκαν στα πρόσωπα της παραγράφου 8 του άρθρου 31 του παρόντος, εάν αυτά τιμωρηθούν πειθαρχικά ή ποινικά για παράβαση ντόπινγκ.»

9. Οι διατάξεις του άρθρου 26 του ν.2009/1992 (ΦΕΚ 18 Α') και της παραγράφου 5 του άρθρου 15 του ν. 2640/1998 (ΦΕΚ 206 Α') καταργούνται. Δικαίωμα διορισμού κατά τα οριζόμενα στα προηγούμενα εδάφια της παρούσας παραγράφου δικαιούνται και αθλητές που εντός χρονικού διαστήματος δέκα (10) ετών σημειώνουν πέντε τουλάχιστον από τις ακόλουθες αγωνιστικές διακρίσεις:

- 4^η έως 8^η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς ολυμπιακούς αγώνες
- 1^η έως 6^η νίκη σε παγκόσμιους αγώνες ανδρών γυναικών
- 1^η έως 6^η νίκη σε πανευρωπαϊκούς αγώνες ανδρών γυναικών

10. Η υποπερίπτωση δ της περιπτώσεως 2.1 της παραγράφου 2 του άρθρου 128 Η΄ του ν.2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 59 του ν.3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«δ. Στέρηση κάθε είδους παροχών και ευεργετημάτων των αθλητικών ομοσπονδιών.»

11. Η περίπτωση ε της περιπτώσεως 2.1 της παραγράφου 2 του άρθρου 128 Η΄ του ν.2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 59 του ν.3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«ε. Επιστροφή κάθε οικονομικής παροχής που τυχόν του έχει δοθεί.»

12. α. Αθλητές που πέτυχαν τις αγωνιστικές διακρίσεις υπό το καθεστώς των ρυθμίσεων του άρθρου 34 του ν.2725/1999, όπως ίσχυε έως και την τροποποίησή του με τον παρόντα νόμο, δικαιούνται να ασκήσουν όλα τα δικαιώματα που αυτό τους παρείχε εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου ή, εάν είναι ανήλικοι, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) ετών από την ενηλικίωσή τους.

β. Οι διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 8 του άρθρου 34 του ν.2725/1999, όπως ίσχυε μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται και για όσους αθλητές έχουν σημειώσει μία από τις εξαιρετικές αγωνιστικές διακρίσεις της παραγράφου 2 του ως άνω άρθρου πριν από την έναρξη ισχύος των νόμων 2725/1999 και 3057/2002, εφόσον έχουν υποβάλει σχετική αίτηση για διορισμό τους σε κενές θέσεις φορέων του δημόσιου τομέα κατά τη διαδικασία της παραγράφου 8 του ιδίου αυτού άρθρου έως και την 30ή Απριλίου του 2008.

13. Προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, το οποίο δυνάμει της παραγράφου 3 του άρθρου 17 του ν.2947/2001 (ΦΕΚ 228 Α΄) που προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 8 του ν.3320/2005 (ΦΕΚ 48 Α΄) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 του ν.3448/2006 (ΦΕΚ 57 Α΄) υπηρετούσε μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2006 με διάθεση ή απόσπαση και ήδη υπηρετεί από την 1η Ιανουαρίου 2007 στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, συνεχίζει να προσφέρει τις υπηρεσίες του στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού του Υπουργείου Πολιτισμού από την 1η Ιανουαρίου 2007 μέχρι και την 31ή Δεκεμβρίου 2008, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης λόγω επειγουσών και αυξημένων υποχρεώσεων που προκύπτουν από την ανάληψη διεθνών αθλητικών διοργανώσεων και συνεδρίων. Η μισθοδοσία, οι ασφα-

λιστικές εισφορές και κάθε άλλη σχετική δαπάνη του ανωτέρω προσωπικού βαρύνει τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

14. Στο τέλος του άρθρου 41 του ν.2725/1999, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν.3057/2002, προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Πολιτισμού μπορεί να συνταχθεί ενιαίος κανονισμός ασφαλείας αγώνων για τις αθλητικές εγκαταστάσεις όπου διεξάγονται αθλητικές συναντήσεις των ημεδαπών και διεθνών διοργανώσεων στις οποίες συμμετέχουν επαγγελματικοί σύλλογοι ως και οι Εθνικές ομάδες, ώστε να επιτυγχάνεται η καλύτερη συνεργασία και ο συντονισμός όλων των εμπλεκόμενων φορέων.»

15. Τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 52 του ν.2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του ν.2858/2000 (ΦΕΚ 247 Α') και εν συνεχεία με την παράγραφο 4 του άρθρου 77 του ν.3057/2002 και το άρθρο 26 του ν.3262/2004 (ΦΕΚ 173 Α'), αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού συγκροτείται και λειτουργεί στη ΓΓΑ Ελεγκτικό Συμβούλιο αποτελούμενο από είκοσι δύο (22) μέλη με διετή θητεία. Στη σύνθεση του οργάνου μετέχουν μέχρι 16 μόνιμοι υπάλληλοι της ΓΓΑ, συμπληρουμένης της συνθέσεως από μόνιμους υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.»

16. Μετά το τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 14 του ν.2725/1999 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της αθλητικής ένωσης που επιτρέπουν τη συμμετοχή με δικαίωμα ψήφου σε αθλητικό σωματείο σε γενική συνέλευση της ενώσεως κατά παράβαση των οριζομένων στα προηγούμενα εδάφια της παρούσης παραγράφου εκπίπτουν του αξιώματός τους κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 7 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου.»

17. Η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του α.ν. 399/1968 (ΦΕΚ 102 Α'), όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν.δ. 12/1974 και στη συνέχεια με το άρθρο 1 του ν. 191/1975 (ΦΕΚ 225 Α'), την παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ν. 1070/1980 (ΦΕΚ 204 Α') και την παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ν.2433/1996 (ΦΕΚ 180 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η Γενική Συνέλευση της Φιλίππου Ενώσεως συγκροτείται μόνο από τα τακτικά μέλη αυτής, τα οποία δεν δύναται να είναι περισσότερα των ογδόντα (80). Τα τακτικά μέλη ορίζονται από πρόσωπα, τα οποία ως εκ του κύρους, των γνώσεων και της εμπειρίας τους δύναται να συμβάλουν αποτελεσματικά στην επίτευξη των σκοπών της Ενώσεως. Η επιλογή γίνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, μετά από πρόταση της Γενικής Συνέλευσης των μελών αυτής, της σχετικής απόφασης λαμβανομένης δια πλειοψηφίας των δύο τρίτων (2/3) των παρόντων μελών. Ειδικά κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, τα υπολειπόμενα τακτικά μέλη μέχρι του αριθμού των ογδόντα (80) ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, μετά από του ΔΣ της Φιλίππου Ενώσεως, η οποία δίδεται εντός είκοσι (20) ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος.»

18. Στο τέλος του άρθρου 128Π' του ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 64 του ν. 3057/2002 προστίθενται παράγραφοι 7 και 8 ως εξής:

«7. Επιπλέον των κυρώσεων που επιβάλλονται βάσει άλλων διατάξεων και ιδίως αυτών περί ΕΟΦ, σε αθλητική ομοσπονδία, αθλητή ή συντελεστή κατά την έννοια του παρόντος νόμου που προμηθεύεται, διαθέτει, χορηγεί διακινεί ή χρησιμοποιεί φαρμακευτικά σκευάσματα ή συμπληρώματα διατροφής, για τα οποία δεν έχει τηρηθεί η νομοθεσία περί νόμιμης παραγωγής, κυκλοφορίας, φύλαξης, διάθεσης, διακίνησης και χορήγησης των εν λόγω προϊόντων, όπως ισχύει, επιβάλλεται κατά περίπτωση:

α) στην αθλητική ομοσπονδία, στέρηση του δικαιώματος επιχορήγησης και πάσης φύσεως οικονομικής ενίσχυσης από την Πολιτεία για χρονικό διάστημα ενός (1) έτους με απόφαση του αρμοδίου για τον αθλητισμό Υπουργού. Σε περίπτωση υποτροπής αίρεται η ειδική αθλητική αναγνώριση αυτής κατά τη διαδικασία της παραγράφου 2 του άρθρου 28 του παρόντος νόμου.

β) σε αθλητές, πειθαρχικές κυρώσεις κατά τους κανονισμούς της αθλητικής ομοσπονδίας του οικείου αθλήματος.

γ) σε συντελεστή ή προσωρινή αφαίρεση της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος με απόφαση του οργάνου που τη χορήγησε και σε περίπτωση υποτροπής η οριστική.

8. Η εισαγωγή από αθλητική ομοσπονδία, αθλητή ή συντελεστή κατά την έννοια του παρόντος νόμου οποιουδήποτε φαρμακευτικού σκευάσματος ή συμπληρώματος διατροφής γίνεται αποκλειστικά μέσω του Εθνικού Ορ-

γανισμού Φαρμάκων (ΕΟΦ) με τη διαδικασία που προβλέπει η σχετική με αυτόν νομοθεσία. Σε περίπτωση παράβασης της διαδικασίας του προηγούμενου εδαφίου επιβάλλονται κατά περίπτωση οι κυρώσεις της προηγούμενης παραγράφου του παρόντος άρθρου.».

Άρθρο 19

1. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου 76Α του ν.2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 17 του Ν.3262/2004 (ΦΕΚ 173 Α') και τροποποιήθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 του Ν.3372/2005 (ΦΕΚ 187 Α') περί αποτίμησης της αξίας των αθλητών των αθλητικών ανωνύμων εταιρειών παρατείνεται για μία διετία από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

2. Η ισχύς της παραγράφου 1 του άρθρου 118 του ν.2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παράγραφο 9 του άρθρου 20 του ν. 2947/2001, την παράγραφο 7 του άρθρου 37 του ν. 3259/2004 και την παράγραφο 2 του άρθρου 17 του ν. 3479/2006 παρατείνεται για τις αγωνιστικές περιόδους 2008-2009 και 2009-2010.

3. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου 6 του άρθρου 107Α του Ν.2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 18 του Ν.3479/2006 και της παραγράφου 3 του άρθρου 107Β του Ν.2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 19 του Ν.3479/2006 παρατείνεται για τις αγωνιστικές περιόδους 2008-2009 και 2009-210.

4. Οι διατάξεις των Α.Ν.445/1937 (ΦΕΚ 32 Α'), Α.Ν.446/1937 (ΦΕΚ 23 Α') και Β.Δ. 15/1956 (ΦΕΚ 132 Α') περί θεάτρων και κινηματογράφων ως και οι εκδιδόμενες σε εκτέλεση αυτών κανονιστικές πράξεις και διατάξεις, όπως αυτές ισχύουν, δεν εφαρμόζονται όσον αφορά θέματα πυροπροστασίας για την διεξαγωγή εν γένει πολιτιστικών εκδηλώσεων στις αθλητικές εγκαταστάσεις. Για τις εκδηλώσεις αυτές ισχύουν για θέματα πυροπροστασίας οι διατάξεις που διέπουν την διεξαγωγή των αθλητικών δραστηριοτήτων, ιδία δε οι πυροσβεστικές διατάξεις που εκδίδονται κατ' άρθρο 1 του Ν.616/1977 (ΦΕΚ 166 Α'), όπως ισχύει και του άρθρου 10 του Π.Δ. 71/1988 (ΦΕΚ 32 Α') περί μέτρων πυροπροστασίας σε αίθουσες συγκεντρώσεως κοινού. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Πολιτισμού μπορεί να ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

5. α. Το νομικό πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου (ΝΠΙΔ) με την επωνυμία

«Οργανισμός Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης- Θεσσαλονίκη 97», (Ο.Π.Ε.Θ.'97) που ιδρύθηκε με το άρθρο 75 του Ν. 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και Πολιτιστικά θέματα», όπως ισχύει, εξακολουθεί να τελεί υπό εκκαθάριση, υπαγόμενο εις το εξής στις διατάξεις του Ν. 2190/20 «Περί Ανωνύμων Εταιριών», όπως ισχύει κάθε φορά.

Παρατείνεται η θητεία του Προέδρου και των μελών του Συμβουλίου Εκκαθάρισης που ορίστηκαν με τις υπ' αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΟΙΚ/ΤΔΠΕΦ/13973/1200 Κ.Υ.Α.(ΦΕΚ258Β72005), ΥΠΠΟ/ΔΙΟΙΚ/ΤΔΠΕΦ/ΠΜΥ/74639/2006(ΦΕΚ9/2006 Τευχ.ΥΟΔΔ) και την 8606/2005 πράξη του προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Παρατείνεται, επίσης, έως την 31.10./08, η προθεσμία για υποβολή εκ μέρους του ΟΠΠΕΘ'97 της δήλωσης του άρθρου 107 του Ν. 2238/94(ΦΕΚ 151 Α) όπως ισχύει.

β. Η παρ. 9 του άρθρου 75 του Ν.2121/1993 και η παρ.7 του άρθρου 44 του Ν.3316/2005 αντικαθίστανται ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Οικονομίας & Οικονομικών, ύστερα από εισήγηση του συμβουλίου εκκαθάρισης για τη λήψη μέτρων επιτάχυνσης και περάτωσης της εκκαθάρισης, ρυθμίζονται τα σχετικά με τη διάθεση των περιουσιακών στοιχείων και τη διαδοχή του ανωτέρω Οργανισμού επί των κάθε είδους δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του καθώς και κάθε άλλο συναφές ζήτημα».

Άρθρο 20

Τελικές – Καταργούμενες διατάξεις

1. Από την έναρξη λειτουργίας στους αγώνες της αντίστοιχης κατηγορίας πρωταθλήματος του, από τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3372/2005 (ΦΕΚ 187 Α'), προβλεπόμενου ηλεκτρονικού συστήματος έκδοσης, διάθεσης και ελέγχου της διακίνησης εισιτηρίων, παύει η εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 41Γ' του ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3057/2002.

2. Καταργείται η διάταξη της παραγράφου 8 του άρθρου 41Δ' του ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 5 του ν. 3057/2002.

3. Καταργείται κάθε άλλη διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 21**Έναρξη ισχύος**

1. Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις του.

2. Η ισχύς των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 17 του παρόντος νόμου αρχίζει σε δύο μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ενίσχυση της διαφάνειας του Κρατικού Προϋπολογισμού, έλεγχος των δημοσίων δαπανών, μέτρα φορολογικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

**ΜΕΡΟΣ Α΄
ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ –
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ**

Άρθρο 1

Ειδικοί Λογαριασμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως ειδικοί λογαριασμοί νοούνται:

α. Οι λογαριασμοί που λειτουργούν με νομική και διαχειριστική αυτοτέλεια, τροφοδοτούνται από το προϊόν κοινωνικών πόρων, έχουν συσταθεί με ειδικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και δια των οποίων καταβάλλονται παροχές σε υπαλλήλους ή εξυπηρετούνται άλλοι ειδικοί σκοποί.

β. Οι επιτροπές και όλες οι διοικητικές διαδικασίες, διοικητικά σχήματα και μορφώματα διοικητικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, μέσω των οποίων διατίθενται κοινωνικοί πόροι σε υπαλλήλους ή σε άλλους ειδικούς σκοπούς.

Άρθρο 2

Κατάργηση Ειδικών Λογαριασμών

1. Εντός διμήνου από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου καταργούνται όλοι οι Ειδικοί Λογαριασμοί του άρθρου 1 του νόμου αυτού, που λειτουργούν σε Υπουργεία, Ν.Π.Δ.Δ. και τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα.

2. Με τη δημοσίευση του νόμου αυτού καταργούνται όλοι οι υφιστάμενοι ανενεργοί ειδικοί λογαριασμοί.

3. Τα περιουσιακά στοιχεία των ειδικών λογαριασμών του άρθρου 1 του νόμου αυτού αποτελούν δημόσια περιουσία όταν λειτουργούν σε Υπουργεία και περιουσία του οικείου φορέα όταν λειτουργούν σε Ν.Π.Δ.Δ. και τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα. Αντίστοιχα, οι πόροι και το προϊόν τους αποτελούν δημόσια έσοδα και περιέχονται αυτοδίκαια στον Κρατικό Προϋπολογισμό ή περιουσία του οικείου φορέα στον οποίο τον προϋπολογισμό αυτοδίκαια περιέχονται, κατά τα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών στην οποία καθορίζεται και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

4. Οι διατάξεις που προβλέπουν πόρους για τους ειδικούς λογαριασμούς του άρθρου 1 του νόμου αυτού, που τυχόν προέρχονται από φόρους, τέλη, ποσοστό επί δαπανών ή επενδύσεων, κρατήσεις, δικαιώματα, προκαταβολές και οποιαδήποτε άλλη αιτία, διατηρούνται σε ισχύ και οι πόροι αυτοί περιέχονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό και αποτελούν έσοδο του Δημοσίου όταν οι Λογαριασμοί αυτοί λειτουργούν σε Υπουργεία, ενώ όταν λειτουργούν σε Ν.Π.Δ.Δ. και τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα περιέχονται στον Προϋπολογισμό του οικείου φορέα του οποίου και αποτελούν έσοδο, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3. Ειδικές διατάξεις που προβλέπουν απόδοση εσόδων και χρηματικών υπολοίπων στον Κρατικό Προϋπολογισμό εξακολουθούν να ισχύουν.

5. Οι δαπάνες, οι οποίες είναι σχετικές με το σκοπό για τον οποίο συστάθηκαν οι Ειδικοί Λογαριασμοί του άρθρου 1, βαρύνουν τον Κρατικό Προϋπολογισμό όταν οι Λογαριασμοί αυτοί λειτουργούν σε Υπουργεία και τον προϋπολογισμό του οικείου φορέα όταν λειτουργούν σε Ν.Π.Δ.Δ. και τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών που θα εκδοθούν εντός δύο μηνών από την ψήφιση του νόμου θα ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν τις καταργούμενες επιτροπές διαχείρισης των Ειδικών Λογαριασμών και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την παράγραφο αυτή.

6. Οι παράγραφοι 4 και 5 δεν εφαρμόζονται για τους Ειδικούς Λογαριασμούς Απογευματινών Ιατρείων. Τυχόν προβλεπόμενοι πόροι από οποιαδήποτε αιτία, δαπάνες, τρέχουσες υποχρεώσεις των λογαριασμών αυτών και

τα προβλεπόμενα για το προσωπικό των νοσηλευτικών ιδρυμάτων ποσοστά διατηρούνται σε ισχύ και περιέρχονται στον προϋπολογισμό του οικείου νοσηλευτικού ιδρύματος του οποίου αποτελούν έσοδο ή δαπάνη ανάλογα με την περίπτωση.

7. Οι δαπάνες που αφορούν κάθε μορφής παροχές σε υπαλλήλους πραγματοποιούνται με την έκδοση μισθοδοτικών καταστάσεων από την οικονομική υπηρεσία του οικείου φορέα κατά τις διέπουσες το Δημόσιο και κάθε φορέα διατάξεις. Οι πάσης φύσεως λοιπές δαπάνες πραγματοποιούνται με την έκδοση τακτικού χρηματικού εντάλματος πληρωμής από την οικονομική υπηρεσία του οικείου φορέα, εφαρμοζομένων περαιτέρω των περί ελέγχου των δαπανών δημοσιονομικών διατάξεων που ισχύουν κάθε φορά για τον φορέα αυτόν. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται υποχρεωτικά και πλήρως το Δημόσιο Λογιστικό και το λογιστικό των ν.π.δ.δ.

Άρθρο 3

Εξαιρέσεις

1. Από τις διατάξεις του άρθρου 2 του παρόντος νόμου, εξαιρούνται:
 - α. Οι λογαριασμοί του Δημοσίου, οι οποίοι αφορούν χρηματοδότηση έργων από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή προβλέπονται από κανόνες Κοινωνικού Δικαίου και δεν καταβάλλουν επιδόματα και παροχές σε υπαλλήλους ή έχουν συσταθεί σε εκτέλεση Διεθνών Συμβάσεων ή Συμφωνιών.
 - β. Οι λογαριασμοί που εξυπηρετούν αποκλειστικά κονδύλια έρευνας.
 - γ. Οι λογαριασμοί, οι οποίοι χρηματοδοτούνται αποκλειστικά από τις συνδρομές των δικαιούχων τους.
 - δ. Οι λογαριασμοί των οποίων οι πόροι αξιοποιούνται αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο για τη χρηματοδότηση προγραμμάτων αποκατάστασης, αναβάθμισης και προστασίας του περιβάλλοντος.
 - ε. Ο λογαριασμός για την απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση.
 - στ. Ο ειδικός λογαριασμός της Βουλής που τηρείται στο Υποκατάστημα Βουλής της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος.

- ξ. Ο λογαριασμός του κεφαλαίου ασφαλίσεως χρηματοδοτήσεων εκ κεφαλαίων ή εγγυήσει Ελληνικού Δημοσίου.
- η. Ο λογαριασμός εσόδων από εκκαθάριση εταιρειών αμοδιότητας του Ο.Α.Ε.
- θ. Ο ειδικός λογαριασμός διαχείρισης δημοσίου χρέους και εξυπηρέτησης εγγυήσεων.
- ι. Ο λογαριασμός του προϊόντος από την κυκλοφορία μεταλλικών κερμάτων ευρώ.
- ια. Ο λογαριασμός επιδοτήσεων επιτοκίων του ν. 128/1975 (ΦΕΚ 178 Α').

2. Η υπαγωγή στις εξαιρέσεις των περιπτώσεων α', β', γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, εκδιδόμενη εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Άρθρο 4

Όροι λειτουργίας διατηρούμενων

Ειδικών Λογαριασμών - Έλεγχος δαπανών αυτών

1. Οι διατηρούμενοι λογαριασμοί του προηγούμενου άρθρου εξακολουθούν να ισχύουν μόνο για εξυπηρέτηση του σκοπού για τον οποίο συστάθηκαν.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών είναι δυνατό να τροποποιούνται ή συμπληρώνονται οι διατάξεις που διέπουν τους λογαριασμούς αυτούς, πλην της περιπτώσεως στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 3, εφόσον είναι αναγκαίο, με σκοπό την αριότερη οργάνωση, την εύρυθμη λειτουργία και τη διαφάνειά τους.

Στις αποφάσεις αυτές δύναται να περιλαμβάνονται ιδίως:

- α. Ο σκοπός, ο οποίος όμως δεν μπορεί να διευρύνεται, τα όργανα διαχείρισης και οι πόροι του Λογαριασμού.
- β. Οι δραστηριότητες και οι εργασίες των οποίων τις δαπάνες μπορεί να καλύπτει, χωρίς να επιτρέπεται η κατ' είδος διεύρυνσή τους.
- γ. Οι διαδικασίες προκήρυξης, υποβολής, αξιολόγησης, επιλογής, ανάθεσης, παρακολούθησης και παραλαβής των έργων, προγραμμάτων και μελετών, που χρηματοδοτούνται από αυτόν.

δ. Ο τρόπος πραγματοποίησης και ελέγχου των δαπανών.

3. Οι διαχειριστικές επιτροπές των διατηρούμενων ειδικών λογαριασμών υποβάλλουν κατ' έτος μέχρι την 30ή Δεκεμβρίου υποχρεωτικά προς έλεγχο στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους τον προϋπολογισμό, τον απολογισμό τους και λογιστικές καταστάσεις. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών δύναται να ανασταλεί η λειτουργία του ειδικού λογαριασμού σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων του προηγούμενου εδαφίου και να διαταχθεί έκτακτος διαχειριστικός έλεγχος.

Άρθρο 5

Απαγόρευση σύστασης νέων ειδικών λογαριασμών

Εφεξής απαγορεύεται η σύσταση νέων ειδικών λογαριασμών με την έννοια και τη μορφή που ορίζεται στο άρθρο 1, τόσο στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα όσο και στα Ν.Π.Δ.Δ.. Υφιστάμενες εξουσιοδοτικές διατάξεις για τη σύσταση ειδικών λογαριασμών καταργούνται.

Άρθρο 6

Μεταβατικές διατάξεις - Κυρώσεις

1. α. Εντός διμήνου από τη δημοσίευση του παρόντος καταργούνται οι επιτροπές διαχείρισης όλων των καταργούμενων ειδικών λογαριασμών.

β. Οι επιτροπές του προηγούμενου εδαφίου υποχρεούνται να παραδώσουν το αρχειακό υλικό και τα οποιασδήποτε φύσεως βιβλία και στοιχεία στις αρμόδιες υπηρεσίες οικονομικού ή διοικητικού του φορέα τους.

Τυχόν μη παράδοση των προαναφερθέντων στοιχείων συνιστά παράβαση καθήκοντος κατά τα οριζόμενα στον Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ν. 3528/2007 - ΦΕΚ 6 Α').

2. Οι υπηρεσίες και όλοι οι φορείς στους οποίους λειτουργούν οι καταργούμενοι λογαριασμοί υποχρεούνται εντός μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος να προβούν στις απαραίτητες ενέργειες για τη μετάπτωση στο νέο καθεστώς των υποχρεώσεων των καταργούμενων λογαριασμών και την πραγματοποίηση των σχετικών πληρωμών. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

3. Δαπάνες που εκτελούνται κατά παράβαση του νόμου αυτού δεν εγκρίνονται και καταλογίζονται στους υπολόγους.
(Οι επόμενες διατάξεις παραλείπονται)

**Κανονισμός εγγραφών – μεταγραφών ομογενών και αλλοδαπών αθλητών
Συνδέσμου Ελληνικών Γυμναστικών και Αθλητικών Σωματείων.****Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

Α. Του α.ν. 397/1968 «περί επαναυστάσεως της Γ.Γ.Α. και των αρμοδιοτήτων αυτής (ΦΕΚ Α'101).

Β. Του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του π.δ. 63/2005 (ΦΕΚ Α' 98).

Γ. Τις διατάξεις του άρθρου 27 του ν. 2725/1999 (Α' 121) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 74 παρ.3 του ν. 3057/2002.

2. Την υπ' αριθμ. 303/21.11.2007 κοινή υπουργική απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Πολιτισμού με θέμα «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Πολιτισμού Ιωάννη Ιωαννίδη» (ΦΕΚ Β'2241).

3. Το υπ' αριθμ. 4047/13.6.2008 του ΣΕΓΑΣ.

4. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσης απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, απόφαση:

Εγκρίνουμε τον Κανονισμό Εγγραφών. Μεταγραφών ομογενών και αλλοδαπών αθλητών Συνδέσμου Ελληνικών Γυμναστικών κ' Αθλητικών Σωματείων ως ακολούθως:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ.ΜΕΤΑΓΡΑΦΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ κ' ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

«Περί καθορισμού όρων και προϋποθέσεων εγγραφής και μεταγραφής ομογενών και αλλοδαπών αθλητών Σωματείων του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ (Σ.Ε.Γ.Α.Σ.), χρόνου διενέργειας και διαδικασίας αυτών και αρμοδίων οργάνων έγκρισής τους και σχετικών διατάξεων.»

Άρθρο 1

Με τον παρόντα κανονισμό και κατά εξουσιοδότηση των διατάξεων της παραγράφου 7 του άρθρου 33 του ν. 2725/1999 όπως ισχύει, καθορίζονται οι

όροι και οι προϋποθέσεις εγγραφής και μεταγραφής στο άθλημα του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ, των ομογενών και αλλοδαπών ερασιτεχνών αθλητών σε αθλητικά ερασιτεχνικά Σωματεία μέλη του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ, που διατηρούν τμήμα του ως άνω αθλήματος, ο χρόνος διενέργειας και η διαδικασία εγγραφής και μεταγραφής των αθλητών, τα αρμόδια όργανα έγκρισής τους και σχετικές διατάξεις.

Άρθρο 2

Ορισμός. Όροι και προϋποθέσεις εγγραφής αλλοδαπών αθλητών.

1. α. Αλλοδαπός είναι το φυσικό πρόσωπο που δεν έχει την Ελληνική ιθαγένεια ή που δεν έχει ιθαγένεια.

β. Υπήκοος τρίτης χώρας είναι το φυσικό πρόσωπο που δεν έχει την Ελληνική ιθαγένεια ούτε την ιθαγένεια άλλου κράτους – μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17 παρ.1 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ν. 3386/2005, ΦΕΚ 212/τ.Α').

γ. Υπήκοοι Κρατών.Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) οι οποίοι διαμένουν μονίμως στην Ελλάδα και κατέχουν άδεια παραμονής που εκδίδεται από την αρμόδια Αρχή, δύνανται να εγγράφονται στη δύναμη των Συνδέσμου Ελληνικών Αθλητικών Σωματείων Στίβου, απεριόριστα και σε οποιαδήποτε χρονική περίοδο.

δ. Επιτρέπεται η εγγραφή μέχρι δύο (2) αλλοδαπών αθλητών υπηκόων Κρατών εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι διαμένουν μονίμως στην Ελλάδα και κατέχουν άδεια παραμονής που εκδίδεται από την αρμόδια Αρχή, στη δύναμη ελληνικού σωματείου.

2. Επιτρέπεται η εγγραφή αλλοδαπών αθλητών στη δύναμη Σωματείου μέλους της Ομοσπονδίας.

3. Για την εγγραφή του ο ενδιαφερόμενος αλλοδαπός πέραν των υποχρεωτικών εγγράφων που προκύπτουν από τις διατάξεις για τη χορήγηση άδειας διαμονής (ν. 3386/2005 και 3703/2007 υπουργική απόφαση) πρέπει να προσκομίσει τα παρακάτω:

α) Υποβολή αίτησης στο ΣΕΓΑΣ, εντός της μεταγραφικής περιόδου.

β) Βεβαίωση της αθλητικής Ομοσπονδίας της χώρας ή των χωρών που είναι υπήκοος ότι δεν είναι εγγεγραμμένος στη δύναμή της, ή ότι του παρέχεται η άδεια να εγγραφεί σε Ελληνικό Σωματείο και να συμμετέχει σε αγώνες μ' αυτό.

γ) Ληξιαρχική πράξη γέννησής του.

δ) Επικυρωμένη φωτοτυπία του διαβατηρίου του.

ε) Επικυρωμένη φωτοτυπία της άδειας παραμονής του στην Ελλάδα ή των προσώπων που ασκούν τη γονική μέριμνα σε αυτόν, αν ο αθλητής είναι ανήλικος.

στ) Συγκατάθεση των ασκούντων τη γονική μέριμνα ανηλίκου αθλητή περί εγγραφής του στο Σωματείο.

ζ) Οι αλλοδαποί αθλητές θα πρέπει να προσκομίζουν βεβαίωση από το Δήμο ή την Κοινότητα για τον τόπο κατοικίας ή διαμονής (ν. 2286/2005 άρθρο 20 παρ. 2).

Η έκδοση του δελτίου αθλητικής ιδιότητας θα είναι ισχύος ενός (1) έτους.

4. Τα έγγραφα που εκδίδονται από Αρχές αλλοδαπών χωρών πρέπει να προσκομίζονται και σε επίσημη μετάφρασή τους στην Ελληνική γλώσσα.

5. Η διαδικασία εγγραφής ή μεταγραφής αλλοδαπού αθλητή υπόκειται στις διατάξεις και τους όρους των διεθνών κανονισμών, της ελληνικής νομοθεσίας και της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 3

Ορισμός . Όροι και προϋποθέσεις εγγραφής ομογενών αθλητών.

1. Ομογενής αθλητής θεωρείται ο αλλοδαπός που κατάγεται από Έλληνα πατρικής ή μητρικής γραμμής εγγεγραμμένο στα μητρώα Δήμου ή Κοινότητας της Ελληνικής επικράτειας, δεν έχει Ελληνική υπηκοότητα αλλά έχει Ελληνική καταγωγή.

Για την απόδειξη της ιδιότητας του ομογενή απαιτείται η υποβολή:

α) Πιστοποιητικού εγγραφής στα οικεία Μητρώα Ελληνικού δήμου ή κοινότητας συγγενούς από ευθεία πατρική ή μητρική γραμμή προγόνων του αθλητή.

β) Εγγράφων που αποδεικνύουν τη συγγένεια του αθλητή με πρόσωπο της ανωτέρω πατρικής ή μητρικής γραμμής το οποίο έχει Ελληνική υπηκοότητα.

2. Επιτρέπεται η εγγραφή ομογενών αθλητών στη δύναμη Σωματείου . μέλους της Ομοσπονδίας. Για την εγγραφή ομογενούς αθλητή στη δύναμη Ελληνικού Σωματείου απαιτούνται τα δικαιολογητικά του άρθρου 2 του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 4

Συμμετοχή ομογενών και αλλοδαπών σε αγώνες.

1) Επιτρέπεται η εγγραφή σε Σωματείο της δύναμης του ΣΕΓΑΣ και η συμμετοχή τους σε όλους τους αγώνες καθώς και τα Εθνικά Πρωταθλήματα, σε αθλητές ξένης υπηκοότητας, απεριόριστα και σε οποιαδήποτε χρονική πε-

ρίοδο, εφ' όσον δεν συμπλήρωσαν το 18ο έτος της ηλικίας τους, γεννήθηκαν ή διαμένουν στην Ελλάδα πέραν του ενός (1) έτους και φοιτούν στην Πρωτοβάθμια ή και τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

2) Οι ομογενείς και αλλοδαποί αθλητές μπορούν να συμμετέχουν σε όλους τους αγώνες, πλην των Πανελληνίων αγώνων όλων των κατηγοριών.

3) Κάθε αθλητής που μετέχει στα Εθνικά Πρωταθλήματα ως Έλληνας ύστερα από την απόκτηση της Ελληνικής Υπηκοότητας . Ιθαγένειας παύει αυτομάτως και αυτοδικαίως να μετέχει και να αγωνίζεται ως Έλληνας στα Ελληνικά πρωταθλήματα και στις Ελληνικές Εθνικές Ομάδες εάν αγωνιστεί με τα χρώματα Εθνικής Ομάδας άλλης χώρας.

4) Επιτρέπεται, κατ' εξαίρεση, η εγγραφή σε ειδική κατηγορία των μητρικών, αλλοδαπών αθλητών της δύναμης του ΣΕΓΑΣ που μπορούν να μετέχουν μόνο σε διεθνή Πρωταθλήματα Συλλόγων υπό τους όρους των ειδικών διεθνών κανονισμών ή προκηρύξεων.

Άρθρο 5

Όροι και προϋποθέσεις μεταγραφής ομογενών και αλλοδαπών αθλητών.

1. Επιτρέπεται η μεταγραφή ομογενών και αλλοδαπών αθλητών σε Σωματείο μέλος της Ομοσπονδίας.

2. Για τη μεταγραφή ομογενή ή αλλοδαπού αθλητή απαιτείται η υποβολή με την αίτηση μεταγραφής:

α) Σχετικής άδειας (συναίνεσης) της αλλοδαπής Ομοσπονδίας στη δύναμη της οποίας ανήκει αυτός, για μόνιμη ή προσωρινή (για ορισμένο χρονικό διάστημα) παραμονή του στο Σωματείο, καθώς και άδειας του Σωματείου στο οποίο είναι εγγεγραμμένος, αν απαιτείται αυτή η άδεια (του Σωματείου) από τους κανονισμούς της αλλοδαπής Ομοσπονδίας

β) Άδειας παραμονής του στην Ελλάδα, που χορηγείται από την αρμόδια Ελληνική Αρχή.

γ) Ληξιαρχικής πράξης γέννησής του. Για τα λοιπά διαδικαστικά ως προς τους αθλητές του άρθρου αυτού, εφαρμόζονται ανάλογα τα άρθρα του Κανονισμού εγγραφών – μεταγραφών Ελλήνων αθλητών.

Άρθρο 6

Κύπριοι αθλητές

1. Για την εγγραφή Κύπριου αθλητή σε Ελληνικό Σωματείο και τη συμ-

μετοχή τους σε αγώνες και πρωταθλήματα ισχύουν τα περί υπηκόων Κρατών. Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η βεβαίωση της παρ. 3β του άρθρου 2 δεν πρέπει να περιέχει όρο ή αίρεση και θα πρέπει να αναφέρει το συγκεκριμένο ελληνικό σωματείο στο οποίο μεταγράφεται ο αθλητής.

Αθλητής που εγγράφεται και ανήκει σε ελληνικό σωματείο κατά την άνω διαδικασία, δεν έχει δικαίωμα να αγωνίζεται σε αγώνες της Κυπριακής Ομοσπονδίας ως αθλητής Κυπριακού Σωματείου.

2. Κύριος αθλητής που ανήκει σε Κυπριακό Σωματείο, εφ' όσον σπουδάζει στην Ελλάδα σε Ανώτατο ή Ανώτερο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα μπορεί, με την άδεια της Κυπριακής Ομοσπονδίας να εγγραφεί και σε Ελληνικό Σωματείο, με την προϋπόθεση, το Σωματείο αυτό να έχει την έδρα του στον ίδιο Νομό με το Εκπαιδευτικό ίδρυμα που σπουδάζει και να αγωνίζεται στα Ελληνικά και Κυπριακά Πρωταθλήματα κατά παρέκκλιση του άρθρου 7 του παρόντος κανονισμού.

Επιτρέπεται η μεταγραφή του σε άλλο Ελληνικό Σωματείο εντός νομού κατά τη διάρκεια των σπουδών του με τη συγκατάθεση του Ελληνικού Σωματείου στο οποίο ανήκει.

Μετά την αποφοίτησή του ή τη συμπλήρωση του 27^{ου} έτους της ηλικίας του, ο αθλητής παύει να ανήκει στο Ελληνικό Σωματείο και παραμένει στο Κυπριακό, από το οποίο μπορεί να μεταγραφεί με την διαδικασία αλλοδαπού (Κυπρίου) αθλητή.

Κάθε Σωματείο δικαιούται να αποκτή έναν (1) αθλητή σε κάθε μεταγραφική περίοδο.

3. Σε περίπτωση που αθλητής έχει Ελληνική και Κυπριακή υπηκοότητα, υποχρεούται να επιλέξει το Σωματείο (Ελληνικό ή Κυπριακό) με το οποίο θα αγωνίζεται καθώς επίσης και την Εθνική Ομάδα στην οποία, τυχόν, θα συμμετέχει.

Άρθρο 7

Κωλύματα συμμετοχής σε αγώνες.

Απαγορεύεται ομογενής ή αλλοδαπός αθλητής ή αθλητής υπήκοος κράτους – μέλους της Ε.Ε. να αγωνιστεί στην ίδια αγωνιστική περίοδο σε δύο (2) διαφορετικά Σωματεία σε αγώνες που διοργανώνονται στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό καθώς επίσης και σε αγώνες μεταξύ σωματείων αλλοδαπής Ομοσπονδίας. Εξαιρούνται οι Κύπριοι αθλητές που είναι εγγεγραμμένοι και σε Ελληνικά σωματεία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 2 του παρόντος.

Άρθρο 8

Τελικές Διατάξεις

1. Εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, όπου απαιτείται ορισμένη ηλικία, για τον υπολογισμό της, λαμβάνεται υπόψη ως ημερομηνία γέννησης αυτή που αναφέρεται στο πιστοποιητικό γέννησης του αθλητή, που εκδίδεται από την αρμόδια υπηρεσία.

2. Όπου στον παρόντα Κανονισμό αναφέρεται «αθλητής» νοείται και «αθλήτρια».

3. Όπου στον παρόντα Κανονισμό αναφέρεται συμμετοχή αθλητή σε αγώνες του Σωματείου του, ως συμμετοχή δεν θεωρείται η απλή αναγραφή του ονόματος του αθλητή στο Φύλλο Αγώνα, αλλά μόνο η συμμετοχή του στον αγώνα.

4. Κατά της απόφασης του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, σχετικά με την παραδοχή της αίτησης εγγραφής ή μεταγραφής αθλητή, επιτρέπεται προσφυγή στο Ανώτατο Συμβούλιο Επίλυσης Αθλητικών Διαφορών (Α.Σ.Ε.Α.Δ.) εκ μέρους εκείνου που ηττήθηκε ή εκείνου που υπέστη άμεση βλάβη από την πρωτόδικη απόφαση.

Η προσφυγή ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 124 και επόμενα του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 44 και επόμενα του ν. 3057/2002 και το άρθρο 28 παρ. 7 του ν. 3479/2006 σε προθεσμία οκτώ (8) ημερών, που αρχίζει από την επομένη της καθ' οιονδήποτε τρόπο κοινοποίησης ή γνώσης της προσβαλλομένης απόφασης.

5. Κατά τα λοιπά ισχύει για τους αλλοδαπούς ή ομογενείς αθλητές ότι προβλέπεται από τις διατάξεις του εγκεκριμένου Κανονισμού εγγραφών μεταγραφών Ελλήνων αθλητών.

Άρθρο 9

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς της παρούσης απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2008

Καθορισμός απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ, κατά την έννοια των άρθρων 128Β και 128Γ του ν. 2725/1999.**ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ****ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του α.ν. 397/1968 (Φ.Ε.Κ. 110/Α'/1968) «Περί επανασυστάσεως της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και των αρμοδιοτήτων αυτής».

β) Του π.δ. 63/2005 (Φ.Ε.Κ. 98/Α'/2005) «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα».

γ) Του π.δ. 77/1985 (Φ.Ε.Κ. 28/Α'/1985) «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού».

δ) Του άρθρου 128 Γ του ν. 2725/1999 (Φ.Ε.Κ. 121/Α'/1999) «Ερασιτεχνικός και Επαγγελματικός Αθλητισμός και άλλες διατάξεις», το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 54 του ν. 3057/2002 (Φ.Ε.Κ. 239/Α'/2002) «Τροποποίηση και συμπλήρωση του ν. 2725/1999, ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Πολιτισμού και άλλες διατάξεις».

2. Την υπ' αριθμ. 29998/28.6.2006(ΦΕΚ 781/Β'/2006) απόφαση του Υφυπουργού Πολιτισμού περί «Συγκρότησης του Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης του Ντόπινγκ (Ε.Σ.ΚΑ.Ν) κατ' άρθρο 128ΣΤ του ν. 2725/1999, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 57 του ν. 3057/2002».

3. Την υπ' αριθμ. 5387/5.2.2004 (ΦΕΚ 309/Β'/2004) απόφαση του Υφυπουργού Πολιτισμού περί «Κατάρτισης λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης του Ντόπινγκ, κατ' άρθρο 128ΣΤ του ν. 2725/1999, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 57 του ν. 3057/2002».

4. Την υπ' αριθμ. Υ303/21.11.2007 (ΦΕΚ 2241/Β'/2007) απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Πολιτισμού περί «ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Πολιτισμού Ιωάννη Ιωαννίδη».

5. Το υπ' αριθμ. πρωτ.3502/9-12-2008 έγγραφο του Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης του Ντόπινγκ (Ε.Σ.ΚΑ. Ν), με το οποίο διατυπώνεται η γνώμη του.

6. Το Διεθνές Πρότυπο για το 2009 του καταλόγου απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων, του Παγκοσμίου Οργανισμού Αντιντόπινγκ (WADA), καθώς επίσης και το διεθνές πρότυπο του WADA για την κατ' εξαίρεση χρήση απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων για θεραπευτικούς σκοπούς.

7. Το γεγονός ότι από την παρούσα απόφαση δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Καθορίζουμε ως εξής τα απαγορευμένα μέσα (ουσίες και μεθόδους), κατά την έννοια των άρθρων 128 Β και 128 Γ του ν. 2725/1999, τα οποία έχουν τη δυνατότητα να μεταβάλουν τεχνητά την αγωνιστική διάθεση, ικανότητα ή απόδοση ενός αθλητή είτε να συγκαλύψουν μια τέτοια μεταβολή.

Ι) ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Ι) ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ (ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΑΓΩΝΩΝ)

Α. ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

ΟΙ. ΑΝΑΒΟΛΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Απαγορεύονται οι αναβολικοί παράγοντες.

1.1. Ανδρογόνα Αναβολικά Στεροειδή (ΑΑΣ)

α. **Εξωγενή ΑΑΣ** (ουσίες που δεν είναι δυνατό να παραχθούν από τον οργανισμό υπό φυσιολογικές συνθήκες), συμπεριλαμβανομένων των εξής:

αιθυλοιστρενόλη (19-νορ-17α-πρεγν-4-εν-17-όλη)	ethylestrenol (19-nor-17α-pregn-4-en-17-ol)
1-ανδροστενδιόλη (5α-ανδροστ-1-εν-3β,17β-διόλη)	1-androstendiol (5α-androst-1-ene-3β,17β-diol)
1-ανδροστενδιόνη (5α-ανδροστ-1-εν-3,17-διόλη)	1-androstendione (5α-androst-1-ene-3,17-dione)
γεστρινόνη	gestrinone
δαναζόλη (17α-αιθυνυλ-17β-υδροξυανδροστ-4-ενο[2,3-d]ισοξαζόλη)	danazol (17α-ethynyl-17β-hydroxyandrost-4-eno[2,3-d]isoxazole)
δεϋδροχλωρομεθυλοτεστοστερόνη (4-χλωρο-17β-υδροξυ-17α-μεθυλανδροστα-1,4-διεν-3-όνη)	dehydrochlormethyltestosterone (4-chloro-17β-hydroxy-17α-methylandrosta-1,4-dien-3-one)

δεσοξυμεθυλοτεστοστερόνη (17α-μεθυλ-5α-ανδροστ-2-εν-17β-όλη)	desoxymethyltestosterone (17α-methyl-5α- androst-2-ene-17β-ol)
δροστανολόνη	drostanolone
καλουστερόνη	calusterone
κινμπολόνη	quinbolone
κλοστεμπόλη	clostebol
μεθαινολόνη	metenolone
μεθανδιενόνη (17β-υδροξυ-17α-μεθυλανδροστα-1,4-διεν-3-όνη)	methandienone (17β-hydroxy-17α-methylandrosta-1,4-dien-3-one)
μεθανδριόλη	methandriol
μεθαστερόνη (2α,17α-διμεθυλ-5α-ανδροσταν-3-όνη-2-όλη)	methasterone (2α,17α-dimethyl-5α-androstane-3-one-17β-ol)
μεθυλδιενολόνη (17β-υδροξυ-17α-μεθυλοιστρα-4,9-διεν-3-όνη)	methyldienolone (17β-hydroxy-17α-methylestra-4,9-dien-3-one)
μεθυλονορτεστοστερόνη (17β-υδροξυ-17α-μεθυλοιστρ-4-εν-3-όνη)	methylnortestosterone (17β-hydroxy-17α-methylestr-4-en-3-one)
μεθυλο-1-τεστοστερόνη (17β-υδροξυ-17α-μεθυλ-5α-ανδροστ-1-εν-3-όνη)	methyl-1-testosterone (17β-hydroxy-17α-methyl-5α-androst-1-en-3-one)
μεθυλοτεστοστερόνη	methyltestosterone
μεθυλοτριενολόνη (17β-υδροξυ-17α-μεθυλοιστρ-4,9,11-τριεν-3-όνη)	methyltrienolone (17β-hydroxy-17α-methylestr-4,9,11-trien-3-one)
μεστανολόνη	mestanolone
μεστερολόνη	mesterolone
μιμπολερόνη	mibolerone
μπολανδιόλη (19-νορανδροστενδιόλη)	bolandiol (19-norandrostendiol)
μπολαστερόνη	bolasterone
μπολδενόνη	boldenone
μπολδιόνη (ανδροστα-1,4-διεν-3,17-διόνη)	boldione (androsta-1,4-diene-3,17-dione)
νανδρολόνη	nandrolone
19-νορανδροστενεδιόνη (οιστρ-4-εν-3,17-διόνη)	19-norandrostenedione (estr-4-ene-3,17-dione)
νορκλοστεμπόλη	norclostebol
νορμπολεθόνη	norboletone
νοραιθανδρολόνη	norethandrolone
οξαμπολόνη	oxabolone

οξανδρολόνη	oxandrolone
οξυμεθολόνη	oxymetholone
οξυμεστερόνη	oxymesterone
προστανολόλη (17β-υδροξυ-5α-ανδροστανό[3,2-σ]πυραζόλιο)	prostanazol (17β-hydroxy-5α-androstano [3,2-σ] pyrazole)
στανολόλη	stanozolol
στενμπολόνη	stenbolone
τετραυδρογεστρινόνη (18α-ομο-πρεγνα-4,9,11-τριεν-17β-ολ-3-όνη)	tetrahydrogestrinone (18α-homopregna-4,9,11- trien-17β-ol-3-one)
1-τεστοστερόνη (17β-υδροξυ-5α-ανδροστ-1-εν-3-όνη)	1-testosterone (17β-hydroxy-5α-androst-1-en-3-one)
τρενμπολόνη	trenbolone
4-υδροξυτεστοστερόνη (4,17β-διυδροξυανδροστ-4-εν-3-όνη)	4-hydroxytestosterone (4,17β-dihydroxyandrost-4- en-3-one)
φθοριοξυμεστερόνη	fluoxymesterone
φορμεμπολόνη	formebolone
φουραζαμπόλη (17β-υδροξυ-17α-μεθυλ-5α-ανδροστανό-[2,3-σ]-φουραζάνιο)	furazabol (17β-hydroxy-17α-methyl-5α- androstano[2,3-σ]-furazan)

και κάθε ουσία με παρόμοια χημική δομή ή παρόμοια(ες) φαρμακολογική(ες) και βιολογική(ες) δράση(εις).

β. **Ενδογενή ΑΑΣ** (ουσίες που είναι δυνατό να παραχθούν από τον οργανισμό υπό φυσιολογικές συνθήκες),:

ανδροστενεδιόλη (ανδροστ-5-εν-3β,17β-διόλη)	androstenediol (androst-5-ene-3β,17β-diol)
ανδροστενεδιόνη (ανδροστ-4-εν-3,17-διόνη)	androstenedione (androst-4-ene-3,17-dione)
διυδροτεστοστερόνη	dihydrotestosterone
πραστερόνη (δεϋδροεπιανδροστερόνη)	prasterone (dehydroepiandrosterone, DHEA)
τεστοστερόνη	testosterone

και οι ακόλουθοι μεταβολίτες και ισομερή:

5α-ανδροσταν-3α,17α-διόλη	5α-androstan-3α,17α-diol
5α-ανδροσταν-3α,17β-διόλη	5α-androstan-3α,17β-diol
5α-ανδροσταν-3β,17α-διόλη	5α-androstan-3β,17α-diol
5α-ανδροσταν-3β,17β-διόλη	5α-androstan-3β,17β-diol

ανδροστ-4-εν-3α,17α-διόλη	androst-4-ene-3α,17α-diol
ανδροστ-4-εν-3α,17β-διόλη	androst-4-ene-3α,17β-diol
ανδροστ-4-εν-3β,17α-διόλη	androst-4-ene-3β,17α-diol
ανδροστ-5-εν-3α,17α-διόλη	androst-5-ene-3α,17α-diol
ανδροστ-5-εν-3α,17β-διόλη	androst-5-ene-3α,17β-diol
ανδροστ-5-εν-3β,17α-διόλη	androst-5-ene-3β,17α-diol
4-ανδροστενδιόλη (ανδροστ-4-εν-3β,17β-διόλη)	4-androstenediol (androst-4-ene-3β,17β-diol)
5-ανδροστενδιόνη (ανδροστ-5-εν-3,17-διόνη)	5-androstenedione (androst-5-ene-3,17-dione)
επιδιϋδροτεστοστερόνη	epi-dihydrotestosterone
επιτεστοστερόνη	epitestosterone
19-νορανδροστερόνη	19-norandrosterone
19-νορετιοχολανολόνη	19-noretiocholanolone
3α-υδροξυ-5α-ανδροσταν-17-όνη	3α-hydroxy-5α-androstan-17-one
3β-υδροξυ-5α-ανδροσταν-17-όνη	3β-hydroxy-5α-androstan-17-one

Όταν ένα ανδρογόνο αναβολικό στεροειδές είναι δυνατόν να παραχθεί ενδογενώς, ένα δείγμα από αθλητή θα θεωρείται ότι περιέχει απαγορευμένη ουσία και θα αναφέρεται ένα *Αντικανονικό Αναλυτικό Εύρημα*, όταν η συγκέντρωση της ουσίας ή των μεταβολιτών της ή των δεικτών της και/ή οποιωνδήποτε άλλων σχετικών αναλογιών στο δείγμα αυτό παρεκκλίνει από το εύρος των φυσιολογικών τιμών που προκύπτουν από ενδογενή παραγωγή. Ένα δείγμα δεν θα θεωρηθεί ότι περιέχει μία Απαγορευμένη Ουσία σε περίπτωση κατά την οποία ο αθλητής μπορεί να αποδείξει ότι η συγκέντρωση της απαγορευμένης ουσίας ή των μεταβολιτών της ή των δεικτών της και/ή οι σχετικές αναλογίες στο δείγμα του οφείλονται σε φυσιολογική ή παθολογική κατάσταση.

Σε κάθε περίπτωση και σε οποιαδήποτε συγκέντρωση, ένα δείγμα αθλητή θα θεωρείται ότι περιέχει μιαν Απαγορευμένη Ουσία και το Εργαστήριο θα πρέπει να αναφέρει ένα Αντικανονικό Αναλυτικό Εύρημα, εάν, στηριζόμενο σε μια αξιόπιστη αναλυτική μέθοδο, όπως η Φασματομετρία Μαζών Ισοτοπικού Λόγου (Φ.Μ.Ι.Λ.), μπορεί να αποδείξει ότι η Απαγορευμένη Ουσία είναι εξωγενούς προέλευσης. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται περαιτέρω διερεύνηση.

Εάν μια τιμή δεν αποκλίνει ιδιαίτερα από τις φυσιολογικές τιμές και αξιόπιστη αναλυτική μέθοδος (όπως η Φ.Μ.Ι.Λ.) δεν αποδεικνύει ότι η ουσία είναι εξωγενούς προέλευσης, αλλά υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις, όπως για πα-

ράδειγμα σύγκριση με σχετικές συγκεντρώσεις ενδογενών στεροειδών στα ούρα του αθλητή, της πιθανής χρήσης μιας Απαγορευμένης Ουσίας, ή εάν το Εργαστήριο αναφέρει λόγο τεστοστερόνης/επιτεστοστερόνη (Τ/Ε) στα ούρα μεγαλύτερο του 4 και αξιόπιστη αναλυτική μέθοδος (όπως η Φ.Μ.Ι.Λ.) δεν αποδεικνύει ότι η ουσία είναι εξωγενούς προέλευσης, το Ε.Σ.ΚΑ.Ν θα πρέπει να προβεί σε περαιτέρω έρευνα, με ανασκόπηση αποτελεσμάτων προηγούμενων ελέγχων ή διεξαγωγή νέων ελέγχων.

Εάν απαιτείται τέτοια περαιτέρω έρευνα το αποτέλεσμα θα αναφέρεται από το Εργαστήριο ως *Διερευνητέο* και όχι ως *Αντικανονικό*. Εάν το Εργαστήριο αναφέρει ότι η Απαγορευμένη Ουσία είναι εξωγενούς προέλευσης, βασιζόμενο σε επιπρόσθετη αξιόπιστη αναλυτική μέθοδο (όπως η Φ.Μ.Ι.Λ.), δεν απαιτείται περαιτέρω διερεύνηση και το δείγμα θα θεωρηθεί ότι περιέχει Απαγορευμένη Ουσία.

Εάν δεν έχει γίνει εφαρμογή επιπρόσθετης αξιόπιστης αναλυτικής μεθόδου (όπως η Φ.Μ.Ι.Λ.) και δεν είναι διαθέσιμα αποτελέσματα κατ' ελάχιστον τριών προηγούμενων ελέγχων, θα πρέπει να συλλεγούν από το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. πληροφορίες για τις σχετικές συγκεντρώσεις ενδογενών στεροειδών στα ούρα του αθλητή, με διεξαγωγή τουλάχιστον τριών ελέγχων, χωρίς προειδοποίηση, σε περίοδο τριών μηνών. Το αποτέλεσμα που προκάλεσε την μακροπρόθεσμη αυτή μελέτη θα αναφέρεται ως *Διερευνητέο*. Εάν οι σχετικές συγκεντρώσεις ενδογενών στεροειδών στα ούρα του αθλητή που υπόκειται στους διαδοχικούς αυτούς ελέγχους δεν είναι φυσιολογικές, το αποτέλεσμα θα αναφέρεται ως *Αντικανονικό Αναλυτικό Εύρημα*.

Σε εξαιρετικά σπάνιες και εξατομικευμένες περιπτώσεις, μπορεί να εμφανίζεται στα ούρα μολδενόνη, ενδογενούς προέλευσης, συστηματικά, σε πολύ χαμηλά επίπεδα, της τάξεως των νανογραμμαρίων ανά χιλιοστόλιτρο. Όταν μια τέτοια πολύ χαμηλή συγκέντρωση μολδενόνης αναφέρεται από ένα Εργαστήριο και οποιαδήποτε αξιόπιστη αναλυτική μέθοδος (όπως η Φ.Μ.Ι.Λ.) δεν καθορίζει την εξωγενή προέλευση της ουσίας, μπορεί να διεξαχθεί περαιτέρω έρευνα με διεξαγωγή νέων ελέγχων.

Για τη 19-νορανδροστερόνη, ένα Αντικανονικό Αναλυτικό Εύρημα που αναφέρεται από ένα Εργαστήριο θεωρείται επιστημονική και έγκυρη απόδειξη της εξωγενούς προέλευσης της απαγορευμένης ουσίας. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται περαιτέρω διερεύνηση.

Άρνηση ή μη συμμόρφωση του αθλητή να συνεργαστεί στις έρευνες αυτές θα έχει ως αποτέλεσμα να θεωρείται ότι το δείγμα του περιέχει την υπό εξέταση απαγορευμένη ουσία.

1.2. Άλλοι Αναβολικοί Παράγοντες

συμπεριλαμβανομένων αλλά όχι περιοριζομένων στα:

εκλεκτικοί τροποποιητές υποδοχέα ανδρογόνων	selective androgen receptor modulators (SARMs)
ζερανόλη	zeranol
ζιλπατερόλη	zilpaterol
κλενβουτερόλη	clenbuterol
τιμπολόνη	tibolone

02. ΠΕΠΤΙΔΙΚΕΣ ΟΡΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

Απαγορεύονται οι παρακάτω ουσίες, συμπεριλαμβανομένων και των αποδεδειγμένων τους παραγόντων:

1. Αυξητική Ορμόνη (Growth Hormone – GH), Αυξητικοί Παράγοντες τύπου Ινσουλίνης (Insulin like Growth Factors) όπως ο IGF-1, Μηχανο-Αυξητικοί Παράγοντες (Mechano- Growth Factors – MGFs)

2. Χοριονική Γοναδοτροπίνη (Chorionic Gonadotrophin - CG) και Ωχρινοτρόπος Ορμόνη (Luteinizing Hormone - LH) στους άνδρες.

3. Παράγοντες που διεγείρουν την ερυθροποίηση (Erythropoiesis-Stimulating Agents) όπως η Ερυθροποιητίνη (Erythropoietin - EPO), Δαρβεποιητίνη (Darbepoietin - dEPO), Αιματίδη (Hematide).

4. Ινσουλίνες (Insulins)

5. Κορτικοτροπίνες (Corticotrophins)

και άλλες ουσίες με παρόμοια χημική δομή ή παρόμοια(ες) φαρμακολογική(ες) και βιολογική(ες) δράση(εις)

Ένα δείγμα θα θεωρείται ότι περιέχει μία Απαγορευμένη Ουσία από τις ως άνω αναφερθείσες ουσίες, όταν η συγκέντρωση της απαγορευμένης ουσίας ή των μεταβολιτών της και/ή οι σχετικές αναλογίες ή οι δείκτες στο δείγμα του αθλητή ικανοποιούν τα κριτήρια θετικού αποτελέσματος που έχουν τεθεί από το WADA ή υπερβαίνουν το εύρος των φυσιολογικών τιμών, ώστε να μην αντιστοιχούν σε φυσιολογική, ενδογενή παραγωγή, εκτός εάν ο αθλητής

μπορεί να αποδείξει ότι η συγκέντρωση οφειλόταν σε μία φυσιολογική ή παθολογική κατάσταση.

Εάν ένα Εργαστήριο, στηριζόμενο σε μιαν αξιόπιστη αναλυτική μέθοδο, αναφέρει ότι η Απαγορευμένη Ουσία είναι εξωγενούς προέλευσης, το δείγμα του αθλητή θα θεωρείται ότι περιέχει μια Απαγορευμένη Ουσία και αυτό θα αναφέρεται ως Αντικανονικό Αναλυτικό Εύρημα.

Ο3. Β2-ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Απαγορεύονται όλοι οι β2-αγωνιστές, συμπεριλαμβανομένων των D- και L- ισομερών τους.

Συνεπώς, και η χορήγηση δι' εισπνοής φορμοτερόλης - formoterol, σαλβουταμόλης - salbutamol, σαλμετερόλης - salmeterol και τερβουταλίνης - terbutaline, απαιτεί προηγούμενη έγκριση από τον αρμόδιο φορέα για Κατ' Εξαίρεση Χρήση για Θεραπευτικούς Σκοπούς σύμφωνα με το σχετικό εδάφιο του Διεθνούς Προτύπου για την Κατ' Εξαίρεση Χρήση για Θεραπευτικούς Σκοπούς.

Ακόμη και αν έχει δοθεί έγκριση στον αθλητή για Κατ' Εξαίρεση Χρήση για Θεραπευτικούς Σκοπούς, όταν το Εργαστήριο αναφέρει συγκέντρωση σαλβουταμόλης (ελεύθερο κλάσμα και κλάσμα συνδεδεμένο με γλυκουρονικό οξύ) μεγαλύτερη των 1000 νανογραμμαρίων ανά χιλιοστόλιτρο, αυτή θεωρείται ως Αντικανονικό Αναλυτικό Εύρημα, εκτός αν ο αθλητής αποδείξει, μέσω ελεγχόμενης φαρμακοκινητικής μελέτης, ότι το αποτέλεσμα τούτο ήταν συνέπεια της θεραπευτικής χρήσης σαλβουταμόλης με εισπνοή.

Ο4. ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΕΣ ΟΡΜΟΝΩΝ

Απαγορεύονται οι ακόλουθες κατηγορίες:

1. Αναστολείς της αρωματάσης (aromatase inhibitors) συμπεριλαμβανομένων, αλλά μη περιοριζόμενων στους:

αναστραζόλη	anastrozole
αμινογλουτεθιμίδιο	aminoglutethimide
εξεμεστάνη	exemestane
λετροζόλη	letrozole
τεστολακτόνη	testolactone
φορμεστάνη	formestane

2. Εκλεκτικοί Τροποποιητές Υποδοχέων Οιστρογόνων (Selective Estrogen Receptor Modulators - SERMs) συμπεριλαμβανομένων, αλλά μη περιοριζόμενων, στους:

ραλοξιφαίνη	raloxifene
ταμοξιφαίνη	tamoxifen
τορεμιφαίνη	toremifene

3. Άλλες ουσίες με αντι-οιστρογονική δράση συμπεριλαμβανομένων, αλλά μη περιοριζόμενων, στις:

κλομιφαίνη	clomiphene
κυκλοφαινύλιο	cyclofenil
φουλβεστράντη	fulvestrant

4. Παράγοντες που τροποποιούν τη(ις) λειτουργία(ες) της μυστατίνης συμπεριλαμβανομένων, αλλά μη περιοριζόμενων στους: **αναστολείς της μυστατίνης.**

05. ΔΙΟΥΡΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΑΠΟΚΡΥΨΗΣ

Απαγορεύονται οι παράγοντες απόκρυψης. Οι παράγοντες απόκρυψης περιλαμβάνουν:

διαστολείς πλάσματος (π.χ. ενδοφλέβια χορήγηση αλβουμίνης, δεξτράνης, υδροξυαιθυλ-αμύλου και μαννιτόλης)	plasma expanders (e.g. intravenous administration of albumin, dextran, hydroxyethyl starch and mannitol)
διουρητικά	diuretics
προβενεσίδη	probenecid

και άλλες ουσίες με παρόμοια(ες) βιολογική(ές) δράση(εις).

Τα διουρητικά περιλαμβάνουν:

αιθακρινικό οξύ	etacrynic acid
ακεταζολαμίδιο	acetazolamide
αμιλορίδη	amiloride
βουμετανίδη	bumetanide
θειαζίδια (π.χ. βενδροφθορομεθειαζίδιο, χλωροθειαζίδιο, υδροχλωροθειαζίδιο)	thiazides (e.g. bendroflumethiazide, chlorothiazide, hydrochlorothiazide)
ινδαπαμίδη	indapamide
κανρενόνη	canrenone

μετολαζόνη	metolazone
σπειρονολακτόνη	spironolactone
τριαμτερένιο	triamterene
φουροσεμίδα	furosemide
χλωρθαλιδόνη	chlortalidone

και άλλες ουσίες με παρόμοια χημική δομή ή παρόμοια(ες) φαρμακολογική(ες) και βιολογική(ες) δράση(εις) (εκτός της δροσπερινόνης - drospirone, και τοπικής χρήσης δορζολαμίνης - dorzolamine και βρινζολαμίδης - brinzolamide τα οποία δεν απαγορεύονται).

Η έγκριση Κατ' Εξαίρεση Χρήσης διουρητικού για Θεραπευτικούς Σκοπούς δεν ισχύει, εάν τα ούρα του αθλητή περιέχουν διουρητικό μαζί με μια εξωγενή Απαγορευμένη Ουσία, έστω και εάν η συγκέντρωση της ουσίας είναι μικρότερη από την ελάχιστη απαιτούμενη αναλυτική της προδιαγραφής.

B. ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

M1. ΑΥΞΗΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΟΞΥΓΟΝΟΥ

Απαγορεύονται:

α. Το Ντόπινγκ αίματος συμπεριλαμβανομένης της χρήσης αυτόλογου, ομόλογου ή ετερόλογου αίματος ή προϊόντων ερυθρών αιμοσφαιρίων οποιασδήποτε άλλης προέλευσης.

β. Η τεχνητή αύξηση της πρόσληψης, μεταφοράς ή απόδοσης οξυγόνου, συμπεριλαμβανομένης, αλλά όχι περιοριζομένης, της χρήσης υπερφθοριοχημικών ενώσεων - perfluorochemicals, εφαπροξιράλ - efaproxiral (RSR13), και τροποποιημένων προϊόντων αιμοσφαιρίνης (υποκατάστατα αίματος βασισμένα στην αιμοσφαιρίνη, προϊόντα μικροενκαψλιωμένης αιμοσφαιρίνης).

M2. ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΚΟΙ, ΧΗΜΙΚΟΙ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΙ ΧΕΙΡΙΣΜΟΙ

α. Απαγορεύεται η αλλοίωση ή η απόπειρα αλλοίωσης με σκοπό τη μεταβολή της ακεραιότητας και της εγκυρότητας των δειγμάτων που συλλέγονται σε ελέγχους ντόπινγκ. Οι χειρισμοί περιλαμβάνουν αλλά δεν περιορίζονται σε καθετηριασμό, αντικατάσταση και/ή νόθευση ούρων.

β. Οι ενδοφλέβιες εγχύσεις απαγορεύονται, εκτός από περιπτώσεις χειρουργικών χειρισμών, επειγόντων ιατρικών περιστατικών ή κλινικών εξετάσεων.

M3. ΓΟΝΙΔΙΑΚΟ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

Απαγορεύεται η μεταφορά κυττάρων ή γενετικών στοιχείων ή η χρήση κυττάρων, γενετικών στοιχείων ή φαρμακευτικών παραγόντων με σκοπό τη ρύθμιση της έκφρασης ενδογενών γονιδίων, τα οποία έχουν την ικανότητα να αυξήσουν την αθλητική απόδοση.

Απαγορεύονται οι αγωνιστές του Ενεργοποιημένου Υποδοχέα δ Πολυπλασιαστική Υπεροξυσωμάτων (PPARδ), (π.χ. GW 1516) και οι αγωνιστές του άξονα PPARδ-AMP-ενεργοποιημένης πρωτεϊνικής κινάσης (AMPK).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

I) Π. ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΜΟΝΟΝ ΕΝΤΟΣ ΑΓΩΝΩΝ

06. ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΑ - STIMULANTS

Απαγορεύονται όλα τα διεγερτικά (συμπεριλαμβανομένων αμφοτέρων των οπτικών (D- και L-) ισομερών τους), εκτός των παραγώγων ιμιδαζολίου για τοπική χρήση και των διεγερτικών εκείνων που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Παρακολούθησης του 2009*.

Τα διεγερτικά περιλαμβάνουν τις παρακάτω ουσίες:

α. Διεγερτικά μη εμπύπτοντα στις ουσίες ειδικής αναφοράς:

αδραφινίλη	adrafinil
αιθυλαμφεταμίνη	etilamphetamine
αμφεπραμόνη	amfepramone
αμφαιναζόλη	amiphenazole
αμφεταμίνη	amphetamine
αμφεταμινίλη	amphetaminil
βενζαμφεταμίνη	benzphetamine
βενζυλπιπεραζίνη	benzylpiperazine
βρωμαντάνη	bromantan
διμεθυλαμφεταμίνη	dimethylamphetamine
κοκαΐνη	cocaine
κροπροπαμίδιο	cropropamide
κροτεταμίδιο	crotetamide
μεθαμφεταμίνη (D-)	methamphetamine (D-)
p-μεθυλαμφεταμίνη	p-methylamphetamine

μεθυλενοδιοξυαμφεταμίνη	methylenedioxyamphetamine
μεθυλενοδιοξυμεθαμφεταμίνη	methylenedioxymethamphetamine
μεσοκάρμπ	mesocarb
μεφαινορέξ	mefenorex
μεφαιντερμίνη	mephentermine
μοδαφινίλη	modafinil
νορφαινφλουραμίνη	norfenfluramine
προλιντάνη	prolintane
φαινδιμετραζίνη	phendimetrazine
φαινετυλλίνη	fenetylline
φαιγκαμίνη	fencamin
φαινμετραζίνη	phenmetrazine
φαινπροπορέξ	fenproporex
φαιντερμίνη	phentermine
φαινφλουραμίνη	fenfluramine
4-φαινυλπιρακετάμη (καρφεδόνη)	4-phenylpiracetam (carphedon)
φαμπροφαζόνη	famprofazone
φουρφαινορέξ	furfenorex
χλωβενζορέξ	clobenzorex

Ένα διεγερτικό το οποίο δεν αναφέρεται ρητά σε αυτό το εδάφιο, θεωρείται Ουσία Ειδικής Αναφοράς.

β. Διεγερτικά εμπύπτοντα στις ουσίες ειδικής αναφοράς:

αδρεναλίνη**	adrenaline**
αιθαμβάνη	etamivan
αιθυλεφρίνη	etilefrine
επταμινόλη	heptaminol
εφεδρίνη***	ephedrine***
ισομεθεπτένιο	isometheptene
καθίνη****	cathine****
λεβμεθαμφεταμίνη	levmethamphetamine
μεθυλεφεδρίνη***	methylephedrine***
μεθυλφαινιδάτη	methylphenidate
μεκλοφαινοξάτη	meclofenoxate
νικεταμίδιο	nikethamide
νορφαινεφρίνη	norfenefrine
οκτοπαμίνη	octopamine

οξιλοφρίνη	oxilofrine
παραϋδροξυαμφεταμίνη	parahydroxyamphetamine
πεμολίνη	pemoline
πεντετραζόλη	pentetrazole
προπυλεξεδρίνη	propylhexedrine
σελεγιλίνη	selegiline
σιβουτραμίνη	sibutramine
στρυχνίνη	strychnine
τουαμινοεπτάνιο	tuaminoheptane
φαινβουτραζάτη	fenbutrazate
φαινκαμφαμίνη	fencamfamin
φαινπρομεθαμίνη	phenpromethamine

και άλλες ουσίες με παρόμοια χημική δομή ή παρόμοια(ες) φαρμακολογική(ές) ή βιολογική(ές) δράση(εις).

* Δεν θεωρούνται Απαγορευμένες Ουσίες οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Παρακολούθησης του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντι-Ντόπινγκ για το 2009 (βουπροπιόνη - bupropion, καφεΐνη - caffeine, φαινυλεφρίνη - phenylephrine, φαινυλο-προπρολαμίνη - phenylpropranolamine, πιπραδόλη - piperadol, ψευδοεφεδρίνη - pseudoephedrine, συνεφρίνη - synephrine).

** Δεν απαγορεύεται η αδρεναλίνη ως συστατικό ιδιοσκευασμάτων για τοπική αναισθησία ή για τοπική χορήγηση (π.χ. ρινική, οφθαλμική).

*** Οι ουσίες **εφεδρίνη - ephedrine** και **μεθυλεφεδρίνη - methylephedrine** απαγορεύονται, όταν η συγκέντρωσή τους στα ούρα είναι μεγαλύτερη από 10 μικρογραμμάρια ανά χιλιοστόλιτρο.

**** Η ουσία **καθίνη-cathine** απαγορεύεται, όταν η συγκέντρωσή της στα ούρα είναι μεγαλύτερη από 5 μικρογραμμάρια ανά χιλιοστόλιτρο.

07. ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ - NARCOTICS

Απαγορεύονται τα παρακάτω ναρκωτικά:

βουπρενορφίνη	buprenorphine
δεξτρομοραμίδιο	dextromoramide
διακετυλομορφίνη- (ηρωίνη)	διαμορφίνη diamorphine (heroin)
μεθαδόνη	methadone
μορφίνη	morphine

οξυκωδόνη	oxycodone
οξυμορφόνη	oxymorphone
πενταζοκίνη	pentazocine
πεθιδίνη	pethidine
υδρομορφόνη	hydromorphone
φεντανύλη και τα παράγωγά της	fentanyl and its derivatives

O8. KANNABINOΕΙΔΗ – CANNABINOIDS

Απαγορεύονται τα κανναβινοειδή (όπως αυτά που περιέχονται σε χασίς, μαριχουάνα).

O9. ΓΛΥΚΟΚΟΡΤΙΚΟΣΤΕΡΟΕΙΔΗ

Απαγορεύονται όλα τα γλυκοκορτικοστεροειδή, όταν χορηγούνται από το στόμα, το ορθό, ενδοφλεβίως ή ενδομυϊκώς. Η χρήση τους προϋποθέτει έγκριση Κατ' Εξαίρεση Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς.

Σύμφωνα με το Διεθνές Πρότυπο για την Κατ' Εξαίρεση Χρήση για Θεραπευτικούς Σκοπούς, πρέπει να συμπληρώνεται από τον αθλητή μια δήλωση χρήσης για κορτικοστεροειδή με οδούς χορήγησης ενδοαρθρικές, περιαρθρικές, περιτενόντιες, επισκληρίδιες, ενδοδεσμικές και δι' εισπνοής εκτός των παρακάτω περιπτώσεων.

Σκευάσματα τοπικής χρήσης όταν χρησιμοποιούνται για δερματικές (συμπεριλαμβανομένων της ιοντοφόρησης/φωνοφόρησης), ωτικές, ρινικές, οφθαλμικές, στοματικές, φατνιακές και περιπρωκτικές βλάβες δεν απαγορεύονται και δεν απαιτείται οποιαδήποτε διαδικασία Κατ' Εξαίρεση Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς ή δήλωση χρήσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

III. ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΣΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ

Σ1. ΑΙΘΥΛΙΚΗ ΑΛΚΟΟΛΗ

Η αιθυλική αλκοόλη (αιθανόλη) απαγορεύεται μόνον Εντός Αγώνων, στα παρακάτω αθλήματα. Η ανίχνευση θα γίνεται με ανάλυση του εκπνεόμενου αέρα και/ή αίματος. Το όριο συγκέντρωσης αλκοόλης (στο αίμα), υπέρβαση του οποίου συνιστά παράβαση ντόπινγκ είναι τα 0,10 γραμ ανά λίτρο

Αεροναυτική (Διεθνής Αεραθλητική Ομοσπονδία - FAI)
Τοξοβολία (Διεθνής Ομοσπονδία Τοξοβολίας - FITA, Διεθνής Παραολυμπιακή Επιτροπή - IPC)
Αυτοκίνητο (Διεθνής Ομοσπονδία Αυτοκινήτου - FIA)
Boules (IPC bowls)
Καράτε (Παγκόσμια Ομοσπονδία Καράτε - WKF)
Μοντέρνο Πένταθλο (Διεθνής Ομοσπονδία Μοντέρνου Πεντάθλου - UIPM) για αγωνίσματα που περιλαμβάνουν σκοποβολή
Μοτοσυκλετισμός (Διεθνής Ομοσπονδία Μοτοσυκλετισμού - FIM)
Μπούουλινγκ (Διεθνής Ομοσπονδία Μπούουλινγκ - FIQ)
Powerboating (Διεθνής Ομοσπονδία Powerboating - UIM)

Σ2. β - ΑΝΑΣΤΟΛΕΙΣ

Οι β-αναστολές απαγορεύονται μόνον Εντός Αγώνων, εκτός εάν καθορίζεται διαφορετικά, στα παρακάτω αθλήματα.

1. Αεροναυτική (Διεθνής Αεραθλητική Ομοσπονδία - FAI)
2. Τοξοβολία (Διεθνής Ομοσπονδία Τοξοβολίας - FITA, Διεθνής Παραολυμπιακή Επιτροπή - IPC) (απαγορεύεται επίσης Εκτός Αγώνων)
3. Αυτοκίνητο (Διεθνής Ομοσπονδία Αυτοκινήτου - FIA)
4. Μπιλιάρδο (Παγκόσμια Ομοσπονδία Μπιλιάρδου - WCBS)
5. Bobsleigh (Διεθνής Ομοσπονδία Bobsleigh - FIBT)
6. Boules (CMSB, IPC bowls)
7. Μπριτζ (Παγκόσμια Ομοσπονδία Μπριτζ - FMB)
8. Curling (Παγκόσμια Ομοσπονδία Curling - WCF)
9. Γκολφ (Διεθνής Ομοσπονδία Γκολφ - IGF)
10. Γυμναστική (Διεθνής Ομοσπονδία Γυμναστικής - FIG)
11. Μοτοσυκλετισμός (Διεθνής Ομοσπονδία Μοτοσυκλετισμού - FIM)
12. Μοντέρνο Πένταθλο (Διεθνής Ομοσπονδία Μοντέρνου Πεντάθλου - IUPM) για αγωνίσματα που περιλαμβάνουν σκοποβολή
13. Μπούουλινγκ (Διεθνής Ομοσπονδία Μπούουλινγκ - FIQ)
14. Powerboating (Διεθνής Ομοσπονδία Powerboating - UIM)
15. Ιστιοπλοΐα (Διεθνής Ιστιοπλοϊκή Ομοσπονδία - ISAF) αγώνας πηδάλιων μόνο
16. Σκοποβολή (Διεθνής Σκοπευτική Ομοσπονδία - ISSF, Διεθνής Παραολυμπιακή Επιτροπή - IPC) (απαγορεύεται επίσης Εκτός αγώνων)

17. Σκι σε χιόνι (Διεθνής Ομοσπονδία Χιονοδρομίας - FIS) άλμα σκι, ελεύθερες και χιονοσανίδα

18. Πάλη (Διεθνής Ομοσπονδία Πάλης - FILA)

Οι β –αναστολείς περιλαμβάνουν, χωρίς να περιορίζονται σε, τα παρακάτω:

ακεβουτολόλη	acebutolol
άλπρενολόλη	alprenolol
ατενολόλη	atenolol
βηταξολόλη	betaxolol
βισοπρολόλη	bisoprolol
βουνολόλη	bunolol
εσμολόλη	esmolol
καρτεολόλη	carteolol
καρβεδιλόλη	carvedilol
κελιπρολόλη	celiprolol
λαβηταλόλη	labetalol
λεβοβουνόλη	levobunolol
μετιπρανολόλη	metipranolol
μετοπρολόλη	metoprolol
ναδολόλη	nadolol
οξπρενολόλη	oxprenolol
πινδολόλη	pindolol
προπρανολόλη	propranolol
σοταλόλη	sotalol
τιμολόλη	timolol

ΕΙΔΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

Όλες οι Απαγορευμένες Ουσίες θεωρούνται ουσίες “Ειδικής Αναφοράς” εκτός από τις Ουσίες των τάξεων O1, O2, O4.4 και O6.α

Οι παρακάτω ουσίες οι οποίες περιλαμβάνονται στον Κατάλογο Απαγορευμένων Ουσιών είναι ιδιαίτερα πιθανό να οδηγήσουν τον αθλητή σε μη ηθελημένες παραβιάσεις κανονισμών αντί-ντόπινγκ λόγω της ευρείας διαθεσιμότητάς τους ως συστατικών φαρμακευτικών προϊόντων ή γιατί θεωρείται ότι είναι λιγότερο πιθανόν να χρησιμοποιούνται επιτυχώς ως παράγοντες ντόπινγκ. Μια παραβίαση κανονισμών αντί-ντόπινγκ με εμπλοκή αυτών των ουσιών μπορεί να οδηγήσει σε μειωμένη ποινή εάν ο αθλητής μπορεί να αποδείξει ότι η χρήση μιας τέτοιας ουσίας δεν έγινε με σκοπό την αύξηση της αθλητικής απόδοσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄
ΚΑΤ' ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΧΡΗΣΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΩΝ ΟΥΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΩΝ ΓΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Για τα θέματα που αφορούν στις προϋποθέσεις και στη διαδικασία έγκρισης της κατ' εξαίρεση χρήσης από αθλητή απαγορευμένης ουσίας ή μεθόδου, καθώς και κάθε άλλο σχετικό με αυτήν ζήτημα εφαρμόζονται ανάλογα οι προβλεπόμενες στις διατάξεις του Διεθνούς Προτύπου για την Κατ' Εξαίρεση Χρήση για Θεραπευτικούς Σκοπούς του WADA 2009.

Η παρούσα ισχύει από 01.01.2009, οπότε και παύει η ισχύς της υπ' αριθ. 54082/21.11.2006 (Φ.Ε.Κ. 1768/Β'/05.12.2006) Κ.Υ.Α.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Αθήνα, 31-12-2008

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Με δεδομένο τον επί χρόνια περιορισμό, αν όχι αποκλεισμό, της νομολογίας των οργάνων απονομής της Αθλητικής Δικαιοσύνης από τα φώτα της επιστημονικής δημοσιότητας, θα προχωρήσουμε από την θέση αυτή στην δημοσίευση αποφάσεων όχι μόνο των ποινικών- πολιτικών και διοικητικών δικαστηρίων όλων των βαθμών που αφορούν υποθέσεις με αθλητικό περιεχόμενο, αλλά, κυρίως, και των «δικαιοδοτικών» οργάνων του αθλητικού χώρου, όπως του ΑΣΕΑΔ, της ΕΦΙΠ, των πειθαρχικών οργάνων, των επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών κ.λ.π.. Παράλληλα, στο μέτρο του δυνατού θα δημοσιεύουμε αποφάσεις διεθνούς αθλητικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου όπως αυτές του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ), της Επιτροπής Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και αποφάσεις αλλοδαπών δικαστηρίων με πρακτικό ενδιαφέρον για τον Ελληνικό Αθλητισμό. Οι αποφάσεις θα δημοσιεύονται χωρίς να παρατίθενται τα ονόματα των φυσικών προσώπων που αναφέρονται σε αυτές.

52. Μον. Πρωτ. Θεσ/κης 9774/2008

Πρόεδρος: Ουρ. Ευαγγελίου

Αναγνώριση Αθλητικής Ομοσπονδίας. Άρθρο 19 Ν. 2725/1999. Δεκτή η τριτανακοπή ήδη υφισταμένης και ειδικά αναγνωρισμένης ομοσπονδίας του ιδίου αθλήματος ανεξαρτήτως των σχέσεων με αντίστοιχες διεθνείς ομοσπονδίες της νεοσυσταθείσας ομοσπονδίας.

... Εξάλλου σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 78 ΑΚ, ένωση προσώπων που επιδιώκει σκοπό μη κερδοσκοπικό αποκτά προσωπικότητα όταν εγγραφεί σε ειδικό δημόσιο βιβλίο (σωματείων) που τηρείται στο Πρωτοδικείο της έδρας του. Για να συσταθεί σωματείο χρειάζονται είκοσι τουλάχιστον πρόσωπα από δε τη διάταξη του άρθρου 83 ΑΚ, ορίζεται ότι το σωματείο αποκτά προσωπικότητα από τη στιγμή που θα εγγραφεί στο βιβλίο. Η εγγραφή γίνεται μόλις η απόφαση που τη διατάζει γίνει τελεσίδικη. Οι παραπάνω διατάξεις στο μέτρο που δεν τροποποιούνται, ισχύουν και επί αθλητικών σωματείων και των ενώσεών τους, που διέπονται πλέον από το Ν. 2725/1999 «ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις». Ειδικότερα σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 άρθρου 19 ν. 2725/1999 αθλητική ομοσπονδία είναι η ανώτατη οργάνωση αθλητικών σωματείων ή αθλητικών ενώσεων, που καλλιεργούν το ίδιο άθλημα ή κλάδο άθλησης, έχει σκοπό την καλλιέργεια και την ανάπτυξη του σ' όλη τη χώρα και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78 κ.ε. ΑΚ, κατά δε την παρ. 2 ιδίου άρθρου, για κάθε άθλημα ή κλάδο άθλησης επιτρέπεται μία (1) μόνο ομοσπονδία για όλη τη χώρα. Η ομοσπονδία εκπροσωπεί το άθλημα διεθνώς, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς της οικείας διεθνούς αθλητικής ομοσπονδίας και της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (Δ.Ο.Ε.) και η έδρα της ορίζεται από το καταστατικό της. Επιτρέπεται σε ειδικές περιπτώσεις μία ομοσπονδία να περιλαμβάνει και άλλα αθλήματα ή κλάδους άθλησης, εκτός από το βασικό άθλημα ή κλάδο άθλησης, εφόσον τα αθλήματα και οι κλάδοι δεν είναι δυ-

νατόν να υπαχθούν σε ξεχωριστή ομοσπονδία. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 1 του ίδιου νόμου αθλητικό σωματείο είναι κατά τις διατάξεις του άρθρου 78 κ.ε. του Αστικού Κώδικα ένωση φυσικών προσώπων που έχει ως κύριο σκοπό τη συστηματική καλλιέργεια και την ανάπτυξη των δυνατοτήτων των αθλητών του, για τη συμμετοχή τους σε αθλητικούς αγώνες, κατά δε τις διατάξεις των άρθρων 8 και 28 ίδιου νόμου αθλητική ομοσπονδία δικαιούται να ζητήσει την παροχή ειδικής αθλητικής αναγνώρισης, που χορηγείται με απόφαση του αρμοδίου για τον αθλητισμό Υπουργού και απολαμβάνει προνομίων και διαφόρων επιχορηγήσεων. Η παραπάνω νομοθετική ρύθμιση της αναγνώρισης μιας μόνο υπερκείμενης ένωσης ή ομοσπονδίας ανά άθλημα ή κλάδο άθλησης, επιβάλλεται από λόγους δημοσίου συμφέροντος προς αποφυγή ίδρυσης πολλών ομοσπονδιών ανά άθλημα ή κλάδο άθλησης, πράγμα το οποίο θα επέφερε σύγχυση, δυσλειτουργία και δυσχέρεια άσκησης από τα αρμόδια κρατικά όργανα ορθής αθλητικής πολιτικής, αφού η υπάρχουσα ομοσπονδία είναι υπεύθυνη για την καλλιέργεια και ανάπτυξη του αθλήματος της αρμοδιότητάς της. Από την προδιαληφθείσα ρύθμιση ακολουθεί αναγκαίως ότι εφόσον σε ένα άθλημα ή κλάδο άθλησης έχει συσταθεί από τα ασκούντα το άθλημα ή κλάδο αυτού, σωματεία – μέλη, ομοσπονδία, δεν επιτρέπεται να συσταθεί νέα άλλη ομοσπονδία από άλλα σωματεία που έχουν ή δεν έχουν υπαχθεί στην πρώτη, με αντικείμενο την καλλιέργεια του ίδιου αθλήματος, ή κλάδου αυτού. Αν παρά ταύτα συσταθεί νέα δεύτερη ομοσπονδία, παρέχεται η δυνατότητα στην προφισταμένη και λειτουργούσα άλλη ομοσπονδία να ζητήσει ασκώντας τριτανακοπή, κατ' άρθρο 583, 586 και 773 ΚΠολΔικ, την ακύρωση της δικαστικής απόφασης που αναγνώρισε τη δεύτερη ομοσπονδία του ίδιου αθλήματος ή κλάδου άθλησης (ΑΠ 537/2005, δημοσιευμένη στην ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»). Στην προκειμένη περίπτωση με την υπό κρίση ανακοπή του, κατά την εκτίμηση του δικογράφου της, το αθλητικό σωματείο με την επωνυμία «ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΑΕ – ΚΒΟ – ΝΤΟ ΕΛΛΑΔΟΣ (Α.Ο.Τ.Ε.)», επικαλούμενο ότι το ίδιο έχει αναγνωριστεί ως η ανώτατη στην Ελλάδα αθλητική Ομοσπονδία του αθλήματος ΤΑΕ-ΚΒΟ ΝΤΟ (κατά την τεχνοτροπία του Ι.Τ.Φ.), σύμφωνα με το άρθρο 19 του νόμου 2725/1999, που διεξάγει αγώνες διασυλλογικούς και προκριματικούς διοργανώνει εθνικά πρωταθλήματα και συμμετέχει σε κάθε είδους διεθνείς διοργανώσεις, επιχορηγείται δε και από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, ζητά την ακύρωση

της με αριθμό 43023/2007 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου, που εκδόθηκε με την διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας και με την οποία αναγνωρίστηκε το καθ'ου ως σωματείο, για το λόγο ότι το τελευταίο, σύμφωνα με το καταστατικό του προωθεί το ίδιο άθλημα (ήτοι το ΤΑΕ-ΚΒΟ-ΝΤΟ κατά την τεχντροπία του Ι.Τ.Φ.), λειτουργεί δε ως Ομοσπονδία, γεγονός που αφενός δημιουργεί σύγχυση και επιφέρει διχοτόμηση στον ενιαίο κλάδο άθλησης του ΤΑΕ-ΚΒΟ-ΝΤΟ - Ι.Τ.Φ., αντίκειται δε στην ελληνική νομοθεσία που επιτρέπει την ύπαρξη μιας Ομοσπονδίας για κάθε άθλημα. Τέλος ζητά να καταδικαστεί το καθ'ου στα δικαστικά του έξοδα.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 79,80,747 και 752 ΚΠολΔ, συνάγεται ότι και κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας είναι δυνατή η άσκηση κύριας ή πρόσθετης παρέμβασης, εφόσον βέβαια συντρέχει η κατά το άρθρο 79 του ίδιου κώδικα διαδικαστική προϋπόθεση της ύπαρξης εννόμου συμφέροντος στο πρόσωπο του παρεμβαίνοντος. Ειδικότερα, ενώ στη δίκη της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας το έννομο συμφέρον του παρεμβαίνοντος αναφέρεται στη θετική ή αρνητική διάγνωση του επίδικου δικαιώματος, στις περιπτώσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας το έννομο συμφέρον του παρεμβαίνοντος συνιστάται στην παραδοχή ή απόρριψη της αίτησης αναφορικά με τη ζητούμενο ρυθμιστικό μέτρο (ΑΠ 1076/2002, αδημ. ΕφΔωδ 120/2004, αδημ., ΕφΘεσ 915/1997, ΕλΔνη 38, 1859, ΕφΘεσ 2547/1996, ΕλΔνη 39, 676 ΕφΠειρ 1121/1995 ΕλΔνη 38, 1662). Τέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 752 και 747παρ. παρ. 1,3 ΚΠολΔ, στην διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας η κύρια παρέμβαση ασκείται με κατάθεση αυτοτελούς δικογράφου στην γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται, συντασσόμενη έκθεσης περί της κατάθεσης κάτω από το πρωτότυπο της αίτησης, επί ποινή απαραδέκτου σε περίπτωση μη τήρησης της σχετικής προδικασίας (άρθρα 111παρ. 2, 741 ΚΠολΔ), η οποία λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως. Η προδικασία αυτή δεν απαιτείται να τηρηθεί στην περίπτωση της πρόσθετης παρέμβασης, η οποία μπορεί να ασκηθεί και κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο με προφορική δήλωση που καταχωρείται στα πρακτικά.

Με την υπ' αριθμ. 4053/1989 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, αναγνωρίστηκε ως αθλητικό σωματείο η τριτανακόπτουσα ομοσπονδία, με την επωνυμία «ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΑΕ – ΚΒΟ – ΝΤΟ ΕΛΛΑΔΟΣ (Α.Τ.Ο.Ε.)», σκοπός της οποίας ήταν κυρίως η ανάπτυξη,

διάδοση και καλλιέργεια του αθλήματος του ΤΑΕ-ΚΒΟ-ΝΤΟ. Στη συνέχεια με την υπ' αριθμ. 5986/1999 απόφαση του ίδιου ως άνω Διακαστηρίου, τροποποιήθηκε το καταστατικό της τριτανακόπτουσας Ομοσπονδίας, η οποία και μετά την εν λόγω τροποποίηση, έχει ως σκοπό, σύμφωνα με το άρθρο 2 του νέου (από 2-7-1999) καταστατικού της, επί λέξει «... να επεξεργάζεται και να υλοποιεί προγράμματα για την ανάπτυξη, διάδοση και καλλιέργεια του αθλήματος του ΤΑΕ – ΚΒΟ – ΝΤΟ, την ανάπτυξη του φίλαθλου πνεύματος, την προσέλκυση της νεολαίας στον αθλητισμό, και γενικότερα την κοινωνική και πολιτιστική διαπαιδαγώγηση της νεολαίας μέσα από την ανάπτυξη της φιλίας και της συναδελφωσης μεταξύ των λαών για την εδραίωση της παγκόσμιας ειρήνης. Επίσης έχει ως σκοπό να προάγει και να ενθαρρύνει τη σωματική, ηθική και πολιτιστική μόρφωση... Να δημιουργήσει διεθνή σεβασμό και φιλικότητα. ... Να επαυξήσει την αξία του ΤΑΕ – ΚΒΟ – ΝΤΟ αναπτύσσοντας και τυποποιώντας τεχνικές και θεωρία». Η εν λόγω Ομοσπονδία με την με αριθμ. 3716/1-4-1999 απόφαση του Γ.Γ.Α. έχει αναγνωρισθεί ως φίλαθλη Ομοσπονδία στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (βλ. το ακριβές αντίγραφο της ως άνω απόφασης καθώς και την με αριθμό πρωτ. 2752/23-1-2008 βεβαίωση της Διεύθυνσης Αγωνιστικού Αθλητισμού της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, που προσκομίζει η τριτανακόπτουσα νομίμως), ήδη από του έτους δε 1999 ήταν και εξακολουθεί να είναι μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Τάεκβοντο (ITF) με την επωνυμία «International Taekwon-Do Federation ITF», ... με την με αριθμό κατάθεσης 35785/2007 αίτησή τους ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, και υπό την ιδιότητά τους ως μέλη της προσωρινής Διοίκησης του υπό σύσταση σωματείου – ομοσπονδίας με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ- ITF (Ε.Λ.Ε.Τ. – ITF)», ζήτησαν να εγγραφεί στο δημόσιο βιβλίο Σωματείων, που τηρείται στο Δικαστήριο αυτό, η αναφερόμενη ως άνω υπό σύσταση αθλητική ομοσπονδία, με έδρα τη Θεσσαλονίκη. Το ως άνω Δικαστήριο με την υπ' αριθμ. 43023/2007 (προσβαλλόμενη) απόφασή του, αναγνώρισε το εν λόγω σωματείο (καθ' ης η τριτανακοπή), και ακολούθησε και η εγγραφή τούτου στα οικεία βιβλία σωματείων του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (με αριθμό μητρώου 8363). Το εν λόγω σωματείο, σύμφωνα με το άρθρο 2 του καταστατικού του, έχει ως σκοπό, επί λέξει, «... να επεξεργάζεται και να υλοποιεί τα προγράμματα για την ανάπτυξη, διάδοση και καλλιέργεια του ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ (ITF), την ανάπτυξη

ξη του φίλαθλου πνεύματος, την προσέλευση της νεολαίας στον αθλητισμό και γενικότερα την κοινωνική και πολιτιστική διαπαιδαγώγηση της νεολαίας, μέσα από την ανάπτυξη της φιλίας και της συναδέλφωσης μεταξύ των λαών για την εδραίωση της παγκόσμιας ειρήνης. Τα πρότυπα της Ολυμπιακής παιδείας αποτελούν πρωταρχικής σημασίας, σκοπό του Σωματείου αναφορικά με τις σχέσεις των μελών μεταξύ τους και όχι μόνο. Επίσης έχει ως σκοπό, να προάγει και να ενθαρρύνει τη σωματική άσκηση και την ηθική ανύψωση των μελών των σωματείων που ανήκουν στη δύναμή του και περαιτέρω να συμβάλει στην πολιτιστική μόρφωση των εθνών. Να εμπνεύσει διεθνή σεβασμό και φιλία, ώστε να συμβάλει στη δημιουργία ενός καλύτερου και ειρηνικού κόσμου. Να εξυψώσει την αξία του ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ-ΙΤΦ, αναπτύσσοντας και δημιουργώντας τεχνικές, θεωρία, κανονισμούς αγώνων για γυναίκες και άνδρες ερασιτέχνες, στους οποίους περιλαμβάνονται όλες οι ηλικίες, από όλον τον κόσμο σε συνεργασία και σύμφωνα με τους κανονισμούς της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ταεκβον-ντο (INTERNATIONAL TAEKWON-DO FEDERATION – ITF έδρα Βιέννη Αυστρίας). Να ιδρύσει κέντρα εκπαίδευσης και Σχολές προπονητών στην Ελλάδα, εννοείται αφιλοκερδώς». Από τη σύγκριση του άρθρου 2 του από 2-7-1999 καταστατικού της τριτανακόπτουσας Ομοσπονδίας και του άρθρου 2 του από 15-7-2007 καταστατικού του καθ'ου η τριτανακοπή Σωματείου (όπως αυτά εκτέθηκαν παραπάνω), σαφώς προκύπτει ότι τόσο η τριτανακόπτουσα Ομοσπονδία όσο και το καθ'ου η τριτανακοπή Σωματείο έχουν ως βασικό σκοπό τη διάδοση και ανάπτυξη του αυτού αθλήματος του ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ (κατά την τεχνοτροπία ITF), ενώ τόσο από την επισκόπηση της προσβαλλόμενης με αριθμό 43023/2007 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου, όσο και από το από 15-7-2007 καταστατικό του καθ'ου η τριτανακοπή σωματείου, προκύπτει ότι το καθ'ου η τριτανακοπή σωματείο αναγνωρίστηκε ως αθλητικό Σωματείο του νόμου 2725/1999 και όχι ως κοινό σωματείο του άρθρου 78 επ ΑΚ, και ακόμη ότι το τελευταίο διεκδικεί να λειτουργήσει ως Ομοσπονδία στο άθλημα ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ (ITF), αφού κατά το άρθρο 4 του Καταστατικού της, μέλη αυτής δύνανται να είναι τα αθλητικά σωματεία, που έχουν την έδρα τους στην Ελληνική Επιχράτεια και καλλιεργούν το άθλημα του ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ και όχι τυχόν φυσικά πρόσωπα. Με τα δεδομένα αυτά, είναι σαφές ότι η αναγνώριση της καθ'ης η τριτανακοπή Ομοσπονδίας, ως αθλητικού σωματείου – Ομοσπονδίας, έχει ως

αποτέλεσμα την ύπαρξη και λειτουργία στο άθλημα του ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ (ITF), δύο Ομοσπονδιών, γεγονός που επιφέρει όμως την διχοτόμηση του ενιαίου κλάδου του εν λόγω αθλήματος, προκαλεί σύγχυση στα ενδιαφερόμενα να καταστούν μέλη της νομικά πρόσωπα – σωματεία, αλλά και στους αρμόδιους κρατικούς φορείς, λαμβανομένου υπόψη ότι οι σχετικές οικονομικές κρατικές επιχορηγήσεις κατά το νόμο 2725/1999, προσφέρονται σε μία μόνο ομοσπονδία κατά κλάδο άθλησης, ενώ αντίκειται και στην προβλεπόμενη από το άρθρο 19 παρ.1 του νόμου 2725/1999, νομοθετική ρύθμιση της αναγνώρισης μιας μόνο υπερκείμενης ένωσης ή ομοσπονδίας ανά άθλημα ή κλάδο άθλησης, η οποία μάλιστα επιβάλλεται από λόγους δημοσίου συμφέροντος προς αποφυγή ίδρυσης πολλών ομοσπονδιών ανά άθλημα ή κλάδο άθλησης, σύμφωνα και με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Πρέπει να σημειωθεί ότι η καθ'ής η τριτανακοπή με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ-ITF, (Ε.Λ.Ε.Τ. - ITF)» και στην ξενόγλωσση μετάφραση «HELLENIC TAEKWON-DO – ITF UNION», αλλά και οι προσθέτως παρεμβαίνουσες υπέρ αυτής Ομοσπονδίες, ήτοι η Διεθνής Ομοσπονδία με την επωνυμία «TAEKWON-DO (international Taekwon-Do Federation – ITF), και η Πανευρωπαϊκή Ομοσπονδία με την επωνυμία «TAEKWON-DO (ALL EUROPE TAEKWON-DO FEDERATION), ισχυρίζονται με τις νομίμως κατατεθείσες προτάσεις τους και κατ' εκτίμηση αυτών, ότι η καθ'ής η τριτανακοπή Ομοσπονδία είναι η μόνη επισήμως αναγνωρισμένη Ελληνική Ομοσπονδία τόσο από την Πανευρωπαϊκή όσο και από τη Διεθνή Ομοσπονδία, η οποία εκ του λόγου τούτου μπορεί να συμμετέχει με αθλητές στα επίσημα διεθνή πρωταθλήματα και ακόμη ότι η τριτανακόπτουσα Ομοσπονδία, έχει ήδη από το έτος 2003 διαγραφεί, για το λόγο αυτό δε ζητούν την απόρριψη της υπό κρίση τριτανακοπής. Ο ισχυρισμός αυτός τυγχάνει απορριπτός, ενόψει του ότι στην τριτανακόπτουσα Ομοσπονδία, όπως προεκτέθηκε, έχει ήδη παρασχεθεί δυνάμει της υπ' αριθμ. 3716/1999 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού, ειδική αθλητική αναγνώριση ως φίλαθλη Ομοσπονδία, η καθ'ής η τριτανακοπή και οι προσθέτως παρεμβαίνουσες υπέρ της τελευταίας, ουδόλως επικαλούνται εν προκειμένω (ούτε αποδεικνύεται) ότι έχει χωρήσει ανάκληση της ως άνω απόφασης, ενώ ειδική αθλητική αναγνώριση μπορεί να παρασχεθεί, κατά το άρθρο 28 του νόμου 2725/1999, σε αθλητική Ομοσπονδία, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από αίτη-

ση του Δ.Σ. αυτής, ιδίως εάν για το άθλημα ή τον κλάδο άθλησης που καλλιεργεί υπάρχει αντίστοιχη παγκόσμια ομοσπονδία αναγνωρισμένη από τη Δ.Ο.Ε., χωρίς να απαιτείται παράλληλα και αναγνώριση από τυχόν αντίστοιχη Διεθνή ή Παγκόσμια Ομοσπονδία. Μάλιστα παρά τα αντίθετα υποστηριζόμενα από την καθ'ης η τριτανακοπή Ομοσπονδία, το άρθρο 19 του ίδιου ως άνω νόμου έχει εφαρμογή για κάθε άθλημα ανεξαρτήτως αν τούτο έχει καταστεί Ολυμπιακό αγώνισμα ή όχι, δεδομένου ότι ο νόμος δεν κάνει τέτοια διάκριση. Περαιτέρω οι προσθέτως υπέρ της καθ'ης η τριτανακοπή παρεμβαίνουσες αλλά και η καθ'ης η τριτανακοπή ισχυρίζονται επικουρικά ότι το άθλημα με το οποίο ασχολείται η καθ'ης η τριτανακοπή με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ-ΙΤΦ (Ε.Λ.Ε.Τ. - ΙΤΦ)» είναι ουσιαστικά διάφορο (ως προς τις κατηγορίες κιλών, το σύστημα βαθμολόγησης, την αθλητική περιβολή) από το άθλημα που καλλιεργεί η τριτανακόπτουσα, και ακόμη ότι η καθ'ης η τριτανακοπή αναγνωρίζει επιπλέον αγώνισμα προπαρασκευασμένων ελεύθερων «sparring» και επιτρέπει στους αθλητές να συμμετέχουν στα δυναμικά σπασίματα, γεγονός που επιτρέπει σε αυτήν (καθ'ης η τριτανακοπή) το νόμιμο δικαίωμα να ιδρύσει αυτοτελή και ανεξάρτητη Ομοσπονδία. Ο ισχυρισμός αυτός τυγχάνει απορριπτέος, καθώς πέραν του ότι το τυχόν διαφορετικό σύστημα βαθμολόγησης, οι διαφορετικές κατηγορίες κιλών, ο εν μέρει διαφορετικός τρόπος διεξαγωγής του αθλήματος, οι διαφορετικές στολές των αθλητών που επικαλούνται οι τελευταίοι ότι η καθ'ης η τριτανακοπή χρησιμοποιεί, δεν αποτελούν απαραίτητα αποφασιστικούς παράγοντες, προκειμένου να αναγάγουν το καλλιεργούμενο από την τελευταία άθλημα, σε ξεχωριστό κλάδο άθλησης, από αυτόν της τριτανακόπτουσας (αντίθετα αποτελούν απλώς κανόνες διεξαγωγής ενός και του αυτού αθλήματος, που εντάσσεται στον ευρύτερο κλάδο του ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ-ΙΤΦ), επιπλέον, στο καταστατικό της καθ'ης δεν γίνεται καμιά απολύτως αναφορά για τις επικαλούμενες από την καθ'ης διαφοροποιήσεις. Μάλιστα πρέπει να σημειωθεί ότι αν πράγματι η τελευταία (καθ'ης η τριτανακοπή) προτίθετο να καλλιεργήσει διαφορετικό κλάδο άθλησης ή έστω διαφορετική τεχνολογία του αθλήματος του ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ από αυτό της τριτανακόπτουσας, είχε αυξημένη νομική υποχρέωση (ενόψει και του ότι η τριτανακόπτουσα, ήδη είχε αναγνωρισθεί ως υπέρτατη Ομοσπονδία στο συγκεκριμένο άθλημα), να αναφέρει, και μάλιστα με τρόπο σαφή, τις διαφοροποιήσεις αυ-

τές, στο καταστατικό της, προκειμένου να αποφεύγεται οποιαδήποτε σύγχυση στους τρίτους, ως προς το άθλημα και τον κλάδο που αυτή θα καλλιεργήσει και όχι να εμφανίζεται στο καταστατικό της ότι αυτή θα αναπτύξει ταυτόσημο άθλημα με αυτό της τριτανακόπτουσας. Κατ' ακολουθία των παραπάνω και εφόσον αποδείχθηκε ότι η τριτανακόπτουσα Ομοσπονδία, η οποία έχει ως σκοπό την διάδοση και ανάπτυξη του αθλήματος του ΤΑΕ-KBO-ΝΤΟ (ITF), έχει αναγνωρισθεί, δυνάμει της υπ' αριθμ. 3716/1999 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού, ως Φίλαθλη Ομοσπονδία του ως άνω αθλήματος, και ακόμη ότι η αναγνώριση της καθ'ης η τριτανακοπή Ομοσπονδίας, ως αθλητικού σωματείου – Ομοσπονδίας, έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη και λειτουργία στο άθλημα του ΤΑΕΚΒΟΝ ΝΤΟ (ITF), δύο Ομοσπονδιών, γεγονός που επιφέρει όμως την διχοτόμηση του ενιαίου κλάδου του εν λόγω αθλήματος, προκαλεί σύγχυση στους τρίτους, και αντίκειται στην προβλεπόμενη από το άρθρο 19 παρ. 1 του νόμου 2725/1999, νομοθετική ρύθμιση της αναγνώρισης μιας μόνο υπερκείμενης ένωσης ή ομοσπονδίας ανά άθλημα ή κλάδο άθλησης, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση τριτανακοπή και να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 43023/2007 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης με την οποία, παρά το νόμο (άρθρο 19 του νόμου 2725/1999), αναγνωρίστηκε το καθ'ου η τριτανακοπή ως αθλητικό σωματείο – Ομοσπονδία του άρθρου 19 του νόμου 2725/1999 και όχι ως σωματείο του 78 ΑΚ, να απορριφθεί δε η ασηκθείσα με τις προτάσεις υπέρ της καθ'ης η τριτανακοπή πρόσθετη παρέμβαση της Διεθνούς Ομοσπονδίας με την επωνυμία «ΤΑΕΚΒΟΝ – DO (international Taekwon –Do Federation –ITF), και της Πανευρωπαϊκής Ομοσπονδίας με την επωνυμία «ΤΑΕΚΒΟΝ – DO (ALL EUROPE TAEKWON – DO FEDERATION). Τα δικαστικά έξοδα της τριτανακόπτουσας πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της καθ'ης η τριτανακοπή, που χάνει τη δίκη και η οποία υπήρξε υπαίτια για την διεξαγωγή της παρούσας δίκης (άρθρο 746 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό, ενώ δεν θα επιβληθούν δικαστικά έξοδα σε βάρος των προσθέτων παρεμβαινόντων, ελλείψει σχετικού αιτήματος εκ μέρους της τριτανακόπτουσας (άρθρο 106 ΚΠολΔ).

53. ΔΕΚ C-49/2007 (Τμήμα μείζονος συνθέσεως)

Πρόεδρος: Β. Σκουρής

Μέλη: C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, A. Borg Barthet, M. Ilechi, J. Malenovský, T. von Danwitz, A. Arabadjiev και C. Toader

Γ. Εισαγγ.: J.Kokott

Μοτοσυκλετιστική Ομοσπονδία Ελλάδος ΝΠΙΔ (ΜΟΤΟΕ) κατά Ελληνικού Δημοσίου. Άρθρα 82 ΕΚ και 86 ΕΚ – Έννοια του όρου “επιχείρηση” Μη κερδοσκοπικό σωματείο που εκπροσωπεί στην Ελλάδα τη Διεθνή Ομοσπονδία Μοτοσικλέτας. Έννοια του όρου “οικονομική δραστηριότητα”. Ειδικό εκ του νόμου δικαίωμα παροχής σύμφωνης γνώμης επί των υποβαλλομένων αιτήσεων χορηγήσεως αδειάς για τη διοργάνωση αγώνων μοτοσικλέτας. Παράλληλη άσκηση δραστηριοτήτων όπως η διοργάνωση αγώνων μοτοσικλέτας και η σύναψη συμβάσεων χορηγιών, διαφημίσεων και ασφαλίσεων.

Νομικό πλαίσιο

3. Το άρθρο 49 του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (στο εξής: ΚΟΚ) διατυπώθηκε με τον νόμο 2696/1999 (ΦΕΚ Α΄ 57) ως εξής:

«1. Αγώνες [...] μοτοσικλετών και μοτοποδηλάτων στις δημόσιες ή ιδιωτικές οδούς και χώρους επιτρέπεται να γίνουν μόνο ύστερα από σχετική άδεια.

Η κατά την προηγούμενη παράγραφο άδεια δίνεται:

γ) για όλους τους αγώνες [...] μοτοσικλετών και μοτοποδηλάτων από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης ή τις υπ’ αυτού εξουσιοδοτημένες Αρχές, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του νομικού προσώπου που εκπροσωπεί, επίσημα, στην Ελλάδα τη [...] Διεθνή Ομοσπονδία Μοτοσικλέτας [(στο εξής: “ΔΟΜ”)]».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

4. Η ΜΟΤΟΕ είναι μη κερδοσκοπικό σωματείο ιδιωτικού δικαίου, με αντικείμενο τη διοργάνωση αγώνων μοτοσικλέτας στην Ελλάδα. Στα μέλη της συγκαταλέγονται διάφορες τοπικές λέσχες μοτοσικλέτας.

5. Στις 13 Φεβρουαρίου 2000, το ως άνω σωματείο υπέβαλε στον αρμόδιο υπουργό αίτηση για τη χορήγηση άδειας διοργανώσεως αγώνων στο πλαίσιο του πανελληνίου κυπέλλου της ΜΟΤΟΕ, σύμφωνα με επισυναπτόμενο στην αίτηση πρόγραμμα.

6. Σύμφωνα με το άρθρο 49, παράγραφος 2, του ΚΟΚ, το πρόγραμμα αυτό διαβιβάστηκε στην Ελληνική Λέσχη Αυτοκινήτου και Περιηγήσεων (στο εξής: ΕΛΠΑ), νομικό πρόσωπο που αποτελεί μη κερδοσκοπικό σωματείο και εκπροσωπεί στην Ελλάδα τη ΔΟΜ, προκειμένου αυτή να παράσχει σύμφωνη γνώμη ως προς τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας.

7. Με επιστολή της 16ης Μαρτίου 2000, η ΕΛΠΑ ζήτησε από τη ΜΟΤΟΕ, αφενός, να της κοινοποιήσει ειδικό κανονισμό για κάθε προβλεπόμενο αγώνα δύο μήνες πριν από την ημερομηνία τέλεσης, ώστε να ελέγξει τον κατάλογο των στελεχών του αγώνα, τη διαδρομή ή την πίστα διεξαγωγής του αγώνα, τα λαμβανόμενα μέτρα ασφαλείας και, γενικά, όλους τους όρους ασφαλούς διεξαγωγής του αγώνα. Αφετέρου, ζήτησε από τις λέσχες που θα διοργάνωναν τους αγώνες να καταθέσουν αντίγραφο του καταστατικού τους στην Εθνική Επιτροπή Αγώνων Μοτοσικλέτας (στο εξής: ΕΘΕΑΜ), που έχει συσταθεί από την ΕΛΠΑ και έχει επιφορτισθεί με τη διοργάνωση και τον έλεγχο των αγώνων μοτοσικλέτας.

8. Με την υπ' αριθ. 28/5.5.2000 αίτησή της προς το αρμόδιο υπουργείο, η ΜΟΤΟΕ επανέλαβε την αίτησή της να της χορηγηθεί, για έξι λέσχες, άδεια διοργανώσεως έξι αγώνων για ημερομηνίες από 9 Ιουλίου 2000 έως 26 Νοεμβρίου 2000. Συνημμένως στην αίτηση αυτή υπέβαλε τους ειδικούς κανονισμούς τέλεσης των αγώνων αυτών καθώς και αντίγραφα των καταστατικών των ως άνω λεσχών. Η αίτηση αυτή επίσης διαβιβάστηκε στην ΕΛΠΑ, προκειμένου να παράσχει σύμφωνη γνώμη για τη διενέργεια των εν λόγω αγώνων.

9. Η ΕΛΠΑ και η ΕΘΕΑΜ απέστειλαν στη ΜΟΤΟΕ έγγραφο με το οποίο της υπενθύμιζαν ορισμένους κανόνες για τη διοργάνωση αγώνων μοτοσικλέτας στην Ελλάδα. Το έγγραφο αυτό διευκρίνιζε ιδίως ότι η ΕΘΕΑΜ προκηρύσσει πρωταθλήματα, κύπελλα και έπαθλα αγώνων μοτοσικλέτας, μετά από εξουσιοδότηση της ΕΛΠΑ, η οποία είναι ο μοναδικός νόμιμος εκπρόσωπος

της ΔΟΜ στην Ελλάδα. Εάν κάποιος φορέας ή λέσχη που πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για τη διοργάνωση και τέλεση αγώνων επιθυμεί να προκηρύξει ειδικό κύπελλο ή έπαθλο, πρέπει, σύμφωνα με το έγγραφο αυτό, να υποβάλει στην ΕΘΕΑΜ τη σχετική προκήρυξη. Η ΕΘΕΑΜ, αφού αξιολογήσει τους όρους της προκηρύξεως, αποφασίζει αναλόγως, καθορίζοντας και τους σχετικούς όρους διεξαγωγής του αγώνα, σύμφωνα με τους εθνικούς και διεθνείς κανονισμούς. Για την παροχή σύμφωνης γνώμης για τη διοργάνωση ενός αγώνα, ακόμη και στο πλαίσιο της διοργανώσεως ενός κυπέλλου ή ενός επάθλου, ο κάθε διοργανωτής που έχει αναλάβει μία από αυτές τις διοργανώσεις πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που θέτουν ο Εθνικός Αγωνιστικός Κώδικας Μοτοσικλέτας και οι εγκύκλιοι της ΕΘΕΑΜ. Η ΕΛΠΑ και η ΕΘΕΑΜ υπενθύμισαν επίσης στη ΜΟΤΟΕ ότι, αν κατά τη διάρκεια του έτους ένας διοργανωτής ζητεί την προκήρυξη επιπλέον αγώνων, οι ημερομηνίες τους δεν πρέπει να επηρεάζουν τους ήδη προγραμματισμένους αγώνες, προς όφελος τόσο των αναβατών όσο και των διοργανωτών. Για τον λόγο αυτό, τα προγράμματα των αγώνων που επρόκειτο να διοργανωθούν το 2001 έπρεπε να έχουν κατατεθεί στην ΕΛΠΑ και στην ΕΘΕΑΜ το αργότερο μέχρι τις 15 Σεπτεμβρίου 2000.

10. Σε απάντηση της αιτήσεως της ΜΟΤΟΕ για ενημέρωσή της σχετικά με τη συνέχεια που δόθηκε στις αιτήσεις της για χορήγηση άδειας, το αρμόδιο υπουργείο της ανακοίνωσε τον Αύγουστο του 2000 ότι δεν είχε περιέλθει σε αυτό έγγραφο της ΕΛΠΑ με τη σύμφωνη γνώμη της κατά το άρθρο 49 του ΚΟΚ.

11. Η ΜΟΤΟΕ, επικαλούμενη έλλειψη νομιμότητας της σιωπηρής αυτής απόρριψης, άσκησε αγωγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, με αίτημα την καταβολή χρηματικής ικανοποιήσεως 5 000 000 δραχμών (GRD) για την ηθική βλάβη την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη εξαιτίας της αδυναμίας της να διοργανώσει τους εν λόγω αγώνες.

12. Η ΜΟΤΟΕ ισχυρίστηκε ότι το άρθρο 49 του ΚΟΚ αντίκειται, αφενός, στη συνταγματική αρχή της αμεροληψίας των διοικητικών οργάνων και, αφετέρου, στα άρθρα 82 ΕΚ και 86, παράγραφος 1, ΕΚ, διότι η επίδικη εθνική διάταξη παρέχει στην ΕΛΠΑ, η οποία διοργανώνει η ίδια αγώνες μοτοσικλέτας, δυνατότητα δημιουργίας μονοπωλίου στον τομέα αυτόν και καταχρήσεως του ως άνω μονοπωλίου.

13. Η ΕΛΠΑ άσκησε ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών πρόσθετη παρέμβαση υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου. Στο δικόγραφο της παρέμβασής της επισύναψε, μεταξύ άλλων, το καταστατικό της ως σωματείου ιδρυθέντος το 1924 και το βιβλίο του έτους 2000 για τους αγώνες μοτοσικλέτας, που είχε εκδοθεί από την ΕΘΕΑΜ. Στο βιβλίο αυτό περιλαμβάνονται οι εγκύκλιοι της ΕΘΕΑΜ για το έτος 2000, που αφορούν, μεταξύ άλλων, τα δικαιολογητικά που έπρεπε να προσκομίσουν οι διαγωνιζόμενοι για να λάβουν άδεια, τους κανονισμούς αγώνων που έπρεπε να κατατεθούν, τον προσδιορισμό των παραβόλων και άλλα θέματα οικονομικού χαρακτήρα. Στο ίδιο βιβλίο περιλαμβάνεται και ο Εθνικός Αθλητικός Κανονισμός Μοτοσικλέτας (στο εξής: ΕΑΚΜ).

14. Για τον ΕΑΚΜ πρέπει να αναφερθούν τα ακόλουθα:

- το άρθρο 10.7 αυτού προβλέπει ότι κάθε αγωνιστική συνάντηση που περιλαμβάνει αγώνες πρωταθλήματος, κυπέλλων ή επάθλων της ΕΛΠΑ και της ΕΘΕΑΜ μπορεί να συνδυαστεί με την εμπορική προβολή ενός υποστηρικτή που θα αναφέρεται στον τίτλο ή στον υπότιτλο των αγώνων, μόνον όμως μετά από τη σύμφωνη γνώμη της ΕΛΠΑ και της ΕΘΕΑΜ.
- το άρθρο 60.6 της ΕΑΚΜ προβλέπει ότι κατά τη διάρκεια των αγωνιστικών συναντήσεων επιτρέπεται η διαφήμιση πάνω στην ενδυμασία των αναβατών, στα κράνη τους, υπό την προϋπόθεση όμως ότι δεν επηρεάζονται τα τεχνικά τους χαρακτηριστικά, και στις μοτοσικλέτες. Στους αγώνες ταχύτητας και motocross των πρωταθλημάτων, κυπέλλων και επάθλων ΕΛΠΑ και της ΕΘΕΑΜ, οι διοργανωτές δεν δύνανται, χωρίς την έγκριση του διαγωνιζομένου, να επιβάλουν τη διαφήμιση οποιουδήποτε προϊόντος από αναβάτη, επιβάτη ή όχημα. Ωστόσο, όταν έχει εφαρμογή μια συναφθείσα από την ΕΛΠΑ και την ΕΘΕΑΜ σύμβαση χορηγίας, οι αναβάτες, επιβάτες και μοτοσικλέτες υποχρεούνται να τηρούν τους όρους της συμβάσεως αυτής·
- κατά το άρθρο 110.1 της ΕΑΚΜ, «ο Οργανωτής [αγώνα μοτοσικλέτας], είτε απευθείας είτε μέσω της Εποπτεύουσας αρχής [ήτοι της ΕΛΠΑ και της ΕΘΕΑΜ], πρέπει να μεριμνήσει για την ασφαλιστική κάλυψη της αγωνιστικής συνάντησης, που να περιλαμβάνει τις ευθύνες του ίδιου, των κατασκευαστών, των αναβατών, των επιβατών [...] για την περι-

πωση ατυχημάτων και ζημιών προς τρίτους κατά τη διάρκεια της και τη διάρκεια των δοκιμών».

15. Το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών απέρριψε την αγωγή της ΜΟΤΟΕ με την αιτιολογία, ιδίως, αφενός, ότι το άρθρο 49 του ΚΟΚ εξασφαλίζει την τήρηση των διεθνών κανόνων ασφαλούς διεξαγωγής αγώνων μοτοσικλέτας και, αφετέρου, ότι η ΜΟΤΟΕ δεν ισχυρίστηκε ότι η εν λόγω ρύθμιση οδηγεί σε δεσπόζουσα θέση εντός της κοινής αγοράς, ούτε ότι η ρύθμιση αυτή μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, ούτε ότι η ΕΛΠΑ προέβη σε καταχρηστική εκμετάλλευση της θέσεως αυτής.

16. Κατά της απόφασεως αυτής, η ΜΟΤΟΕ άσκησε έφεση ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, το οποίο επισημαίνει καταρχάς ότι οι δραστηριότητες της ΕΛΠΑ δεν εξαντλούνται στο αυστηρά αθλητικό πεδίο, ήτοι στην εξουσία που της απονέμει το άρθρο 49 του ΚΟΚ, δεδομένου ότι ασκεί και δραστηριότητες που το αιτούν δικαστήριο χαρακτηρίζει ως «οικονομικές», οι οποίες συνίστανται στη σύναψη συμβάσεων χορηγιών, διαφημίσεων και ασφαλίσεων. Το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών διερωτάται, ως εκ τούτου, αν η ΕΛΠΑ μπορεί να χαρακτηριστεί ως επιχείρηση κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού, ιδίως των άρθρων 82 ΕΚ και 86 ΕΚ, οπότε υπόκειται στην απαγόρευση καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσεως. Το αιτούν δικαστήριο ερμηνεύει το άρθρο 49 του ΚΟΚ υπό την έννοια ότι η ΕΛΠΑ είναι το μοναδικό νομικό πρόσωπο που δικαιούται να παράσχει σύμφωνη γνώμη επί οποιασδήποτε υποβαλλόμενης αιτήσεως διοργανώσεως αγώνα μοτοσικλέτας. Υπογραμμίζει ότι το ως άνω σωματείο αναλαμβάνει παραλλήλως τη διοργάνωση αγώνων και αθλοθετήσεων, καθώς και τις ως άνω οικονομικές δραστηριότητες.

17. Το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών επισημαίνει εν συνεχεία ότι οι αιτούντες στους οποίους δεν χορηγείται άδεια διοργανώσεως αγώνα μοτοσικλέτας διότι δεν έλαβαν τη σύμφωνη γνώμη της ΕΛΠΑ δεν διαθέτουν, βάσει του εσωτερικού δικαίου, αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα κατά μιας τέτοιας αποφάσεως. Ειδικότερα, αφενός, δεν προβλέπεται ότι οι αρνήσεις της ΕΛΠΑ να παράσχει σύμφωνη γνώμη πρέπει να είναι αιτιολογημένες και, αφετέρου, όταν η άρνηση του αρμόδιου υπουργείου να χορηγήσει άδεια προσβάλλεται με ένδικο βοήθημα αντλούμενο από έλλειψη αιτιολογίας και το ένδικο αυτό βοήθημα ευδοκιμεί, το ελληνικό δίκαιο δεν προβλέπει ότι η άδεια χορηγείται

στον αιτούντα. Επιπλέον, η ΕΛΠΑ δεν υφίσταται έλεγχο ή οποιαδήποτε αξιολόγηση ως προς τη χρήση της εξουσίας που της απονέμει το άρθρο 49 του ΚΟΚ. Η κατάσταση αυτή φέρει προ τετελεσμένου κάθε πρόσωπο το οποίο προέρχεται από άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιθυμεί να διοργανώσει αγώνες μοτοσικλέτας στην Ελλάδα.

18. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Μπορούν να ερμηνευθούν τα άρθρα 82 ΕΚ και 86 ΕΚ, έτσι ώστε να περιλαμβάνουν στη ρυθμιστική τους εμβέλεια και τη δραστηριότητα νομικού προσώπου με την ιδιότητα του εθνικού αντιπροσώπου της [ΔΟΜ], το οποίο ασκεί οικονομική δραστηριότητα όπως αυτή περιγράφηκε ανωτέρω με τη σύναψη συμβάσεων χορηγιών, διαφημίσεων και ασφαλίσεων, στα πλαίσια των αθλητικών διοργανώσεων μηχανοκίνητου αθλητισμού στις οποίες προβαίνει;

2) Σε καταφατική απάντηση, συνάδει προς τις εν λόγω διατάξεις της Συνθήκης [το άρθρο 49 του ΚΟΚ], με το οποίο, προκειμένης έκδοσης από την αρμόδια εθνική δημόσια αρχή (εν προκειμένω το Υπουργείο Δημόσια Τάξης) άδειας οργάνωσης αγώνα μηχανοκίνητων οχημάτων, δίδεται στο ως άνω νομικό πρόσωπο η εξουσία παροχής σύμφωνης γνώμης για τη διενέργεια του αγώνα, χωρίς να τίθενται στην εξουσία αυτή περιορισμοί, δεσμεύσεις και έλεγχος;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων.

19. Με τα ερωτήματα αυτά, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν, αφενός, αν ένα νομικό πρόσωπο, μη κερδοσκοπικό σωματείο, όπως η ΕΛΠΑ, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 82 ΕΚ και 86 ΕΚ, εφόσον οι δραστηριότητές του συνίστανται όχι μόνο στη συμμετοχή στις διοικητικές αποφάσεις με τις οποίες χορηγείται άδεια διοργάνωσης αγώνων μοτοσικλέτας, αλλά και στη διοργάνωση από το ίδιο τέτοιων αγώνων και στη σύναψη, στο πλαίσιο αυτό, συμβάσεων χορηγιών, διαφημίσεων και ασφαλίσεων και, αφετέρου, αν οι ως άνω διατάξεις της Συνθήκης απαγορεύουν κανόνα όπως αυτός του άρθρου 49 του ΚΟΚ, καθόσον απονέμει σε ένα τέτοιο σωματείο εξουσία παροχής σύμφωνης γνώμης επί των υποβαλλομένων αιτήσεων χορηγήσεως αδειάς για τη διοργάνωση των αγώνων αυτών, χωρίς η εξουσία αυτή να υπόκειται σε περιορισμούς,

δεσμεύσεις ή έλεγχο.

20. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, πρώτον, ότι το κοινοτικό δίκαιο ανταγωνισμού αφορά τις δραστηριότητες των επιχειρήσεων (αποφάσεις της 16ης Νοεμβρίου 1977, 13/77, GB-Inno-BM, Συλλογή τόμος 1977, σ. 653, σκέψη 31, και της 11ης Δεκεμβρίου 2007, C-280/06, ETI κ.λπ., που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 38 και παρατιθέμενη νομολογία). Ειδικότερα, το άρθρο 82 ΕΚ έχει εφαρμογή στις επιχειρήσεις που κατέχουν δεσπόζουσα θέση.

21. Αν και η Συνθήκη δεν ορίζει την έννοια της επιχειρήσεως, το Δικαστήριο έχει κρίνει επανειλημμένως ότι πρέπει να χαρακτηρίζεται έτσι κάθε φορέας που ασκεί οικονομική δραστηριότητα, ανεξαρτήτως της νομικής μορφής και του τρόπου χρηματοδοτήσεώς του (αποφάσεις της 23ης Απριλίου 1991, C-41/90, Høfner και Elser, Συλλογή 1991, σ. I-1979, σκέψη 21, και της 16ης Μαρτίου 2004, C-264/01, C-306/01, C-354/01 και C-355/01, ΑΟΚ Bundesverband κ.λπ., Συλλογή 2004, σ. I-2493, σκέψη 46).

22. Πρέπει συναφώς να υπομνησθεί ότι συνιστά οικονομική δραστηριότητα κάθε δραστηριότητα προσφοράς αγαθών ή υπηρεσιών σε δεδομένη αγορά (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 18ης Ιουνίου 1998, C-35/96, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1998, σ. I-3851, σκέψη 36, και της 12ης Σεπτεμβρίου 2000, C-180/98 έως C-184/98, Pavlou κ.λπ., Συλλογή 2000, σ. I-6451, σκέψη 75). Εφόσον πληρούται η προϋπόθεση αυτή, το γεγονός ότι μια δραστηριότητα έχει σχέση με τον αθλητισμό δεν εμποδίζει την εφαρμογή των κανόνων της Συνθήκης (αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 1974, 36/74, Walrave και Koch, Συλλογή τόμος 1974, σ. 563, σκέψη 4, και της 15ης Δεκεμβρίου 1995, C-415/93, Bosman, Συλλογή 1995, σ. I-4921, σκέψη 73), μεταξύ των οποίων και οι κανόνες που διέπουν το δίκαιο του ανταγωνισμού (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 18ης Ιουνίου 2006, C-519/04 P, Meca-Medina και Majcen κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-6991, σκέψεις 22 και 28).

23. Όπως αναφέρεται στην απόφαση περί παραπομπής και επιβεβαιώθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, η ΕΛΠΑ διοργανώνει σε συνεργασία με την ΕΘΕΑΜ αγώνες μοτοσικλέτας στην Ελλάδα και στο πλαίσιο αυτό συνάπτει συμβάσεις χορηγιών, διαφημίσεων και ασφαλίσεων για την εμπορική εκμετάλλευση των αγώνων αυτών. Οι δραστηριότητες αυτές αποτελούν για την ΕΛΠΑ πηγή εισοδήματος.

24. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, δεν έχουν οικονομικό χαρακτήρα ο οποίος δικαιολογεί την εφαρμογή των κανόνων περί ανταγωνισμού της Συνθήκης οι δραστηριότητες που εμπíπτουν στην άσκηση των προνομίων δημόσιας εξουσίας (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 1994, C-364/92, SAT Fluggesellschaft, Συλλογή 1994, σ. I-43, σκέψεις 30 και 31).

25. Όσον αφορά τις πιθανές συνέπειες της ασκήσεως των προνομίων δημόσιας εξουσίας για τον χαρακτηρισμό ενός νομικού προσώπου όπως η ΕΛΠΑ ως επιχειρήσεως κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού, πρέπει να τονισθεί, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 49 των προτάσεών της, ότι το γεγονός και μόνον ότι ένας φορέας διαθέτει, για την άσκηση ενός μέρους των δραστηριοτήτων του, προνομίες δημόσιας εξουσίας δεν εμποδίζει τον χαρακτηρισμό του ως επιχειρήσεως κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού ως προς τις λοιπές οικονομικές δραστηριότητές του (απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2002, C-82/01 P, Aéroports de Paris κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-9297, σκέψη 74). Ειδικότερα, ο χαρακτηρισμός ως δραστηριότητας εμπίπτουσας στην άσκηση των προνομίων δημόσιας εξουσίας ή ως οικονομικής δραστηριότητας πρέπει να πραγματοποιείται ξεχωριστά για την κάθε δραστηριότητα ενός δεδομένου φορέα.

26. Εν προκειμένω, η συμμετοχή ενός νομικού προσώπου όπως η ΕΛΠΑ στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων των δημοσίων αρχών πρέπει να διακρίνεται από τις οικονομικές δραστηριότητες που ασκεί το ίδιο νομικό πρόσωπο, όπως η διοργάνωση και η εμπορική εκμετάλλευση των αγώνων μοτοσικλέτας. Συνεπώς, η εξουσία ενός τέτοιου νομικού προσώπου να παρέχει τη σύμφωνη γνώμη του επί των υποβαλλομένων αιτήσεων χορηγήσεως αδειάς για τη διοργάνωση των αγώνων αυτών δεν εμποδίζει να θεωρηθεί τούτο ως επιχείρηση κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού ως προς τις προαναφερθείσες οικονομικές δραστηριότητές του.

27. Όσον αφορά τις συνέπειες που μπορεί να έχει για τον χαρακτηρισμό αυτόν το γεγονός ότι η ΕΛΠΑ δεν έχει κερδοσκοπικό σκοπό, πρέπει να επισημανθεί ότι, με την απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2006, C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze κ.λπ. (Συλλογή 2006, σ. I-289, σκέψεις 122 και 123), το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι το γεγονός ότι η προσφορά των αγαθών ή των υπηρεσιών δεν έχει σκοπό το κέρδος δεν σημαίνει ότι ο φορέας που πραγματοποιεί τις πράξεις αυτές στην αγορά δεν πρέπει να θεωρείται ως επιχείρη-

ση, εφόσον με την προσφορά αυτή ανταγωνίζεται άλλους επιχειρηματίες που επιδιώκουν κερδοσκοπικό σκοπό.

28. Τα ανωτέρω ισχύουν για τις δραστηριότητες που ασκούνται από νομικό πρόσωπο όπως η ΕΛΠΑ. Το γεγονός ότι η ΜΟΤΟΕ, εκκαλούσα της κύριας δίκης, είναι η ίδια μη κερδοσκοπικό σωματείο δεν έχει, υπό το πρίσμα αυτό, καμία επίπτωση στον χαρακτηρισμό ενός νομικού προσώπου όπως η ΕΛΠΑ ως επιχειρήσεως. Αφενός, δεν αποκλείεται να υφίστανται στην Ελλάδα, εκτός από τα σωματεία η δραστηριότητα των οποίων συνίσταται στη διοργάνωση και εμπορική εκμετάλλευση αγώνων μοτοσικλέτας χωρίς επιδίωξη κερδοσκοπικού σκοπού, σωματεία τα οποία ασκούν τη δραστηριότητα αυτή επιδιώκοντας τέτοιο σκοπό και τα οποία βρίσκονται συνεπώς σε ανταγωνισμό με την ΕΛΠΑ. Αφετέρου, μη κερδοσκοπικά σωματεία τα οποία προσφέρουν αγαθά ή υπηρεσίες σε δεδομένη αγορά μπορούν να βρεθούν να ανταγωνίζονται το ένα το άλλο. Ειδικότερα, η επιτυχία ή οικονομική επιβίωση τέτοιων σωματείων εξαρτάται μακροπρόθεσμα από την ικανότητά τους να επιβάλουν στην οικεία αγορά τις παροχές που προσφέρουν, εις βάρος των παροχών που προσφέρονται από άλλους φορείς.

29. Ως εκ τούτου, ένα νομικό πρόσωπο όπως η ΕΛΠΑ πρέπει να θεωρείται ως επιχείρηση κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού. Πάντως, για να εμπίπτει στο άρθρο 82 ΕΚ, πρέπει ακόμη να κατέχει δεσπόζουσα θέση εντός της κοινής αγοράς ή σημαντικού τμήματός της.

30. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 234 ΕΚ, που στηρίζεται σε σαφή διάκριση των λειτουργιών μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, κάθε εκτίμηση των επίδικων περιστατικών εμπίπτει στη δικαιοδοσία του εθνικού δικαστηρίου (απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2008, C-450/06, Varec, δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 23). Ωστόσο, για να του δώσει μια χρήσιμη απάντηση, το Δικαστήριο μπορεί, σε πνεύμα συνεργασίας με τα εθνικά δικαστήρια, να του παράσχει όλα τα στοιχεία που κρίνει αναγκαία.

31. Πριν καταστεί δυνατό να εκτιμηθεί αν ένα νομικό πρόσωπο όπως η ΕΛΠΑ κατέχει δεσπόζουσα θέση κατά την έννοια του άρθρου 82 ΕΚ, επιβάλλεται η οριοθέτηση της σχετικής αγοράς, τόσο από απόψεως του οικείου προϊόντος ή υπηρεσίας, όσο και από γεωγραφικής απόψεως (απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 1978, 27/76, United Brands και United Brands Continentaal κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 75, σκέψη 10).

32. Κατά πάγια νομολογία, για την εφαρμογή του άρθρου 82 ΕΚ, η αγορά του οικείου προϊόντος ή της οικείας υπηρεσίας περιλαμβάνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που μπορούν να υποκατασταθούν αμοιβαία ή να εναλλαχθούν σε ικανοποιητικό βαθμό με το συγκεκριμένο προϊόν ή την υπηρεσία, όχι μόνο βάσει των αντικειμενικών χαρακτηριστικών τους, δυνάμει των οποίων είναι ιδιαιτέρως ικανά να ικανοποιήσουν τις πάγιες ανάγκες των καταναλωτών, αλλά και βάσει των συνθηκών ανταγωνισμού καθώς και της διαρθρώσεως της ζήτησεως και της προσφοράς στη σχετική αγορά (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 11ης Δεκεμβρίου 1980, 31/80, L'Oréal, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 471, σκέψη 25· της 9ης Νοεμβρίου 1983, 322/81, Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 3461, σκέψη 37, και της 3ης Ιουλίου 1991, C-62/86, AKZO κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-3359, σκέψη 51).

33. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι οι δραστηριότητες που ασκεί η ΕΛΠΑ συνίστανται, αφενός, στη διοργάνωση των αγώνων μοτοσικλέτας και, αφετέρου, στην εμπορική εκμετάλλευσή τους διά της συνάψεως συμβάσεων χορηγιών, διαφημίσεων και ασφαλίσεων. Οι δύο αυτές μορφές δραστηριοτήτων δεν μπορούν να εναλλαχθούν, αλλά εμφανίζουν λειτουργική συμπληρωματικότητα.

34. Ο ορισμός της οικείας γεωγραφικής αγοράς εξαρτάται, όπως και ο ορισμός της αγοράς προϊόντων ή υπηρεσιών, από εκτιμήσεις οικονομικής φύσεως. Η γεωγραφική αγορά μπορεί να οριστεί έτσι ως το έδαφος επί του οποίου όλοι οι επιχειρηματίες βρίσκονται σε παρεμφερείς συνθήκες ανταγωνισμού, όσον αφορά ακριβώς τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες. Υπό το πρίσμα αυτό, δεν απαιτείται να είναι απολύτως ομοιογενείς οι αντικειμενικές συνθήκες ανταγωνισμού των επιχειρηματιών. Αρκεί να είναι παρεμφερείς ή επαρκώς ομοιογενείς (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσα απόφαση United Brands και United Brands Continentaal κατά Επιτροπής, σκέψεις 44 και 53). Επιπλέον, η αγορά αυτή μπορεί να περιορίζεται σε ένα μόνο κράτος μέλος (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσα απόφαση Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin κατά Επιτροπής, σκέψη 28).

35. Όπως αναφέρεται στην απόφαση περί παραπομπής και επιβεβαιώθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, οι δραστηριότητες της ΕΛΠΑ περιορίζονται στην ελληνική επικράτεια. Πάντως, το έδαφος ενός κράτους μέλους μπορεί να αποτελεί σημαντικό μέρος της κοινής

αγοράς (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 18ης Ιουνίου 1991, C-260/89, EPT, Συλλογή 1991, σ. I-2925, σκέψη 31). Ωστόσο, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει αν το κριτήριο που αφορά τις παρεμφερείς ή επαρκώς ομοιογενείς συνθήκες ανταγωνισμού πληρούται στη διαφορά της κύριας δίκης.

36. Στην κατ' αυτόν τον τρόπο οριζόμενη αγορά θα πρέπει το ως άνω δικαστήριο να εκτιμήσει αν η ΕΛΠΑ κατέχει δεσπόζουσα θέση.

37. Πρέπει να υπομνησθεί, συναφώς, ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι η κατά το άρθρο 82 ΕΚ έννοια της «δεσπόζουσας θέσεως» αφορά τη θέση οικονομικής ισχύος που κατέχει μια επιχείρηση, πράγμα που της επιτρέπει να εμποδίζει τη διατήρηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στη σχετική αγορά και της προσφέρει, σε σημαντικό βαθμό, τη δυνατότητα ανεξάρτητης έναντι των ανταγωνιστών της, των πελατών της και, τελικά, των καταναλωτών συμπεριφοράς (προπαρατεθείσα απόφαση United Brands και United Brands Continentaal κατά Επιτροπής, σκέψη 65· απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 1979, 85/76, Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/II, σ. 215, σκέψη 38, και προπαρατεθείσα απόφαση Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin κατά Επιτροπής, σκέψη 30).

38. Πρέπει να προστεθεί ότι μια επιχείρηση μπορεί να τεθεί σε τέτοια θέση όταν της χορηγούνται ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα τα οποία της παρέχουν τη δυνατότητα να καθορίσει αν και υπό ποιες προϋποθέσεις δύνανται άλλες επιχειρήσεις να αποκτήσουν πρόσβαση στη σχετική αγορά και να ασκήσουν τις δραστηριότητές τους στο πλαίσιο της.

39. Πρέπει ακόμη να επισημανθεί ότι το άρθρο 82 ΕΚ μπορεί να παραβιάζεται από κανόνα όπως αυτός του άρθρου 49 του ΚΟΚ μόνον εφόσον ο κανόνας αυτός επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Όπως υπενθύμισε η γενική εισαγγελέας στα σημεία 63 και 64 των προτάσεών της, το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών μπορεί να θεωρηθεί ότι επηρεάζεται μόνον εφόσον, βάσει ενός συνόλου αντικειμενικών πραγματικών και νομικών στοιχείων είναι δυνατό να πιθανολογηθεί αρκούντως ότι η επίμαχη συμπεριφορά μπορεί να ασκήσει επιρροή, άμεση ή έμμεση, πραγματική ή δυνητική, στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, τούτο δε κατά τρόπο που πιθανολογείται ότι εμποδίζει την υλοποίηση της ενιαίας αγοράς μεταξύ κρατών μελών (απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2001, C-475/99, Ambulanz Glöckner, σ. I-8089, σκέψη 48). Καθολικά υποθετικές ή θεωρητικές επιπτώσεις που μπορεί να έχει η συμπεριφορά

της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως δεν πληρούν το κριτήριο αυτό. Ομοίως, η επίπτωση στο ενδοκοινοτικό εμπόριο δεν πρέπει να είναι επουσιώδης (απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 1999, C-215/96 και C-216/96, Bagnasco κ.λπ., Συλλογή 1999, σ. I-135, σκέψη 60, και προπαρατεθείσα απόφαση *Ambulanz Glöckner*, σκέψη 48).

40. Συνεπώς, ο επηρεασμός του ενδοκοινοτικού εμπορίου προκύπτει εν γένει από τη συνδρομή πολλών παραγόντων, οι οποίοι, εξεταζόμενοι μεμονωμένα, δεν θα ήταν κατ' ανάγκη αποφασιστικοί (απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 1994, C-250/92, DLG, Συλλογή 1994, σ. I-5641, σκέψη 54).

41. Επιπλέον, κατά την εκτίμηση του κατά πόσον είναι αισθητός ο επηρεασμός του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών πρέπει να ληφθεί υπόψη η συμπεριφορά της εν λόγω κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως, καθόσον το άρθρο 82 ΕΚ απαγορεύει κάθε συμπεριφορά ικανή να θίξει την ελευθερία του εμπορίου κατά τρόπο που θα μπορούσε να βλάψει την υλοποίηση των στόχων μιας ενιαίας αγοράς μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως στεγανοποιώντας τις εθνικές αγορές ή τροποποιώντας τη διάρθρωση του ανταγωνισμού εντός της ενιαίας αγοράς (απόφαση της 31ης Μαΐου 1979, 22/78, *Hugin Kassaregister* και *Hugin Cash Registers* κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 951, σκέψη 17).

42. Το γεγονός ότι η συμπεριφορά της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως αφορά μόνον την εμπορία προϊόντων σε ένα και μόνον κράτος μέλος δεν αρκεί για να αποκλεισθεί η πιθανότητα να επηρεαστεί το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2006, C-94/04 και C-202/04, *Cipolla* κ.λπ., Συλλογή 2006, σ. I-11421, σκέψη 45). Ειδικότερα, μια τέτοια συμπεριφορά μπορεί να συνεπάγεται την εδραίωση στεγανοποιήσεων εθνικού χαρακτήρα, εμποδίζοντας με τον τρόπο αυτό την οικονομική αλληλοδιείσδυση που επιδιώκει η Συνθήκη (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 13ης Ιουλίου 2006, C-295/04 έως C-298/04, *Manfredi* κ.λπ., Συλλογή 2006, σ. I-6619, σκέψεις 45 και 46).

43. Όσον αφορά, δεύτερον, το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 86 ΕΚ, η παράγραφος 1 αυτού προβλέπει ότι τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν ούτε διατηρούν, ως προς τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγούν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα, μέτρα αντίθετα, μεταξύ άλλων, στους κανόνες της Συνθήκης που αφορούν τον ανταγωνισμό. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι νομικό πρό-

σωπο όπως η ΕΛΠΑ, στην οποία έχει δοθεί η εξουσία παροχής σύμφωνης γνώμης επί των υποβαλλομένων αιτήσεων χορηγήσεως αδείας για τη διοργάνωση αγώνων μοτοσικλέτας, πρέπει να θεωρηθεί ως επιχείρηση στην οποία το οικείο κράτος μέλος έχει χορηγήσει ειδικά δικαιώματα κατά την έννοια του άρθρου 86, παράγραφος 1, ΕΚ.

44. Το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ, επιτρέπει στα κράτη μέλη να παραχωρούν σε επιχειρήσεις, τις οποίες επιφορτίζουν με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, αποκλειστικά δικαιώματα τα οποία μπορεί να εμποδίσουν την εφαρμογή των κανόνων της Συνθήκης που αφορούν τον ανταγωνισμό, καθόσον οι περιορισμοί του ανταγωνισμού, και μάλιστα ο πλήρης αποκλεισμός του ανταγωνισμού εκ μέρους άλλων επιχειρηματιών, είναι αναγκαίοι προκειμένου να εξασφαλισθεί η εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που έχει ανατεθεί στις επιχειρήσεις στις οποίες έχουν χορηγηθεί αποκλειστικά δικαιώματα (απόφαση της 19ης Μαΐου 1993, C-320/91, Corbeau, Συλλογή 1993, σ. I-2533, σκέψη 14).

45. Όσον αφορά τη διοργάνωση και εμπορική εκμετάλλευση αγώνων μοτοσικλέτας από νομικό πρόσωπο όπως η ΕΛΠΑ, η Ελληνική Κυβέρνηση δεν ισχυρίστηκε ότι η ΕΛΠΑ επιφορτίστηκε με την άσκηση των δραστηριοτήτων αυτών με πράξη της δημόσιας αρχής. Παρέλκει επομένως η περαιτέρω διερεύνηση του αν οι εν λόγω δραστηριότητες μπορούν να συνιστούν υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 21ης Μαρτίου 1974, 127/73, BRT και Sociéti belge des auteurs, compositeurs et iditeurs, Συλλογή τόμος 1974, σ. 1557, σκέψη 20, και της 11ης Απριλίου 1989, 66/86, Saeed Flugreisen και Silver Line Reisebüro, Συλλογή 1989, σ. 803, σκέψη 55).

46. Ασφαλώς, η εξουσία παροχής σύμφωνης γνώμης επί των υποβαλλομένων αιτήσεων χορηγήσεως αδείας για τη διοργάνωση αγώνων μοτοσικλέτας απορρέει από πράξη της δημόσιας αρχής, ήτοι το άρθρο 49 του ΚΟΚ, αλλά δεν δύναται να χαρακτηριστεί ως οικονομική δραστηριότητα, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 110 των προτάσεών της.

47. Ένα νομικό πρόσωπο όπως η ΕΛΠΑ δεν μπορεί συνεπώς να θεωρηθεί ως επιχείρηση επιφορτισμένη με την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ.

48. Όσον αφορά, τρίτον, το ζήτημα αν τα άρθρα 82 ΕΚ και 86, παρά-

γραφος 1, ΕΚ απαγορεύουν εθνική ρύθμιση όπως το άρθρο 49 του ΚΟΚ, που απονέμει σε νομικό πρόσωπο όπως η ΕΛΠΑ, η οποία μπορεί να αναλάβει η ίδια τη διοργάνωση αγώνων μοτοσικλέτας και την εμπορική τους εκμετάλλευση, εξουσία παροχής σύμφωνης γνώμης επί των υποβαλλομένων αιτήσεων χορηγήσεως αδείας για τη διοργάνωση των αγώνων αυτών, χωρίς η εξουσία αυτή να υπόκειται σε περιορισμούς, δεσμεύσεις και έλεγχο, πρέπει να υπομνησθεί ότι η απλή δημιουργία ή ενίσχυση δεσπόζουσας θέσεως διά της χορηγήσεως ειδικών ή αποκλειστικών δικαιωμάτων, κατά την έννοια του άρθρου 86, παράγραφος 1, ΕΚ, δεν είναι, αυτή καθαυτή, ασυμβίβαστη προς το άρθρο 82 ΕΚ.

49. Αντιθέτως, ένα κράτος μέλος παραβιάζει τις απαγορεύσεις των δύο αυτών διατάξεων όταν η άσκηση και μόνο των ειδικών ή αποκλειστικών δικαιωμάτων που έχουν παραχωρηθεί στην εν λόγω επιχείρηση την άγει σε καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσεώς της ή όταν τα δικαιώματα αυτά είναι ικανά να δημιουργήσουν κατάσταση που οδηγεί εκ των πραγμάτων την επιχείρηση αυτή σε τέτοια καταχρηστική συμπεριφορά (προπαρατεθείσες αποφάσεις *Höfner και Elser*, σκέψη 29· ΕΠΤ, σκέψη 37· αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 1991, C-179/90, *Merci convenzionali porto di Genova*, Συλλογή 1991, σ. I-5889, σκέψεις 16 και 17, και της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-323/93, *Centre d'insinuation de la Crespelle*, Συλλογή 1994, σ. I-5077, σκέψη 18). Συναφώς, δεν απαιτείται η καταχρηστική συμπεριφορά να λάβει πράγματι χώρα (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 1997, C-55/96, *Job Centre*, Συλλογή 1997, σ. I-7119, σκέψη 36).

50. Εν πάση περιπτώσει, στοιχειοθετείται παράβαση των άρθρων 82 ΕΚ και 86, παράγραφος 1, ΕΚ εφόσον μέτρο καταλογιστέο σε κράτος μέλος και ιδίως μέτρο με το οποίο το κράτος μέλος παραχωρεί ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα κατά την έννοια της τελευταίας διατάξεως, δημιουργεί κίνδυνο καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσεως (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσες αποφάσεις ΕΠΤ, σκέψη 37· *Merci convenzionali porto di Genova*, σκέψη 17, και απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2008, C-380/05, *Centro Europa 7*, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 60).

51. Ειδικότερα, ένα καθεστώς ανόθευτου ανταγωνισμού, όπως το προβλεπόμενο από τη Συνθήκη, μπορεί να επιτευχθεί μόνον εφόσον εξασφαλίζεται η ισότητα ευκαιριών μεταξύ των διαφόρων επιχειρηματιών. Το να

ανατίθεται σε νομικό πρόσωπο όπως η ΕΛΠΑ, η οποία διοργανώνει και εκμεταλλεύεται εμπορικά η ίδια αγώνες μοτοσικλέτας, η παροχή στην αρμόδια διοικητική αρχή σύμφωνης γνώμης επί των υποβαλλομένων αιτήσεων χορηγήσεως αδειάς για τη διοργάνωση τέτοιων αγώνων ισοδυναμεί de facto με παραχώρηση σε αυτήν της εξουσίας επιλογής των προσώπων στα οποία επιτρέπεται η διοργάνωση των εν λόγω αγώνων καθώς και της εξουσίας καθορισμού των προϋποθέσεων υπό τις οποίες διοργανώνονται οι αγώνες αυτοί και με παροχή κατ' αυτόν τον τρόπο στον ανωτέρω φορέα προφανούς πλεονεκτήματος έναντι των ανταγωνιστών του (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 19ης Μαρτίου 1991, C-202/88, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-1223, σκέψη 51, και της 13ης Δεκεμβρίου 1991, C-18/88, GB-Inno-BM, Συλλογή 1991, σ. I-5941, σκέψη 25). Ένα τέτοιο δικαίωμα μπορεί επομένως να οδηγήσει την επιχείρηση που το διαθέτει στο να παρεμποδίσει την πρόσβαση των άλλων επιχειρηματιών στην οικεία αγορά. Αυτή η κατάσταση ανισότητας των όρων ανταγωνισμού υπογραμμίζεται εξάλλου από το επιβεβαιωθέν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου γεγονός ότι η ΕΛΠΑ, όταν διοργανώνει ή συνδιοργανώνει αγώνες μοτοσικλέτας, δεν οφείλει να λάβει καμία σύμφωνη γνώμη προκειμένου να της παρασχεθεί από την αρμόδια διοικητική αρχή η απαιτούμενη άδεια.

52. Επιπλέον, μια τέτοια ρύθμιση, η οποία απονέμει σε νομικό πρόσωπο όπως η ΕΛΠΑ εξουσία παροχής σύμφωνης γνώμης επί υποβαλλομένων αιτήσεων χορηγήσεως αδειάς για τη διοργάνωση αγώνων μοτοσικλέτας, χωρίς η εξουσία αυτή να υπόκειται, βάσει της ρυθμίσεως αυτής, σε περιορισμούς, δεσμεύσεις ή έλεγχο, θα μπορούσε να οδηγήσει το επιφορτισμένο με την παροχή της σύμφωνης αυτής γνώμης νομικό πρόσωπο σε νόθευση του ανταγωνισμού διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως των αγώνων που διοργανώνει ή συνδιοργανώνει.

53. Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι νομικό πρόσωπο οι δραστηριότητες του οποίου συνίστανται όχι μόνο στη συμμετοχή στις διοικητικές αποφάσεις με τις οποίες χορηγείται άδεια διοργανώσεως αγώνων μοτοσικλέτας, αλλά και στη διοργάνωση από το ίδιο τέτοιων αγώνων και στη σύναψη, στο πλαίσιο αυτό, συμβάσεων χορηγιών, διαφημίσεων και ασφαλίσεων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 82 ΕΚ και 86 ΕΚ. Τα άρθρα αυτά απαγορεύουν εθνική ρύθμιση

η οποία απονέμει σε νομικό πρόσωπο, το οποίο διοργανώνει αγώνες μοτοσικλέτας και συνάπτει στο πλαίσιο αυτό συμβάσεις χορηγιών, διαφημίσεων και ασφαλίσεων, εξουσία παροχής σύμφωνης γνώμης επί των υποβαλλομένων αιτήσεων χορηγήσεως αδείας για τη διοργάνωση τέτοιων αγώνων, χωρίς η εξουσία αυτή να υπόκειται σε περιορισμούς, δεσμεύσεις και έλεγχο.

Επί των δικαστικών εξόδων

54. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαινεται:

Νομικό πρόσωπο οι δραστηριότητες του οποίου συνίστανται όχι μόνο στη συμμετοχή στις διοικητικές αποφάσεις με τις οποίες χορηγείται άδεια διοργάνωσης αγώνων μοτοσικλέτας, αλλά και στη διοργάνωση από το ίδιο τέτοιων αγώνων και στη σύναψη, στο πλαίσιο αυτό, συμβάσεων χορηγιών, διαφημίσεων και ασφαλίσεων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 82 ΕΚ και 86 ΕΚ. Τα άρθρα αυτά απαγορεύουν εθνική ρύθμιση η οποία απονέμει σε νομικό πρόσωπο, το οποίο διοργανώνει αγώνες μοτοσικλέτας και συνάπτει στο πλαίσιο αυτό συμβάσεις χορηγιών, διαφημίσεων και ασφαλίσεων, εξουσία παροχής σύμφωνης γνώμης επί των υποβαλλομένων αιτήσεων χορηγήσεως αδείας για τη διοργάνωση τέτοιων αγώνων, χωρίς η εξουσία αυτή να υπόκειται σε περιορισμούς, δεσμεύσεις και έλεγχο.

54. ΣΤΕ 5384/1995 (Τμήμα Δ)

Πρόεδρος: Τ.Κούνδουρος

Μέλη: Π.Χριστόφορος, Μ.Βροντάκης, Ελ.Δανδουλάκη, και Ο.Ζύγουρα

Διακριτική ευχέρεια διοικήσεως περί την ανάκλησιν ή μη παρανόμων πράξεών της. Ειδική αθλητική αναγνώριση αθλητικών σωματείων, ενώσεων και ομοσπονδιών. Αρμοδιότης Υφυπουργού Πολιτισμού. Μεταβίβαση εξουσίας υπογραφής σε Γ.Γ.Α. και Δ/ντή Αγωνιστικού Αθλητισμού.

1. Επειδή δια της υπό κρίσιν αιτήσεως, δια την οποίαν κατεβλήθησαν τα κατά νόμον τέλη (διπλότυπα εισπράξεως Δ.Ο.Υ. Δικαστικών Εισπράξεων Αθηνών υπ' αριθμ. 5649814 και 5649815 έτους 1993) και το παράβολον (ειδικά δελτία παραβόλου υπ' αριθμ. 1677373 και 5103653 έτους 1993), ζητείται η ακύρωσις της 39194/19-11-1993 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέως Αθλητισμού, δια της οποίας ανεκλήθη η Γ/21535/29-6-1993 απόφασις του ιδίου οργάνου, δια της οποίας είχαν αναγνωρισθή η αιτούσα ομοσπονδία, ως φίλαθλος αθλητική ομοσπονδία εις την Γενικήν Γραμματεϊάν Αθλητισμού.

2. Επειδή εις την δίκην παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης πράξεως το αθλητικόν σωματεϊόν με την επωνυμίαν "Α.Ο. Βόλου Εθνικός – Ολυμπιακός", δια δικογράφου υπογραφομένου υπό δικηγόρου, ως πληρεξουσίου τούτου. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτησιν της υποθέσεως, όμως, το σωματεϊόν αυτό δεν παρέστη δια πληρεξουσίου δικηγόρου, ούτε ενεφανίσθη νόμιμος εκπρόσωπος του δια να εγκρίνη την άσκησιν της παρεμβάσεως, ούτε ενομομοποιήθη ο υπογράφων το δικόγραφον δικηγόρος κατά τινα των κατ' άρθρον 27 του ν.δ. 170/70 τρόπων. Συνεπώς, η ασκηθείσα παρέμβασις δέον να απορριφθή, ως απαράδεκτος.

3. Επειδή εις το άρθρον 13 παρ. 7 του ν. 75/75 "Περί οργανώσεως του εξωσχολικού αθλητισμού και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων" (φ.138 τ. Α'), όπως η παράγραφος αυτή προσετέθη δια του άρθρου 23 παρ. 4 του ν. 423/76 "Περί Γυμναστηρίων και ρυθμίσεως θεμάτων αφορώντων εις την εξωσχολι-

κόν αθλητισμόν” (φ. 223 τ. Α'), ορίζεται, ότι “ Δια την σύστασιν νέας αθλητικής ενώσεως, συνδέσμου ή ομοσπονδίας ενός αθλήματος απαιτείται απόφασις Γενικής Συνελεύσεως των καλλιεργούντων το άθλημα τούτο σωματείων – μελών, ... εγκρινομένη υπό του Διοικητικού Συμβουλίου της ενώσεως, συνδέσμου ή ομοσπονδίας εις την ήδη τούτο υπάγεται, και εφ' όσον ο αριθμός των εν λόγω σωματείων – μελών είναι τουλάχιστον δέκα (10)”. Εξ άλλου, εις την παρ. 1 του ιδίου άρθρου 13 του ν. 75/75 ορίζεται ότι: “ Διά πάντα κλάδον αθλήσεως μία μόνον ανωτάτη υπερκειμένη αθλητική ένωσις, σύνδεσμος ή ομοσπονδία αναγνωρίζεται, έχουσα την έδραν της εις Αθήνας. Είναι όμως δυνατόν, ένωσις, σύνδεσμος ή ομοσπονδία να περιλαμβάνη και έτερα πλην του βασικού αυτής αθλήματα, εφ' όσον ταύτα δεν υπάγονται ή δεν είναι δυνατόν να υπαχθούν εις ίδιον σύνδεσμον ή ομοσπονδίαν.” ενώ κατά το άρθρον 14 παρ. 1 του ιδίου ν. 75/75, “ Η καθ' έκαστον κλάδον αθλήσεως υπερκειμένη ένωσις ή σύνδεσμος ή ομοσπονδία είναι υπεύθυνος δια την καλλιέργειαν και ανάπτυξιν του αθλήματος της αρμοδιότητος της. ... “. Εις το άρθρον 17 παρ. 1 δε του ιδίου νόμου ορίζεται: “ Η εποπτεία και ο έλεγχος επί των αθλητικών σωματείων και πάσης φύσεως ενώσεων αυτών ανήκει εις το αρμόδιον επί του Αθλητισμού Υπουργόν ή Υφυπουργόν”. Κατά την έννοιαν των διατάξεων αυτών, δια την αναγνώρισιν αθλητικής ομοσπονδίας – καθώς και δια την ανάκλησιν τοιαύτης αναγνωρίσεως – απαιτείται η έκδοσις σχετικής πράξεως της Διοικήσεως.

4. Επειδή, εξ άλλου, δια της 151011/24-5-90 (φ. 329 τ. Β') αποφάσεως της Υφυπουργού Πολιτισμού, δια της οποίας είχε μεταβιβασθή εις τον Γενικόν Γραμματέα Αθλητισμού και τους Διευθυντάς και Τμηματάρχας της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού του Υπουργείου Πολιτισμού η εξουσία υπογραφής “ Με εντολή Υφυπουργού”, ωρίζετο ότι εις τον Γενικόν Γραμματέα Αθλητισμού ανετίθετο η εξουσία υπογραφής “ Με εντολή Υφυπουργού” μεταξύ άλλων και “ Αποφάσεων για την αναγνώριση ενώσεων” (άρθρο 1 παρ. 18), ενώ δια του άρθρου 3 παρ. 1 της ίδιας υπουργικής αποφάσεως ωρίζετο, ότι εις τον Προιστάμενον της Διευθύνσεως Αγωνιστικού Αθλητισμού ανετίθετο η υπογραφή “ Με εντολή Υφυπουργού” “ Των αποφάσεων για αναγνώριση αθλητικών σωματείων (πλην ενώσεων και ομοσπονδιών)”. Εκ των διατάξεων αυτών της ως άνω 15101/24-5-90 αποφάσεως της Υφυπουργού Πολιτισμού, η οποία, εξηκολούθει να ισχύει κατά τον χρόνον εκδόσεως της ήδη προσβαλλομένης

πράξεως, καταργηθείσα, ως προς τις αρμοδιότητες του Γενικού Γραμματέως, με το άρθρο 2 της 7068/1,7-3-1994 αποφάσεως του Υφυπουργού Πολιτισμού (φ. 154 τ. Β), συνάγεται, ότι εφ' όσον δεν ανεφέρετο τούτο ρητώς εις την ως άνω απόφασιν, δεν είχε πάντως μεταβιβασθή εις τον Γενικόν Γραμματέα Αθλητισμού η εξουσία υπογραφής πράξεων περί την αναγνώρισιν και ομοσπονδιών.

5. Επειδή εν προκειμένω δια της Γ/21535/29-6-93 αποφάσεως του τότε Γενικού Γραμματέως Αθλητισμού είχαν αναγνωρισθή η αιτούσα ομοσπονδία, ως φίλαθλος αθλητική ομοσπονδία εις την Γενικήν Γραμματείαν Αθλητισμού. Δια της ήδη προσβαλλομένης πράξεως του Γενικού Γραμματέως Αθλητισμού (39194/19-11-1993) ανεκλήθη η ως άνω Γ/21535/29-6-93 απόφασις. Εις την ανάκλησιν δε της πράξεως αυτής εχώρησεν ο Γενικός Γραμματέυς Αθλητισμού επί τη αιτιολογία ότι, αφ' ενός μεν δεν είχαν ολοκληρωθή η διαδικασία αναγνώρισεως του αιτούντος σωματείου, αφ' ετέρου δε δεν συνέτρεχον αι νόμιμοι προϋποθέσεις αναγνώρισεως του σωματείου αυτού, ως Ομοσπονδίας αυτοτελούς και διαφόρου της Ελληνικής Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Φιλάθλων (ΕΚΟΦ), εις την οποίαν υπάγεται το άθλημα της υδατοσφαιρίσεως. Ούτως όμως η προσβαλλομένη πράξις, αναφερομένη εις θέμα αναγνώρισεως ομοσπονδίας, εξεδόθη παρ' αναρμοδίου οργάνου κατά τα προεκτιθέμενα. Και ηδύνατο μεν ο Γενικός Γραμματέυς Αθλητισμού, καίτοι αναρμόδιος, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, να προβή εις την ανάκλησιν της ομοίως αναρμόδιως εκδοθείσης Γ/21535/29-6-93 αποφάσεώς του, πλην όμως μόνον κατ' επίκλησιν του λόγου αυτού της αναρμοδιότητος (πρβλ. ΣτΕ 3926/83). Δοθέντος δε και του ότι, - εν όψει της διακριτικής ευχερείας της διοικήσεως περί την ανάκλησιν ή μη παρανόμων πράξεων της, - δεν είναι επιτρεπτή η εκ μέρους του Δικαστηρίου υποκατάστασις της τυχόν μη νομίμου αιτιολογίας ανακλητικής πράξεως με άλλην αιτιολογίαν, την οποίαν δεν έχει επικαλεσθή η αρμοδία διοικητική αρχή προκειμένου να προβή εις την ανάκλησιν (πρβλ.ΣτΕ 312/94), η ήδη προσβαλλομένη πράξις ουχί νομίμως εξεδόθη υπό του αναρμοδίου προς τούτο Γενικού Γραμματέως Αθλητισμού και είναι, συνεπώς, ακυρωτέα διά τον λόγον τούτον, αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενον υπό του Δικαστηρίου.

6. Επειδή, ακυρουμένης δια τον ως άνω λόγον της προσβαλλομένης πράξεως, παρέλκει ως αλυσιτελής η έρευνα των προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως.

Δια ταύτα

Δέχεται την αίτησιν.

Απορρίπτει την παρέμβασιν.

Ακυρώνει την 39194/19-11-1993 απόφασιν του Γενικού Γραμματέως Αθλητισμού.

Διατάσσει την απόδοσιν του παραβόλου.

Επιβάλλει εις τον Υπουργόν Πολιτισμού και εις το παρεμβαίνον σωματείον, κατ' ισομοιρίαν, την δικαστικής δαπάνης της αιτούσης εκ δοχ. είκοσι οκτώ χιλιάδων (28.000).

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 17 Νοεμβρίου 1994.

55. ΣΤΕ 3033/2008 (Ολομέλεια)

Πρόεδρος: Φ. Στεργιόπουλος

Εισηγητής: Γ. Παπαγεωργίου

Μέλη: Φ. Αρναούτογλου, Γ. Παπαμεντζελόπουλος, Αγ. Θεοφιλοπούλου, Αικ. Συγγούνα, Ν. Ρόζος, Αν. Γκότσης, Αθ. Ράντος, Ε. Σαρπ, Χ. Ράμμος, Ν. Μαρκουλάκης, Σ. Χαραλάμπους, Μ. Καραμανώφ, Ι. Μαντζουράνης, Αικ. Σακελλαροπούλου, Δ. Αλεξανδρής, Α.-Γ. Βώρος, Γ. Ποταμιάς, Ε. Νίκα, Ι. Γράβαρης, Ε. Αντωνόπουλος, Γ. Τσιμέκας, Ι. Ζόμπολας, Σ. Μαρκάτης, Δ. Γρατσίας, Β. Γρατσίας, Α. Ντέμσιας, Σ. Παραμυθιώτης, Φ. Ντζίμας, Σ. Χρυσικοπούλου, Ηρ. Τσακόπουλος, Β. Καλαντζή, Α. Σταθάκης, Β. Ανδρουλάκης.

Κατάπτωση εγγυητικής επιστολής με απόφαση της ΕΕΑ. Ιδιωτική διαφορά. Αρμοδιότης πολιτικών δικαστηρίων.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα εταιρεία επιδιώκει να ακυρωθεί η από 30.11.2005 απόφαση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού, καθώς και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου, Γ. Παπαγεωργίου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο της αιτούσας εταιρείας, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τον πληρεξούσιο του παρεμβαίνοντος και τον εκπρόσωπο του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως, η οποία λόγω μείζονος σπουδαιότητας εισάγεται προς συζήτηση στην Ολομέλεια με την

από 25.4.2007 πράξη του Προέδρου του Δικαστηρίου, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (738043, 1448538/2006 ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της από 30.11.2005 αποφάσεως της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού, με την οποία διατάχθηκε η μερική κατάπτωση (για το ποσόν των 300.000 ευρώ) της, εκδοθείσης υπέρ της αιτούσης εταιρείας, εγγυητή(ής επιστολής (ποσού 456.500 ευρώ) της «ΩΜΕΓΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ Α.Ε.» υπέρ απαιτήσεως του Ιωάννη Ιωαννίδη, πρώην προπονητή της ομάδας καλαθοσφαιρικής της αιτούσης, ο οποίος, ως εκ τούτου, με προφανές έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς, παρεμβαίνει στην δίκη.

3. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλλου της υποθέσεως προκύπτουν τα εξής Με το από 16.11.1999 «ιδιωτικό συμφωνητικό εργασίας ορισμένου χρόνου» μεταξύ της αιτούσης και του παρεμβαίνοντος, ο τελευταίος προσελήφθη ως προπονητής της ομάδας καλαθοσφαιρικής της αιτούσης για τρεις αγωνιστικές περιόδους (1999-2000, 2000-2001, 2001-2002), ήτοι μέχρι 30.6.2002. Με επιστολή, όμως, του Προέδρου της προς τον παρεμβαίνοντα, στις 5.6.2000, η αιτούσα προέβη σε καταγγελία της ανωτέρω συμβάσεως, επικαλούμενη σπουδαίο λόγο. Κατόπιν της καταγγελίας αυτής, ο παρεμβαίνων άσκησε, Εκτός άλλων, και τις από 2.7.2001 και 29.8.2002 προσφυγές ενώπιον της, κατά το άρθρο 95 ἴου ν. 2725/1999 Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Οικονομικών Διαφορών Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών (Ε.Ε.Ο.Δ.Α.Κ.), ζητώντας να τού επιδικασθούν μισθοί υπερημερίας λόγω ακυρότητος της ανωτέρω καταγγελίας. Με την 160118.3.2003 απόφασή της, η εν λόγω Επιτροπή δέχθηκε εν μέρει τις ως άνω δύο προσφυγές και καταδίκασε την αιτούσα να καταβάλει στον παρεμβαίνοντα, νομιμοτόκως, τα ποσά των 578.020 και 534.754 ευρώ αντιστοίχως (συνολικά 1.112.774 ευρώ), η απόφαση δε αυτή επικυρώθηκε με την 20/2003 απόφαση της Δευτεροβάθμιας Ε.Ε.Ο.Δ.Α.Κ., η οποία απέρριψε σχετική έφεση της αιτούσης. Ακολούθως, με την από 14.9.2005 αίτησή του προς την Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού (Ε.Ε.Α.), ο παρεμβαίνων ζήτησε την παρέμβασή της, προκειμένου να τού καταβληθούν από την αιτούσα, εκτός άλλων, και τα ποσά που τού επιδικάσθηκαν με την ανωτέρω απόφαση της Δευτεροβάθμιας Ε.Ε.Ο.Δ.Α.Κ. Με την προσβαλλόμενη δε, από 30.11.2005, απόφαση της Ε.Ε.Α. η εν λόγω αίτηση έγινε μερικώς δεκτή

(ήτοι, καθ' ό μέρος αφορούσε στα επιδικασθέντα με την 20/2003 απόφαση της ανωτέρω Δευτεροβάθμιας Επιτροπής ποσά) και διατάχθηκε η μερική κατάπτωση -για το ποσόν των 300.000 ευρώ- της, εκδοθείσης υπέρ της αιτούσης, 101427/13.9.2005 εγγυητικής επιστολής (ποσού 456.500 ευρώ) της «ΩΜΕΓΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ Α.Ε.», υπέρ της απαιτήσεως του παρεμβαίνοντος, η οποία προέκυπτε από την ανωτέρω 20/2003 απόφαση της Δευτεροβάθμιας Ε.Ε.Ο.Δ.Α.Κ.

4. Επειδή, στο άρθρο 77 του ν. 2725/1999 «Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις» (Φ. Ε. Κ. 121 Α.), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 23 του ν. 3057/2002 (Φ.Ε.Κ. 239 Α'), ορίζονται τα εξής «1. Συνιστάται Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού (Επιτροπή) η οποία έχει τις αρμοδιότητες που ορίζονται στο άρθρο 77 Α του παρόντος ... 2. Ο Υπουργός Πολιτισμού ασκεί την εποπτεία, ως προς τα διοικητικά θέματα, της Επιτροπής », ενώ με το άρθρο 24 του νεώτερου τούτου νόμου προστέθηκε στον ν. 2725/1999 άρθρο 77 Α, στην παρ. 1 του οποίου ορίζονται τα εξής «Η Επιτροπή, εκτός από όσα ειδικά ορίζονται στις λοιπές διατάξεις του παρόντος νόμου, έχει τις εξής αρμοδιότητες α) Ελέγχει τις Α.Α.Ε. [αθλητικές ανώνυμες εταιρείες], τα Τ.Α.Α. [τμήματα αμειβομένων αθλητών], καθώς και κάθε σχετιζόμενο καθ' οιονδήποτε τρόπο μαζί τους πρόσωπο, για τη διαπίστωση της τήρησης των διατάξεων του παρόντος και των σε εκτέλεσή του εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων. β) Διενεργεί διαχειριστικό και λογιστικό έλεγχο στις Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. και ερευνά για την εκπλήρωση των εν γένει οικονομικών υποχρεώσεών τους και ιδιαίτερα προς τον οικείο επαγγελματικό σύνδεσμο, τους επαγγελματίες και αμειβόμενους αθλητές, τους προπονητές, το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο και τα γυμναστήρια γ) ...» Παιρετέρω, η παρ. 1 του άρθρου 78 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 25 του ν. 3057/2002, αντικαταστάθηκε από το άρθρο 16 του ν. 3262/2004 (Φ. Ε. Κ. 173 Α ") ως εξής «Οι Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. οφείλουν να υποβάλλουν, το αργότερο δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου, στην Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού, τον προϋπολογισμό εσόδων και εξόδων της νέας αγωνιστικής περιόδου ισοσκελισμένο και θεωρημένο από έναν τουλάχιστον ορκωτό ελεγκτή λογιστή. Οι Α.Α.Ε. μαζί με τον προϋπολογισμό υποχρεούνται να καταθέσουν και εγγυητική επιστο-

λή τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, ύψους ίσου με το 10% του συνόλου των προϋπολογιζόμενων εξόδων και λήξεως της ισχύος της έξι (6) μήνες μετά τη λήξη της αγωνιστικής περιόδου. Η εγγυητική επιστολή επιστρέφεται με την κατάθεση της εγγυητικής επιστολής για τη νέα αγωνιστική περίοδο. Η εγγυητική αυτή επιστολή αφορά στην καλή εκτέλεση των υποχρεώσεων της Α.Α.Ε., που προκύπτουν από τις διατάξεις του παρόντος νόμου και καταπίπτει υπέρ απαιτήσεων κατά σειρά αθλητών, προπονητών ή άλλων τρίτων που προκύπτουν από τελεσίδικες αποφάσεις των επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών του άρθρου 95 του παρόντος νόμου ή άλλους εκτελεστούς τίτλους, άλλως υπέρ του ειδικού λογαριασμού του άρθρου 27 του ν. 2843/2000 (ΦΕΚ 219 Α') με απόφαση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού. Τα ποσά που περιέχονται στον ως άνω ειδικό λογαριασμό διατίθενται ως επιχορήγηση, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, στον οικείο σύνδεσμο επαγγελματιών αθλητών ή σε μεμονωμένους εν ενεργεία ή μη αθλητές που έχουν ανάγκη βοήθειας ... Με την απόφαση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού μπορεί να ορίζεται η μερική ή ολική κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής, ανάλογα με τη βαρύτητα της παραβίασης ». Τέλος, η παρ. 2 του ανωτέρω άρθρου 78 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 3057/2002, προβλέπει ότι «οι Α.Α. Ε. και τα Τ.Α.Α. υποχρεούνται πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου να έχουν εξοφλήσει όλες τις τυχόν ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές τους προς τις οικείες ομοσπονδίες, τους υπερκείμενους συνδέσμους, τους αθλητές τους που απασχολούν ή έχουν απασχολήσει, τους προπονητές, το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο και τα γυμναστήρια και οι οποίες έχουν επιδικαστεί με τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου ή επιτροπής του άρθρου 95».

5. Επειδή, κατά την εννοια του άρθρου 95 παρ. 1 του Συντάγματος, διοικητικές διαφορές (ακυρωτικές ή, κατά περίπτωση, διοικητικές διαφορές ουσίας), δεν προκαλεί κάθε μία από τις πράξεις των διοικητικών αρχών που φέρει τα εξωτερικά γνωρίσματα μονομερούς διοικητικής πράξεως, από την οποία παράγονται έννομα αποτελέσματα, αλλά μόνο εκείνη, η οποία, στο πλαίσιο των διατάξεων που διέπουν την δημόσια διοικητική δράση, επιδιώκει δημόσιο σκοπό. Οι λοιπές μονομερείς πράξεις της Διοικήσεως, όσες δηλαδή είναι αμέτοχες του λειτουργικού τούτου στοιχείου και κινού-

νται σε κύκλο σχέσεων ιδιωτικού δικαίου, δημιουργούν διαφορές που ανήκουν στην γενική, κατά το άρθρο 94 παρ. 2 του Συντάγματος, δικαιοδοσία που έχουν τα πολιτικά δικαστήρια στις περιπτώσεις προσβολής ιδιωτικών δικαιωμάτων (Α.Ε.Δ. 2/1993, 85/1991 κ.ά.), εκτός εάν ανήκουν σε κατηγορία ιδιωτικών διαφορών η εκδίκαση των οποίων, κατά την παρ. 3 του ανωτέρω άρθρου, έχει ανατεθεί με νόμο στα διοικητικά δικαστήρια. Ειδικότερα, αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη η πράξη διοικητικού οργάνου, με την οποία διατάσσεται η κατάπτωση εγγυητικής επιστολής υπέρ του Δημοσίου (ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου), όταν η εγγυητική επιστολή σκοπεί στην εξασφάλιση της εκπληρώσεως υποχρεώσεων απορρεουσών από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου, οπότε πρόκειται για παρεπόμενη σχέση, η οποία ως εκ της υποκειμένης σχέσεως την οποία εξυπηρετεί, είναι και αυτή έννομη σχέση δημοσίου δικαίου επομένως, η δήλωση του οικείου διοικητικού οργάνου που διαπιστώνει την παράβαση των ως άνω δημοσίου δικαίου υποχρεώσεων και διατάσσει την κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής, με αποτέλεσμα την σύσταση χρηματικής οφειλής του ιδιώτη έναντι του Δημοσίου (ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου), δημιουργεί διοικητική διαφορά (Ολομ. Σ.Ε. 3543/2003). Όταν, όμως, με την χορήγηση της εγγυητικής επιστολής σκοπείται η εξασφάλιση της εκπληρώσεως και υποχρεώσεων που απορρέουν από έννομες σχέσεις ιδιωτικού δικαίου ή η δήλωση του διοικητικού οργάνου, που διαπιστώνει την παράβαση των εν λόγω, ιδιωτικού δικαίου, υποχρεώσεων και διατάσσει την κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής υπέρ ιδιωτών, δημιουργεί ιδιωτική διαφορά, η οποία υπάγεται κατά το Σύνταγμα (άρθρο 94 παρ. 2) στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, δοθέντος ότι δεν έχει υπαχθεί με νόμο, κατά την παρ. 3 του ίδιου άρθρου (94), στα διοικητικά δικαστήρια.

6. Επειδή, η Εγγυητική επιστολή, η οποία σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 78 του ν. 2725/1999, κατατίθεται από αθλητικές ανώνυμες εταιρείες ή τμήματα αμειβομένων αθλητών στην Ε.Ε.Α., σκοπεί στην καλή εκτέλεση των υποχρεώσεών τους που προκύπτουν από τον νόμο αυτό, μεταξύ δε των υποχρεώσεων τούτων περιλαμβάνεται, σύμφωνα με την παρ. 2 του ανωτέρω άρθρου, και η υποχρέωση αυτών να έχουν εξοφλήσει, πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου, τις τυχόν ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές τους προς τους αθλητές τους, τούς προπονητές, τις οι-

κείες ομοσπονδίες, τους υπερκείμενους συνδέσμους, το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο και τα γυμναστήρια. Εξ άλλου, μετά την αντικατάσταση της παρ. 1 του άρθρου 78 του ν. 2725/1999 (όπως είχε τροποποιηθεί με την παρ. 1 του άρθρου 25 του ν. 3057/2002) με το, ισχύον κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης, άρθρο 16 του ν. 3262/2004, η εν λόγω εγγυητική επιστολή (η οποία, σύμφωνα με την προϋσχύσασα ρύθμιση, κατέπιπτε, σε κάθε περίπτωση, υπέρ του προβλεπομένου στο άρθρο 27 του ν. 2843/2000 Ειδικού Λογαριασμού, για την επιχορήγηση του οικείου συνδέσμου επαγγελματιών αθλητών ή μεμονωμένων, εν ενεργεία ή μη, αθλητών που έχουν ανάγκη βοήθειας) καταπίπτει ήδη «υπέρ απαιτήσεων κατά σειρά αθλητών, προπονητών ή άλλων τρίτων ... , άλλως υπέρ του» ανωτέρω Ειδικού λογαριασμού, όπως δε αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση του ν. 3262/2004, με τη νέα αυτή ρύθμιση επιδιώκεται η προνομιακή ικανοποίηση των αθλητών ή προπονητών που κατέχουν σχετικούς εκτελεστούς τίτλους. Εν όψει τούτων, όταν, με απόφαση της Ε.Ε.Α. διατάσσεται, ως εν προκειμένω, κατ' εφαρμογήν των παρ. 1 και 2 του άρθρου 78 ν. 2725/1999, η κατάπτωση της εν λόγω εγγυητικής επιστολής υπέρ των ως άνω ιδιωτών (αθλητών, προπονητών ή άλλων τρίτων) λόγω της μη εξοφλήσεως οφειλών της αθλητικής ανώνυμης εταιρείας (ή τμήματος αμειβομένων αθλητών) έναντι αυτών, η αμφισβήτηση της αποφάσεως αυτής από την εν λόγω εταιρεία (ή τμήμα αμειβομένων αθλητών) δεν δημιουργεί διοικητική, αλλά ιδιωτική διαφορά, για την εκδίκαση της οποίας αρμόδια είναι τα πολιτικά δικαστήρια. Και τούτο διότι, σύμφωνα με όσα Εκτίθενται στην προηγούμενη σκέψη, στην διαφορά αυτή, η υποκειμένη σχέση συνίσταται στις οικονομικές απαιτήσεις που απορρέουν από την ιδιωτικού δικαίου σύμβαση μεταξύ της αθλητικής ανώνυμης εταιρείας (ή τμήματος αμειβομένων αθλητών) και των ως άνω ιδιωτών, υπέρ των οποίων συνιστάται, με την κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής, χρηματική οφειλή δεν ασκεί δε, εν όψει τούτου, επιρροή στη φύση της διαφοράς το γεγονός ότι η έκδοση της πράξεως που την προκαλεί έχει ανατεθεί από τον νόμο σε διοικητικό όργανο (πρβλ. Α.Ε.Δ. 7/1992, 85/1991, 5,8, 10/1989). Άλλωστε, εν όψει των αιτιολογιών της σχετικής αποφάσεως της Ε.Ε.Α., οι οποίες, αναγκαίως, συνάπτονται με την διάγνωση σχέσεων ιδιωτικού δικαίου και, ειδικότερα, με την διαπίστωση της υπάρξεως και του ύψους ιδιωτικών απαιτήσεων, αποτελεσματική, κατά

το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος, έννομη προστασία μπορεί να παρασχεθεί, στις περιπτώσεις αυτές, μόνο μέσω των πολιτικών δικαστηρίων, με την εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Μειοψήφησε ο Σύμβουλος Γ. Ποταμιάς, ο οποίος διατύπωσε την ακόλουθη γνώμη: Εν προκειμένω, η Ε.Ε.Α. παρίσταται ως φορέας δημόσιας εξουσίας, δηλαδή αποτελεί ειδικό συλλογικό όργανο της Διοίκησης, που τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Πολιτισμού και έχει συγκεκριμένες αρμοδιότητες (έλεγχος των Λ.Α.Ε. και των Τ.Α.Α., διαχειριστικός και λογιστικός έλεγχος και έρευνα για την εκπλήρωση των εν γένει οικονομικών υποχρεώσεών τους), για την εξυπηρέτηση ειδικότερου δημόσιου σκοπού, δηλαδή τον έλεγχο για την τήρηση των διατάξεων του ν. 2725/1999 στον χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού (βλ. Σ.Ε. 1596/2004). Της αυτής φύσεως αρμοδιότητα ασκεί η Ε.Ε.Α. και όταν αποφασίζει την κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής υπέρ απαιτήσεων αθλητών, προπονητών ή άλλων τρίτων, κατ' ενάσκηση διακριτικής ευχέρειας, μερικώς ή ολικώς, ανάλογα με τη βαρύτητα της παραβίασεως. Έτσι, η διαταγή καταπτώσεως της εγγυητικής επιστολής εκδίδεται ως κύρωση για παράβαση υποχρεώσεων της Α.Α. Ε., προερχομένων από τις διατάξεις του αθλητικού νόμου και όχι με βάση τη δικαιοπρακτική βούληση του δικαιούχου της εγγυητικής επιστολής. Όθεν, η προσβαλλόμενη πράξη αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη, της οποίας η δικαστική αμφισβήτηση γεννά διοικητική διαφορά, η οποία, δεδομένου ότι δεν έχει υπαχθεί με ειδική διάταξη νόμου στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, ανήκει, κατ' άρθρον 95 παρ. 1 του Συντάγματος, στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας.

7. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η διαφορά που γεννάται από την αμφισβήτηση της προσβαλλομένης αποφάσεως της Ε.Ε.Α. από την αιτούσα εταιρεία είναι ιδιωτική και, επομένως, για την εκδίκαση της κρινομένης αιτήσεως δεν έχει δικαιοδοσία το Δικαστήριο" πρέπει, συνεπώς, η αίτηση αυτή να απορριφθεί ως απαράδεκτη και να γίνει δεκτή η παρέμβαση.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την κρινομένη αίτηση, Δέχεται την παρέμβαση,

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου, και

Επιβάλλει στην αιτούσα εταιρεία την δικαστική δαπάνη του Δημοσίου

και του παρεμβαίνοντος, η οποία ανέρχεται στα ποσά των τετρακοσίων εξήντα (460) και εξακοσίων σαράντα (640) ευρώ, αντιστοίχως.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 30 Μαΐου 2008 και η απόφαση δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 17^{ης} Οκτωβρίου 2008.

56. ΣΤΕ 1276/2008 (Τμήμα Δ')

Ειδικός Κανονισμός Σχέσεων επαγγελματιών καλαθοσφαιριστών και ΑΑΕ ή ΤΑΚ. Συνταγματικά ανεκτός ο προτεινόμενος από τον ΕΣΑ-ΚΕ ενιαίος τύπος συμβολαίου. Έλλειψη ειδικής εξουσιοδότησης για απόκλιση από τις γενικές διατάξεις του Α.Κ. καθιστά ακυρωτέες τις σχετικές διατάξεις του Κανονισμού.

Επειδή, το άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει ότι «1. Καθιερώνεται ενιαίος τύπος έντυπης σύμβασης παροχής αθλητικών υπηρεσιών μεταξύ αμειβομένων ή/και επαγγελματιών καλαθοσφαιριστών και Τ.Α.Κ. ή/και Κ.Α.Ε.. Το έντυπο αυτό συντάσσεται στην ελληνική και αγγλική γλώσσα και καταρτίζεται με επιμέλεια, ευθύνη και δαπάνη του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. ο οποίος υποχρεούται να συμπεριλάβει σε αυτό το ελάχιστο βασικό περιεχόμενο της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. 2. Στο συμβόλαιο, με ποινή αυτοδίκαιης ακυρότητας του, πρέπει να αναφέρονται:..»

Με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι οι ανωτέρω διατάξεις, που προβλέπουν ότι το περιεχόμενο της συμβάσεως μεταξύ των καλαθοσφαιριστών και των Τ.Α.Κ. ή Κ.Α.Ε. καθορίζεται μονομερώς από τον Ελληνικό Σύνδεσμο Ανωνύμων Καλαθοσφαιρικών Εταιριών (Ε.Σ.Α.Κ.Ε.), που είναι το σωματείο των εργοδοτών, χωρίς οποιαδήποτε συμμετοχή των εργαζομένων, και ειδικότερα του σωματείου που τους εκπροσωπεί, αντίκεινται στην κατοχυρούμενη με το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος συμβατική ελευθερία και στο άρθρο 361 του Αστικού Κώδικα. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως είναι απορριπτός ως αβάσιμος. Και τούτο διότι, όπως προκύπτει από το παρατεθέν ανωτέρω περιεχόμενο των προσβαλλόμενων διατάξεων, δέχεται δε και το Δημόσιο με το υποβληθέν μετά την συζήτηση της υποθέσεως και εντός της ταχθείσης από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου προθεσμίας από 16.1.2007 υπόμνημα, με αυτές καθιερώνεται απλώς ενιαίος τύπος συμβάσεως και ορίζονται τα ζητήματα που πρέπει να ρυθμισθούν με αυτήν, δεν προβλέπεται δε ότι με το εν λόγω έντυπο θα προσδιορίζεται ειδικότερα και δεσμευτικά και

για τους δύο συμβαλλομένους συγκεκριμένο περιεχόμενο των όρων που θα περιλαμβάνονται στις κατ' ιδίαν συμβάσεις. Υπό την έννοια αυτή ερμηνεύομενες οι προσβαλλόμενες διατάξεις, υπό την έννοια δηλαδή ότι με αυτές προβλέπεται ότι ο Ε.Σ.Α.Κ.Ε. θα συντάξει απλώς ένα υπόδειγμα συμβάσεως και ότι το ειδικότερο περιεχόμενο των συμβάσεων θα διαμορφώνεται μετά από τις κατ' ιδίαν διαπραγματεύσεις μεταξύ ενός εκάστου καλαθοσφαιριστή και του σωματείου ή της ανώνυμης εταιρείας, που θα τον προσλάβει, και όχι μονομερώς από το ανωτέρω σωματείο των εργοδοτών, και ότι με τις κατ' ιδίαν συναπτόμενες συμβάσεις μπορούν να ρυθμισθούν και άλλα ζητήματα εκτός από εκείνα που προβλέπονται στις ανωτέρω διατάξεις του κανονισμού, δεν αντίκεινται ούτε στο άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος ούτε στο άρθρο 361 του Αστικού Κώδικα.

Επειδή, ο προσβαλλόμενος κανονισμός στο άρθρο 7 του Κεφαλαίου Γ', το οποίο (κεφάλαιο) έχει τον τίτλο «ΔΙΑΚΟΠΗ ΛΥΣΗ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ», ορίζει ότι «Η ισχύς του συμβολαίου (εννοείται : μεταξύ Τ.Α.Κ. σωματείου ή Κ.Α.Ε. και αμειβομένου ή επαγγελματία καλαθοσφαιριστή) μπορεί να διακοπεί, ιδίως όταν συντρέχουν οι ακόλουθοι λόγοι : ... β) Συνεπεία ατυχήματος του καλαθοσφαιριστή που έγινε κατά την διάρκεια αγώνα ή προπονήσεως με την ομάδα της ΚΑΕ ή του ΤΑΚ που ανήκει εφόσον η ανικανότητα συμμετοχής του από αυτήν την αιτία στις εκδηλώσεις της ομάδας του (αγώνες ή προπονήσεις) διήρκεσε για χρονικό διάστημα περισσότερο των 2 μηνών σε συμβόλαιο διάρκειας μέχρι 1 ετών, περισσότερο των 3 μηνών σε συμβόλαιο διάρκειας μέχρι 2 ετών και περισσότερο των 4 μηνών σε συμβόλαιο διάρκειας άνω των 2 ετών». Περαιτέρω, στο ίδιο ως άνω Κεφάλαιο Γ' ορίζεται στο άρθρο 8 ότι «1. Εάν συντρέχει περίπτωση διακοπής συμβολαίου, υποβάλλεται στην Ε.Ε.Ο.Δ.Α.Κ. αίτηση του ενδιαφερομένου μέρους. ... 2. Η Επιτροπή Επιλύσεως Οικονομικών Διαφορών αποφαινεται αιτιολογημένα το αργότερο μέσα σε προθεσμία είκοσι πέντε ημερών από την λήψη της αιτήσεως, εκτός από τις περιπτώσεις α και β του άρθρου 7 του παρόντος για τις οποίες η ανωτέρω προθεσμία ορίζεται σε σαράντα πέντε (45) ημέρες ... 3. Η διακοπή καθορίζεται για χρονικό διάστημα από ένα (1) μήνα μέχρι έξι (6) μήνες για συμβόλαια διάρκειας έως δύο (2) ετών και μέχρι δώδεκα (12) μηνών για συμβόλαια άνω των δύο (2) ετών. ... 4. ...», στο άρθρο 9 παρ. 2 ότι «Αν υπαίτιος της διακοπής είναι ο αθλητής και η διακοπή οφείλεται σε φυσική ανικανό-

τητα η οποία προήλθε από ατύχημα στα πλαίσια της δραστηριότητας του με την ομάδα, δικαιούται το σύνολο των αποδοχών του και από τις έκτακτες παροχές, δηλαδή τα προμ επίτευξης αγωνιστικών στόχων, αυτά στην κατάκτηση των οποίων συμμετείχε», στο άρθρο 10 παρ. 2 ότι «Το συμβόλαιο επαναφέρεται σε ισχύ, αυτοδίκαια και χωρίς καμιά άλλη διατύπωση μόλις λήξει ο χρόνος της διακοπής, ...» και στο άρθρο 11 ότι «Το συμβόλαιο λύεται : ... στ. Όταν ο καλαθοσφαιριστής και μετά την πάροδο του χρόνου της διακοπής του συμβολαίου διαπιστωθεί ότι δεν μπορεί να αγωνίζεται λόγω φυσικής αδυναμίας από όπου και αν προέρχεται». Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι με την διακοπή της ισχύος του συμβολαίου δεν λύεται η σύμβαση εργασίας του καλαθοσφαιριστή με την Κ.Α.Ε. ή το Τ.Α.Κ. του σωματείου, στην δύναμη των οποίων ανήκει, αλλά απλώς αναστέλλεται η ισχύς της για χρονικό διάστημα, το οποίο καθορίζει η Επιτροπή Επιλύσεως Οικονομικών Διαφορών Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών, και, μάλιστα, από ορισμένες μόνον απόψεις, εφόσον στην περίπτωση β' του άρθρου 7 του κανονισμού, δηλαδή στην περίπτωση ανικανότητας του καλαθοσφαιριστή να εργασθεί συνεπεία ατυχήματος κατά την διάρκεια αγώνα ή προπονήσεως με την ομάδα του, προβλέπεται η καταβολή σ' αυτόν του συνόλου των τακτικών αποδοχών του, καθώς και ορισμένων εκτάκτων παροχών. Λύση της συμβάσεως επέρχεται μόνον όταν διαπιστωθεί ότι ο καλαθοσφαιριστής, και μετά την πάροδο του χρόνου της διακοπής του συμβολαίου, δεν μπορεί να αγωνίζεται λόγω φυσικής αδυναμίας. Εφόσον δε η διακοπή της ισχύος του συμβολαίου του καλαθοσφαιριστή έχει την εκτεθείσα έννοια, την έννοια δηλαδή της από ορισμένες και μόνον απόψεις αναστολής της ισχύος της συμβάσεως εργασίας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η ανωτέρω παρατεθείσα διάταξη της περιπτώσεως β' του άρθρου 7 του κανονισμού, που προβλέπει την εν λόγω διακοπή και στην περίπτωση ανικανότητας του καλαθοσφαιριστή να εργασθεί συνεπεία ατυχήματος που συνέβη κατά την εκτέλεση της εργασίας του, αντίκειται ούτε στο άρθρο 22 παρ. 1 του Συντάγματος, το οποίο θεμελιώνει υποχρέωση του κράτους για την δημιουργία συνθηκών εξασφάλισεως εργασίας και γενικότερα επαγγελματικής απασχολήσεως στα άτομα που επιθυμούν να εργασθούν (βλ. Σ.τ.Ε. 1914/1997, 695/1988, 2850/1986), ούτε στο άρθρο 5 παρ. 5 εδ. α' του Συντάγματος, κατά το οποίο «καθένας έχει δικαίωμα στην προστασία της υγείας» του, ούτε, τέλος, στο άρθρο 21 παρ. 3 του Συντάγματος, το οποίο θεμελιώνει υποχρέωση

του κράτους για την δημιουργία συνθηκών εξασφάλισης της προστασίας της υγείας. Εξάλλου, κατά την έννοια της εξουσιοδοτικής διατάξεως του άρθρου 87 του ν. 2725/1999, ο κανονιστικός νομοθέτης, θεσπίζοντας ο ίδιος τον κανονισμό για την ρύθμιση των σχέσεων των αμειβομένων ή επαγγελματιών καλαθοσφαιριστών με τα αθλητικά σωματεία ή τις καλαθοσφαιρικές ανώνυμες εταιρείες, σε περίπτωση αδρανείας των ενδιαφερομένων μερών να τον καταρτίσουν, δεν δεσμεύεται, ως προς το περιεχόμενο των ρυθμίσεων του, από τον προγενέστερο κανονισμό, ο οποίος είχε εκδοθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 21 του ν. 1958/1991 (ΦΕΚ Α' 122) και είχε εγκριθεί με το άρθρο πρώτο της υπ' αριθ. 37495/7.11-22.11.1991 αποφάσεως της Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ Β' 965), ρύθμιζε δε τις σχέσεις των αμειβομένων καλαθοσφαιριστών με τα αθλητικά σωματεία. Τέτοια δέσμευση για τον κανονιστικό νομοθέτη κατά την θέσπιση του ανωτέρω κανονισμού δεν προκύπτει ούτε από το προαναφερθέν άρθρο 22 παρ. 1 του Συντάγματος, κατά την έννοια του οποίου δεν απαγορεύεται η τροποποίηση από τον νομοθέτη των κανόνων που διέπουν τις εργασιακές σχέσεις ακόμη και επί το δυσμενέστερον. Συνεπώς, ο κανονιστικός νομοθέτης είναι, κατά την έννοια του άρθρου 87 του ν. 2725/1999, κατ' αρχήν ελεύθερος να ρυθμίσει τους όρους εργασίας των καλαθοσφαιριστών, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι όροι για την διακοπή των συμβολαίων τους (βλ. άρθρο 87 παρ. 1 περ. β' του ν. 2725/1999), δυνάμενος να τροποποιήσει αυτούς ακόμη και επί το δυσμενέστερον σε σχέση με τον προγενέστερο κανονισμό. Ενόψει όλων των ανωτέρω, είναι απορριπτός ως αβάσιμος ο λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η προαναφερθείσα διάταξη της περ. β' του άρθρου 7 του κανονισμού είναι ακυρωτέα, διότι, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 22, 5 παρ. 5 και 21 παρ. 3 του Συντάγματος, μειώνει κατά πολύ τον χρόνο διαρκείας ανικανότητας του αθλητή, που θεμελιώνει λόγο διακοπής συμβολαίου, σε σχέση με τον προϊσχύσαντα κανονισμό [κατά το άρθρο 9 περ. β' του οποίου «Η ισχύς του συμβολαίου μπορεί να διακοπεί ... : ... β) Συνεπεία ατυχήματος του καλαθοσφαιριστή, που έγινε κατά την διάρκεια του αγώνα ή προπονήσεως στο σωματείο που ανήκει, εφόσον η ανικανότητα συμμετοχής από αυτήν την αιτία στους αγώνες διήρκεσε περισσότερο των τριών (3) μηνών σε συμβόλαια διαρκείας μέχρι ενός έτους, άνω των πέντε (5) μηνών σε συμβόλαια διαρκείας μέχρι δύο ετών, άνω των επτά (7) μηνών σε συμβόλαια διαρκείας άνω των δύο (2) ετών»],

και διευκολύνει την διακοπή της εργασιακής σχέσεως με πρωτοβουλία του εργοδότη για λόγους υγείας του εργαζομένου, χωρίς να προβλέπεται η δυνατότητα αυτή από την εξουσιοδοτική διάταξη. Περαιτέρω, ο λόγος ακυρώσεως ότι η ανωτέρω διάταξη του προσβαλλόμενου κανονισμού αντίκειται στην εργατική νομοθεσία, όπως προβάλλεται, είναι απορριπτέος ως αόριστος. Κατά την γνώμη, όμως, της Παρέδρου Όλγας Ζύγουρα, ο λόγος ακυρώσεως περί αντιθέσεως της ανωτέρω διατάξεως του κανονισμού στο άρθρο 22 παρ. 1 του Συντάγματος θα έπρεπε να γίνει δεκτός και η διάταξη αυτή θα έπρεπε να ακυρωθεί, διότι, κατά την έννοια της συνταγματικής αυτής διατάξεως, ο κοινός νομοθέτης ή η κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση μπορεί να μεταβάλει τους ήδη ισχύοντες όρους εργασίας, μόνον όμως υπό την έννοια ότι δια της εισαγομένης νέας ρυθμίσεως θα βελτιώνονται ακόμη περισσότερο οι όροι αυτοί («κοινωνικόν κεκτημένον»).

Επειδή, το άρθρο 23 παρ. 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το οποίο έχει τον τίτλο «Οριστική διαγραφή από το Μητρώο Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών», ορίζει στην περ. β' ότι «Η ποινή της οριστικής διαγραφής του καλαθοσφαιριστή επιβάλλεται στις παρακάτω περιπτώσεις: ... β) Για παράβαση των άρθρων 33 παρ. 6 και 132 του ν. 2725/99». Εξάλλου, οι διατάξεις του ν. 2725/1999, στις οποίες παραπέμπει το ανωτέρω άρθρο, ορίζουν η μεν πρώτη ότι «Ο αθλητής οφείλει να συμμορφώνεται με την ισχύουσα νομοθεσία και τους ισχύοντες εκάστοτε κανονισμούς της Δ.Ο.Ε. σχετικά με τη φαρμακοδιέγερση. Αθλητής που τιμωρείται από την οικεία αθλητική ομοσπονδία ή την αντίστοιχη παγκόσμια για παράβαση των κανονισμών περί φαρμακοδιέγερσης στερείται τις κάθε είδους παροχές της ομοσπονδίας του, όπως επίσης και τις κάθε είδους παροχές της Πολιτείας και τα ευεργετήματα που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος και τις τυχόν φορολογικές απαλλαγές» και η δεύτερη ότι «1. Όποιος απαιτεί ή δέχεται δώρα ή άλλα ωφελήματα ή οποιαδήποτε άλλη παροχή ή υπόσχεση αυτών, με σκοπό να αλλοιωθεί υπέρ ή κατά αθλητικού σωματείου, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. το αποτέλεσμα αγώνα, οποιουδήποτε ομαδικού ή ατομικού αθλήματος που διεξάγεται ή πρόκειται να διεξαχθεί, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών. 2. ...». Η ανωτέρω προσβαλλόμενη διάταξη του κανονισμού, κατά το μέρος που αφορά τις προβλεπόμενες από το άρθρο 33 παρ. 6 του ν. 2725/1999 παραβάσεις διατά-

ξων περί φαρμακοδιέγερσης, έχει παύσει να ισχύει μετά τον ν. 3057/2002 (ΦΕΚ Α' 239), με το άρθρο 52 του οποίου προστέθηκε νέο τμήμα Δ' στον ν. 2725/1999, με τίτλο «Καταπολέμηση του ντόπινγκ». Με το άρθρο δε 128Η του νέου αυτού τμήματος, που προστέθηκε με το άρθρο 59 του ως άνω νεότερου ν. 3057/2002, θεσπίστηκαν πειθαρχικές κυρώσεις, οι οποίες επιβάλλονται, μεταξύ άλλων, και στους αθλητές, για την χρήση από αυτούς απαγορευμένων ουσιών, δηλαδή, μεταξύ άλλων, ουσιών, που έχουν την δυνατότητα να μεταβάλουν τεχνητά την αγωνιστική διάθεση, ικανότητα ή απόδοση τους. Κατόπιν τούτου, η ανοιγείσα με την κρινόμενη αίτηση δίκη, κατά το μέρος που αφορά το μέρος αυτό της ανωτέρω διατάξεως, πρέπει να κηρυχθεί κατηρημένη, σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ. 2 του π.δ. 18/1989, εφόσον ο αιτών δεν επικαλείται την συνδρομή ιδιαίτερου εννόμου συμφέροντος που να δικαιολογεί τη συνέχιση της. Ενόψει τούτου, ο λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η διάταξη του άρθρου 23 παρ. 1 περ. β" του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι ακυρωτέα, διότι προβλέπει την επιβολή της οριστικής διαγραφής του καλαθοσφαιριστή από το Μητρώο Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών σε περίπτωση παραβάσεως των άρθρων 33 παρ. 6 και 132 του ν. 2725/1999, με συνέπεια να επέρχεται, χωρίς να υφίσταται σχετική νομοθετική εξουσιοδότηση, χειροτέρευση της θέσεως των εργαζομένων καλαθοσφαιριστών, αφού από τις διατάξεις των ανωτέρω άρθρων του νόμου, σε συνδυασμό με την διάταξη του άρθρου 130 αυτού, προκύπτει μια διαβάθμιση ποινών ανάλογα με την βαρύτητα του παραπτώματος και επιβολή της οριστικής διαγραφής από το μητρώο ως έσχατης ποινής, είναι εξεταστέος μόνον κατά το μέρος που αφορά την παράβαση του άρθρου 132 του ν. 2725/1999. Ο λόγος δε αυτός ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Και τούτο διότι η επιβολή της ανωτέρω ποινής της οριστικής διαγραφής του καλαθοσφαιριστή από το Μητρώο Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών κείται εντός των ορίων της παρασχεθείσης με το άρθρο 87 παρ. 1 περ. δ" του ν. 2725/1999 εξουσιοδοτήσεως, κατά την έννοια της οποίας επιτρέπεται η θέσπιση με τον κανονισμό κυρώσεων σε καλαθοσφαιριστή σε περίπτωση που δέχεται δώρα ή άλλα ωφελήματα με σκοπό να αλλοιωθεί το αποτέλεσμα αγώνα, καθόσον μεταξύ των υποχρεώσεων του αθλητή έναντι του αθλητικού σωματείου ή της αθλητικής ανώνυμης εταιρείας, στην οποία εργάζεται, περιλαμβάνεται προδήλως και η υποχρέωση να απέχει από κάθε ενέργεια αποβλέπουσα στην αλλοίωση του αποτελέσματος αγώνα.

Εξάλλου, το είδος της προβλεπόμενης κυρώσεως (οριστική διαγραφή) και το γεγονός ότι δεν προβλέπεται διαβάθμιση ποινών αναλόγως με την βαρύτητα του παραπτώματος δικαιολογείται ενόψει της φύσεως και της βαρύτητας της κολαζομένης με αυτήν παραβάσεως. Η επίμαχη δε διάταξη δεν είναι αντίθετη προς τα άρθρα 132 και 130 του ν. 2725/1999, διότι η διάταξη του πρώτου εκ των άρθρων αυτών προβλέπει εις βάρος αθλητή, που υπέπεσε στο προαναφερθέν αδίκημα, άλλες κυρώσεις, αφενός μεν ποινικές (φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον 1.000.000 δρχ. και, σε περίπτωση που από την αξιόποινη πράξη επήλθε πράγματι το αποτέλεσμα που επεδίωκε ο υπαίτιος, φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον 2.000.000 δρχ.) και αφετέρου, κατά παραπομπή στο άρθρο 130, πειθαρχική ποινή επιβαλλόμενη από την Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος και συνισταμένη στην οριστική ή για ορισμένη χρονική διάρκεια απαγόρευση παρακολούθησης οποιασδήποτε αθλητικής εκδήλωσης, συμμετοχής του τιμωρουμένου υπό οποιαδήποτε ιδιότητα ως διοικούντος, μέλους, αθλητή, προπονητή, γυμναστή στα κάθε είδους αθλητικά, γυμναστικά και αγωνιστικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες, καθώς και της συμμετοχής του ως διαιτητή, παρατηρητή ή ιατρού αγώνα.

Επειδή, για να θεσπισθούν με τον κανονισμό αποκλίσεις από τις πάγιες και γενικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα, θα έπρεπε να υπάρχει ειδική εξουσιοδότηση, πράγμα που δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση. Ενόψει τούτου, είναι ακυρωτές, όπως βασίμως προβάλλεται με την κρινόμενη αίτηση, : α) η διάταξη του άρθρου 7 περ. ε” του προσβαλλόμενου κανονισμού, κατά το μέρος που προβλέπει ότι η ισχύς του συμβολαίου μπορεί να διακοπεί από τον καλαθοσφαιριστή λόγω μη καταβολής από την Κ.Α.Ε. ή το Τ.Α.Κ. σωματείου των τακτικών αποδοχών του καλαθοσφαιριστή «για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δύο (2) συνεχόμενων μηνών», διότι εισάγει απόκλιση, ως προς την έναρξη της υπερμερίας του εργοδότη, από την διάταξη του άρθρου 341 εδ. α” του Αστικού Κώδικα, κατά την οποία «αν για την εκπλήρωση της παροχής συμφωνηθεί ορισμένη ημέρα, ο οφειλέτης γίνεται υπερήμερος με μόνη την παρέλευση της ημέρας αυτής», και β) η διάταξη του άρθρου 17 παρ. 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού, που προβλέπει ότι «Οι ΚΑΕ και τα ΤΑΚ, κατά την εξόφληση των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών (μισθοί, πριμ μεταγραφών) των καλαθοσφαιριστών τους παρακρατούν ή συμψηφίζουν τις

κατά την διάρκεια του μήνα τυχόν ανταπαιτήσεις τους κατ' αυτών λόγω τελεσίδικης επιβολής χρηματικών ποινών (προστίμων)», διότι αποκλίνει από την διάταξη του άρθρου 664 του Αστικού Κώδικα, η οποία προβλέπει ότι «Ο εργοδότης δεν μπορεί να συμψηφίσει οφειλόμενο μισθό με απαίτηση του κατά του εργαζομένου, εφόσον ο μισθός αυτός είναι απολύτως αναγκαίος για τη διατροφή του εργαζομένου και της οικογένειάς του. ... Ο μισθός, εφόσον δεν υπόκειται σε συμψηφισμό, είναι και ακατάσχετος». Άλλωστε, και αν ακόμη ο νόμος παρείχε εξουσιοδότηση για την θέσπιση αποκλίσεων από τις γενικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα, δεν θα ήταν δυνατόν να προβλεφθεί συμψηφισμός ή παρακράτηση των αποδοχών καλαθοσφαιριστών χωρίς κανένα περιορισμό (δηλαδή ακόμη και του συνόλου αυτών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη αν, κατ' αυτόν τον τρόπο, τίθεται σε κίνδυνο η διατροφή του αθλητή ή της οικογενείας του), διότι μια τέτοια ρύθμιση θα ήταν αντίθετη προς τα άρθρα 2 παρ. 1 και 21 παρ. 1 του Συντάγματος.

Επειδή, προβάλλεται, επίσης, με την κρινόμενη αίτηση ότι, ενώ με το άρθρο 78 παρ. 2 του ν. 2725/1999 ορίζεται ότι «Οι Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. υποχρεούνται πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου να έχουν εξοφλήσει όλες τις τυχόν ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές τους προς τους υπερκείμενους συνδέσμους, τους αθλητές τους που απασχολούν ή έχουν στο παρελθόν απασχολήσει, τους προπονητές, ...», με το άρθρο 19 παρ. 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζεται ότι «Οι ΚΑΕ και τα ΤΑΚ πριν την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου να έχουν εξοφλήσει όλες τις τυχόν ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές τους, για τις οποίες δεν υπάρχει εκκρεμής ένδικη διαφορά, προς τους Καλαθοσφαιριστές σύμφωνα με τις παρ. 2 και 4 του άρθρου 78 του Ν. 2725/1999», παραλείποντας να θεσπίσει ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία οι Α.Α.Ε. και Τ.Α.Α. υποχρεούνται να εξοφλήσουν, πριν την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου, όλες τις ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές τους και προς τους αθλητές εκείνους που είχαν ήδη απασχολήσει στο παρελθόν, αλλά δεν εργάζονται πλέον σε αυτές. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως είναι απορριπτέος, διότι η υποχρέωση των αθλητικών ανωνύμων εταιρειών και των τμημάτων αμειβομένων καλαθοσφαιριστών των αθλητικών σωματείων να εξοφλήσουν τις ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές τους, μεταξύ άλλων, και προς τους αθλητές που έχουν απασχολήσει στο παρελθόν, θεσπίζεται από τον ίδιο τον ν. 2725/1999 με την παρ. 2 του άρθρου 78 αυτού και, συνεπώς, ισχύει, ανεξαρ-

τήτως αν επαναλαμβάνεται ή όχι στον προσβαλλόμενο κανονισμό. Άλλωστε η προσβαλλόμενη διάταξη του κανονισμού παραπέμπει ρητώς στην εν λόγω διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 78 του ν. 2725/1999.

Επειδή, προβάλλεται, περαιτέρω, με την κρινόμενη αίτηση ότι είναι ακυρωτέος ο προσβαλλόμενος κανονισμός, καθότι μέρος δεν περιέχει ρύθμιση για τις αποδοχές των ερασιτεχνών αθλητών, αν και τέτοια ρύθμιση είχε θεσπισθεί με το άρθρο 3 της υπ' αριθ. 33016/21.8.1992 αποφάσεως της Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ Β' 546), με την οποία είχε τροποποιηθεί και συμπληρωθεί ο μνημονευθείς στην σκέψη 10 προηγούμενος κανονισμός και είχε προβλεφθεί ότι στους αθλητές αυτούς καταβάλλονται υποχρεωτικώς μηνιαία έξοδα κινήσεως και βελτιώσεως διατροφής. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος προεχόντως ως προσβαλλόμενος εκ συμφέροντος τρίτου, δεδομένου ότι ο αιτών, όπως προκύπτει από τα εκτεθέντα στην τέταρτη σκέψη, δεν ήταν ήδη κατά τον χρόνο ασκήσεως της κρινόμενης αιτήσεως ερασιτέχνης καλαθοσφαιριστής.

Επειδή, προβάλλεται, τέλος, με την κρινόμενη αίτηση ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι ακυρωτέος, διότι από καμιά διάταξη του δεν προκύπτει ο χρόνος ισχύος του, κατά παράβαση της εξουσιοδοτικής διατάξεως του άρθρου 87 παρ. 1 περ. στ' του ν. 2725/1999, κατά την οποία στον κανονισμό πρέπει να προβλέπεται ο χρόνος ισχύος του, ο οποίος δεν μπορεί να είναι μικρότερος της τριετίας. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, σε περίπτωση που δεν ορίζεται ο χρόνος ισχύος του κανονισμού, αυτός ισχύει τουλάχιστον για μια τριετία και στην συνέχεια έως ότου καταργηθεί ή αντικατασταθεί από μεταγενέστερους κανόνες δικαίου ρυθμίζοντας τα θέματα που αφορούν τις σχέσεις των καλαθοσφαιριστών με τα αθλητικά σωματεία ή τις καλαθοσφαιρικές ανώνυμες εταιρείες. Και τούτο ανεξαρτήτως του ότι η παράλειψη ορισμού χρόνου ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού, και αν ακόμη ήταν αναγκαία κατά νόμο, δεν θα είχε ως συνέπεια την ακύρωση τούτου στο σύνολο του.

Διά ταύτα

Καταργεί την ανοιγείσα με την κρινόμενη αίτηση δίκη, κατά το μέρος που αφορά την διάταξη του άρθρου 23 παρ. 1 περ. β' της υπ' αριθ. 14485/13.6.2001 αποφάσεως του Υφυπουργού Πολιτισμού και, ειδικότερα, κατά το μέρος που με την διάταξη αυτή θεσπίζεται η ποινή της οριστικής διαγραφής καλαθο-

σφαιριστή από το Μητρώο Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών για παράβαση του άρθρου 33 παρ. 6 του ν. 2725/1999.

Δέχεται εν μέρει την κρινόμενη αίτηση.

Ακυρώνει, κατά τα εκτιθέμενα στο αιτιολογικό, την διάταξη του άρθρου 7 περ. ε" της ανωτέρω υπ' αριθ. 14485/13.6.2001 αποφάσεως του Υφυπουργού Πολιτισμού, κατά το μέρος που η διάταξη αυτή αποκλίνει, ως προς την έναρξη της υπερμερείας του εργοδότη, από την διάταξη του άρθρου 341 εδ. α" του Αστικού Κώδικα, και την διάταξη του άρθρου 17 παρ. 1 της ίδιας υπουργικής αποφάσεως.

Απορρίπτει την αίτηση κατά τα λοιπά.

Απορρίπτει την ασκηθείσα παρέμβαση.

Διατάσσει την απόδοση του κατατεθέντος παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο και τον παρεμβαίνοντα σύνδεσμο, συμμετρως, την δικαστική δαπάνη του αιτούντος, η οποία, ενόψει της εν μέρει αποδοχής της κρινομένης αιτήσεως, ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκηψη έγινε στην Αθήνα στις 29 Ιανουαρίου 2007

57. Δ.Ε.Ε. ΕΠΟ 175 /6-8-2008

Πρόεδρος: Νικόλαος Λεοντής

Μέλη: Ευάγγελος Χαλής, Λάμπρος Μπίρδας (Εισηγητής)

Ένσταση πλαστοπροσωπίας. Αίτηση ανακλήσεως. Επεκτατικό αποτέλεσμα ομοδικίας στην πειθαρχική διαδικασία.

Η Επιτροπή Εφέσεων της ΕΠΟ. συγκροτήθηκε από τους Νικόλαο Λεοντή, Πρόεδρο. Λάμπρο Μπίρδα - εισηγητή και Ευάγγελο Χαλή. μέλη, παρουσία και της Γραμματέως αυτής Σπυριδούλας Πρέκα.

Συνεδρίασε δημόσια στην καθορισμένη αίθουσα στις 30 Ιουλίου 2008, για να δικάσει την από 11-7-2008 (αρ πρωτ 18037/2008) αίτηση του σωματείου με την επωνυμία «ΠΟΛΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΛΛΙΩΝ 2000» (ΠΑΝΟΜ), που εδρεύει στα Μάλλια Ηρακλείου Κρήτης και εκπροσωπείται νόμιμα και του Αθανασίου Λιλέ, καθηγητή, κατοίκου Μαλλιών Κρήτης, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Ιωάννη Βούλτση. Η αίτηση στρέφεται κατά 1) της Ε.Π.Σ. Ηρακλείου Κρήτης και 2) του σωματείου Π.Α.Ο. ΓΟΥΒΩΝ Ηρακλείου Κρήτης, που δεν παραστάθηκαν. Οι αιτούντες ζητούν την επανασυζήτηση της από 12/5/2008 εφέσεως του Αθανασίου Λιλέ και την ανάκληση της υπ' αριθμό 153/11-6-2008 αποφάσεως της Επιτροπής Εφέσεως της Ε.Π.Ο. Με την έφεση του ο δεύτερος των αιτούντων ζητούσε την εξαφάνιση της από 5-5-2008 αποφάσεως του Δ.Σ. της Ε.Π.Σ. Ηρακλείου, με την οποία έγινε δεκτή η ένσταση του σωματείου Π.Α.Ο. ΓΟΥΒΩΝ λόγω πλαστοπροσωπίας που φέρεται να διαπράχθηκε από το πρώτο των αιτούντων σωματείο στον αγώνα τοπικού πρωταθλήματος Β' κατηγορίας της 22-3-2008 που διεξήχθη στα Μάλλια μεταξύ των ομάδων ΠΑΝΟΜ (γηπεδούχος ομάδα) και ΠΑΟ ΓΟΥΒΩΝ και έληξε με τέρματα 1-0 υπέρ της πρώτης. Με την υπ' αριθμό 153/11-6-2008 απόφαση της Επιτροπής Εφέσεων της ΕΠΟ απορρίφθηκε η έφεση του δεύτερου των αιτούντων προπονητή Αθανασίου Λιλέ, που είχε τιμωρηθεί με την προβλεπόμενη για την διαπραχθείσα παράβαση παρεπόμενη ποινή της απαγόρευσης εισόδου

στους αγωνιστικούς χώρους για χρονικό διάστημα τεσσάρων ετών, αφού η ως άνω απόφαση έκρινε ότι η απόφαση της ΕΠΣ Ηρακλείου είχε καταστεί τελεσίδικη.

Οι αιτούντες κατέθεσαν ενώπιον της παρούσης Επιτροπής Εφέσεων την υπό κρίση και με αριθμό κατάθεσης 18037/2008 αίτηση τους περί ανακλήσεως της υπ' αριθμό 153/2008 αποφάσεως της Επιτροπής Εφέσεων της ΕΠΟ αιτούμενο την επανασυζήτηση της ανωτέρω εφέσεως..

Η υπόθεση εκφωνήθηκε κατά τη σειρά της στο έκθεμα και συζητήθηκε όπως αναφέρεται στα Πρακτικά που έχουν τον ίδιο αριθμό με την παρούσα απόφαση.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΟΝ ΦΑΚΕΛΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ
ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥΣ

Η από 11-7-2008 αίτηση του σωματείου με την επωνυμία “ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΛΛΙΩΝ 2000” (ΠΑΝΟΜ), που εδρεύει στα Μάλλια Ηρακλείου Κρήτης και εκπροσωπείται νόμιμα και του Α. Λ. Καθηγητή, κατοίκου Μαλλίων Κρήτης, ασκήθηκε κατά τις νόμιμες διατυπώσεις και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της.

Στην προκειμένη περίπτωση, από το σύνολο των εγγράφων που υπάρχουν στο φάκελο της δικογραφίας, αποδείχθηκαν τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά : Με την από 12-5-2008 έφεση του ο δεύτερος των αιτούντων ζητούσε την εξαφάνιση της από 5-5-2008 αποφάσεως του Δ.Σ. της Ε.Π.Σ. Ηρακλείου με την οποία έγινε δεκτή η ένσταση του σωματείου Π.Α.Ο. ΓΟΥΒΩΝ λόγω πλαστοπροσωπίας που φέρεται να διαπράχθηκε από το πρώτο των αιτούντων σωματείο ΠΑΝΟΜαλλίων στον αγώνα τοπικού πρωταθλήματος Β' κατηγορίας της 22-3-2008 που διεξήχθη στα Μάλλια μεταξύ των ομάδων ΠΑΝΟΜ (γηπεδούχος ομάδα) και ΠΑΟ ΓΟΥΒΩΝ και έληξε με τέρματα 1-0 υπέρ της πρώτης. Με την υπ' αριθμό 153/11-6-2008 απόφαση της Επιτροπής Εφέσεων της ΕΠΟ απορρίφθηκαν οι ισχυρισμοί ως απαραδέκτως προβαλλόμενοι και όσον αφορά στην κρίσιμη παραδοχή της, δέχθηκε τελεσίδικα “... όσο αφορά το επεκτατικό αποτέλεσμα της έφεσης, δεν είναι εφαρμοστέα στην προκειμένη περίπτωση η διάταξη του άρθρου 537 Κ.Πολ.Δ. διότι δεν πληρούται η τιθέ-

μενη σ' αυτή προϋπόθεση περί μη αποδοχής της προσβαλλόμενης απόφασης απ' όλους τους ομοδίκους, την οποία προσβαλλόμενη απόφαση το σωματείο ουσιαστικά αποδέχτηκε διά της μη προσβολής αυτής με άσκηση έφεσης ενώπιον της παρούσας επιτροπής. Περαιτέρω η εκκαλούμενη κατέστη τελεσίδικη, αποτελούσα για το λόγο αυτό δεδικασμένο (αρθρ. 321 Κ.Πολ,Δ) όσον αφορά το ζήτημα της τελεσθείσας πλαστοπροσωπίας ποδοσφαιριστή, ενώ η επιβληθείσα στον εκκαλούντα προβλεπόμενη ελάχιστη ποινή, έχει σαφώς χαρακτήρα παρεπόμενης ποινής για τα εμπλεκόμενα στην πράξη της πλαστοπροσωπίας ποδοσφαιριστή πρόσωπα (εκπρόσωπος ομάδας, ποδοσφαιριστής, προπονητής), χωρίς διάκριση της διάταξης περί της επαγγελματικής ιδιότητας ή σχέσης με την ομάδα, που εκτελούντος χρέη προπονητή, αρκούμενης μόνο στην αναγραφή του στο φύλλο αγώνα ως προπονητή.»

Με το κρινόμενο δικόγραφο διώκεται η εξαφάνιση της ως άνω και υπ» αριθμό 153/2008 απόφασης της Επιτροπής Εφέσεων της ΕΠΟ, με την οποία κατά τα παραπάνω απορρίφθηκε η έφεση του β' των αιτούντων κατά της από 5-5-2008 αποφάσεως του ΔΣ της ΕΠΣ Ηρακλείου, με την οποία το α' των αιτούντων σωματείο τιμωρήθηκε με ποινή αφάιρεσης 5 (πέντε) βαθμών ενώ ο αγώνας κατακυρώθηκε με τέρματα 3-0 υπέρ του σωματείου ΠΑΟ ΓΟΥΒΩΝ για το προβλεπόμενο από το άρθρο 23 παρ. 2, εδ. α' & β' γ' και της παρ. 12 αδίκημα και ο β των αιτούντων με την ποινή της απαγόρευσης στους αγωνιστικούς χώρους για τέσσερα (4) έτη. Κατά τις αιτιολογίες της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η έφεση του β των αιτούντων με την νομική της παραδοχή, ότι η προβλεπόμενη και επιβληθείσα πειθαρχική ποινή, επιβάλλεται αυτοδικαίως και παρεπόμενος λόγω της τιμωρίας της α των αιτούντων ποδοσφαιρικής ομάδας, χωρίς δυνατότητα ουσιαστικής έρευνας εάν η ομάδα τέλεσε ή όχι την παράβαση, εφ' όσον ως προς αυτήν παρήλθε άπρακτη η προθεσμία της εφέσεως και επομένως ως προς αυτήν κατέστη τελεσίδικη η πρωτοβάθμια απόφαση. Προς δικαιολόγηση του δια του δικογράφου διατυπωμένου αιτήματος για εξαφάνιση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, επικαλούνται οι αιτούντες την παράλειψη κλητεύσεως του α των αιτούντων κατά την εκδίκαση της έφεσης του β των αιτούντων ενώπιον της παρούσης Επιτροπής, απαιτούμενης κατά τους ισχυρισμούς των, λόγω του επεκτατικού μεταξύ των αποτελέσματος, πλην όμως ο επικαλούμενος λόγος, ερείδεται επί αναληθούς από νομική άποψη προϋποθέσεως και τούτο για το λόγο ότι δεν συνέτρεχε περίπτωση

επεκτατικού αποτελέσματος, δοθέντος ότι όπως προαναφέρθηκε, η πειθαρχική τιμωρία του δεύτερου των αιτούντων είναι αυτοδίκαιη και παρεπόμενη της τιμωρίας του πρώτου των αιτούντων σωματείου, ως προς την οποία είχε καταστεί τελεσίδικη η πρωτοβάθμια απόφαση, κατά τον χρόνο εκδίκασης της έφεσης. Σε κάθε δε περίπτωση και για το παρόν δικόγραφο, εκτιμώμενο είτε ως ανακοπή ερημοδικίας, είτε ως αναψηλάφηση, είτε ως αίτηση ανάκλησης ή επανασυζήτησης, η παράλειψη κλήτευσης του έχοντος επεκτατικό αποτέλεσμα ομοδίκου, δεν δικαιολογεί την άσκηση του. Επομένως η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 11-7-2008 (αρ. πρωτ. 18037/2008) αίτηση του σωματείου ΠΑΝΟΜ 2000 και του Αθανασίου Λιλέ για επανασυζήτηση και ανάκληση της υπ' αριθμό 153/2008 απόφασης της Επιτροπής Εφέσεων ως απαράδεκτη.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα την 6.8.2008.

58. Ε. Ε. Α. 5-5-2006

Πρόεδρος: Σταύρος Κουτελιδάκης

Εισηγήτρια: Ουρανία Χατζηνικολάου-Αγγελίδου

Μέλη: Α. Κοτσίρης, Ε. Πουρναράκης, Κ. Καμινάρης, Χ. Κολύμπας και Π. Αλεξόπουλος.

Επωνυμία ΑΑΕ. Υποχρεωτική αναφορά της επωνυμίας του ιδρυτικού σωματείου. Δυνατή η προσθήκη της επωνυμίας χορηγού.

Η Επιτροπή αφού άκουσε την εισηγήτρια επί του θέματος κα. Ουρανία Χατζηνικολάου-Αγγελίδου διαπίστωσε τα ακόλουθα:

Η επωνυμία αποτελεί δικαίωμα επί άυλου αγαθού με έντονο περιουσιακό χαρακτήρα. Αποτελεί το εμπορικό όνομα μίας εμπορικής εταιρίας με νομική προσωπικότητα όπως η Α.Ε. και προσδιορίζει το φορέα της επιχείρησης, διακρίνει όμως και την επιχείρηση έτσι ώστε να αποτελεί διακριτικό της γνώρισμα.

Η επωνυμία μιας Α.Ε. είναι εταιρική επωνυμία και μάλιστα αντικειμενική, διότι υποδηλώνει τη δραστηριότητα που ασκείται από την επιχείρηση. Όπως ορίζεται στο άρθρο 5 παρ. 1 ν.2190/1920, η επωνυμία μιας Α.Ε. έχει ως υποχρεωτικό στοιχείο το αντικείμενο της εταιρικής επιχείρησης, όμως κατά τη διάταξη της παρ. 2 του ίδιου άρθρου, στην επωνυμία μιας Α.Ε. μπορεί να περιληφθεί και το ονοματεπώνυμο τρίτου προσώπου, είτε φυσικού, είτε η επωνυμία εμπορικής εταιρίας, με την προσθήκη βεβαίως των λέξεων «Ανώνυμη Εταιρία».

Η επωνυμία μιας αθλητικής ανώνυμης εταιρίας (Α.Α.Ε.) σχηματίζεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 παρ. 1 ν.2722/1999, από την επωνυμία του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου, ως πρώτο συνθετικό, και ακολουθεί ο κλάδος άθλησης καθώς και οι λέξεις «Ανώνυμη Εταιρία», π.χ. «ΠΑΕ ΞΑΝΘΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ», εφόσον η επωνυμία του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου είναι «ΞΑΝΘΗ Α.Ο.».

Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων και ειδικότερα από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 66 παρ. 1 ν.2725/1999 και 5 παρ. 2 ν.2190/1920 προκύπτει ότι στην επωνυμία μιας Αθλητικής Ανώνυμης Εται-

ρίας πρέπει να αναφέρεται υποχρεωτικά ως πρώτο συνθετικό η επωνυμία του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου, σε αυτήν όμως μπορεί να προστεθεί ως δεύτερο συνθετικό το ονοματεπώνυμο κάποιου τρίτου φυσικού προσώπου ή επωνυμία άλλης εμπορικής εταιρίας (π.χ. ιδρυτού, μετόχου, χορηγού κ.λ.π.).

Απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί η συναίνεση του τρίτου αυτού προσώπου, για τη θέση του ονόματός του ή της επωνυμίας του στην επωνυμία της Α.Α.Ε.

Στην προκειμένη περίπτωση υπόκειται το υπ'αριθμ.πρωτ.: 20136/19.12.05 έγγραφο της ΕΠΑΕ, το οποίο, εξ αφορμής των περιπτώσεων των ΠΑΕ ΕΡΓΟΤΕΛΗΣ και ΞΑΝΘΗ, στις επωνυμίες των οποίων τίθεται ως πρώτο συνθετικό το όνομα του χορηγού (ΛΥΤΤΟΣ και SKODA αντίστοιχα), κατά παράβαση του ως άνω άρθρου 66 παρ. 1 ν.2725/1999, επιζητείται η άποψη της Επιτροπής, περί της ορθής εφαρμογής του ως άνω νόμου και της εναρμόνισης των καταστατικών των ΠΑΕ επί του θέματος της επωνυμίας, όταν ιδίως υπάρχει τρίτο πρόσωπο ως χορηγός.

Σύμφωνα με τα όσα εκτενέστερα ήδη αναφέρθηκαν, η επωνυμία τόσο των ως άνω δύο ΠΑΕ όσο και κάθε άλλης αθλητικής ανώνυμης εταιρίας για να είναι νόμιμη πρέπει να περιλαμβάνει, υποχρεωτικά, ως πρώτο συνθετικό την επωνυμία του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου και προαιρετικά να ακολουθεί το ονοματεπώνυμο άλλου τρίτου προσώπου, φυσικού ή η επωνυμία εμπορικής εταιρίας, με την προϋπόθεση ότι το τρίτο αυτό πρόσωπο συναινεί στη θέση του ονόματός του στην επωνυμία της Α.Α.Ε.. Στη συνέχεια πρέπει να ακολουθεί υποχρεωτικά επίσης, ο κλάδος άθλησης καθώς και οι λέξεις «Ανώνυμη Εταιρία».

Ειδικότερα, η πλήρης επωνυμία της πρώτης αθλητικής εταιρίας πρέπει να διαμορφωθεί στο καταστατικό της ως «ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΟΤΕΛΗΣ-ΛΥΤΤΟΣ Ποδοσφαιρική Ανώνυμη Εταιρία» και της δεύτερης ως «Αθλητικός Όμιλος ΞΑΝΘΗ-SKODA Ποδοσφαιρική Ανώνυμη Εταιρία».

Η επωνυμία Α.Α.Ε. μπορεί να τροποποιηθεί με απόφαση της συνήθους γενικής συνέλευσης των μετόχων.

59. Ε.Ε.Α. 5-10-2006

Πρόεδρος: Σταύρος Κουτελιδάκης

Εισηγήτρια: Ουρανία Χατζηνικολάου-Αγγελίδου

Μέλη: Α. Κοτσίρης, Ε. Πουρναράκης, Ζ. Χατζηχαλκιά, Χ. Κολύμπαλης και Π. Αλεξόπουλος.

Επωνυμία ΑΑΕ, Υποχρεωτική αναφορά της επωνυμίας του ιδρυτικού σωματείου. Δυνατή η προσθήκη της επωνυμίας χορηγού.

Η Επιτροπή άκουσε την εισηγήτρια κα. Χατζηνικολάου Αγγελίδου η οποία εξέθεσε τα εξής:

Η ΠΑΕ ΞΑΝΘΗ –SKODA με το από 26-6-2006 έγγραφό της, χρησιμοποιούσα ως επωνυμία εκείνη την οποία είχε αποκτήσει υπό το κράτος ισχύος του αρθρ.8 παρ.1 του Ν.1958/1991(“Ποδοσφαιρική Ανώνυμη Εταιρεία SKODA-ΞΑΝΘΗ Αθλητικός Όμιλος”),υποστηρίζει ότι ο νεώτερος νόμος 2725/1999,με το αρθρ.66παρ.1 του οποίου ρυθμίστηκε επακριβώς ο τρόπος σχηματισμού της επωνυμίας, δεν έχει αναδρομική ισχύ, παρά την επί του θέματος από 5/5/2006 απόφαση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία η επωνυμία της πρέπει στο εξής να διαμορφωθεί ως “Αθλητικός Όμιλος ΞΑΝΘΗ-SKODA Ποδοσφαιρική Ανώνυμη Εταιρεία”. Την απόφαση αυτή η ανωτέρω ΠΑΕ αρνείται να εφαρμόσει

Σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.1 του προϊσχύσαντος Αθλ. Ν.1958/1991, στην επωνυμία της αθλητικής εταιρίας αναφερόταν υποχρεωτικά ο τίτλος του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου, από το οποίο αυτή προερχόταν και οι λέξεις Αθλ.Αν.Ετ.

Ακολούθως, με τον ισχύοντα Αθλ. Ν. 2725/1999, ο οποίος με το άρθρο 139 κατάργησε ρητά τον προηγούμενο Αθλ. Ν. (1958/1991), ορίστηκε ότι << η επωνυμία μιας Α.Α.Ε σχηματίζεται από την επωνυμία του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου ως πρώτο συνθετικό και ακολουθεί ο κλάδος άθλησης καθώς και οι λέξεις «Α.Ε».

Από την αντιπαραβολή των δύο ρυθμίσεων προκύπτει ότι βούληση του νομοθέτη είναι, όπως ο τίτλος του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου αποτελεί

το πρώτο συνθετικό της επωνυμίας, γεγονός που δεν προέκυπτε με σαφήνεια από την καταργηθείσα διάταξη του άρθρου 8 παρ.1 Ν.1958/1991, με αποτέλεσμα να επικρατεί σύγχυση στους κύκλους του επαγγελματικού αθλητισμού, ως προς την ταυτότητα του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου από το οποίο προέρχεται κάθε ΠΑΕ.

Έτσι με την ισχύουσα ρύθμιση αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια κάθε ΠΑΕ, να προσθέσει προαιρετικά ως δεύτερο συνθετικό στην επωνυμία της, το όνομα κάποιου τρίτου προσώπου, λ.χ χορηγού, με αναλογική εφαρμογή του άρθρου 5 παρ.1 Ν. 2190/1920 (βλ.απόφαση ΕΕΑ).

Όπως ήδη αναφέρθηκε, ο Ν.2725/1999, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα, είναι νεότερος νόμος, μεταγενέστερος του Ν.1958/1991, τον οποίο κατάργησε ρητά με το άρθρο 139 αυτού.

Συνεπώς, ανεξάρτητα από την αναδρομική ή μη ισχύ του, ο Ν.2725/1999 είναι αυτός που διέπει σήμερα όλες τις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες, έτσι ώστε όλες οι ΠΑΕ πρέπει να έχουν ήδη συμμορφωθεί με το νομοθετικό πλαίσιο που επιβάλλει αυτός ο νόμος.

Ειδικότερα, όλες οι ΠΑΕ πρέπει να συμμορφωθούν προς τον τρόπο σχηματισμού της επωνυμίας που επιβάλλει η ratio του ισχύοντος Αθλ. Ν. , προτάσσοντας στην επωνυμία το όνομα του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου, για να είναι η επωνυμία σύννομη.

Το άρθρο 66 παρ.1 Αθλ.Ν. ισχύει για όλες τις ΠΑΕ που λειτουργούν σήμερα στην ελληνική επικράτεια, ανεξάρτητα από το χρόνο σύστασής τους και κτήσης του δικαιώματος επί της επωνυμίας τους. Το άρθρο 66παρ.1 Αθλ. Ν. δεν εφαρμόζεται μόνον σε όσες ΠΑΕ έχουν συσταθεί μετά την ισχύ του Νόμου 2725/1999 ή ζητούν τροποποίηση της επωνυμίας τους μετά την ισχύ του, αλλά ως μεταγενέστερος νόμος υποχρεώνει της ΠΑΕ να συμμορφωθούν προς τις διατάξεις του.

Η Επιτροπή, αφού άκουσε την εισηγήτρια, αποδέχτηκε ομοφώνως την εισήγηση.

Κατόπιν αυτού η Επιτροπή καλεί, σύμφωνα με τις διατάξεις των εδαφίων α,δ και ζ της παρ.1 του άρθρου 77^Α του Ν.2725/1999, αλλά και εκείνες της παρ.6 του ίδιου άρθρου, την ανωτέρω ΠΑΕ να συμμορφωθεί προς την ανωτέρω από 5/5/ 2006 απόφασή της.

60. Εισαγγελίας Αρείου Πάγου 14/2007

Οδηγίες προς τις αστυνομικές αρχές για την αντιμετώπιση υποθέσεων σχετικών με πράξεις βίας στα γήπεδα. Αδιανόητο, το να μην μπορούν οι φίλαθλοι της φιλοξενούμενης ομάδας να παρακολουθήσουν τον αγώνα.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α΄. - Ασκούντες τα δικαιώματά μας, αφ' ενός εκ του άρθρου 128 του Ν. 2725/1999 (ως εποπτεύοντες επί των αρμοδίων για τον αθλητισμό Εισαγγελέων Πρωτοδικών) και αφ' ετέρου εκ του άρθρου 24 παρ. 5^α του Οργανισμού Δικαστηρίων και προκειμένου, αρχομένης της νέας αθλητικής περιόδου, τα τελούμενα ά' όλη τη χώρα ομαδικά αθλήματα να διεξάγονται ομαλώς και να μη λαμβάνουν χώρα έκτροπα πριν, κατά ή μετά την τέλεση αυτών, εντός ή εκτός των αγωνιστικών χώρων, παρακαλούμε για τα ακόλουθα:

Οσάκις διαπράττονται εγκλήματα εκ των προβλεπομένων στο άρθρο 41 ΣΤ του Ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με μεταγενέστερους νόμους και γενικά οσάκις σε αθλητικές εκδηλώσεις λαμβάνουν χώρα έκτροπα.

1) Να επιλαμβάνεσθε αμέσως των σχετικών υποθέσεων και να μας ενημερώνετε την επαύριον των επεισοδίων εγγράφως και με fax. Στο ενημερωτικό έγγραφο σας να διαλαμβάνεται αν και που συνέβησαν επεισόδια, την έκταση και ένταση αυτών, τις ενέργειες της Αστυνομίας, αν αυτή προέβη ή όχι σε συλλήψεις, με σαφείς και τεκμηριωμένες αποδείξεις, καθώς, τέλος, και τις δικές σας ενέργειες. Στις περιπτώσεις σχηματισμού δικογραφιών κατά συγκεκριμένων προσώπων, εφ' όσον πρόκειται περί πλημμελημάτων, θα πρέπει να ακολουθείται η αυτόφωρη διαδικασία (άρθρο 41 ΣΤ' παραγρ. 8^ο του Ν. 2725/1999). Σε διαφορετική περίπτωση να μεριμνάται για την ταχεία περάτωση της προκαταρκτικής εξέτασεως ή προανακρίσεως και για την ταχεία εκδίκαση των υποθέσεων, το αποτέλεσμα της οποίας να μας το γνωστοποιείτε ταχέως.

2) Να ζητείτε από τις αστυνομικές αρχές την υποβολή ταχέως αντιγράφων, των υπό τούτων συντασσομένων Εκθέσεων περί της ομαλούς ή όχι διεξαγωγής των αγώνων. Περαιτέρω, στις περιπτώσεις επεισοδίων ή αντιαθλη-

τικών ενεργειών, από παράγοντες, αγωνιζόμενους ή όχι αθλητές, καθώς και από φιλάθλους, οι οποίες προκαλούν το δημόσιο αίσθημα, να ζητείτε από τα αρμόδια Αθλητικά Πειθαρχικά-Δικαιοδοτικά Όργανα, (η επωνυμία και οι διευθύνσεις τους αναφέρονται στα συνημμένα έγγραφα), αντίγραφο του φύλλου Αγώνα που συντάσσεται από τους Διαιτητές και αντίγραφα των συναφών Εκθέσεων που συντάσσουν οι Παρατηρητές, προκειμένου να ερευνώνται ποινικώς ενδεχόμενη τέλεση εκ μέρους τους ποινικών αδικημάτων, όπως ψευδούς αναφοράς προς την αρχή κ.τ.λ.

3) Εάν στις συντασσόμενες από την Αστυνομία ή τους Παρατηρητές εκθέσεις, διαπιστώνονται κατά την κρίση σας ουσιώδεις παραλείψεις ή παραμορφώσεις των γεγονότων, να ερευνάτε γιατί έλαβε χώραν τούτο από την αστυνομική αρχή ή τους παρατηρητές και εφ' όσον προκύπτουν στοιχεία τέλεσης ποινικού αδικήματος να ενεργείται τα κατ' αυτών νόμιμα.

Β'. - Θεωρούμε αναγκαίο να τονίσουμε, ότι η μέχρι πρότινος επιδειχθείσα ελαστικότητα, ανεκτικότητα και άμετρος επιείκεια έναντι των ταραξιών και εν πολλοίς εγκληματικών στοιχείων των γηπέδων, εκ μέρους των εντεταλμένων για τη σύλληψη, τη δίωξη και την τιμωρία αρχών, απεθρόασνε αυτούς, με αποτέλεσμα η βία να έχει καταστεί μάστιγα για τον αθλητισμό, με τα γνωστά αποτελέσματα.

Υπενθυμίζουμε τις συμπλοκές κατά την προηγούμενη περίοδο μεταξύ φιλάθλων των αντιπάλων ομάδων, οι οποίες έφθναν μέχρι της αλληλοεξοντώσεως αυτών. Γνωστή είναι η περίπτωση θανάτου ενός νέου. Μάρτυρες δε είναι όλοι οι Έλληνες των καταστροφών περιουσιών μέσα και έξω από τα γήπεδα, πριν και μετά τους αγώνες και των χυδαιολογιών που με ουρανομήκεις κραυγές εκτοξεύονται. Όλα αυτά οδήγησαν στην απομάκρυνση των υγιών φιλάθλων από τα γήπεδα και στην παρακμή των ομαδικών αθλημάτων και ιδία του ποδοσφαίρου. Εκτός αυτού η βία και η χυδαιολογία στα γήπεδα, πλήττουν οικονομικώς τις ομάδες, συνεπεία των κυρώσεων που αυτές υφίστανται και της εντεύθεν εκουσίας ή ακουσίας απομακρύνσεως των φιλάθλων από τις αθλητικές και κυρίως τις ποδοσφαιρικές διοργανώσεις.

Θεωρούμε ακόμη, ότι είναι αδιανόητο να μη μπορούν οι φίλαθλοι της φιλοξενούμενης ομάδας, να παρακολουθήσουν αγώνες της γηπεδούχου ομάδας, εξ αιτίας της αδυναμίας των Αρχών, να εξασφαλίσουν συνθήκες τάξεως και ασφαλείας στα γήπεδα. Επομένως, το μόνο δραστικό φάρμακο που

απομένει για την αντιμετώπιση της προπεριγραφείσης καταστάσεως, ώστε να μην επαναληφθούν κατά την τρέχουσα περίοδο, τα φαινόμενα του παρελθόντος, είναι η άτεγκτη εφαρμογή του νόμου προς πάσα κατεύθυνση.

Γ'. - Η Αστυνομία, έργο της οποίας είναι η εξασφάλιση στους Πολίτες του αγαθού της Εννόμου τάξεως και ασφαλείας, οφείλει να σχεδιάζει, να οργανώνει και να λαμβάνει τα επιβαλλόμενα για κάθε περίπτωση πρόσφορα μέτρα και να μη παραμένει απαθής, άβουλος θεατής και παρατηρητής των διαδραματιζομένων εκτρόπων. Ο σχεδιασμός και η λήψη των επιβαλλομένων κατά περίπτωση μέτρων, ως και η σχετική ευθύνη ανήκει αποκλειστικώς σ' αυτή. Έμφαση δίδουμε στην παντί σθένει εξασφάλιση από την Αστυνομία συνθηκών ασφαλείας, στους παράγοντες της φιλοξενούμενης ομάδας, καθώς και στην εξάλειψη όπως προαναφέραμε των συνθηκών ζούγκλας στα γήπεδα και της δημόσιας, με ουρανομήκεις κραυγές χυδαιολογίας, ώστε οι διατάξεις του άρθρου 41 ΣΤ του Ν. 2725/1999, όπως σήμερα ισχύουν, να παύσουν να είναι γράμμα κενό. Επιθέσεις κατά παραγόντων, χυδαιολογίες και απειλές κατ' αυτών, να αντιμετωπίζονται ακαριαία και με αμείλικτη αυστηρότητα.

Δ'. - Ο Κοσ Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού, προς τον οποίον κοινοποιείται η παρούσα, παρακαλείται να κοινοποιήσει την παραγγελία αυτή προς όλες τις διοργανώτριες Αρχές, καθώς και σε όλα τα δικαιοδοτικά – πειθαρχικά όργανα, ως και στην Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας (ΚΕΔ) – ΕΠΟ – οι δε διοργανώτριες αρχές σε όλα τα Σωματεία.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Δ. ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Από την θέση αυτή θα παραθέτουμε κείμενα γενικού αθλητικού ενδιαφέροντος, σχόλια, δελτία τύπου, γνωστοποιήσεις και ανακοινώσεις αθλητικών και επιστημονικών φορέων, πρακτικά συνεδριάσεων κ.λ.π. Επίσης θα παρατίθενται εισηγητικές εκθέσεις νομοθετημάτων, πρακτικά νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, πρακτικά της Βουλής, σχέδια νόμων, κείμενα φιλοσοφικού προβληματισμού καθώς και κείμενα με απόψεις για την ιστορία και την εξέλιξη του αθλητισμού στην Ελλάδα.

30 SAFEGUARDING THE HERITAGE AND FUTURE OF TEAM SPORT IN EUROPE JULY 2008

Safeguarding the heritage and future of team sport in europe. July 2008

Tables of Contents

Preamble

1. Introduction

2. Specificity and autonomy of team sports in general:
broad definition

3. Specific current priorities

3.1 Training and Education

3.1.1 “*Double projet*” – dual training

3.1.2 Home-grown players

3.1.3 Protection of young players and training clubs

3.2 Club licensing

3.3 Agents

4. Good governance by sports federations

5. Conclusion: French Presidency

Preamble

Sport is facing an increasing number of legal challenges and, as a result, is going through a period of deep uncertainty. If we are to protect the values of the European sports model, it is fundamental that sporting regulations may evolve within a stable legal environment, in order to meet the respective needs and specific circumstances of all team sports. It is essential, to maintain effective self-regulation, that sports bodies are ready and able to meet the various challenges, in accordance with the principle of subsidiarity.

1. Introduction

1.1 At the outset, it should be clearly stated that the need to protect the “specificity” of sport is not an attempt to put sport above the law. It is rather an attempt to recognise and respect the true values of sport within the law.

1.2 This document responds to the request by various Member States of the European Union to sports governing bodies to present concrete proposals to safeguard the future development of team sport in Europe, in particular, by

better defining the legal environment in which the relevant European sports federations (working under the auspices of their international federations) and their members and stakeholders operate.

1.3 Sport is of great importance to the European public and delivers many benefits to society, especially in terms of integration, education, public health, team-work and social cohesion/inclusion. As such, it is vital that current sports structures be protected and that the specific characteristics of sport be taken into account when EU law is applied in this sphere. The Nice Declaration, adopted by the Member States of the European Union in 2000, already points firmly in this direction.

1.4 The “White Paper on Sport”, issued by the European Commission in July 2007, was the first comprehensive attempt to describe how EU law affects sport and, as such, was welcome. However, describing the issues faced by sport is not enough: it is also necessary to address the issues in a way that delivers legal certainty. The European Parliament has also recognised the need to define more concretely the meaning of sporting specificity and to provide sports bodies with the legal security they need to carry out their functions effectively. This will, in turn, give concrete expression to the political sentiment underlying the Nice Declaration.

1.5 Legal security and certainty can be delivered using a variety of EU legal instruments, such as category exemptions, guidelines, communications or other generic rules. Article 165 of the new Treaty will (when ratified) create a further possibility, in the form of recommendations. The European Council should now invite the European Commission to follow up on the “White Paper” and set out a clear definition of the specificity of sport, employing the most appropriate legal instruments, and thus allowing federations to organise, regulate and promote their respective sports safely within the framework of EU law and the principle of subsidiarity. This task should be carried out in conjunction with the sports governing bodies (for example, the European sports federations as stated in both the White Paper on Sport and the European Parliament report on the White Paper), who are responsible for involving their own internal “stakeholders” in the decision-making process.

2. Specificity and autonomy of team sports in general: broad definition

2.1 There is no question of seeking to remove the sports sector from the

scope of application of EU law. However, it is both possible and necessary to explain in a clear way how the specificity of sport will be recognised when EU law is applied. Appropriate guidance on the application of EU law to team sport should cover a wide variety of subject areas and be as practical as possible. There is a broad measure of consensus within the team sport family as to the subjects that should be addressed, including the need to preserve uncertainty of outcome, to foster open competition, to create a more level playing field, to safeguard the integrity of team sport; and generally to protect the values of the European sports model. In several of these areas there have already been supportive statements expressed by EU institutions, including the European Council, European Parliament, European Commission and the Court of Justice. It is now time to put this into a more coherent legal framework.

To achieve these goals, the following matters should be addressed:

2.2 *Field-of-play rules, structure of championships and calendars*

Based on appropriate consultation of relevant stakeholders, sports federations are the most appropriate bodies to regulate matters such as the rules of the game, competition formats (often undertaken by leagues), promotion/relegation issues and qualification systems, as well as the sporting calendar.

2.3 *Rules relating to the national organisation of team sport in Europe and reflecting the model of the European team sport pyramid*

Rules designed to give teams a more equal chance and which reflect the national character of team sport in Europe (such as the “home and away” rule) should be recognised as valid. Similarly, rules underpinning the “open” system in Europe, such as the principle of promotion and relegation in competitions, are based on the belief that representatives from every nation should have the chance to compete at the top flight in Europe. This system as a whole depends on the loyalty and commitment of all stakeholders to the European pyramid structure and the recognition that both national and European club competitions are indivisibly linked. Consequently, it is not possible for federations, leagues, clubs or players to simply “pick and choose” which part of the pyramid structure they wish to be part of.

2.4 *Rules concerning the movement of players between teams*

All team sports require specific sports regulations governing the transfer of players from one club to another. While such systems are not identi-

cal there are certain common themes, such as the need to protect minors, to compensate for the training of players, to provide for contractual stability, and to ensure that a fair dispute resolution system exists. Also, to protect the regularity and smooth and stable functioning of competition, certain limits must be imposed on player movement, for example, in the form of transfer “deadlines”. These matters were all recognised, for example, in the agreement reached between FIFA/UEFA and the European Commission in 2001, when a solution was found to an important case concerning the international transfer system in football.

2.5 Rules to encourage attendance and participation in amateur sport

Certain sports may need protection to ensure that blanket coverage on television does not undermine attendance at matches and discourage people from participating at the amateur level. Team sports may (in accordance with their own sporting calendars) implement measures, such as limiting TV times, to avoid such risks.

2.6 Rules concerning the composition of national teams and the release of players

The rules concerning eligibility and selection criteria for the national team fall within the natural sphere of competence of the team sports federations. Such rules must also strive to protect the national team while finding the right balance between club and country. Generally, “player release” rules are designed to safeguard the interest of the national team, in particular, by ensuring that each national team can select the best players and that players are not obstructed from representing their country in accordance with the relevant calendars elaborated by the different team sports. This is vital to protect stakeholders, the public, and the pyramid model on which European sports is based.

2.7 Rules on doping and other disciplinary matters

All sports must fight doping in order to prevent cheating and uphold the principles of fair play and good conduct as well to protect the health of players. Subject to proper individual case management and an appropriate and proportionate policy on sanctions, rules of sports federations on doping, as well as other disciplinary rules aiming at protecting sporting values (such as fairplay and integrity), fall squarely within the sphere of competence of the relevant sports federation.

2.8 *Licensing systems*

All team sports should constantly strive to improve the standards of their clubs in key areas, such as youth development, infrastructure, and, where appropriate, financial management. A licensing system, at European and/or national level, is one model that encourages such policies and should in turn serve to enhance not only good governance but also the overall level of sporting competition. Different team sports will consider their own needs if and when developing such systems, or their equivalent.

2.9 *Rules regarding the ownership of clubs in the same competition*

All team sports need to be aware of the image of their sport and to guard against conflicts of interests which may undermine the independence of clubs and the integrity of competitions. Such conflicts may result from the same people having interests in more than one team participating in the same competition. Appropriate rules to address these matters should be developed and enforced by the sports governing bodies.

2.10 *Rules concerning the activities of agents*

The increased role and influence of agents operating in team sport is a matter that has to be properly regulated. The key objective here is again to protect the integrity and image of team sport and to achieve the necessary degree of financial transparency. The activities of agents also fall under the general principles of the specificity of sport and should be regulated in accordance with the needs of the different team sports.

2.11 *Rules concerning the local training of players*

All team sports should ensure that sporting rules and structures exist to promote youth development and to allow clubs to continue carrying out an important role in their local communities, to improve and encourage the training of young players and to enhance competitive balance. Such rules should be combined with strict controls by sports bodies (in principle, a prohibition) on the transfer of minors, otherwise the risk is that more and more young players move abroad too early in their life.

2.12 *Rules concerning the selling of commercial rights*

Federations and leagues have a key role to play in marketing the commercial rights to the sporting events they organise. Among other things, the central mar-

keting structure in Europe is essential for the delivery of the financial solidarity system which is a fundamental feature of the European team sport model.

2.13 *Rules concerning the control of spending and financial stability*

It is important to maintain a level playing field in all team sports. Where necessary, proportionate and balanced rules should be developed by the relevant competition organiser to maintain competitive balance and achieve financial stability. A pan-European licensing or audit regime could be established to meet these objectives and in accordance with the respective needs of different team sports.

2.14 *Solidarity*

A common theme linking all the above matters is the ability of governing bodies to maintain a regulatory structure built on solidarity, both sporting and financial, reflecting the pyramid model and value system of team sport in Europe.

2.15 *Arbitration as dispute resolution mechanism*

Since disputes in professional team sport need to be addressed in a speedy manner by parties having the requisite specialist knowledge, it is preferable that such disputes be resolved in appropriate arbitration bodies ensuring balanced representation of the parties.

2.16 *Intellectual Property (IP) and betting integrity*

Historically, sport has largely been financed by income from betting. However, in Europe, state monopolies are being dismantled and the liberalisation of gambling presents new challenges for sports bodies, especially with on-line betting companies increasingly active in this area. Greater regulatory control (involving joint efforts by sports bodies and public authorities) could be the way to tackle these challenges. IP protection for sports fixture lists would ensure more revenues are retained for reinvestment in sport while helping to safeguard the integrity of competition and reduce the risk of match-fixing. A stronger IP regime is also needed to guard against threats, such as internet piracy for example.

3. Specific current priorities

As a starting point, and bearing in mind that it is not realistic to cover everything at once, the focus can be on three specific areas in the near term; these being: (1) training and education; (2) club licensing; and (3) agents.

3.1 Training and Education

The Bosman case effectively eliminated any form of restriction on the number of non-national players able to sign for a club. The case has ramifications far beyond football and affects every team sport in Europe. Further, because of the growing number of international cooperation and association agreements the EU has concluded with third countries, clubs increasingly recruit players not just from other European countries but from virtually every part of the world. In these circumstances, there is a growing opinion that additional measures are needed to promote the training and education of players.

Team sports have attempted to respond to the challenge in different ways. For example, in football, UEFA introduced a local-trained player rule applicable to its own club competitions, which aims to achieve many valid sporting objectives, such as: promoting training, maintaining competitive balance, preventing player “hoarding”, and enhancing local identity and culture. The European Commission has declared the rule to be compatible with EU law. Other team sports must be free to develop and implement similar policies based on the same principles and tailored to their own individual circumstances.

The UEFA rule on local trained players is not universally implemented and it remains to be seen how effective it will be in achieving its objectives. Furthermore, if there is no effective control on the movement of minors, the rule might also have the unintended consequence of encouraging clubs to sign ever younger players from abroad. This is not in the interests of either team sport or young people. The European team sports all believe that players should be trained to play – not to be bought and sold as commodities.

3.1.1 “Double projet” – dual training

Both the team sports and the political authorities (including EU Governments and the European Parliament) have expressed strong support for the promotion of “dual career” training. That is to say, it is essential that players have the opportunity to receive a general education and/or the possibility of vocational training in order to safeguard their future after their sporting career is over. The importance of academic and vocational training for athletes applies both to those in the formative education phase (up to the age of 21 – 23, depending on the sport) as well as to older athletes who must reintegrate into

society on completion of their sporting career, including those whose sporting career ends prematurely.

As matters currently stand, associations, leagues and clubs do not have sufficient incentives to invest in this vital area. For example they have no guarantee that the recipients of the training will remain with them for very long.

3.1.2 Home-grown players

Clubs have a duty to invest in the local training of players. Clubs are not merely businesses but are part of the local communities where they are based and part of the identity of the nation to which they belong. Thus, appropriate incentive measures should be in place to ensure that all clubs engage in their player training commitments and to ensure that a degree of competitive balance is maintained in sporting competition. Such measures should not have the effect of stimulating the trafficking or exploitation of young players and concrete proposals must be developed to prevent this.

3.1.3 Protection of young players and training clubs

A related matter concerns the necessary protection of young sportspeople and the clubs that invest in their training. Appropriate regulatory measures are required to avoid the exploitation of youngsters (especially minors) and to ensure that clubs have continued incentives to invest in player training. In this connection, measures should be introduced to ensure that young players stay for a certain period of time with the club that has invested in their training.

Furthermore, under the age of 18, players should in principle stay with the clubs in their own country for a certain period of time, depending on the team sport in question. An appropriate body, within the sport in question (comprising associations, leagues, clubs and players), should investigate any international transfer of an U18 player and/or any occasion where there is a first registration of an U18 player who has a different nationality from that of the association where he seeks to be registered. This body would investigate the relevant conditions especially as regards player welfare and would be entitled to take all necessary measures to achieve these objectives.

3.2 Club licensing

To improve the professionalism of team sports in Europe, it is time to examine, for each team sport, the creation of an appropriate licensing framework and monitoring body. For example, a European financial management

control body could be administered by the European sports federations as part of their own club licensing system and applied to clubs participating in pan-European competitions.

The establishment of such a framework at European level, in addition to the existing national-level control bodies (under the auspices of the relevant sports bodies), would help to foster better governance at all levels, to achieve greater financial transparency and sound management, to enhance the stability and balance of competitions, and to deter abuses.

3.3 Agents

The increased prevalence of agents in team sport (operating predominantly in the European area) and the well documented problems linked to their various activities calls for improved regulation to be developed by the sports federations possibly in conjunction with appropriate measures at EU level.

4. Good governance by sports federations

All team sport federations should apply, and continue to develop, principles of good governance based on the existing work of, *inter alia*, the IOC and the Council of Europe. Adherence to principles of good governance, including appropriate involvement of stakeholders in the decision-making process, and operating in a democratic and transparent way, are primary conditions for the international, European and national federations to be recognised as the bodies responsible for regulating their sports on world-wide, European and national levels respectively, in compliance with the principle of subsidiarity.

Team sports also have the ability and desire to deliver wider public benefits, in particular, to advance the fight against racism and corruption and to promote the principles of fairplay provided that the public authorities work together with them in order to help achieve these objectives. At the same time, there are a series of other societal issues which are linked to, or somehow highly visible through sport, including: violence; corruption; money-laundering; trafficking/smuggling of minors; stadia and security; illegal betting; xenophobia, racism and other forms of discrimination; match-fixing and doping. Such issues can not be specifically dealt with by sports bodies alone, since resolving them requires co-operation with the political and public authorities and police forces.

5. Conclusion: French Presidency

5.1 The European Council should request the European Commission to finally implement, together with the European team sport federations the most effective means to recognise the specificity of the sport within a clear legal framework in accordance with the principles set out in this paper.

5.2 In addition to the above, the European Council should, as a first step, confirm its commitment to implement a definition of the specificity of sport in concrete terms and declare its unanimous support for:

(i) the principle of “dual career” training for young sportspersons; effective implementation of “dual career” training in Europe, under the authority and guidance of the relevant sports federations;

(ii) the concept of minimum numbers of home-grown (local-trained) players, or similar policies, in professional team sports' squads;

(iii) the more effective protection of young players and training clubs and, where appropriate, stricter regulation of the international movement of minors;

(iv) the establishment of an appropriate European licensing framework and financial management body, to be administered by the relevant European sports federations;

(v) improved regulation of the activities of agents in Europe and the current work (impact assessment) being conducted by the European Commission in this area;

(vi) strict adherence to the principles of good governance by all team sports federations.

* * *

Document submitted by:

- Basketball (FIBA Europe)
- Football (UEFA)
- Handball (EHF - European Handball Federation)
- Ice Hockey (IIHF - International Ice Hockey Federation)
- Rugby (FIRA-Association Européenne de Rugby (FIRA-AER))
- Volleyball (CEV - Confédération Européenne de Volleyball)

30 EUROPEAN TEAM SPORT FEDERATIONS, SAFEGUARDING THE HERITAGE AND FUTURE OF TEAM SPORT IN EUROPE

«Η ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΟΜΑΔΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ» ΙΟΥΛΙΟΣ 2008

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Προίμιο

1. Εισαγωγή
2. Ιδιαιτερότητα και αυτονομία των ομαδικών αθλημάτων γενικότερα: ευρεία έννοια
3. Συγκεκριμένες τρέχουσες προτεραιότητες
Εκπαίδευση και επιμόρφωση
«Διπλή καριέρα – διπλή κατάρτιση»
Γηγενείς παίκτες
Προστασία νέων παικτών και εκπαιδευτικών ομάδων
Αδειοδότηση συλλόγων
Μάνατζερς
4. Καλή διακυβέρνηση από αθλητικές ομοσπονδίες
5. Συμπεράσματα: Γαλλική Προεδρία

Προοίμιο

Ο αθλητισμός αντιμετωπίζει αυξανόμενο αριθμό προκλήσεων νομικής φύσεως και, συνεπώς βρίσκεται σε περίοδο βαθιάς αβεβαιότητας. Για να προστατεύσουμε τις αξίες του Ευρωπαϊκού αθλητικού μοντέλου, είναι θεμελιώδεις οι αθλητικοί κανονισμοί να έχουν την δυνατότητα να αναπτυχθούν εντός ενός σταθερού νομικού πλαισίου, έτσι ώστε να ανταποκριθούν στις αντίστοιχες ανάγκες και στις ιδιαιτερότητες όλων των ομαδικών αθλημάτων. Είναι απαραίτητο να θεσπιστούν αποτελεσματικοί κανόνες, με σκοπό, οι αθλητικοί φορείς να είναι έτοιμοι και ικανοί να ανταποκριθούν στις ποικίλες προκλήσεις σε συμφωνία με την αρχή της επικουρικότητας - αποκέντρωσης.

1. Εισαγωγή

1.1 Η ανάγκη για την προστασία των ιδιαιτεροτήτων του αθλητισμού δεν συνιστά προσπάθεια να τεθεί ο αθλητισμός υπεράνω του νόμου. Πρόκειται περισσότερο για μια προσπάθεια να αναγνωριστούν και να τύχουν του δέοντος σεβασμού οι αξίες του αθλητισμού εντός του νόμου.

1.2 Το παρόν έγγραφο ανταποκρίνεται στο αίτημα διαφόρων Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) προς τους αθλητικούς κυβερνητικούς φορείς να παρουσιάσουν σαφείς προτάσεις για την διασφάλιση της μελλοντικής ανάπτυξης των ομαδικών αθλημάτων στην Ευρώπη, και, πιο συγκεκριμένα, ξεκαθαρίζοντας το νομικό πλαίσιο στο οποίο κινούνται οι αρμόδιες Ευρωπαϊκές αθλητικές ομοσπονδίες (οι οποίες λειτουργούν υπό την αιγίδα των διεθνών τους ομοσπονδιών) και τα μέλη τους.

1.3 Ο αθλητισμός είναι πολύ σημαντικός για τους Ευρωπαίους και προσφέρει πολλά στην κοινωνία, ιδιαίτερος σε θέματα ένταξης, εκπαίδευσης, δημόσιας υγείας, ομαδικής συνεργασίας και κοινωνικής συνοχής/συμπερίληψης. Συνεπώς, είναι ζωτικής σημασίας να προστατευθούν οι τρέχουσες αθλητικές δομές και να ληφθούν υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά του αθλητισμού, όταν η νομοθεσία της Ε.Ε εφαρμόζεται στον εν λόγω τομέα. Η Διακήρυξη της Νίκαιας, υιοθετηθείσα από την Ε.Ε το 2000, στρέφεται ξεκάθαρα προς αυτή την κατεύθυνση.

1.4 Η «Λευκή Βίβλος του Αθλητισμού», εκδοθείσα από την Ε.Ε τον Ιούλιο του 2007, ήταν η πρώτη εκτενής προσπάθεια περιγραφής του πως το Ευρωπαϊκό Δίκαιο έχει επίδραση στον αθλητισμό, και, ως τέτοια υπήρξε καλοδεχούμενη. Εν τούτοις, περιγράφοντας (η προσπάθεια αυτή), τα ζητήματα τα οποία αντιμετωπίζει ο αθλητισμός, δεν είναι αρκετή: είναι επίσης απαραίτητο να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα αυτά με τρόπο ο οποίος εξασφαλίζει νομική βεβαιότητα. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει, επίσης, αναγνωρίσει την ανάγκη να καθορισθεί συγκεκριμένα το νόημα της αθλητικής ιδιαιτερότητας και να εφοδιάσει τους αθλητικούς φορείς με την απαραίτητη διασφάλιση για την αποτελεσματική λειτουργία τους. Αυτό, με την σειρά του, θα εκφράσει εύγλωττα την πολιτική αντίληψη που απορρέει από την Διακήρυξη της Νίκαιας.

1.5 Νομική διασφάλιση και βεβαιότητα μπορεί να παρασχεθούν χρησιμοποιώντας διάφορα νομικά όργανα της Ε.Ε, όπως, εξαιρέσεις κατηγοριών, κατευθυντήριες γραμμές, επικοινωνίες ή άλλοι περιληπτικοί κανονισμοί. Το Άρθρο 165 της νέας Συνθήκης θα δημιουργήσει (όταν επικυρωθεί) περαιτέρω

δυνατότητα υπό την μορφή εισηγήσεων. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα πρέπει να προσκαλέσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ακολουθήσει στο θέμα της «Λευκής Βίβλου» και να δώσει έναν ευκρινή ορισμό της ιδιαιτερότητας του αθλητισμού, επιστρατεύοντας τα καταλληλότερα νομικά εργαλεία, και, επιτρέποντας έτσι στις ομοσπονδίες να οργανώσουν, ρυθμίσουν και προωθήσουν τα αντίστοιχα αθλήματα τους με ασφάλεια εντός του νομικού πλαισίου της Ε.Ε με βάση την αρχή της επικουρικότητας. Το έργο αυτό θα πραγματοποιηθεί σε συνδυασμό με τους αθλητικούς κυβερνητικούς φορείς (π.χ τις Ευρωπαϊκές αθλητικές ομοσπονδίες όπως δηλώθηκαν και στην Λευκή Βίβλο του αθλητισμού και στην έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την Λευκή Βίβλο), οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για την ανάμειξη των μελών τους στην διαδικασία λήψης αποφάσεων.

2. Ιδιαιτερότητα και αυτονομία των ομαδικών αθλημάτων γενικώς: ευρεία έννοια

2.1 Δεν τίθεται ζήτημα μετακίνησης του αθλητικού τομέα από την νομική δικαιοδοσία της Ε.Ε. Παρ' όλ' αυτά, είναι και πιθανό και αναγκαίο να εξηγηθεί ευκρινώς με ποιο τρόπο η ιδιαιτερότητα του αθλητισμού θα αναγνωρισθεί όταν εφαρμόζεται το δίκαιο της Ε.Ε. Η κατάλληλη καθοδήγηση για την εφαρμογή του δικαίου της Ε.Ε στα ομαδικά αθλήματα θα πρέπει να καλύπτει μεγάλο εύρος των εν λόγω τομέων και να είναι κατά τον δυνατόν πρακτική. Υπάρχει ευρεία συναίνεση στην οικογένεια των ομαδικών αθλημάτων στα θέματα με τα οποία θα ασχοληθούν, συμπεριλαμβανομένης της ανάγκης για την διατήρηση του μη βέβαιου αποτελέσματος, της υιοθέτησης του ανοικτού ανταγωνισμού, της δημιουργίας καλύτερων γηπέδων, της διασφάλισης της ακεραιότητας των ομαδικών αθλημάτων και, γενικώς, της προστασίας των αξιών του Ευρωπαϊκού αθλητικού μοντέλου. Σε κάποιους από αυτούς τους τομείς έχουν ήδη γίνει δηλώσεις υποστήριξης από θεσμικούς φορείς της Ε.Ε συμπεριλαμβανομένων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Είναι πλέον η ώρα αυτό να ενταχθεί σε ένα περισσότερο λογικό νομικό πλαίσιο.

Για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί θα πρέπει να εξεταστούν τα ακόλουθα ζητήματα

Κανονισμοί γηπέδων, δομή πρωταθλημάτων και ημερολογιακά προγράμματα

Βασίζόμενες σε σχετικές διαβουλεύσεις των αρμόδιων μελών, οι αθλη-

τικές ομοσπονδίες είναι οι πλέον κατάλληλοι φορείς να ρυθμίσουν θέματα όπως κανονισμοί του παιχνιδιού διοργάνωση αγώνων (συχνά αναλαμβάνεται από τις λίγκες), ζητήματα ανόδου και υποβιβασμού και συστήματα τυπικών προσόντων καθώς και αθλητικό ημερολόγιο.

Κανονισμοί σχετικοί με την εθνική οργάνωση των ομαδικών αθλημάτων στην Ευρώπη και απεικόνιση του μοντέλου της Ευρωπαϊκής πυραμίδας ομαδικών αθλημάτων

Κανονισμοί θεσπισμένοι ώστε να δίνουν στις ομάδες ίσες, κατά το δυνατόν, πιθανότητες και οι οποίες απεικονίζουν τον εθνικό χαρακτήρα των ομαδικών αθλημάτων στην Ευρώπη (όπως ο κανονισμός εντός και εκτός έδρας) θα πρέπει να αναγνωριστούν ως έγκυροι. Παρομοίως, κανονισμοί οι οποίοι στηρίζουν το «ανοικτό» σύστημα στην Ευρώπη, όπως η αρχή της ανόδου και του υποβιβασμού σε διοργανώσεις, βασιζονται στην πεποίθηση ότι εκπρόσωποι από κάθε έθνος θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να αγωνίζονται σε υψηλό επίπεδο στην Ευρώπη. Το σύστημα αυτό συνολικά εξαρτάται από την δέσμευση και την αφοσίωση όλων των μελών στην δομή της Ευρωπαϊκής πυραμίδας και στην αναγνώριση ότι οι εθνικές και ευρωπαϊκές συλλογικές διοργανώσεις συνδέονται αρρηκτως. Συνεπώς δεν είναι δυνατόν οι ομοσπονδίες, λίγκες, σύλλογοι ή οι παίκτες απλώς «να επιλέξουν» σε ποιο μέρος της πυραμίδας επιθυμούν να ανήκουν.

Κανονισμοί σχετικά με την μετακίνηση παικτών μεταξύ των ομάδων

Όλα τα ομαδικά αθλήματα χρήζουν συγκεκριμένων αθλητικών κανονισμών οι οποίοι θα διέπουν τις μετακινήσεις παικτών από τον ένα σύλλογο στον άλλον. Από την στιγμή που τέτοια συστήματα δεν ταυτίζονται, υπάρχουν συγκεκριμένα κοινά ζητήματα, όπως η ανάγκη προστασίας μειονοτήτων, η αποζημίωση για τις προπονήσεις παικτών, η παροχή σταθερότητας όσο αναφορά στα συμβόλαια, και η διασφάλιση ότι υπάρχει δίκαιο σύστημα επιλύσεως διαφορών. Επιπλέον, για να προστατευθεί η ομαλότητα και η απρόσκοπτη και σταθερή λειτουργία του ανταγωνισμού, θα πρέπει να τεθούν σαφή όρια για την μετακίνηση παικτών με την μορφή, για παράδειγμα «προθεσμιών» μεταγραφών. Τα θέματα αυτά αναγνωρίστηκαν όλα, π.χ. στην συμφωνία μεταξύ ΦΙΦΑ ΟΥΕΦΑ και Ευρωπαϊκής Επιτροπής το 2001, όταν βρέθηκε λύση για μια σημαντική υπόθεση που αφορούσε στο διεθνές σύστημα μεταγραφών ποδοσφαιρών.

Κανονισμοί ενθάρρυνσης και παρακολούθησης και συμμετοχής στον ερασιτεχνικό αθλητισμό

Ορισμένα αθλήματα ίσως χρήζουν προστασίας για να διασφαλιστεί ότι η

καθολική κάλυψη των αγώνων τους από την τηλεόραση δεν θα υπονομεύσει την θεαματικότητα των παιχνιδιών και δεν θα αποθαρρύνει τους ανθρώπους από την συμμετοχή τους σε ερασιτεχνικό επίπεδο. Τα ομαδικά αθλήματα μπορούν (σύμφωνα με τα ήδη καταρτισθέντα προγράμματα αγώνων τους) να εφαρμόσουν μέτρα όπως περιορισμό των τηλεοπτικών μεταδόσεων με σκοπό να αποφύγουν τέτοιους κινδύνους.

Κανονισμοί που αφορούν στην σύνθεση των εθνικών ομάδων και στην αποδέσμευση παικτών

Οι κανονισμοί που αφορούν στις προϋπόθεσης επιλογής και στα κριτήρια τους για τις εθνικές ομάδες εμπίπτουν στην σφαίρα των τυπικών προσόντων των ομοσπονδιών ομαδικών αθλημάτων. Τέτοιοι κανονισμοί θα πρέπει να αποσκοπούν στην προστασία της εθνικής ομάδας προσπαθώντας, ταυτόχρονα, να βρουν τη σωστή ισορροπία μεταξύ χώρας και συλλόγων. Οι κανονισμοί «αποδέσμευσης παικτών» έχουν, γενικά, καταρτισθεί για να διασφαλίσουν τα συμφέροντα της εθνικής ομάδας, εξασφαλίζοντας, συγκεκριμένα, ότι κάθε εθνική ομάδα θα μπορεί να επιλέγει τους καλύτερους παίκτες και ότι οι παίκτες δεν θα εμποδίζονται να εκπροσωπήσουν τη χώρα τους στις αθλητικές, εκείνες, ημερομηνίες που έχουν προβλεφθεί για τα διαφορετικά ομαδικά αθλητικά. Αυτό είναι ζωτικής σημασίας για να προστατευθούν τα μέλη, το κοινό, και η πυραμίδα πρότυπο στην οποία βασιζείται ο ευρωπαϊκός αθλητισμός.

Κανονισμοί για το ντόπινγκ και άλλα πειθαρχικά θέματα

Όλα τα αθλήματα θα πρέπει να καταπολεμούν το ντόπινγκ για να εμποδίζεται η εξαπάτηση και να τηρούνται οι αρχές του ευ αγωνίζεσθαι και η ομαλή διεξαγωγή καθώς και να προστατεύεται η υγεία των παικτών. Η υπαγωγή σε κατάλληλο ξεχωριστό καθεστώς διαχείρισης και η κατάλληλη και σε σωστή αναλογία πολιτική κυρώσεων με τους κανονισμούς των αθλητικών ομοσπονδιών όσον αφορά στο ντόπινγκ, καθώς και άλλοι πειθαρχικοί κανονισμοί οι οποίοι στόχο θα έχουν την προστασία των αξιών του αθλητισμού (όπως η ακεραιότητα του ευ αγωνίζεσθαι) εμπίπτουν ευθέως εντός της σφαίρας των τυπικών προσόντων των αρμοδίων αθλητικών ομοσπονδιών.

Συστήματα αδειοδότησης

Όλα τα ομαδικά αθλήματα θα πρέπει διαρκώς να καταβάλλουν προσπάθειες να βελτιώνουν τα στάνταρς των συλλόγων τους σε βασικούς τομείς, όπως η προώθηση των νέων, η υποδομή και, όπου είναι απαραίτητο, η οικονομική διαχείριση. Ένα συγκεκριμένο σύστημα αδειοδότησης, σε ευρωπαϊκό

και/ή εθνικό επίπεδο, αποτελεί ένα μοντέλο που ενθαρρύνει τέτοιες πολιτικές και εξυπηρετεί στην ενίσχυση όχι μόνον της καλής διακυβέρνησης αλλά και στο συνολικό επίπεδο αθλητικού ανταγωνισμού. Τα διάφορα ομαδικά αθλήματα θα σταθμίσουν τις ανάγκες τους εάν και πότε αναπτύξουν τέτοια συστήματα ή κάτι αντίστοιχο

Κανονισμοί σχετικά με την ιδιοκτησία ομάδων της ίδιας διοργάνωσης

Όλα τα ομαδικά αθλήματα θα πρέπει να γνωρίζουν την εικόνα του αθληματός τους και να δρουν ενάντια στην σύγκρουση συμφερόντων η οποία μπορεί να υπονομεύσει την ανεξαρτησία των συλλογών και την ακεραιότητα των αγώνων. Τέτοιου είδους συγκρούσεις μπορεί να προκύψουν από τους ίδιους ανθρώπους που έχουν συμφέροντα σε περισσότερες από μια ομάδες που συμμετέχουν στους ίδιους αγώνες. Θα πρέπει να θεσπιστούν κατάλληλοι κανονισμοί που θα αφορούν σε αυτά τα θέματα και να ενισχυθούν από τους αθλητικούς κυβερνητικούς φορείς.

Κανονισμοί που αφορούν στις δραστηριότητες των παραγόντων

Ο αυξανόμενος ρόλος και η επίδραση των παραγόντων που εμπλέκονται στα ομαδικά αθλήματα είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει να κατοχυρωθεί με κατάλληλους κανονισμούς. Βασικός στόχος εδώ είναι, και πάλι, η προστασία της ακεραιότητας και της καλής εικόνας των ομαδικών αθλημάτων και η επίτευξη σε μέγιστο βαθμό της οικονομικής διαφάνειας. Οι δραστηριότητες των παραγόντων εμπíπτουν, επίσης, στις γενικές αρχές της ιδιαιτερότητας του αθλητισμού και θα πρέπει να κατοχυρώνονται με κανονισμούς σύμφωνους με τις ανάγκες των διαφόρων ομαδικών αθλημάτων.

Κανονισμοί που αφορούν την προπόνηση των παικτών

Όλα τα ομαδικά αθλήματα θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι αθλητικοί κανονισμοί και δομές υπάρχουν για την προώθηση των νέων και για να μπορούν οι σύλλογοι να συνεχίσουν να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στις τοπικές τους κοινωνίες, να βελτιώνουν και ενθαρρύνουν την προπόνηση νέων παικτών και να ενισχύουν την αγωνιστική αρμονία. Τέτοιοι κανονισμοί θα πρέπει να συνδυάζονται με αυστηρούς ελέγχους από τους αθλητικούς φορείς με την κατ'αρχήν απαγόρευση μεταγραφής πολύ νέων παικτών, διαφορετικά ο κίνδυνος είναι όλο και περισσότεροι νέοι παίκτες να παίρνουν μεταγραφή στο εξωτερικό σε πολύ νεαρή ηλικία..

Κανονισμοί σχετικά με την εκχώρηση των εμπορικών δικαιωμάτων

Οι ομοσπονδίες και οι λίγκες διαδραματίζουν βασικό ρόλο στον τομέα

του μάρκετινγκ και των εμπορικών δικαιωμάτων σχετικά με τα αθλητικά γεγονότα που διοργανώνουν. Μεταξύ άλλων η κεντρική δομή μάρκετινγκ στην Ευρώπη είναι θεμελιώδης για την διεκπεραίωση του οικονομικού συστήματος αλληλεγγύης, το οποίο αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό του ευρωπαϊκού μοντέλου των ομαδικών αθλημάτων.

Κανονισμοί που αφορούν στον έλεγχο των εξόδων και στην οικονομική σταθερότητα

Είναι σημαντικό να διατηρηθεί συγκεκριμένο επίπεδο αθλητικού ανταγωνισμού όλων των ομαδικών αθλημάτων. Όπου είναι απαραίτητο θα πρέπει να θεσπιστούν ανάλογοι και ισορροπημένοι κανονισμοί από τον αρμόδιο διοργανωτή των αγώνων για να διατηρηθεί η αγωνιστική ισορροπία και να επιτευχθεί οικονομική σταθερότητα. Θα μπορούσε να συσταθεί ένα πανευρωπαϊκό σύστημα αδειοδότησης ή καθεστώς λογιστικού ελέγχου για να αποκριθεί στις ανωτέρω επιδιώξεις και σε αντιστοιχία με τις ανάγκες των διαφορετικών ομαδικών αθλημάτων.

Αλληλεγγύη

Ένα κοινό θέμα που συνδέει όλα τα ανωτέρω ζητήματα είναι η ικανότητα των κυβερνητικών φορέων να διατηρήσουν μια δομή κανονισμών βασισμένη στην αλληλεγγύη, τόσο από αθλητικής όσο και οικονομικής απόψεως, απεικονίζοντας το μοντέλο πυραμίδα και το σύστημα αξιών των ομαδικών αθλημάτων στην Ευρώπη.

Η επιδιαιτησία ως μηχανισμός επίλυσης διαφορών

Επειδή οι διαφορές ανάμεσα στις επαγγελματικές αθλητικές ομάδες πρέπει να επιλύονται γρήγορα από μέρη τα οποία έχουν την απαιτούμενη εξειδικευμένη γνώση, είναι προτιμότερο τέτοιες διαφορές να επιλύονται από αρμόδιους φορείς επιδιαιτησίας με διασφαλισμένη την ισορροπημένη εκπροσώπηση των διαφωνούντων μελών.

Πνευματική ιδιοκτησία και ακεραιότητα στοιχήματος

Ο αθλητισμός χρηματοδοτείται, ιστορικά, από εισοδήματα που προκύπτουν από το στοιχήμα. Εν τούτοις στην Ευρώπη τα κρατικά μονοπώλια σταμάτησαν και η απελευθέρωση του στοιχήματος παρουσίασε νέες προκλήσεις για τους αθλητικούς φορείς, ιδιαίτερα στον στοιχηματισμό μέσω εταιρειών από το διαδίκτυο, οι οποίες δραστηριοποιούνται ολοένα και περισσότερο στον τομέα αυτό. Μεγαλύτερος θεσμικός έλεγχος (περιλαμβανομένων κοι-

νών προσπαθειών των αθλητικών φορέων και των κυβερνητικών αρχών) θα μπορούσε να αποτελέσει το μέσον για την περιστολή τέτοιων προκλήσεων. Η κατοχύρωση πνευματικής ιδιοκτησίας για αθλητικούς καταλόγους ημερομηνιών που έχουν ορισθεί για αθλητικές εκδηλώσεις θα μπορούσε να εξασφαλίσει περισσότερους πόρους για επανεπένδυση στον αθλητισμό ταυτόχρονα με το να βοηθήσει στην διασφάλιση της ακεραιότητας των αγώνων και στην μείωση του κινδύνου στημένων παιχνιδιών. Χεριάζεται επίσης ισχυρότερο καθεστώς κατοχύρωσης πνευματικής ιδιοκτησίας για την προστασία ενάντια σε τέτοιες απειλές όπως για παράδειγμα η πειρατεία μέσω διαδικτύου.

3. Συγκεκριμένες τρέχουσες προτεραιότητες

Ως σημείο έναρξης και λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν είναι ρεαλιστικό να καλύψουμε τα πάντα αμέσως, η επικέντρωση θα πρέπει να είναι σε τρεις συγκεκριμένους τομείς βραχυπρόθεσμα: (1) εκπαίδευση και επιμόρφωση (2) αδειοδότηση συλλόγων και (3) παράγοντες.

3.1 Εκπαίδευση και επιμόρφωση

Η υπόθεση Μπόσμαν εξουδετέρωσε αποτελεσματικά κάθε περιορισμό όσον αφορά στον αριθμό των μη ιθαγενών παικτών που μπορούν να υπογράψουν σε ένα σύλλογο. Η περίπτωση έχει επιπτώσεις πολύ πέρα από τον χώρο του ποδοσφαίρου και επηρεάζει κάθε ομαδικό άθλημα στην Ευρώπη. Επί πλέον, λόγω του αυξανόμενου αριθμού διεθνούς συνεργασίας και συμφωνιών σύνδεσης, η Ε.Ε επέτρεψε σε συλλόγους να φέρουν στις τάξεις τους ολοένα και περισσότερους παίκτες όχι μόνο από άλλες ευρωπαϊκές χώρες αλλά από κάθε μέρος του κόσμου. Στις περιπτώσεις αυτές ολοένα και ενισχύεται η άποψη ότι πρέπει να ληφθούν επιπλέον μέτρα για την περαιτέρω εκπαίδευση και επιμόρφωση των παικτών.

Τα ομαδικά αθλήματα επιχείρησαν να ανταποκριθούν στην πρόκληση με διάφορους τρόπους. Για παράδειγμα, στο ποδόσφαιρο, η ΟΥΕΦΑ εισήγαγε ένα κανονισμό για τους γηγενείς παίκτες ο οποίος βρίσκει εφαρμογή στους αγώνες συλλόγων που διοργανώνει η ίδια, και ο οποίος στοχεύει να επιτύχει αθλητικούς στόχους όπως: η προώθηση της προπόνησης, η διατήρηση της αγωνιστικής ισορροπίας η παρεμπόδιση οικονομικής εκμετάλλευσης των παικτών και η ενίσχυση της εντόπιας ταυτότητας και κουλτούρας. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα ανακήρυξε τον κανονισμό ως συμβατό με το δίκαιο της Ε.Ε. Άλλα ομαδικά αθλήματα θα πρέπει να είναι ελεύθερα να αναπτύξουν και εφαρμό-

σουν παρόμοιες πολιτικές βασισμένες στις ίδιες αρχές και προσαρμοσμένες στις δικές τους ανάγκες.

Ο κανονισμός της ΟΥΕΦΑ για τους γηγενείς παίκτες δεν εφαρμόζεται παγκοσμίως και απομένει να δούμε πόσο αποτελεσματικός θα είναι για να πετύχει τους στόχους του. Επί πλέον, αν δεν υπάρχει αποτελεσματικός έλεγχος στην μετακίνηση ανηλίκων παικτών ο κανονισμός μπορεί επίσης να έχει την ανεπιθύμητη συνέπεια ενθάρρυνσης των συλλόγων να κάνουν συμβόλαια σε ακόμα νεώτερους παίκτες από το εξωτερικό. Αυτό δεν είναι προς το συμφέρον ούτε των ομαδικών αθλημάτων ούτε των νεαρών παικτών. Σε όλα τα ευρωπαϊκά ομαδικά αθλήματα υπάρχει η πεποίθηση ότι οι παίκτες θα πρέπει να προπονούνται για να παίξουν και όχι να αγοράζονται και να πωλούνται σαν αντικείμενα.

3.1.1 «Διπλή καριέρα - διπλή κατάρτιση»

Και τα ομαδικά αθλήματα άλλα και οι πολιτικές αρχές (συμπεριλαμβανομένων των κυβερνήσεων της Ε.Ε και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου) έχουν εκφράσει την αμέριστη υποστήριξη τους για την προώθηση της εκπαίδευσης «διπλής καριέρας». Είναι, λοιπόν απαραίτητο να έχουν οι παίκτες την ευκαιρία να τύχουν γενικής εκπαίδευσης και/ή της ευκαιρίας επαγγελματικής εκπαίδευσης με σκοπό την εξασφάλιση του μέλλοντος τους μετά το πέρας της αθλητικής τους καριέρας. Η σημασία της ακαδημαϊκής και επαγγελματικής εκπαίδευσης για αθλητές έχει εφαρμογή τόσο σε εκείνους που βρίσκονται στη φάση διάπλασης (μέχρι την ηλικία των 21-23, ανάλογα με το άθλημα), καθώς και σε μεγαλύτερους αθλητές οι οποίοι θα πρέπει να επανσωματωθούν στην κοινωνία με την ολοκλήρωση της αθλητικής τους καριέρας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων των οποίων η αθλητική καριέρα τερματίζεται πρόωρα.

Όπως έχουν τα πράγματα οι ενώσεις, οι λίγκες και οι σύλλογοι δεν έχουν επαρκή κίνητρα για να επενδύσουν στον ζωτικό αυτό τομέα. Για παράδειγμα δεν έχουν καμία εγγύηση ότι οι αποδέκτες της εκπαίδευσης θα παραμείνουν σε αυτούς για πολύ καιρό.

3.1.2 Γηγενείς παίκτες

Οι σύλλογοι έχουν καθήκον να επενδύουν στους γηγενείς τους παίκτες. Οι σύλλογοι δεν είναι αποκλειστικά επιχειρήσεις αλλά αποτελούν μέρη των τοπικών κοινωνιών στις οποίες βασίζονται και είναι μέρη της ταυτότητας του έθνους στο οποίο ανήκουν. Έτσι, κατάλληλα μέτρα απόδοσης και κινήτρων θα πρέπει να θεσπιστούν για να διασφαλιστεί ότι όλοι οι σύλλογοι θα δε-

σμευτούν στην εκπαίδευση των παικτών τους και θα διασφαλίσουν ότι θα διατηρηθεί ένας συγκεκριμένος βαθμός αγωνιστικής ισορροπίας στον αθλητικό ανταγωνισμό. Τέτοια μέτρα δεν θα έχουν ως αποτέλεσμα την ενθάρρυνση της διακίνησης ή εκμετάλλευσης των νέων παικτών αλλά αντιθέτως θα πρέπει να υπάρξουν βάσιμες προτάσεις για να την εμποδίσουν.

3.1.3 Προστασία νέων παικτών και εκπαιδευτικών ομάδων

Ένα σχετικό ζήτημα αφορά την απαραίτητη προστασία των νέων αθλουμένων και των ομάδων που επενδύουν στην εκπαίδευση τους. Απαιτούνται κατάλληλα ρυθμιστικά μέτρα για την αποφυγή της εκμετάλλευσης νέων (ειδικότερα ανηλίκων) και για την διασφάλιση ότι οι ομάδες έχουν συνεχίσει την παροχή κινήτρων για την επένδυση στην εκπαίδευση των παικτών. Σε σχέση με αυτό θα πρέπει να εισαχθούν μέτρα τα οποία θα διασφαλίζουν ότι οι νέοι παίκτες παραμένουν για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο στην ομάδα η οποία έχει επενδύσει στην εκπαίδευση τους.

Επιπλέον οι παίκτες κάτω των 18 ετών θα πρέπει κατά βάση να μένουν με τις ομάδες της χώρας τους για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, σε συνάρτηση με το εν λόγω ομαδικό άθλημα. Ένας κατάλληλος φορέας στο εν λόγω άθλημα (εμπεριέχοντας ενώσεις, πρωταθλήματα, ομάδες και παίκτες), θα πρέπει να ερευνά κάθε διεθνή μεταγραφή παίκτη κάτω των 18 ετών και/ή κάθε περίπτωση όπου υπάρχει πρώτη εγγραφή παίκτη κάτω των 18 ο οποίος έχει διαφορετική εθνικότητα από εκείνη της ένωσης στην οποία πρόκειται να εγγραφεί. Αυτός ο φορέας θα ερευνά τους σχετικούς όρους ειδικά όσο αφορά την πρόνοια των παικτών και θα πρέπει να είναι αρμόδιος να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την επίτευξη αυτών των στόχων.

3.2 Αδειοδότηση Συλλόγων

Για την βελτίωση του επαγγελματισμού των ομαδικών αθλημάτων στην Ευρώπη, είναι καιρός να εξετάσουμε, για κάθε ομαδικό άθλημα, την δημιουργία ενός κατάλληλου πλαισίου αδειοδότησης και ενός ελεγκτικού φορέα. Για παράδειγμα, ένα Ευρωπαϊκός φορέας ελέγχου οικονομικής διαχείρισης θα μπορούσε να διευθύνεται από τις Ευρωπαϊκές αθλητικές ομοσπονδίες ως μέρος του δικού τους συστήματος αδειοδότησης και να εφαρμόζεται στους συλλόγους που συμμετέχουν σε Πανευρωπαϊκούς αγώνες.

Η δημιουργία ενός τέτοιου πλαισίου σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, επιπροσθέτως στους υπάρχοντες ελεγκτικούς φορείς σε εθνικό επίπεδο (υπό την αιγίδα

των σχετικών αθλητικών φορέων), θα βοηθούσαν στην προαγωγή καλύτερης διακυβέρνησης σε όλα τα επίπεδα, την επίτευξη μεγαλύτερης οικονομικής διαφάνειας και ορθής διοίκησης, την ενίσχυση της σταθερότητας και ισορροπίας των αγώνων, και την αποτροπή των καταχρήσεων.

3.3 Μάνατζερς

Η αυξημένη διάδοση των πρακτόρων στα ομαδικά αθλήματα λειτουργεί κυρίαρχα στην Ευρώπη και τα αποδεδειγμένα προβλήματα τα οποία σχετίζονται με τις διάφορες δραστηριότητές τους επιβάλλουν την ανάπτυξη βελτιωμένου κανονισμού από τις αθλητικές ομοσπονδίες πιθανόν σε συνδυασμό με κατάλληλα μέτρα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. Καλή διακυβέρνηση από αθλητικές ομοσπονδίες

Όλες οι ομοσπονδίες ομαδικών αθλημάτων θα πρέπει να εφαρμόσουν και να συνεχίσουν να αναπτύσσουν, αρχές καλής διακυβέρνησης βασισμένες στο υπάρχον έργο, μεταξύ άλλων, της ΔΟΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η προσκόλληση στις αρχές καλής διακυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένης της κατάλληλης ανάμιξης των μετόχων στην διαδικασία λήψης αποφάσεων και η λειτουργία με δημοκρατικό και διαφανή τρόπο, είναι βασικοί όροι για να αναγνωριστούν οι Διεθνείς, Ευρωπαϊκές και εθνικές ομοσπονδίες ως αρμόδιοι φορείς για την ρύθμιση των αθλημάτων τους σε παγκόσμιο, ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο αντίστοιχα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας.

Τα ομαδικά αθλήματα επίσης έχουν την ικανότητα και επιθυμία να προσφέρουν ευρύτερα δημόσια οφέλη, συγκεκριμένα να προάγουν την καταπολέμηση του ρατσισμού και της διαφθοράς και να προάγουν τις αρχές του ευ αγωνίζεσθαι υπό την προϋπόθεση ότι οι δημόσιες αρχές συνεργάζονται μαζί τους για να βοηθήσουν προς την επίτευξη αυτών των στόχων. Παράλληλα υπάρχει μια σειρά από άλλα κοινωνικά ζητήματα, τα οποία είναι συνδεδεμένα ή με κάποιο τρόπο ιδιαίτερα ορατά μέσω του αθλητισμού, στα οποία περιλαμβάνονται: βία, διαφθορά, ξέπλυμα χρήματος, εμπορία/ λαθρεμπόριο ανηλίκων, στάδια και ασφάλεια, παράνομο στοίχημα, ξενοφοβία, ρατσισμός και άλλες μορφές διακρίσεων, στήσιμο αγώνων και ντόπινγκ. Τέτοιου είδους ζητήματα δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο με τους αθλητικούς φορείς, καθώς η επίλυση τους απαιτεί συνεργασία με πολιτικές, δημόσιες αρχές και αστυνομικές δυνάμεις.

5. Συμπεράσματα: Γαλλική Προεδρία

5.1 Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα πρέπει να ζητήσει από την Ευρωπαϊκή

ική Επιτροπή να εφαρμόσει τελικά, μαζί με τις Ευρωπαϊκές Ομοσπονδίες ομαδικών αθλημάτων τα πιο αποτελεσματικά μέσα για την αναγνώριση της ιδιαιτερότητας του αθλητισμού εντός ενός νομικού πλαισίου σύμφωνα με τις αρχές που διατυπώνονται σε αυτό το έγγραφο.

5.2 Πρόσθετα με τα παραπάνω το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα πρέπει, ως πρώτο βήμα, να επιβεβαιώσει τη δέσμευσή του να εφαρμόσει ένα ορισμό της ιδιαιτερότητας το αθλητισμού σε στέρεους όρους και να δηλώσει την ομόφωνη υποστήριξη του για:

- (i) την αρχή της εκπαίδευσης «διπλής καριέρας» για νέους αθλητές, αποτελεσματική εφαρμογή της εκπαίδευσης «διπλή καριέρα» στην Ευρώπη, υπό την αρμοδιότητα και καθοδήγηση των αθλητικών ομοσπονδιών
- (ii) την ιδέα του ελάχιστου αριθμού ντόπιων παικτών, ή όμοιων πολιτικών, στα επαγγελματικά ομαδικά αθλήματα
- (iii) την πιο αποτελεσματική προστασία των νέων παικτών και των προπονητικών συλλόγων και όπου είναι απαραίτητο αυστηρότερη ρύθμιση της διεθνούς διακίνησης ανηλίκων
- (iv) την δημιουργία ενός κατάλληλου συστήματος αδειοδότησης και ενός φορέα οικονομικής διοίκησης, όπου θα διευθύνονται από τις σχετικές Ευρωπαϊκές αθλητικές ομοσπονδίες
- (v) την βελτιωμένη ρύθμιση των δραστηριοτήτων των μάνατζερς στην Ευρώπη και της εργασίας (επεξεργασία επίδρασης) που ήδη διενεργείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε αυτό το πεδίο.
- (vi) Αυστηρή προσήλωση στις αρχές καλής διακυβέρνησης από όλες τις ομοσπονδίες ομαδικών αθλημάτων.

Το έγγραφο υποβλήθηκε από:

- Μπάσκετ (FIBA Europe)
- Ποδόσφαιρο (UEFA)
- Χειροσφαίριση (EHF – European Handball Federation)
- Χόκεϊ επί πάγου (IIHF - International Ice Hockey Federation)
- Ράγκμπι (FIRA – Association Europeene de Rugby (FIRA-AER)
- Πετοσφαίριση (CEV – Confederation Europeene de Volleyball)

Ο θεσμός των Παρατηρητηρίων Αθλητισμού στην Ευρώπη

Ως Παρατηρητήριο νοείται ένας θεσμοθετημένος φορέας παρακολούθησης των δραστηριοτήτων ενός συγκεκριμένου τομέα με απώτερο στόχο τη δημιουργία μίας βάσης δεδομένων που λειτουργεί ως Τράπεζα Πληροφοριών για όλους τους ενδιαφερόμενους και παρέχει αντικειμενικά, αξιόπιστα και συγκρίσιμα στοιχεία που θα μπορούσαν να βοηθήσουν τους εμπλεκόμενους φορείς όταν προβαίνουν σε ενέργειες ή καθορίζουν ενέργειες στους αντίστοιχους τομείς αρμοδιοτήτων τους. Λειτουργούν πολλά Παρατηρητήρια: Απασχόλησης, Νεανικής Επιχειρηματικότητας, Εργασιακών Σχέσεων, για την Κοινωνία της Πληροφορίας, Καινοτομίας και Επιχειρηματικότητας, Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο των Φαινομένων Ρατσισμού και Ξενοφοβίας κλπ. Τα Παρατηρητήρια Αθλητικής Απασχόλησης επικεντρώνονται στον τομέα του αθλητισμού με στόχο τη συλλογή, καταγραφή, ανάλυση και δημοσιοποίηση στοιχείων σχετικά με την απασχόληση και την κατάρτιση στον αθλητισμό, επιχειρούν να εντοπίσουν τις ανάγκες της συγκεκριμένης αγοράς εργασίας, μελετούν την επάρκεια, ή έλλειψη προσόντων και υποβάλλουν προτάσεις για βελτίωση της κατάστασης στον τομέα αυτό.

Η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, μέσω του Γραφείου Προγραμμάτων της Ε.Ε., είναι προσωρινό μέλος του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου Αθλητισμού και Απασχόλησης (EOSE) και στο πλαίσιο της εν λόγω συνεργασίας έχει ήδη συμμετάσχει στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα VOCASPORT (Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση στον αθλητικό τομέα – Κατάσταση, τάση και προοπτικές), το οποίο διήρκεσε 7 μήνες και ολοκληρώθηκε τον Ιούλιο του 2004.

Το EOSE (Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο Αθλητισμού και Απασχόλησης) δημιουργήθηκε το 1994 μέσα στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Αθλητικών Επιστημών στην Ανώτερη Εκπαίδευση (ENSSHE) που πρόσφατα μετονομάστηκε σε ENSSEE (Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εκπαίδευσης και Απασχόλησης στην Αθλητική Επιστήμη). Η αποστολή του ENSSEE είναι να προωθήσει την ευρωπαϊκή συνεργασία μεταξύ των οργανισμών που σχετίζονται με την ανάπτυξη της επιμόρφωσης, εκπαίδευσης, έρευνας και απασχόλησης στον τομέα του αθλητισμού και της φυσικής αγωγής. Το 2003, το EOSE έγινε ανεξάρτητος

οργανισμός, οι σχέσεις του με το ENSSEE, ωστόσο, παραμένουν ισχυρές και σε μόνιμη βάση. Το EOSE αποτελεί ένα δίκτυο εθνικών και περιφερειακών, δημόσιων ή μη-κερδοσκοπικών, παρατηρητηρίων που εμπλέκονται σε τομείς του αθλητισμού. Η δραστηριότητα του EOSE ανταποκρίνεται στο γεγονός ότι καθίσταται ολοένα και πιο σημαντικό για τους διαμορφωτές της πολιτικής, τη βιομηχανία του αθλητισμού και τους παρέχοντες εκπαίδευση σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες να κατανοήσουν τις ανάγκες της αγοράς εργασίας που αφορά στον αθλητισμό και να έχουν επίγνωση των αλλαγών που την επηρεάζουν. Στόχος του EOSE είναι να προωθήσει το διάλογο για την απασχόληση και την εκπαίδευση μεταξύ των δημόσιων αρχών, των μη-κερδοσκοπικών οργανισμών, των εκπαιδευτικών φορέων, των κοινωνικών εταίρων και των ερευνητικών οργανισμών σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Στόχοι του EOSE είναι να αναπτύξει τις απαραίτητες μεθοδολογίες και τα εργαλεία για να αναπτύσσει συγκριτικές και ποιοτικές μελέτες που θα αφορούν στην αθλητική δραστηριότητα και την απασχόληση στον αθλητικό τομέα, να συλλέγει, να αναλύει και να διαδίδει τα στοιχεία αυτά στους πιθανούς χρήστες και να παρέχει εμπειρική καθοδήγηση, εργαλεία και μηχανισμούς στις αρμόδιες αρχές κάθε χώρας, προκειμένου να προβούν στη σύσταση Εθνικών ή Περιφερειακών Παρατηρητηρίων. Μέλη του EOSE είναι τα εξής παρατηρητήρια:

Το SkillsActive (Συμβούλιο για την Εξειδίκευση στον Τομέα της Ενεργής Αξιοποίησης του Ελεύθερου Χρόνου και της Μάθησης) είναι επίσημα αναγνωρισμένο από την Κυβέρνηση. Χρηματοδοτούμενο από πολλούς εργοδότες, καθοδηγεί και δίνει ώθηση στην εξειδίκευση και την παραγωγικότητα στον τομέα του Αθλητισμού, της Αναψυχής, της Υγείας και της Φυσικής Αγωγής, των Υπαίθριων Δραστηριοτήτων και της Δημιουργικής Απασχόλησης. Στο SkillsActive συμμετέχουν εργοδότες και εθελοντικοί οργανισμοί που δραστηριοποιούνται στον τομέα της φυσικής αγωγής, της αναψυχής και της υγείας. Στόχος του SkillsActive είναι να αναπτύξει κατάλληλα πλαίσια στον τομέα της Αναψυχής και της Μάθησης, σχεδιάζοντας και αναπτύσσοντας τις Μαθητείες αναψυχής και μάθησης με τρόπο που θα έχει ως αποτέλεσμα την παραγωγή ενός άκρως καταρτισμένου και με υψηλά κίνητρα εργατικού δυναμικού.

Έχοντας συσταθεί στο πλαίσιο μίας εταιρικής σχέσης μεταξύ του Υπουργείου Αθλητισμού και του Υπουργείου Νεότητας, Παιδείας και Έρευνας, το γαλλικό παρατηρητήριο ONMAS (Εθνικό Παρατηρητήριο Επαγγελματιών Αναψυχής και Αθλητισμού) συσπειρώνει ένα δίκτυο φορέων που συμμετέχουν στη μελέτη των αθλητικών επαγγελματιών και της δημιουργικής απασχό-

λησης. Αντικειμενικός στόχος του είναι να συστήσει ένα γαλλικό οργανισμό ομπρέλα εντός του φάσματος απασχόλησης, αθλητικών δραστηριοτήτων και δραστηριοτήτων αναψυχής με σκοπό τη συλλογή και διάδοση στοιχείων που αφορούν στην απασχόληση σε δραστηριότητες αθλητισμού και αναψυχής, την ανάπτυξη ποιοτικών σπουδών σε αθλητικούς και σχετικούς με τον αθλητισμό οργανισμούς, την ανάπτυξη μηχανισμών πρόβλεψης δεξιοτήτων, διερεύνησης τάσεων, αλλαγών και ελλείψεων στις δεξιότητες στην αγορά εργασίας της Γαλλίας και την παροχή καθοδήγησης στις αρμόδιες αρχές.

Το RUNOPES (Πανεπιστημιακό Δίκτυο Παρατήρησης και Προοπτικής της Αθλητικής Απασχόλησης) είναι μια γαλλική ένωση η οποία συγκεντρώνει ερευνητές και εκπαιδευτές που συμμετέχουν στη δημιουργία προγραμμαμάτων κατάρτισης στον τομέα του αθλητισμού. Όλα τα μέλη συμμετέχουν στην μελέτη της αγοράς εργασίας και των προσόντων στον αθλητικό τομέα. Το RUNOPES ιδρύθηκε το 1999 από τη Διάσκεψη των Διευθυντών του Αθλητικού Τμήματος και του επιστημονικού κλάδου των Γαλλικών Πανεπιστημίων και οι βασικοί στόχοι είναι οι ακόλουθοι : α) η προώθηση των σχέσεων μεταξύ των ερευνητών και όσων ασχολούνται με τη δημιουργία προγραμμάτων κατάρτισης, β) η συλλογή και η ανάλυση ποιοτικών και ποσοτικών δεδομένων για την αθλητική απασχόληση και τα προσόντα και γ) η διάδοση της πληροφορίας αυτής στους φορείς και στους κοινωνικούς εταίρους.

Το INOS (Ιρλανδικό Εθνικό Παρατηρητήριο Αθλητισμού) συστάθηκε το Σεπτέμβριο του 2005, στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας Tralee, ως Τομέας Στρατηγικής Έρευνας στο Τμήμα Σπουδών για την Υγεία και την Αναψυχή με βασικούς στόχους την ενημέρωση σε διεπιστημονικά θέματα που αφορούν στον αθλητισμό και τη φυσική δραστηριότητα, τη συλλογή και επεξεργασία πληροφοριών που αφορούν στην αγορά εργασίας και δεξιοτήτων, το διάλογο μεταξύ των διαμορφωτών εθνικής πολιτικής, τη χαρτογράφηση των δεξιοτήτων που απαιτούνται από τα προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης και τη συγκριτική ανάλυση με άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε. διευκολύνοντας παρόμοιο στρατηγικό σχεδιασμό σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Κύρια αποστολή του OISO (Ιταλικό Παρατηρητήριο για τον Αθλητισμό και την Απασχόληση) είναι η μελέτη και η έρευνα της αθλητικής αγοράς εργασίας στην Ιταλία. Αποτελεί σύμπραξη διάφορων μη-κυβερνητικών οργανισμών που δραστηριοποιούνται στον τομέα των αθλητικών επαγγελματιών, της κατάρτισης και της αθλητικής απασχόλησης και βασική αποστολή του είναι η συλλογή δεδομένων σε εθνικό και τοπικό επίπεδο.

Το IDP (Ινστιτούτο Αθλητισμού της Πορτογαλίας) είναι ένα δημόσιο ίδρυμα υπεύθυνο για τον τομέα του αθλητισμού στην Πορτογαλία. Αποτελεί ανεξάρτητη διοικητική και οικονομική οντότητα που, όμως, λειτουργεί υπό την εποπτεία και τους κανονισμούς του αρμόδιου για τον αθλητισμό φορέα της Κυβέρνησης. Το 2004, το Ινστιτούτο Αθλητισμού της Πορτογαλίας ξεκίνησε ένα πρόγραμμα για την ίδρυση ενός εθνικού Παρατηρητηρίου Αθλητισμού για την Απασχόληση και την Κατάρτιση. Ο πρωταρχικός σκοπός του είναι η βαθύτερη γνώση γνώσης της κατάστασης που επικρατεί στην αθλητική απασχόληση και κατάρτιση στην Πορτογαλία ώστε να είναι σε θέση να προσδιορίζει, να εφαρμόζει και να αξιολογεί αποδοτικές πολιτικές που αποσκοπούν στην κατάρτιση του ανθρώπινου δυναμικού στον αθλητισμό και στην απόκτηση των κατάλληλων προσόντων.

Το INCUAL (Εθνικό Ίδρυμα Τυπικών Προσόντων) ιδρύθηκε με το Βασιλικό Ψήφισμα 375/1999 της 5^{ης} Μαρτίου, με σκοπό να ρυθμίζει και να συντονίζει τα Εθνικά Προσόντα και το Σύστημα Επαγγελματικής Κατάρτισης. Μέσω του Παρατηρητηρίου που έχει συστήσει το INCUAL παρέχει πληροφόρηση για τα αθλητικά επαγγέλματα. Το INCUAL είναι υπεύθυνο για τον καθορισμό, την προετοιμασία και την συνεχή ενημέρωση του Κατάλογου Επαγγελματικών Προσόντων και του Κατάλογου Επαγγελματικής Κατάρτισης.

Το WJH MULIER INSTITUUT (Ινστιτούτο Mulier) είναι ένα εθνικό κέντρο έρευνας για τον αθλητισμό στις Κάτω Χώρες. Είναι ένας μη-κυβερνητικός οργανισμός που συστήθηκε το 2002 από τέσσερα Πανεπιστήμια και έναν ερευνητικό οργανισμό. Το εύρος των ερευνών του καλύπτει ποικίλα θέματα, όπως η αθλητική συμμετοχή, αθλητισμός και υγεία, αθλητισμός και εκπαίδευση, αθλητισμός υψηλού επιπέδου και ΜΜΕ, κοινωνική ενσωμάτωση, ποιοτική διαχείριση του αθλητισμού και φυσική αγωγή.

Η CMOS (Έδρα Διαχείρισης Αθλητικών Οργανισμών) δημιουργήθηκε το 2005 από το Υπουργείο Αθλητισμού της γαλλικής κοινότητας του Βελγίου με την υποστήριξη της Διομοσπονδιακής Ολυμπιακής Επιτροπής του Βελγίου με σκοπό την ανάπτυξη εργαλείων για την καλύτερη διαχείριση των αθλητικών οργανισμών στο Βέλγιο.

Υπάρχουν επίσης και περιφερειακά Παρατηρητήρια Αθλητικής Απασχόλησης όπως το ISEF (Ανώτερο Ινστιτούτο Φυσικής Αγωγής της Φιρέντσε) και το ORRS (Περιφερειακό Παρατηρητήριο Αθλητισμού της Σικελίας) που είναι, επίσης, μέλη του EOSE.

ΟΙ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΤΕΦΦΑ

Έρευνα για την αθλητική απόδοση - επίδοση των φοιτητών που εισήχθησαν στο ΤΕΦΑΑ με τις ευεργετικές διατάξεις περί πρωταθλητών, (υποβληθείσα στο ΤΕΦΑΑ Θεσ/νίκης το 1989).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ**ΠΡΟΛΟΓΟΣ****ΕΙΣΑΓΩΓΗ****ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ: ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ**

- 1.1. Οργάνωση εργασίας
- 1.2. Ερωτηματολόγιο που χρησιμοποιήθηκε

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

- 2.1. Γενικός συγκεντρωτικός πίνακας
- 2.2. Αποτελέσματα Α΄ έτους
- 2.3. Αποτελέσματα Β΄ έτους
- 2.4. Αποτελέσματα Γ΄ έτους
- 2.5. Αποτελέσματα Δ΄ έτους
- 2.6. Γενικός - συνολικός πίνακας για όλα τα έτη αθροιστικά
- 2.7. Βελτίωση - Στασιμότητα - Επιδείνωση, συνολικός πίνακας για όλα τα έτη αθροιστικά

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ: ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

- 3.1. Ομαδικά αγωνίσματα
- 3.2. Ατομικά αγωνίσματα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ: ΡΑΒΔΟΓΡΑΜΜΑΤΑ (Παραλείπεται)**ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ: ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΑ ΟΜΑΔΙΚΑ – ΑΤΟΜΙΚΑ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ**

- 5.1. Ομαδικά αγωνίσματα ανδρών
- 5.2. Ομαδικά αγωνίσματα γυναικών
- 5.3. Ατομικά αγωνίσματα ανδρών
- 5.4. Ατομικά αγωνίσματα γυναικών

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ: ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

- 6.1. Συμπεράσματα – προτάσεις

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τα τελευταία χρόνια είναι γενικά παραδεκτό το φαινόμενο της συμφόρησης των Ελληνικών Πανεπιστημίων και ιδιαίτερα των τμημάτων Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού [Τ.Ε.Φ.Α.Α] που μας ενδιαφέρει άμεσα.

Η έλλειψη χώρων κατάλληλων και επαρκών καθώς και η έλλειψη ανάλογου αριθμού επιστημονικά καταρτισμένων καθηγητών καθιστά σχεδόν αδύνατη για τον φοιτητή την απόκτηση των απαιτούμενων γνώσεων και εμπειριών. Γνώσεις και εμπειρίες που είναι απαραίτητες για την σωστή κατάρτιση ενός αυριανού επιστήμονα, Γυμναστή ικανού για την προαγωγή της Φυσικής αγωγής στις βαθμίδες εκπαίδευσης και για την άνοδο του αθλητισμού στην χώρα μας.

Στα παραπάνω υπαρκτά προβλήματα προστίθεται και το γεγονός 5τι σύμφωνα με το ενεργητικό νομοσχέδιο 1351/83, 1566/85 δίνεται το πλεονέκτημα στους αθλητές πρωταθλητές να εισάγονται στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. χωρίς να λαμβάνονται υπ' όψη οι επιδόσεις στα μαθήματα δέσμης των Γενικών Πανελλαδικών εξετάσεων. Έτσι συσσωρεύεται ένας αυξημένος αριθμός εισαγόμενων που ξεπερνά κατά πολύ τα αναγκαία και επαρκή όρια για τη σωστή λειτουργία της Σχολής.

Το φαινόμενο αυτό έχει σαν απόρροια την δημιουργία δυσεπίλυτων προβλημάτων που παρεμποδίζουν την λειτουργικότητα των Τ.Ε.Φ.Α.Α.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το μεγαλύτερο ίσως πρόβλημα για την σωστή λειτουργία της σχολής είναι αυτό του υπερβολικά μεγάλου αριθμού φοιτητών. Η πολυαριθμία αυτή των φοιτητών οδήγησε στο να επιλεχθεί για να ερευνηθεί το μισό» αυτού του προβλήματος. Με τη λέξη «μισό» νοείται μόνο ο αριθμός των φοιτητών που εισάγονται στην σχολή σαν αθλητές πρωταθλητές σύμφωνα με το ενεργητικό νομοσχέδιο 1351/83, 1566/85 που θέσπισε ο νομοθέτης της πολιτείας. Το άλλο «μισό» βέβαια νοείται ο αριθμός εκείνων των φοιτητών που έχουν εισαχθεί στην σχολή μετά από συμμετοχή στις πανελλαδικές εξετάσεις στα μαθήματα δέσμης και στις πρακτικές αθλητικές δοκιμασίες.

Η εργασία αυτή ερευνά μόνο το πρώτο σύνολο φοιτητών όπως προαναφέρθηκε, δηλαδή το σύνολο αυτών που έχουν εισαχθεί στη σχολή σαν αθλητές - πρωταθλητές. Παρατηρείται το γεγονός συχνά πολλοί από τους φοιτητές αυτούς αμέσως μετά της είσοδό τους στα Τ.Ε.Φ.Α.Α., είτε ακόμα και λίγο αργότερα να εγκαταλείπουν την ενεργό δράση στο άθλημά τους.

Υπάρχουν εδώ δύο βασικά ερωτήματα που έχουν σχέση με τους πρωταθλητές που εισάγονται στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. και χρειάζονται απάντηση: α) οι πρω-

ταθλητές εισάγονται κατ' εξαίρεση σαν ηθική αμοιβή γι' αυτό που έχουν ήδη κάνει και β) εισάγονται κατ' εξαίρεση, ώστε να έχουν καλύτερες ευκαιρίες για προπόνηση και και βελτίωση των επιδόσεων;

Στα ερωτήματα αυτά προσπαθούμε με αυτή την εργασία να απαντήσουμε όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικά και τεκμηριωμένα. Ταυτόχρονα προκύπτουν ορισμένα συμπεράσματα τα οποία γίνεται προσπάθεια να αναλυθούν διεξοδικά και να παρουσιασθούν απλοποιημένα, και κατανοητά.

Τελικό στάδιο είναι η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων και η παρουσίαση ορισμένων προτάσεων που πιθανόν να μπορούν να δώσουν λύσεις, έστω και μερικές.

Στο σημείο αυτό θεωρούμε απαραίτητο να ευχαριστήσουμε τους συναδέλφους φοιτητές, που με την κατανόηση, προθυμία, σοβαρότητα, και υπευθυνότητα που έδειξαν βοήθησαν στην άριστη συνεργασία για την συλλογή των πληροφοριών και στοιχείων.

Πληροφορίες και στοιχεία που ήταν απαραίτητα για την έρευνα και συγγραφή τούτης της εργασίας. Επίσης πρέπει να ευχαριστήσουμε και τους καθηγητές της σχολής με την συγκατάθεση των οποίων απασχολήσαμε ορισμένους συναδέλφους κατά την διάρκεια των ωρών μαθήματος για την συλλογή των στοιχείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ

1.1. Οργάνωση εργασίας.

Τα στοιχεία τη έρευνας αυτής πάρθηκαν με προσωπικές συνεντεύξεις που κάναμε στο σύνολο του ερευνώμενου πληθυσμού.

Ο τρόπος οργάνωσης και συλλογής στοιχείων έγινε με την μορφή ερωτηματολογίου το οποίο παρουσιάζεται Παρακάτω.

Αντικειμενικές δυσκολίες αντιμετωπίσαμε λόγω του εκτεταμένου αριθμού του ερευνώμενου πληθυσμού. Οι πληροφορίες πάρθηκαν κατά τμήματα όπως αυτά είχαν χωρισθεί για την διδακτική διαδικασία της σχολής για το Α' και Β' έτος και κατά ειδικότητες για το Γ' και Δ' έτος.

Αυτό όπως είναι φανερό δημιούργησε προβλήματα τύπου και χρόνου για την διαδικασία συλλογής πληροφοριών καθώς ο μεγάλος αριθμός των τμημάτων που έχουν μάθημα σε διάφορα «σημεία» της πόλης της Θεσσαλονίκης ήταν δύσκολο να εντοπισθούν και να πάρουμε τα απαραίτητα στοιχεία και πληροφορίες που ενδιέφεραν την έρευνα. Η διαδικασία της συλλογής πληροφοριών άρχισε τον μήνα Μάρτιο του 1988 και περατώθηκε τον μήνα Μάιο του 1988.

1.2. Ερωτηματολόγιο που χρησιμοποιήθηκε.

1. Με τι άθλημα ασχολείσαι;
2. α) Σε ποια κατηγορία έπαιζες;
β) Τι ρεκόρ είχες;
3. α) Σε ποιά κατηγορία παίζεις τώρα;
β) Τι ρεκόρ έχεις τώρα;
4. α) Σταμάτησες τον αθλητισμό;
β) Αν σταμάτησες σε ποιό έτος;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

2.1. Γενικός συγκεντρωτικός πίνακας.

	Α' ΕΤΟΣ	Β' ΕΤΟΣ	Γ' ΕΤΟΣ	Δ' ΕΤΟΣ	Συνολικά
Εισήχθησαν	257	243	219	206	925
Άνδρες	188	193	143	160	684
Γυναίκες	69	50	76	46	241
Δείγμα	167	195	171	123	656
Ποσοστό %	64,98	80,24	78,07	59,70	70,91
Άνδρες	110	147	137	104	498
Ποσοστό %	58,51	76,16	95,80	65,00	72,80
Γυναίκες	57	48	34	19	158
Ποσοστό %	82,60	96,00	44,73	41,30	65,56

2.2. Α' ΕΤΟΣ

Πίνακας 2.2.1. - Γενικός Πίνακας

	Αριθμός	Ποσοστό %
Εισήχθησαν	257	
Ανδρες	188	
Γυναίκες	69	
Δείγμα	167	65,00
Ανδρες	110	58,50
Γυναίκες	57	82,60
Εγκατέλειψαν	31	18,56
Ανδρες	9	8,18
Γυναίκες	22	38,59

Στον Γενικό Πίνακα 2.2.1. του Α΄ έτους βλέπουμε ότι τα ποσοστά των γυναικών που έχουν σταματήσει στο πρώτο κιόλας έτος φοίτησης είναι μεγαλύτερο κατά 30.41% από το ποσοστό των ανδρών που εγκατέλειψαν στο έτος αυτό.

Πίνακας 2.2.2. Ομαδικά αγωνίσματα Α΄ έτους.

	ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	Αριθμός	Ποσοστό	Αριθμός	Ποσοστό
Δείγμα	51	-	15	-
Εγκατέλειψαν	3	5.88	1	46.66
Συνεχίζουν	48	94.11	8	53.33
Βελτίωση	19	39.58	3	31.50
Στασιμότητα	21	43.15	4	50.00
Επιδείνωση	8	16.66	1	12.80

Στον πίνακα 2,2,2, των ομαδικών αγωνισμάτων του Α΄ έτους παρατηρούμε ότι το ποσοστό των Γυναικών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό είναι μεγαλύτερο κατά 40.78% από το ποσοστό των ανδρών που εγκατέλειψαν στο έτος αυτό.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ μεταξύ αυτών που συνεχίζουν στα ομαδικά αγωνίσματα βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό κατά 2.08% παρουσιάζουν οι άνδρες σε σύγκριση με τις γυναίκες.

ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ βλέπουμε ότι παρουσιάζουν μεγαλύτερο ποσοστό κατά 6.25% οι γυναίκες σε σχέση με τους άνδρες.

ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ τέλος βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό κατά 4.16% υπάρχει στους άνδρες από ότι στις γυναίκες.

Πίνακας 2.2.3. Ατομικά αγωνίσματα Α΄ έτους.

	ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	Αριθμός	Ποσοστό	Αριθμός	Ποσοστό
Δείγμα	59	-	42	-
Εγκατέλειψαν	6	10.16	15	35.71
Συνεχίζουν	53	89.83	27	64.28
Βελτίωση	12	22.64	6	22.22
Στασιμότητα	32	60.37	15	55.55
Επιδείνωση	9	17.00	6	22.22

Στον Πίνακα 2.2.3. των ατομικών αγωνισμάτων του Α΄ έτους παρατηρούμε ότι το ποσοστό των Γυναικών που εγκατέλειψαν στο Α΄ έτος κιόλας είναι μεγαλύτερο

λύτερο κατά 25.55% από το ποσοστό των ανδρών που εγκατέλειψαν στο πρώτο έτος φοίτησης.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ μεταξύ αυτών που συνεχίζουν στα ατομικά αγωνίσματα βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό κατά 0.42% παρουσιάζουν οι άνδρες σε σύγκριση με τις γυναίκες.

ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ βλέπουμε ότι παρουσιάζουν μεγαλύτερο ποσοστό κατά 4.82% οι άνδρες σε σχέση με τις γυναίκες.

ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ τέλος βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό κατά 5.22% παρουσιάζουν οι γυναίκες σε σύγκριση με το ποσοστό που έχουν οι άνδρες.

2.3. Β' ΕΤΟΣ

Πίνακας 2.3.1. - Γενικός Πίνακας

	Αριθμός	Ποσοστό %
Εισήχθησαν	243	
Ανδρες	193	
Γυναίκες	50	
Δείγμα	195	80.24
Ανδρες	147	76.16
Γυναίκες	48	96.00
Εγκατέλειψαν	74	38.00
Ανδρες	49	33.33
Γυναίκες	25	52.08

Στον Γενικό Πίνακα 2.3.1. του Β' έτους βλέπουμε ότι το ποσοστό των γυναικών που έχουν σταματήσει μέχρι το έτος αυτό είναι μεγαλύτερο κατά 18.75% από το ποσοστό των ανδρών που εγκατέλειψαν μέχρι το ίδιο έτος φοίτησης.

Πίνακας 2.3.2. Ομαδικά αγωνίσματα Β' έτους.

	ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	Αριθμός	Ποσοστό	Αριθμός	Ποσοστό
Δείγμα	74	-	16	-
Εγκατέλειψαν	8	10.81	4	25.00
Συνεχίζουν	66	89.18	12	75.00
Βελτίωση	23	34.84	4	33.33
Στασιμότητα	28	42.42	6	50.00
Επιδείνωση	15	22.72	2	16.66

Στον Πίνακα 2.3.2. των Ομαδικών αγωνισμάτων του Β΄ έτους παρατηρούμε ότι το ποσοστό των Γυναικών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό είναι μεγαλύτερο κατά 14.19% από το ποσοστό των Ανδρών που εγκατέλειψαν το έτος αυτό.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ μεταξύ αυτών που συνεχίζουν στα ομαδικά αθλήματα βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό κατά 1.51% παρουσιάζουν οι Άνδρες σε σύγκριση με τις Γυναίκες.

ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ βλέπουμε ότι παρουσιάζουν μεγαλύτερο ποσοστό κατά 7.58% οι Άνδρες σε σχέση με τις Γυναίκες.

ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ τέλος βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό κατά 6.06% υπάρχει στους Άνδρες από ότι στις Γυναίκες.

Πίνακας 2.3.3. Ατομικά αγωνίσματα Β΄ έτους.

	ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	Αριθμός	Ποσοστό	Αριθμός	Ποσοστό
Δείγμα	73	-	32	-
Εγκατέλειψαν	41	56.16	21	65.62
Συνεχίζουν	32	43.83	11	34.37
Βελτίωση	11	34.37	5	45.45
Στασιμότητα	12	37.50	4	36.36
Επιδείνωση	9	28.12	2	18.18

Στον Πίνακα 2.3.3. των Ατομικών αγωνισμάτων του Β΄ έτους παρατηρούμε ότι το ποσοστό των Γυναικών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό είναι μεγαλύτερο κατά 9.46% από το ποσοστό των Ανδρών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ μεταξύ αυτών που συνεχίζουν στα ατομικά αγωνίσματα βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό κατά 11.08% παρουσιάζουν οι Γυναίκες σε σύγκριση με τους Άνδρες.

ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ βλέπουμε ότι παρουσιάζουν μεγαλύτερο ποσοστό κατά 1.14% οι Άνδρες σε σχέση με τις Γυναίκες.

ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ τέλος βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό κατά 9.94% παρουσιάζουν οι Άνδρες σε σύγκριση με το ποσοστό που έχουν οι Γυναίκες.

Πίνακας 2.3.4. Αριθμός που εγκατέλειψαν σε κάθε έτος, έως το Β' έτος.

Έως το Β' έτος:

Εγκατέλειψαν	Άνδρες	Γυναίκες
74	49	25

Στο Α' έτος εγκατέλειψαν:

	Άνδρες	Γυναίκες
Αριθμός	28	24
Ποσοστό	57.14	96.00

Στο Β' έτος εγκατέλειψαν:

	Άνδρες	Γυναίκες
Αριθμός	21	1
Ποσοστό	42.85	4.00

Στον πίνακα αυτόν βλέπουμε ότι από το σύνολο των αθλητών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό, το 57.14% εγκατέλειψε στο Α' έτος φοίτησης ενώ το υπόλοιπο 42.85% εγκατέλειψε στο Β' έτος φοίτησης.

Από το σύνολο των γυναικών που εγκατέλειψαν έως το Β' έτος, ένα ποσοστό 96.00% εγκατέλειψαν έως το Α' έτος, Ένώ το υπόλοιπο 4.00% των γυναικών εγκατέλειψαν στο Β' έτος.

2.4. Γ' ΕΤΟΣ

Πίνακας 2.4.1. - Γενικός Πίνακας.

	Αριθμός	Ποσοστό %
Εισήχθησαν	219	
Άνδρες	143	
Γυναίκες	76	
Δείγμα	171	70.08
Άνδρες	137	95.80
Γυναίκες	34	44.73
Εγκατέλειψαν	49	28.65
Άνδρες	31	22.62
Γυναίκες	18	52.94

Στον Γενικό Πίνακα 2.4.1. του Γ' έτους βλέπουμε ότι το ποσοστό των Γυναικών που έχουν σταματήσει μέχρι το έτος αυτό είναι μεγαλύτερο κατά 30.32% από το ποσοστό των Ανδρών που εγκατέλειψαν μέχρι το ίδιο έτος.

Πίνακας 2.4.2. Ομαδικά αγωνίσματα Γ' έτους.

	ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	Αριθμός	Ποσοστό	Αριθμός	Ποσοστό
Δείγμα	89	-	17	-
Εγκατέλειψαν	4	4.50	4	23.50
Συνεχίζουν	85	95.50	13	76.50
Βελτίωση	22	25.88	3	23.00
Στασιμότητα	52	61.12	8	61.60
Επιδείνωση	11	13.00	2	15.40

Στον Πίνακα 2.4.2. των Ομαδικών αγωνισμάτων του Γ' έτους παρατηρούμε ότι το ποσοστό των Γυναικών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό είναι μεγαλύτερο κατά 19.00% που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ μεταξύ αυτών που συνεχίζουν στα ομαδικά αγωνίσματα βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό 2.88% παρουσιάζουν οι Άνδρες σε σύγκριση με τις Γυναίκες.

ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ βλέπουμε ότι παρουσιάζουν μεγαλύτερο ποσοστό κατά 0.48% οι Γυναίκες σε σχέση με τους Άνδρες.

ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ τέλος βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό κατά 2.40% παρουσιάζουν οι Γυναίκες σε σχέση με το ποσοστό των Ανδρών.

Πίνακας 2.4.3. Ατομικά αγωνίσματα Γ' έτους.

	ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	Αριθμός	Ποσοστό	Αριθμός	Ποσοστό
Δείγμα	48	-	17	-
Εγκατέλειψαν	27	56.25	14	82.35
Συνεχίζουν	21	43.75	3	17.65
Βελτίωση	8	38.10	1	33.33
Στασιμότητα	10	47.60	2	66.66
Επιδείνωση	3	14.30	-	-

Στον Πίνακα 2.4.3. των Ατομικών αγωνισμάτων του Γ' έτους παρατηρούμε ότι το ποσοστό των Γυναικών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό είναι μεγαλύτερο κατά 26.10% από το ποσοστό των Ανδρών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ μεταξύ αυτών που συνεχίζουν στα ατομικά

Αγωνίσματα βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό κατά 4.77% παρουσιάζουν οι άνδρες σε σύγκριση με τις Γυναίκες.

ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ βλέπουμε ότι παρουσιάζουν μεγαλύτερο ποσοστό κατά 19.06% οι Γυναίκες σε σχέση με τους Άνδρες.

ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ τέλος βλέπουμε ότι οι Άνδρες παρουσιάζουν σε ποσοστό 14.30% ενώ για τις Γυναίκες δεν υπάρχει ποσοστό καθώς δεν έχουμε στο δείγμα μας καμία που να παρουσιάζει επιδείνωση επίδοσης.

Πίνακας 2.4.4. Αριθμός που εγκατέλειψαν σε κάθε έτος, έως το Γ' έτος.

Έως το Γ' έτος:

Εγκατέλειψαν	Άνδρες	Γυναίκες
49	31	18

Στο Α' έτος εγκατέλειψαν:

	Άνδρες	Γυναίκες
Αριθμός	16	11
Ποσοστό	51.61	61.11

Στο Β' έτος εγκατέλειψαν:

	Άνδρες	Γυναίκες
Αριθμός	11	5
Ποσοστό	35.48	27.77

Στο Γ' έτος εγκατέλειψαν:

	Άνδρες	Γυναίκες
Αριθμός	4	2
Ποσοστό	12.90	11.11

Στον πίνακα αυτόν βλέπουμε ότι από το σύνολο των αθλητών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό, το 51.61% εγκατέλειψε στο Α' έτος, το 35.48% εγκατέλειψαν στο Β' έτος και το υπόλοιπο 12.90% εγκατέλειψε στο Γ' έτος.

Από το σύνολο των γυναικών που εγκατέλειψαν έως το Γ' έτος, ένα ποσοστό 61.11% εγκατέλειψαν στο Α' έτος, το 27.77% εγκατέλειψαν στο Β' έτος ενώ το υπόλοιπο 11.11% εγκατέλειψαν στο Γ' έτος.

2.5. Δ' ΕΤΟΣ**Πίνακας 2.5.1. - Γενικός Πίνακας.**

	Αριθμός	Ποσοστό %
Εισήχθησαν	206	
Άνδρες	160	
Γυναίκες	46	
Δείγμα	123	59.70
Άνδρες	104	65.00
Γυναίκες	19	41.30
Εγκατέλειψαν	54	43.90
Άνδρες	40	38.46
Γυναίκες	14	73.68

Στον Γενικό Πίνακα 2.5.1. του Δ' έτους βλέπουμε ότι το ποσοστό των Γυναικών που έχουν σταματήσει μέχρι το έτος αυτό είναι μεγαλύτερο κατά 35.22% από το ποσοστό των Ανδρών που εγκατέλειψαν μέχρι το ίδιο έτος.

Πίνακας 2.5.2. Ομαδικά αγωνίσματα Δ' έτους.

	ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	Αριθμός	Ποσοστό	Αριθμός	Ποσοστό
Δείγμα	62	-	2	-
Εγκατέλειψαν	13	21.00	1	50.00
Συνεχίζουν	49	79.00	1	50.00
Βελτίωση	16	32.65	-	-
Στασιμότητα	29	59.18	-	-
Επιδείνωση	4	8.16	1	100.00

Στον Πίνακα 2.5.2. των Ομαδικών αγωνισμάτων του Δ' έτους παρατηρούμε ότι το ποσοστό των Γυναικών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό είναι μεγαλύτερο κατά 29.00% από το ποσοστό των Ανδρών που εγκατέλειψαν το έτος αυτό.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ μεταξύ αυτών που συνεχίζουν στα ομαδικά αγωνίσματα βλέπουμε ότι οι Άνδρες παρουσιάζουν σε ποσοστό 32.65% ενώ στις Γυναίκες δεν υπάρχει καμιά στο δείγμα μας από αυτές που συνεχίζουν που να παρουσιάζει βελτίωση της επίδοσης.

ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ βλέπουμε ότι παρουσιάζουν οι Άνδρες σε ποσοστό 59.18%, ενώ και πάλι στις Γυναίκες δεν υπάρχει καμιά στο δείγμα μας που να δηλώνει στασιμότητα της επίδοσης.

ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ τέλος βλέπουμε ότι οι Άνδρες Παρουσιάζουν ένα ποσοστό 8.16% ενώ οι Γυναίκες παρουσιάζουν επιδείνωση σε ποσοστό 100% υπάρχει δηλαδή μια διαφορά 91.84%.

Πίνακας 2.5.3. Ατομικά αγωνίσματα Δ' έτους.

	ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	Αριθμός	Ποσοστό	Αριθμός	Ποσοστό
Δείγμα	42	-	17	-
Εγκατέλειψαν	27	64.30	13	76.45
Συνεχίζουν	15	35.70	4	23.55
Βελτίωση	7	46.66	1	25.00
Στασιμότητα	7	46.66	1	25.00
Επιδείνωση	1	6.66	2	50".00

Στον Πίνακα 2.5.3. των ατομικών αγωνισμάτων του Δ' έτους παρατηρούμε ότι το ποσοστό των Γυναικών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό είναι μεγαλύτερο κατά 12.15% από το ποσοστό των Ανδρών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ μεταξύ αυτών που συνεχίζουν στα ατομικά αγωνίσματα βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό κατά 21.66% παρουσιάζουν οι Άνδρες σε σύγκριση με τις Γυναίκες.

ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ βλέπουμε ότι παρουσιάζουν μεγαλύτερο ποσοστό κατά 21.66% οι Άνδρες σε σχέση με τις Γυναίκες.

ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ τέλος βλέπουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό κατά 43.34% παρουσιάζουν οι Γυναίκες σε σχέση με το ποσοστό των Ανδρών.

Πίνακας 2.5.4. Αριθμός που εγκατέλειψαν σε κάθε έτος, έως το Δ' έτος.

Έως το Β' έτος:

Εγκατέλειψαν	Άνδρες	Γυναίκες
54	40	14

Στο Α' έτος εγκατέλειψαν:

	Άνδρες	Γυναίκες
Αριθμός	20	11
Ποσοστό	50.00	78.57

Στο Β΄ έτος εγκατέλειψαν:

	Άνδρες	Γυναίκες
Αριθμός	11	1
Ποσοστό	27.50	7.14

Στο Γ΄ έτος εγκατέλειψαν:

	Άνδρες	Γυναίκες
Αριθμός	6	2
Ποσοστό	15.00	14.28

Στο Δ΄ έτος εγκατέλειψαν:

	Άνδρες	Γυναίκες
Αριθμός	3	-
Ποσοστό	7.50	-

Στον πίνακα αυτόν βλέπουμε ότι από το σύνολο των ανδρών που εγκατέλειψαν έως το έτος αυτό, το 50.00% εγκατέλειψαν στο Α΄ έτος, το 27.50% εγκατέλειψαν στο Β΄ έτος, ένα ποσοστό 15.00% εγκατέλειψαν στο Γ΄ έτος και το υπόλοιπο 7.50% εγκατέλειψαν στο Δ΄ έτος.

Από το σύνολο των γυναικών που εγκατέλειψαν έως το Δ΄ έτος, ένα ποσοστό 78.57% εγκατέλειψαν στο Α΄ έτος, το 7.14% εγκατέλειψαν στο Β΄ έτος ενώ στο Γ΄ έτος εγκατέλειψαν το υπόλοιπο ποσοστό 14.28%.

2.6. Γενικός - συνολικός πίνακας για όλα τα έτη αθροιστικά.

	Α΄+Β΄+Γ΄+Δ΄ έτος
Δείγμα	656
Άνδρες	498
Γυναίκες	158
Εγκατέλειψαν	208
Ποσοστό	31.10%
Άνδρες	129
Ποσοστό	25.90%
Γυναίκες	19
Ποσοστό	50.00%

Το ποσοστό όσων εγκατέλειψαν συνολικά στα 4 έτη είναι όπως βλέπουμε στον πιο πάνω πίνακα 31.70%.

Το συνολικό ποσοστό για τους Άνδρες είναι 25.90%.

Το συνολικό ποσοστό τέλος για τις Γυναίκες είναι 50.00%.

2.7. ΒΕΛΤΙΩΣΗ - ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ - ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ.

Συνολικός πίνακας

Δείγμα	656
Εγκατέλειψαν	208
Συνεχίζουν	448
Βελτίωση	141
Ποσοστό	21.49%
Στασιμότητα	231
Ποσοστό	35.21%
Επιδείνωση	76
Ποσοστό	11.58%

Σημείωση: τα ποσοστά υπολογίστηκαν ως προς το συνολικό δείγμα.

Στον πίνακα αυτόν βλέπουμε συνολικά τα ποσοστά που παρουσιάζονται για όλα τα έτη αθροιστικά όσων παρουσίασαν βελτίωση στασιμότητα, επιδείνωση της επίδοσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ.

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ.

Από τους γενικούς πίνακες 2.2.1, 2.3.1, 2.4.1, και 2.5.1 των τεσσάρων ετών φοιτήσεως παρατηρούμε ότι σε όλα τα έτη οι Γυναίκες που εγκατέλειψαν παρουσιάζουν μεγαλύτερα ποσοστά σε σχέση με αυτά των Ανδρών που εγκατέλειψαν. Η μεγαλύτερη διαφορά σε ποσοστά επί τοις % πάντα Βλέπουμε ότι παρουσιάζεται στο Δ' έτος με 35.22% ενώ η μικρότερη διαφορά με 18.75% παρουσιάζεται στο Β' έτος.

3.1) Ομαδικά αγωνίσματα.

Από τους πίνακες 2.2.2, 2.3.2, 2.4.2, 2.5.2 των ομαδικών αγωνισμάτων κάθε έτους βλέπουμε ότι η μεγαλύτερη διαφορά σε ποσοστό επί τοις % μεταξύ Ανδρών και Γυναικών που εγκατέλειψαν παρουσιάζεται στο Α' έτος με ποσοστό 40.78% με μεγαλύτερο ποσοστό αυτό των Γυναικών ενώ η μικρότερη διαφορά παρουσιάζεται στο Β' έτος με 14.19% και πάλι με μεγαλύτερο ποσοστό αυτό των Γυναικών.

Επίσης παρατηρούμε ότι η μεγαλύτερη διαφορά σε ποσοστό μεταξύ των Ανδρών και των Γυναικών που συνεχίζουν και παρουσιάζουν βελτίωση εμφανίζεται στο Δ' έτος με 38.65% διαφορά υπέρ των Ανδρών. Αντίθετα η μικρότε-

ρη διαφορά εμφανίζεται στο Β΄ έτος με 1.51% και πάλι υπέρ των Ανδρών.

Στους ίδιους πίνακες αξιοπρόσεκτο είναι το ποσοστό της διαφοράς που υπάρχει μεταξύ των Ανδρών και των Γυναικών που παρουσίασαν επιδείνωση στο Δ έτος που φτάνει στη μέγιστη τιμή των 91.84% διαφορά μεγαλύτερη προς την πλευρά των Γυναικών.

3.2) Ατομικά αγωνίσματα.

Από τους πίνακες 2.2.3, 2.3.3, 2.4.3, και 2.5.3 των ατομικών αγωνισμάτων βλέπουμε ότι η μεγαλύτερη διαφορά σε ποσοστό επί τοις % μεταξύ των Ανδρών και των Γυναικών που εγκατέλειψαν παρουσιάζεται στο Γ΄ έτος με 26.10% με μεγαλύτερο ποσοστό αυτό των Γυναικών ενώ η μικρότερη διαφορά παρουσιάζεται στο Β΄ έτος με 9.46% και πάλι με μεγαλύτερο ποσοστό αυτό των Γυναικών.

Επίσης παρατηρούμε ότι η μεγαλύτερη διαφορά σε ποσοστό μεταξύ των Ανδρών και των Γυναικών που συνεχίζουν και παρουσίασαν βελτίωση εμφανίζεται στο Δ΄ έτος με 21.66% διαφορά υπέρ των Ανδρών.

Άξιο λόγου εδώ νομίζουμε ότι είναι η διαφορά 11.08 που παρουσιάζουν οι Γυναίκες που είχαν βελτίωση σε μεγαλύτερο ποσοστό από τους Άνδρες. Τέλος αξιοπρόσεκτο στους ίδιους πίνακες είναι η διαφορά 43.33% που παρουσίασαν μεταξύ των Ανδρών και των Γυναικών που είχαν επιδείνωση σε βάρος και πάλι όπως βλέπουμε των Γυναικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΑ ΟΜΑΔΙΚΑ - ΑΤΟΜΙΚΑ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ

5.1 ΑΝΔΡΕΣ ΟΜΑΔΙΚΑ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ

	Δείγμα	Συνεχίζουν	Εγκ/ψαν	Ποσοστό	A	B	Γ	Δ
ΜΠΑΣΚΕΤ	41	38	3	7.31	-	2	1	-
ΒΟΛΛΕΥ	57	46	11	19.29	1	3	1	6
ΠΟΔΟΣΦΟ	96	95	1	1.04	-	-	1	-
ΧΑΝΤ-ΜΠΩΛ	55	51	4	7.27	1	2	-	1

Στον παραπάνω πίνακα βλέπουμε τον αριθμό και τα ποσοστά όσων εγκατέλειψαν σε κάθε έτος σε τέσσερα βασικά ομαδικά αθλήματα, στο ΜΠΑΣΚΕΤ, στο ΒΟΛΛΕΥ, στο ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ, και στο ΧΑΝΤΜΠΩΛ.

Το μικρότερο ποσοστό παρουσιάζουν όπως φαίνεται τον πίνακα ποδοσφαιριστές, ακολουθούν οι χαντμπωλίστες, έπονται οι μπασκετμπωλίστες και

τέλος το μεγαλύτερο ποσοστό που ωστόσο δεν ξεπερνά το 20% παρουσιάζουν οι βολλευμπωλίστες.

Άξιο παρατήρησης και λόγου είναι το ποσοστό που παρουσιάζουν οι ποδοσφαιριστές που είναι ελαχιστότατο.

Το γεγονός ότι οι ποδοσφαιριστές δεν εγκαταλείπουν σε μεγάλο ποσοστό, μετά την εισαγωγή τους στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. οφείλεται κατά την προσωπική μας εκτίμηση στη ευρεία διάδοση του ποδοσφαίρου, στην πληθώρα συλλόγων που μπορεί κάποιος να δραστηριοποιηθεί και να μεταγραφεί, στο μεταγραφικό πυρετό και τα παζάρια των παικτών, και το σημαντικότερο, στις οικονομικές αποδοχές, που σε σχέση με άλλα αθλήματα φτάνουν σε αρκετά μεγάλα ποσά, όχι μόνο για τους επαγγελματίες ποδοσφαιριστές, αλλά ακόμη και για τους ερασιτέχνες.

5.2 ΓΥΝΑΙΚΕΣ: ΟΜΑΔΙΚΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ

	Δείγμα	Συνεχίζουν	Εγκ/ψαν	Ποσοστό	A	B	Γ	Δ
ΜΠΑΣΚΕΤ	11	7	4	36.36	3	1	-	-
ΒΟΛΛΕΥ	21	15	6	28.57	2	2	2	-
ΧΑΝΤ-ΜΠΩΛ	18	12	6	33.33	2	1	2	1

Στον πίνακα αυτόν βλέπουμε τον αριθμό και το ποσοστό όσων Γυναικών εγκατέλειψαν σε κάθε έτος τα τρία βασικά Ομαδικά αθλήματα.

Το μικρότερο ποσοστό παρουσιάζουν οι βολλευμπωλίστριες ακολουθούν οι χαντμπωλίστριες και τέλος οι μπασκετμπωλίστριες. Τα ποσοστά των Γυναικών βλέπουμε ότι είναι σαφώς κατά πολύ μεγαλύτερα από τα αντίστοιχα που παρουσιάζουν οι Άνδρες.

Στις βολλευμπωλίστριες παρουσιάζεται το μικρότερο ποσοστό που οφείλεται κατά τη γνώμη μας στη συνεχή άνοδο του αθλήματος τα τελευταία αυτά χρόνια με τη δημιουργία εθνικών κατηγοριών και τη διεξαγωγή εθνικών πρωταθλημάτων, καθώς επίσης και το σημαντικότερο, την καταξίωση με τις τελευταίες επιτυχίες των εθνικών ομάδων στον διεθνή χώρο.

5.3 ΑΝΔΡΕΣ: ΑΤΟΜΙΚΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ

	Δείγμα	Συνεχίζουν	Εγκ/ψαν	Ποσοστό	A	B	Γ	Δ
ΣΤΙΒΟΣ	72	44	28	38.88	1	10	4	13
ΚΟΛΥΜΠΗ	18	6	12	66.66	1	9	2	-
ΕΝΟΡΓΑΝΗ	7	0	7	100.00	-	3	-	4
ΚΩΠΗΛΑΣΙΑ	49	15	34	69.38	-	16	1·2	6

Στον πίνακα αυτό βλέπουμε τον αριθμό όσων εγκατέλειψαν σε κάθε έτος σε τέσσερα βασικά ατομικά αθλήματα στο ΣΤΙΒΟ το ΚΟΛΥΜΠΙ, την ΕΝΟΡΓΑΝΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ, και την ΚΩΠΗΛΑΣΙΑ.

Το μικρότερο ποσοστό παρουσιάζεται στους αθλητές του στίβου ακολουθούν οι κολυμβητές, μετά έρχονται με μεγαλύτερο ποσοστό οι κωπηλάτες και τέλος το μέγιστο ποσοστό παρουσιάζουν οι ενοργανίστες. Στον πίνακα βλέπουμε ότι από τους 7 ενοργανίστες που εισήχθησαν στη σχολή χωρίς εξετάσεις έχουν σταματήσει και οι επτά. Το γεγονός αυτό νομίζουμε ότι οφείλεται στη φύση του αθλήματος που απαιτεί πρωταθλητές με μικρές σωματικές διαστάσεις και αναλογίες που ευνόητο είναι ότι αυτές συναντώνται και υπάρχουν στις μικρές ηλικίες, πιο απλά λοιπόν η ενόργανη γυμναστική προσφέρεται για πρωταθλητισμό στις μικρές ηλικίες, το πολύ μέχρι και την εφηβεία. Η πραγματικότητα αυτή οδηγεί τους ενοργανίστες να εγκαταλείπουν νωρίς την ενεργό δράση, αλλά και το σχετικά χαμηλό επίπεδο της χώρας μας στο άθλημα αυτό, που δεν μπορεί να προσφέρει διεθνείς συμμετοχές και διακρίσεις στους αθλητές, τους οδηγεί στην εγκατάλειψη του πρωταθλητισμού.

5.3 ΓΥΝΑΙΚΕΣ: ΑΤΟΜΙΚΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ

	Δείγμα	Συνεχίζουν	Εγκ/ψαν	Ποσοστό	A	B	Γ	Δ
ΣΤΙΒΟΣ	41	21	20	48.78	3	4	7	6
ΚΟΛΥΜΠΙ	13	5	8	61.53	3	5	-	-
ΕΝΟΡΓΑΝΗ	11	0	11	100.00	6	3	-	2
ΚΩΠΗΛΑΣΙΑ	21	5	16	76.19	4	3	3	4

Στον πίνακα αυτό φαίνονται οι αριθμοί όσων Γυναικών εγκατέλειψαν σε κάθε έτος σε τέσσερα βασικά ατομικά αθλήματα. Τα ποσοστά στο στίβο και την κωπηλασία είναι μεγαλύτερα στις Γυναίκες σε σχέση με τους Άνδρες, στο κολύμπι το ποσοστό στις Γυναίκες είναι μεγαλύτερο από αυτό των Ανδρών, ενώ και πάλι στην ενόργανη οι Γυναίκες παρουσιάζουν το μέγιστο ποσοστό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΈΚΤΟ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Στο τελευταίο αυτό κεφάλαιο θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε στα δύο βασικά ερωτήματα που θέσαμε στην εισαγωγή της εργασίας μας που έχουν σχέση με τους πρωταθλητές που εισάγονται στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. σύμφωνα

με τον ευεργετικό νόμο του 1351/83, 1566/85. Μετά την ανάλυση των δεδομένων βρήκαμε ότι το 31.70% των αθλητών πρωταθλητών που έχουν εισαχθεί χωρίς εξετάσεις έχουν εγκαταλείψει συνολικά σε ποσοστό 50% οι γυναίκες, ενώ οι άνδρες έχουν εγκαταλείψει συνολικά σε ποσοστό 25.90%.

Από τα παραπάνω ποσοστά που βρήκαμε φαίνεται να επαληθεύεται το πρώτο ερώτημα που θέσαμε στην εισαγωγή, ότι δηλαδή η εισαγωγή των πρωταθλητών γίνεται κατ' εξαίρεση σαν μία ηθική ικανοποίηση για ότι ήδη έχουν κάνει.

Αυτό όμως φαίνεται υπερβολικό στη σημερινή εποχή όπου όλοι διακηρύσσουν ότι για όλους πρέπει να υπάρχουν ίσες ευκαιρίες.

Υπάρχει βέβαια και το αντεπιχείρημα, ότι οι αθλητές σπαταλούν πολύ χρόνο στην προπόνηση και *Για* αυτό δεν μπορούν να προετοιμαστούν κατάλληλα *Για* τις Πανελλαδικές θεωρητικές εξετάσεις. Επίσης σαν δεύτερο επιχείρημα αναφέρεται ότι οι αθλητές είναι πιο κατάλληλοι για να γίνουν καθηγητές Φυσικής Αγωγής. Αυτό βέβαια θα μπορούσε να επιτευχθεί με ένα καλύτερο σύστημα εξετάσεων πρακτικών και θεωρητικών, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι μελλοντικοί γυμναστές θα έχουν και τις απαιτούμενες σωματικές ικανότητες και τις απαραίτητες θεωρητικές γνώσεις που απαιτεί η επιστήμη της Φυσικής Αγωγής.

Προσπαθώντας τώρα να δώσουμε απάντηση στο σκεπτικό της εισαγωγής των αθλητών στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. όπως εκφράζεται αυτό στο δεύτερο ερώτημα που θέσαμε στην εισαγωγή, ότι δηλαδή οι αθλητές εισάγονται κατ' εξαίρεση ώστε να έχουν καλύτερες ευκαιρίες για προπόνηση και βελτίωση των επιδόσεων, παρατηρούμε ότι τα ποσοστά όπως και προηγούμενα τονίσαμε είναι κατά τη γνώμη μας αρκετά μεγάλα και σημαντικά «επικίνδυνα». Η γνώμη μας αυτή ενισχύεται πολύ περισσότερο καθώς, υπολογίζοντας τα ποσοστά αυτών που συνεχίζουν χωρίς όμως να παρουσιάζουν βελτίωση της επίδοσης, βλέπουμε ότι το ποσοστό όσων πραγματικά συνεχίζουν και βελτιώνονται είναι πολύ μικρό στην πραγματικότητα 21.49% (πίνακας 2.7).

Γίνεται εδώ βέβαια αυτονόητο το γεγονός ότι και το σκεπτικό αυτό της εισαγωγής των αθλητών στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. είναι μη αντικειμενικό και δεν ανταποκρίνεται εξ' ολοκλήρου στο σκοπό που στοχεύει, δηλαδή στην δημιουργία καλύτερων ευκαιριών για προπόνηση και αύξηση των επιδόσεων με λίγα λόγια στην άνοδο του επιπέδου του Ελληνικού Αθλητισμού.

Η εργασία μας αυτή αφορά το σύνολο των αθλητών που εισήχθησαν στην σχολή άνευ εξετάσεων μέχρι και το 1987 με το τότε ισχύον νομοσχέδιο 1351/83, 1566/85. Σήμερα όπως είναι γνωστό η πολιτεία με το νέο νομοσχέδιο 1771/88 έχει διαμορφώσει νέα «μέτρα και σταθμά» μειώνοντας τον αριθμό όσων εισάγονται στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. με τον ευεργετικό αυτό νόμο.

Περιοριζόμαστε λοιπόν στο να αφήσουμε τον χρόνο να δείξει τις δυνατότητες και αδυναμίες του νέου αυτού νομοσχεδίου, ελπίζοντας ότι μια νέα σχετική εργασία θα ερευνήσει και θα εξάγει τα αποτελέσματα του νέου αυτού «πειράματος».

Σημείωση Σύνταξης: Είναι πράγματι αξιοθαύμαστο, το πόσο επίκαιρη μπορεί να είναι μια επιστημονική έρευνα είκοσι ακριβώς χρόνια μετά την διενέργειά της. Με την ψήφιση του Ν. 3708/2008 επιχειρήθηκε και πάλι ένας εξορθολογισμός των προνομίων των πρωταθλητών με διάφορα επιχειρήματα. Τα ίδια ακριβώς είχαν προβληθεί και πριν είκοσι χρόνια. Δεν επιθυμούμε να πάρουμε θέση στο αν το «πείραμα» που τότε πέτυχε ή όχι, ούτε αν το «πείραμα» του τώρα θα πετύχει ή όχι. Σίγουρο πάντως είναι ότι το «πείραμα» επαναλαμβάνεται με συχνότητα τουλάχιστον εικοσαετίας.